

**BAN PHƯỚC
LÀNH ĐẾN
THẾ GIỚI
TUYỆT VỜI
NÀY! 4**

BỘ TỬ
VÔ DỤNG

Natsume
Akatsuki

Minh hoạ
Kurone
Mishima

**KONOSUBA:
GOD'S BLESSING**
ON THIS
WONDERFUL WORLD!
You Good-for-Nothing Quartet

4

NATSUME AKATSUKI

ILLUSTRATION BY
KURONE MISHIMA

YEN
ON
NEW YORK

KONOSUBA: GOD'S BLESSING ON THIS WONDERFUL WORLD! You Good-for-Nothing Quartet

**Hey there! The color pages
of this volume reflect the
original Japanese orientation,
so click or tap here to skip
to the end of the book, then
read backward!**

Characters

Tập 4

Bộ tứ vô dụng

Mục lục

Mở đầu	8
Chương 1: Hãy chào tạm biệt cái thế giới chán chường này!	10
Phần 1	10
Phần 2	17
Phần 3	22
Phần 4	32
Phần 5	39
Phần 6	48
Chương 2: Mang sự trợ tráo tới mấy đũa đầu đất bằng lời chào nồng ấm.....	54
Phần 1	54
Phần 2	56
Phần 3	65
Phần 4	71
Phần 5	77
Phần 6	82
Phần 7	93

Phần 8.....	102
Chương 3: Chuyến thăm quan đến thành phố đáng đáng khinh này!.....	114
Phần 1.....	114
Phần 2.....	122
Phần 3.....	131
Phần 4.....	139
Phần 5.....	150
Phần 6.....	156
Chương 4: Ban tặng cứu viện cho sự kiện đáng ngờ này	173
Phần 1.....	173
Phần 2.....	178
Phần 3.....	183
Phần 4.....	188
Phần 5.....	197
Phần 6.....	201
Phần 7.....	205
Chương 5: Hãy dâng tặng cho nữ thần thành phố suối nước nóng bị ô nhiễm này!.....	210
Phần 1.....	210
Phần 2.....	212
Phần 3.....	217

Phần 4.....	222
Phần 5.....	238
Phần 6.....	241
Phần 7.....	246
Phần 8.....	251
Phần 9.....	259
Chương kết.....	263
– Văn Phòng Của Giám Mục–.....	263
– Trờ về từ chuyến hành trình –.....	266
Short story 1: Kẻ trai trị Undead của hiệp hội khu phố!.....	280
Short story 2: Con Rookie killer mắt đỏ.....	287

Mở đầu

Trái tim tôi thật dịu êm khi nhìn vào ngọn lửa nhẹ nhàng vụt lên trong lò sưởi.

Tôi xem ngọn lửa trong lúc thả người xuống cái ghế dài và mặc một bộ áo choàng lông thoải mái.

Ai đó duyên dáng đặt trước mặt tôi một tách trà.

“Hồng trà chất lượng cao đã được hâm, Kazuma-san.”

Aqua chính là người đã pha tách hồng trà, nói trong khi ngồi xuống bên cạnh tôi.

Tôi nhấp một ngụm...

“...Đây là nước lọc mà.”

“Ara ara, có vẻ tôi hơi vụng về. Chân thành xin lỗi, Kazuma-san.”

“Đừng lo, cô chỉ cần pha một ấm trà khác thôi. Cảm ơn Aqua-san. Dù sao tôi vẫn sẽ uống thứ này.”

Nghĩ lại thì, Aqua có thể thanh lọc bất kì chất lỏng nào cô chạm vào.

Cô ấy có lẽ đã vô tình biến nó thành nước lọc trong lúc pha chế.

Với trạng thái tâm lý ổn định hiện giờ, tôi sẽ không tức giận chỉ với những lý do tầm thường này.

Nhắm nháp một ít nước ấm, một luồng ấm áp lan truyền khắp cơ thể tôi.

Vậy là con người có thể vô cùng dễ tính nếu như họ trở nên giàu có.

Tôi mỉm cười khi nhìn vào Aqua, cô ấy đang đọc một quyển sách với tựa đề 'Ngôn ngữ được sử dụng bởi tầng lớp cao cấp của xã hội thậm chí một con Golbin cũng có thể học được.'

Và nâng tách trà Aqua đã pha thêm lần nữa đặt trên môi mình.

-Vẫn cứ là nước lọc, nhưng tôi lúc này sẽ không cảm thấy tức giận bởi những thứ tầm thường như vậy đâu.

Chương 1:

Hãy chào tạm biệt cái thế giới chán chường này!

Phần 1

Mùa xuân.

Mùa tuyết tan và chính là thời gian những nhà thám hiểm đã đóng mình trong nhà tham gia vào những cuộc hành trình khám phá một lần nữa.

Những loài quái vật trở nên năng động trong mùa sinh sản của chúng, đó chính là cách mùa xuân đâm chồi.

Và cũng là—

“Hông muốn đâu—! Không! Bên ngoài vẫn còn lạnh lắm! Nah, mấy người có bị gì không? Bộ cả hai gốc hết rồi à? Tuyết vẫn còn ở khắp mọi nơi, sao ta phải vội vàng ra ngoài thế? Có phải mấy người vẫn còn con nít lắm không? Mấy người vẫn còn ở lứa tuổi của mấy đứa nhóc muốn ra ngoài chơi à? Nếu thực sự muốn, thì tự đi một mình đi!”

Mùa xuân cũng được biết đến như một thời điểm làm đầu óc con người trở nên nóng dần đều.

Có thể giờ đã là mùa xuân, nhưng tuyết vẫn đọng bên ngoài thị trấn.

Aqua bám chặt lấy cái ghế dài trước lò sưởi khi Darkness và Megumin gắng hết sức kéo cô ta ra.

Để đáp lại của hai người muốn làm nhiệm vụ bởi vì số lượng quái vật không ngừng tăng lên, Aqua quảng ra một con nóng nảy và nói: “Vẫn còn lạnh lắm” và “Không muốn đâu.”

“Ai mới là con nít vậy, Aqua, chính cô mới đang hành động y chang đấy! Nhanh lên, ta đi thôi nào! Cô lười biếng suốt cả mùa đông rồi còn gì, giờ là lúc để bắt đầu làm việc! Nếu không sẽ...!”

“Mấy con ếch và những loài quái vật khác hoạt động mạnh bên ngoài thị trấn, em nghe nói rằng những người nông dân đang đối mặt với thua lỗ. Nhà thám hiểm có nghĩa vụ phải bảo vệ những cư dân ở đây! Này, này Aqua! Buông tay ra ngay! Nếu không...!”

Megumin và Darkness liếc về phía tôi rồi nói.

“Cô cũng sẽ trở nên như vậy đây!” x2

Tiếng nói đồng thanh cất lên.

Aqua rụt rè nương theo ánh mắt của họ và nhìn về phía tôi.

“Dù sao đi chăng nữa tôi cũng không muốn trở nên như thế... Nhưng trước khi thuyết phục tôi, chăm sóc cho gã vô dụng đó đi đã!”

Aqua vừa nói một thứ rất thô lỗ với một nét mặt phức tạp.

“Này này mấy cô gái, có đả kích thì cũng làm nhẹ nhàng thôi. Mấy cô đang nói về việc gì vậy, gọi tôi là gã vô dụng có hơi thô lỗ quá không đấy okey?”

“Nếu anh còn muốn nói điều gì nữa thì ra khỏi chỗ này trước đi đã.”

Aqua vẫn bám dính lấy cái ghế dài và đáp lại lời phản đối của tôi.

Thời tiết hôm nay vẫn đang lạnh thấu xương. Tôi không có tâm trạng để trả lời mấy câu hỏi ngu học như vậy và vương phải mấy chuyện đó.

Chui trở lại vũ khí tối thượng của Nhật Bản, Kotatsu.

<TL: <https://en.wikipedia.org/wiki/Kotatsu?>>

–Sau khi đánh bại boss quân đội Ma Vương, chúng tôi trở lại thị trấn.

Và thấy con quý đó vẫn còn sống nhăn răng và làm việc tại cửa hàng của Wiz.

Rồi hẳn ta đã tiên tri về một viễn cảnh đáng quan ngại của Darkness và đề xuất một cơ hội để kinh doanh.

Đề xuất kinh doanh đó chính là – Buôn bán những mặt hàng ở thế giới trước kia của tôi.

Tôi chỉ cần lên ý tưởng, sản xuất và buôn bán sẽ được thực hiện bởi Vanir.

Dù sao thì tôi cũng đã có ý định đó từ trước. Vậy nên tôi đáp ứng yêu cầu của Vanir và phát triển những ý tưởng mới trong thời gian rảnh rỗi của mùa đông –

“...Kazuma. Giờ là lúc để đi ra khỏi chỗ đó rồi có đúng không? Nếu không sẽ ảnh hưởng xấu đến Aqua đấy. Em biết là Kazuma thực sự có năng lực và Item làm ấm từ đất nước của anh thực sự nổi bật. Nhưng

bên ngoài tuyết đã bắt đầu tan chảy rồi. Đây là lúc để làm việc lại rồi okay?”

Megumin uốn thẳng lưng và mỉm cười nhẹ nhàng nói với tôi, đã biến dạng thành con ốc sên bên trong Kotatsu, như thể cô ấy đang xoa dịu một đứa trẻ búng bình.

“Đúng đấy Kazuma. Cái Kotatsu đó quả thật là một đồ vật tuyệt vời trong suốt mùa đông. Tuy nhiên, đã tới lúc ra khỏi đó rồi. Nào, hãy giúp tôi như anh đã làm ở Dungeon lần trước. Nhanh lên, cùng nhau...”

Darkness cũng mỉm cười nghiêng người xuống, chìa bàn tay để dẫn tôi ra khỏi tấm chắn...

Tôi niệm một phép lên phần cổ không được bảo vệ của Darkness.

“Đóng băng!”

“Ahhh-!?”

Darkness đột nhiên hét lên bởi cổ và lưng đã bị đóng băng.

Có lẽ hiệu quả sẽ gấp đôi trong mùa này, khiến cho phần khớp xương cổ Darkness cứng lại khiến cô sụp người xuống tấm thảm.

“Tên, tên này đang báo thù! Đừng có đẩy may mắn của mình đi Kazuma! Anh đã lười biếng quá nhiều từ khi mấy khoản nợ đã bị xóa bỏ rồi đấy! Dậy ngay! Ah, anh muốn làm gì với cánh tay đó, đừng có chống cự và ngoan ngoãn aaahhh -!”

Tôi nắm lấy bàn tay Megumin khi cô ấy cố gắng kéo tôi ra và kích hoạt ‘Drain Touch’.

Megumin bị hút lấy sinh lực và mana, cố gắng lắc tay tôi ra với một tiếng hét.

Con bé nhảy bật ra sau trong hoảng loạn và ngồi bệt xuống tấm thảm.

Megumin gõ vào Darkness người vẫn đang nắm lấy cổ và giữ lấy phía sau đầu mình, rên rỉ trong khi đá vào không khí.

“Đừng có nhìn tôi bằng ánh mắt khinh bỉ nữa. Dù sao, tôi là Kazuma kẻ đã chém ngang thanh kiếm của mình vào tên boss của quân đội quý vương và những mục tiêu được treo thưởng khác. Mấy cô nghĩ một Thập tự quân vụng về và một con Pháp sư ngớ ngẩn có thể đánh bại được tôi sao? Quay lại sau khi lên được thêm vài cấp nữa hai nàng ơi.”

Tôi hé đầu ra khỏi Kotatsu và dạy bảo họ vài điều.

“...Kazuma-san cực kì giỏi về mấy khoản sử dụng thủ đoạn của mình, thật phiền phức. Nhưng với tôi thì vẫn ổn, sẽ không ai đấu tranh để dành lấy chỗ nằm nếu Kazuma còn ở trong cái Kotatsu đó.”

Aqua vẫn dán mình vào cái ghế dài trước lò sưởi nói trong khi cô nhìn hai cô gái còn lại.

Cả hai cuối cùng cũng đứng lên và lườm tôi cùng với những giọt nước mắt.

Ngay cả khi họ nhìn tôi kiểu như thế, thì tôi cũng không cảm thấy lúc này mình có thể để thua bất kì ai được.

Ra ngoài trong cái lạnh này, thật ngớ ngẩn...

–Ôi không.

“Này, tin xấu. Tôi lâm vào tình trạng khẩn cấp, tôi cần phải vào nhà vệ sinh. Có chút bướng bỉnh, nhưng chúng ta có thể lập một thỏa thuận ngắn được không. Xin lỗi, nhưng hai cô làm ơn có thể mang tấm chiếu đến sát cánh cửa của nhà vệ sinh không?”

Tôi yêu cầu hai người bọn họ trong khi bơm mana của mình để làm nóng Kotatsu.

Cái Kotatsu này sử dụng quặng để làm nóng nếu chúng ta bơm mana vào.

Vì vậy, tại thời điểm tôi ra khỏi Kotatsu, việc cung cấp mana bị trì hoãn và Kotatsu sẽ giảm nhiệt độ.

May mắn là, tôi đã chôm được một ít mana từ Megumin, nên sẽ ấm áp thêm được một lúc nữa.

Tôi cứ nghĩ cả hai sẽ phát điên lên, nhưng họ chỉ trao đổi bằng ánh mắt với nhau và ngoan ngoãn làm theo chỉ đạo của tôi.

Megumin đứng trước mặt tôi, nắm lấy mép tấm thảm phía dưới Kotatsu và nói:

“Chị đứng phía bên kia. Cùng ném gã này ra ngoài thôi nào.”

“Rõ rồi. Aqua, tôi biết cô không muốn xa rời lò sưởi, nhưng hãy giúp chúng tôi một tay. Chỉ cần mở cửa ra là được rồi.”

“Dừng, dừng lại ngay! Thật vô nhân tính! Này, dừng...! Nếu mấy người không dừng, tôi sẽ dùng ‘Steal’, tôi sẽ dùng ‘Steal’!!”

‘Steal’ rất hiệu quả đối với phái nữ.

Nhưng Megumin chỉ nhếch mép cười khẩy.

“Chúng ta đã tắm cùng với nhau rồi, không còn gì phải xấu hổ nữa. Nếu anh cố ý đánh cắp quần lót của em, thì sẽ bị dán mác lolicon cả đời đấy!”

Con... con bé chả thèm quan tâm gì nữa rồi!

Sao con bé không thèm e ngại gì cả thế! Nam tính dữ vậy!

“Tôi... tôi cũng đã trần truồng, và cũng chà lưng cho Kazuma, một thứ gì đó giống như ‘steal’ ... ‘steal’ thì... Uugghh...”

Darkness muốn cạnh tranh với Megumin, nhưng đột nhiên lại do dự và trở nên bối rối.

“Đi thôi, hãy ném gã Hikimori đã bị biến thành một tên vô công rồi nghề ra ngoài tiết trời mùa đông nào!”

“Đừng làm vậy! Nói, nói chuyện chút đã! Đúng rồi! Khi trời bắt đầu ấm dần anh sẽ cho em sử dụng Explosion hai lần một ngày! Anh sẽ sử dụng ‘Drain’ để hút mana từ Aqua và truyền lại để em có thể sử dụng Explosion hai lần thay vì chỉ một lần mỗi ngày!”

Megumin bị tác động mạnh mẽ bởi những lời tôi vừa nói ra, nhưng chúng đã bị bác bỏ bởi Aqua.

“Hông muốn! Tại sao thánh quang mana của tôi lại bị sử dụng để làm những điều ngu ngốc như vậy chứ! Mana của tôi xuất phát từ niềm tin sâu sắc của giáo điều Axis. Đây là loại mana quan trọng được dâng tặng bởi những tông đồ danh giá! Tôi sẽ không để anh làm vậy đâu!”

“Cô ta có thể nói được như vậy, nhưng chính tôi sẽ là người chịu trách nhiệm trong việc chuyển giao mana!”

“Ughhh... Một ngày... Hai lần nổ...”

“Ughhh... Steal... Steal... Không, nhưng, chúng không phải quần lót dùng một lần...”

Aqua khóc lóc trong khi Megumin và Darkness bị vướng mắc bởi những suy nghĩ phiền hà của chính họ. Đúng lúc đó.

“Satou-san! Có anh ở đây không, Satou-san!”

Ai đó đang gõ cửa một cách âm ỉ.

Phần 2

Vị khách bất ngờ tới chơi chính là công tố viên Sena, cô ta đã chất vấn tôi tại phiên tòa mấy bữa trước.

“Satou-san, thật khủng khiếp! Lũ Lizard ở bên ngoài... thị trấn...”

Sena vội vã xộc thẳng vào với gương mặt nhợt nhạt rồi chợt thấy cái đầu lòi ra từ Kotatsu của tôi, và không nói nên lời.

“...Cho tôi hỏi anh đang làm cái gì vậy?”

“Cô thấy rồi đấy, tôi đang giữ ấm trong tiết trời lạnh giá ngày hôm nay. À, làm ơn đóng cửa lại, nhiệt độ bắt đầu hạ xuống rồi.”

Sau khi Sena nghe những gì tôi nói xong, cô thờ dãi đóng cánh cửa lại.

“...Satou-san. Anh đã đánh bại được hai tên boss của quân đội Quý vương, thậm chí còn phá hủy được Cổ pháo đài di động hủy diệt. Tôi đánh giá cao và tôn trọng anh, nhưng...”

Chuyện gì xảy ra với cái thái độ hạ thấp phẩm giá chỉ vì tôi đang giữ ấm bên trong Kotatsu vậy?

“Bỏ qua cái gã vô dụng ấy đi. Điều gì đã mang cô tới trong vội vã vậy?”

“À, phải rồi! Một lượng lớn quái vật được gọi bằng cái tên Đền kinh Lizard có ở khắp mọi nơi và những nhà thám hiểm đang chiến đấu với chúng. Loài Đền kinh Lizard không nguy hiểm lắm... Nhưng đang là mùa sinh sản của chúng và Nữ hoàng Đền kinh Lizard đã được sinh ra...!”

Theo lời Sena,

Giờ đang là mùa sinh sản của lũ quái vật có tên là Đền kinh Lizard.

Loài quái vật này là động vật ăn cỏ, hai chân của thằn lằn và bình thường không nguy hiểm gì nhiều.

Nhưng có một con Lizard cái to lớn được gọi là Công chúa Đền kinh Lizard được sinh ra, lũ Đền kinh Lizard sẽ gây ra đủ mọi loại rắc rối.

Lũ Lizard sẽ tụ tập lại dưới sự cai trị của Công chúa Lizard.

Và cách cạnh tranh duy nhất của chúng là...

—Chạy

Đứng thẳng, sử dụng hai chân của mình, chúng sẽ chạy với tốc độ đáng kinh ngạc.

Cứ như thể loài thằn lằn cổ yếm đã phổ biến trở lại.

Và chúng không cạnh tranh với nhau, nhưng thay vì tìm ra con nhanh nhất, chúng đua và để lại phía sau là cát bụi.

Và con giành được nhiều chiến thắng nhất sẽ được ghép đôi với Công chúa Điền kinh Lizard và trở thành Ông hoàng Điền kinh.

Sao lại Công chúa, vợ của vua phải là Nữ hoàng mới đúng chứ. Và nếu cô gọi chúng bằng loài Điền kinh Lizard, thì sao lại là Ông hoàng Điền kinh, chứ không phải Vua Lizard? Dường như bạn sẽ thất bại nếu to tiếng phản đối chuyện đó.

Tôi lại càng ghét thế giới này hơn nữa sau khi nghe cái cách bọn Điền kinh Lizard sinh sống, nhưng chỉ là vấn đề nhỏ đối với những người di chuyển bằng ngựa, rồng hay chim.

Để đua, thường thường mấy con Lizard ngoan ngoãn sẽ đá đít đối thủ của chúng, cứ như là ngựa hay rồng vậy.

Và rồi, chúng sẽ bỏ chạy.

Cú đá của một con Điền kinh Lizard cực kỳ mạnh mẽ và có thể nát xương nếu chúng đánh sai địa điểm.

Theo như tờ treo thưởng về vấn đề Công chúa Điền kinh, công hội ra nhiệm vụ hạ gục lũ Lizard...

“Thế cho nên, tôi ở đây, nơi ở của Satou-san!”

Sena nhìn thẳng vào mặt tôi với ánh mắt đầy mong đợi.

...Vô lý vãi.

“Cô có ý gì? Không phải Công hội ban hành nhiệm vụ tiêu diệt rồi à? Sao cô còn ở đây nữa? Dù sao thì cũng sẽ có ai đó xử lý thôi.”

“Anh đang nói cái gì thế, không phải Satou-san đã từng nói từ cái lần Boss của quân đội Quý vương chiếm đóng Dungeon rằng— ‘Nghĩa vụ

của một nhà thám hiểm chính là bảo vệ dân chúng, người bị bọn quái vật đe dọa đến tính mạng.”

Tôi, tôi có nói mấy lời ngẫu nhiên đó à... Tôi nghĩ là mình đã làm thế.

“Nah, thật vô dụng khi nói chuyện với cái tên vô công rồi nghề nếp mình trong cái Kotatsu có phải không? Tôi không nghĩ rằng Kazuma kẻ đã xóa sạch được nợ nần còn kiếm thêm được khoản lời ngon ăn lại đi làm việc trước khi tiền bạc hao hết đâu.”

Aqua nhìn chăm chăm vào lò sưởi nói thậm chí còn không thèm liếc qua tôi.

“Yeah, xét cho cùng Kazuma là người có level thấp nhất trong số chúng tôi. Anh ta sợ hãi cũng là lẽ tự nhiên thôi.”

Và giờ thì họ lại phun ra mấy câu vớ vẩn như thế.

“..Oay oay, từ khi nào mà level của tôi trở nên thấp nhất ở đây vậy. Aqua cô... Tôi có nhớ là level của cô đã lên khá cao sau khi xử lý đám Undead đó. Megumin...”

“Level 26.”

Megumin tự hào khoe tấm thẻ phiêu lưu của mình.

“...Sao cao vậy thế?”

“Em đã đánh bại được Cỗ pháo đài hủy diệt di động và Boss của quân đội quý vương Vanir. Hầu hết đám minions cũng được em xử lý. Tất nhiên level của em phải cao rồi.”

Đùa nhau đấy à?

Với level cao như thế, thì kiểu gì cô ấy cũng phải có nhiều điểm kỹ năng. Nhưng cô ta lại sử dụng tất cả chúng để nâng cao sức mạnh cho phép Explosion của mình.

Tuy nhiên, vẫn còn có một người có level thấp hơn tôi.

“Darkness hẳn là có level thấp hơn tôi đúng không? Cô không thể đánh trúng quái, nên có lẽ cô sẽ gặp khó khăn trong vấn đề lên level. Tôi không biết Điền kinh Lizard là cái gì, nhưng giờ chưa phải là lúc để tôi phải ra trận. Darkness, đi luyện thêm vài level nữa...”

“Fufu.”

Darkness cười khẩy.

Rồi kiêu ngạo chìa tấm thẻ phiêu lưu giả vào mặt tôi.

“Trong cuộc chiến với tên Boss của quân đội quý vương Vanir, về cơ bản mấy con búp bê mang mặt nạ là do tôi đánh bại. Người thường khó có thể xử lý được, nên điểm kinh nghiệm từ chúng rất cao...!”

Cô ấy tự mãn nói.

Tấm thẻ hiển thị Level là 20.

Tôi cảm thấy khó chịu bởi cái con mắt Darkness cứ thích dí cái tấm thẻ vào mặt mình.

“Pui.”

“Ahhh!?”

Theo phản xạ tôi nhổ nước bọt vào tấm thẻ phiền toái làm Darkness hét lên.

Khi lườm một cái vào Darkness đang lau tấm thẻ trong nước mắt.

Tôi ra khỏi Kotatsu, lấy tấm thẻ ra và nhìn.

Hiện thị level là 13.

...Thôi rồi, trước khi tôi kịp nhận ra thì level của tôi đã thấp nhất trong cả đám.

Tôi từng nghe Aqua và mấy người khác nói rằng công việc thấp kém như Nhà thám hiểm có thể dễ dàng lên level hơn so với những nghề nghiệp cấp cao...

Sena nghiêng đầu trong khi chăm chú nghiên cứu tấm thẻ của tôi. Rồi cô ấy nhìn thẳng vào mắt tôi và nói không chút nghi ngờ...

“Chuyện gì xảy ra với level của Satou-san vậy? Một Satou-san từng đấu kiếm với tên Boss của quân đội Quý vương trước đây, đáng lẽ level phải cao hơn chứ...”

“Nào mọi người, hành lý đã sẵn sàng chưa, chúng ta bắt đầu triển thôi!”

Tôi vội vàng xen ngang Sena bằng bài phát biểu của mình.

Phần 3

“Em nghĩ Kazuma không thể xử lý được bà cô đó. Chẳng lẽ hồi còn ở trong tù anh phải chịu đựng rất nhiều à?”

Megumin hỏi, tôi đã quá mệt mỏi cả về thể chất lẫn tinh thần khi cả bọn kiếm đường tới lò rèn trong thị trấn.

“Họ không làm bất kỳ điều gì quá trớn, nhưng đồng thời lại chẳng hề đối xử tốt với anh... Cô ta dường như có suy nghĩ rằng mình là đồng minh của công lý hay cái gì đó. Anh là dạng người không làm việc vất vả hơn và muốn sống một cuộc sống yên ổn, nên ước gì cô ấy đừng có nhìn anh bằng ánh mắt đầy kì vọng đó.”

Sau khi tôi đánh bại được tên Boss của quân đội Quý vương Vanir, lần nào Sena tới cũng đều mang theo rắc rối.

Tôi không phải người có khả năng đặc biệt như Mitsurugi.

Chỉ số của tôi ngoại trừ may mắn, thì đều thấp hơn những nhà thám hiểm thông thường khác.

Thành thật mà nói, đánh bại được tên Boss của quân đội Quý vương và lãnh tiền thưởng chỉ là mấy pha ăn hên thôi.

Nhưng lần nào có rắc rối cũng đến chỗ tôi...

“Em cảm thấy cứ như thể cô công tố viên đó và Kazuma có mối quan hệ trân trọng nhau sâu sắc. Ngay cả khi đối thủ là một kẻ mạnh mẽ hơn mình, anh cũng sẽ chơi đều nhắm vào điểm yếu của họ và chạy nếu tình hình chuyển biến xấu.”

“Đang ca ngợi hay chế diễu anh đấy hả?”

Chúng tôi tới được chỗ thợ rèn trong lúc nói chuyện.

Thực ra, tôi không chỉ đơn giản là lười biếng suốt cả mùa đông.

Tôi chấp nhận đề nghị của Vanir và bắt đầu phát triển những mặt hàng dễ dàng để sản xuất ra. Để làm được như vậy, tôi đã học một kỹ năng mới. Tôi nhờ ông chủ của lò rèn dạy mình kỹ năng ‘kiến tạo’.

Với kỹ năng này, tôi có thể làm việc với kim loại và thậm chí còn chế tạo được đủ loại Item.

Bằng cách đó, tôi trì hoãn tất cả công việc của mình lại tại thời điểm chế tạo Kotatsu.

Như là khoản trả phí cho công sức dạy tôi Skill, tôi truyền lại cho chủ lò rèn kỹ thuật chế tạo thanh Katana từ kí ức mơ hồ trên TV của mình.

Thanh kiếm ngắn rẻ tiền của tôi đã bị phá hủy, và với lượng tiền vẫn còn đủ xài, tôi yêu cầu chủ lò rèn chế tạo trang bị mới cho mình.

Ông ta hứa rằng sẽ bán lưỡi dao đầu tiên mình làm ra bằng cách sử dụng kỹ thuật đó cho tôi.

Tôi lo lắng rằng những tấm ngực, giáp tay và ống bảo vệ chân sẽ không đủ, nên tôi yêu cầu một bộ giáp hoàn chỉnh.

Tôi đã nhốt mình trong nhà trong thời gian khá dài, hẳn là bây giờ đã xong cả rồi—

“Yo~! Ông già, xong chưa? Thanh kiếm của tôi hoàn thành chưa thế?”

“Chào mừng... Ồ, ra là cậu. Thanh Katana cậu dạy ta làm đã hoàn thiện rồi. Hình dáng y như những gì cậu mô tả...”

Ông chủ lấy ra một thanh kiếm còn trong vỏ và đưa nó cho tôi.

Thanh kiếm ấy cong y hệt như thanh Katana.

Tôi cầm lấy và kéo ra.

“Ồ... Trông tuyệt quá...! Không phải tuyệt vời hay là sắc bén y chang đồ thật, nhưng cũng kiểu kiểu thế.”

“Xin lỗi vì nó không hoàn hảo nhé! Ta đã nghiên cứu kỹ thuật ‘làm nguội’ của cậu nhưng chả hiểu gì ráo. (Trans: Dạng giống như nhúng thanh kiếm cháy đỏ vào nước rồi nghe cái xèo đã tai ấy). Tuy nhiên, đây mới là phần thú vị này. Cậu chỉ cần viết tên của thanh kiếm lên là bùa ma thuật và dán nó vào chuôi kiếm là xong xuôi cả rồi đấy. Từ giờ trở đi đây sẽ là thanh kiếm quan trọng của cậu, nên hãy chọn cho nó một cái tên thật hay đi.”

Lão già đó nói với một nụ cười thô lỗ trong khi lấy ra một cái áo giáp mà tôi đã yêu cầu.

Tên của thanh kiếm...

Tôi nhìn vào thân kiếm và nghĩ về tên của những thanh kiếm có trong game.

“Kazuma, Kazuma, nhanh nhanh đặt tên nào. Em đã ở nhà cả mùa đông, ham muốn của em chồng chất nhiều lắm rồi!”

“...Nhưng ngày nào em cũng xài Explosion cả. Kiên nhẫn đi, đặt tên cho vũ khí là một điều rất quan trọng đấy. Anh cần phải suy nghĩ thật cẩn thận...”

Tôi đáp lời con bé Megumin đang cực kỳ hào hứng và cứ thúc giục tôi, rồi rơi vào dòng suy nghĩ sâu lắng.

Muramasa... Masamune... Kotetsu...

“Đây, bộ giáp hoàn chỉnh mà cậu đã đặt hàng. Tôi vừa vớ cho vào đó rất nhiều adamantite, so với những nhà thám hiểm trong thị trấn này thì đây là một trang bị cao cấp đấy. Sử dụng nó cho cẩn thận.”

Trong lúc tôi đang suy nghĩ thật kỹ nên sử dụng loại vũ khí nào, ông chủ đã mang bộ giáp ra.

Bộ giáp phát ra ánh sáng màu xanh lá đáng sợ, khiến tôi cảm thấy rằng kiểu gì mình cũng sẽ bị thương nếu mang vào người.

Tôi sung sướng cầm bộ giáp lên...!

“Sao nào. Vừa vặn với cậu phải không?”

Ông chủ tự tin nói.

Kích cỡ đúng là vừa khít. Mặc dù nó vừa khít...

“...Nặng quá, tôi không thể di chuyển được...”

“...Vậy, vậy à...”

Cái cách chủ quán nhìn cứ như thể tôi là một đứa trẻ đáng thương.

Có vẻ như với chỉ số yếu kém của mình, tôi không thể mặc được những trang bị cao cấp như vậy.

May mắn thay, kích thước của tôi khá chuẩn nên ông chủ chấp nhận yêu cầu trả lại mặt hàng.

Tôi đã định gia tăng sức tấn công và phòng thủ của mình, nhưng lần này không giúp được rồi.

Tôi đoán việc cần làm bây giờ là nhận lấy vũ khí mới.

“Chỉ còn lại công việc đặt tên cho thanh kiếm, tôi cần phải làm điều đó một cách nghiêm túc... Kiku-Ichimonj... Kogarasumaru...”

Trong lúc tôi đang khoanh tay nghĩ ngợi, Megumin đột nhiên tới bên cạnh tôi và nói.

“Chunchunmaru.”

“...Em mới nói cái gì xong đấy.”

“Em nói Chunchunmaru. Giờ tên của nó là Chunchunmaru.”

Trước khi tôi hiểu rõ sự tình, Megumin đã ôm thanh kiếm thật chặt.

...Không không không.

“Sao em có thể nghĩ ra cái tên lạ hoắc vậy. Đây là công việc tùy chỉnh Item đắt giá okey? Với thanh kiếm quý giá của mình, anh phải trao cho nó một cái tên thật ngẫu lòi...”

“Ah!”

Ông chủ hét lên khi thấy Megumin ôm lấy thanh kiếm.

Tôi nhìn vào thanh kiếm và trông thấy là bùa dán ở chuôi.

Trên lá bùa là...

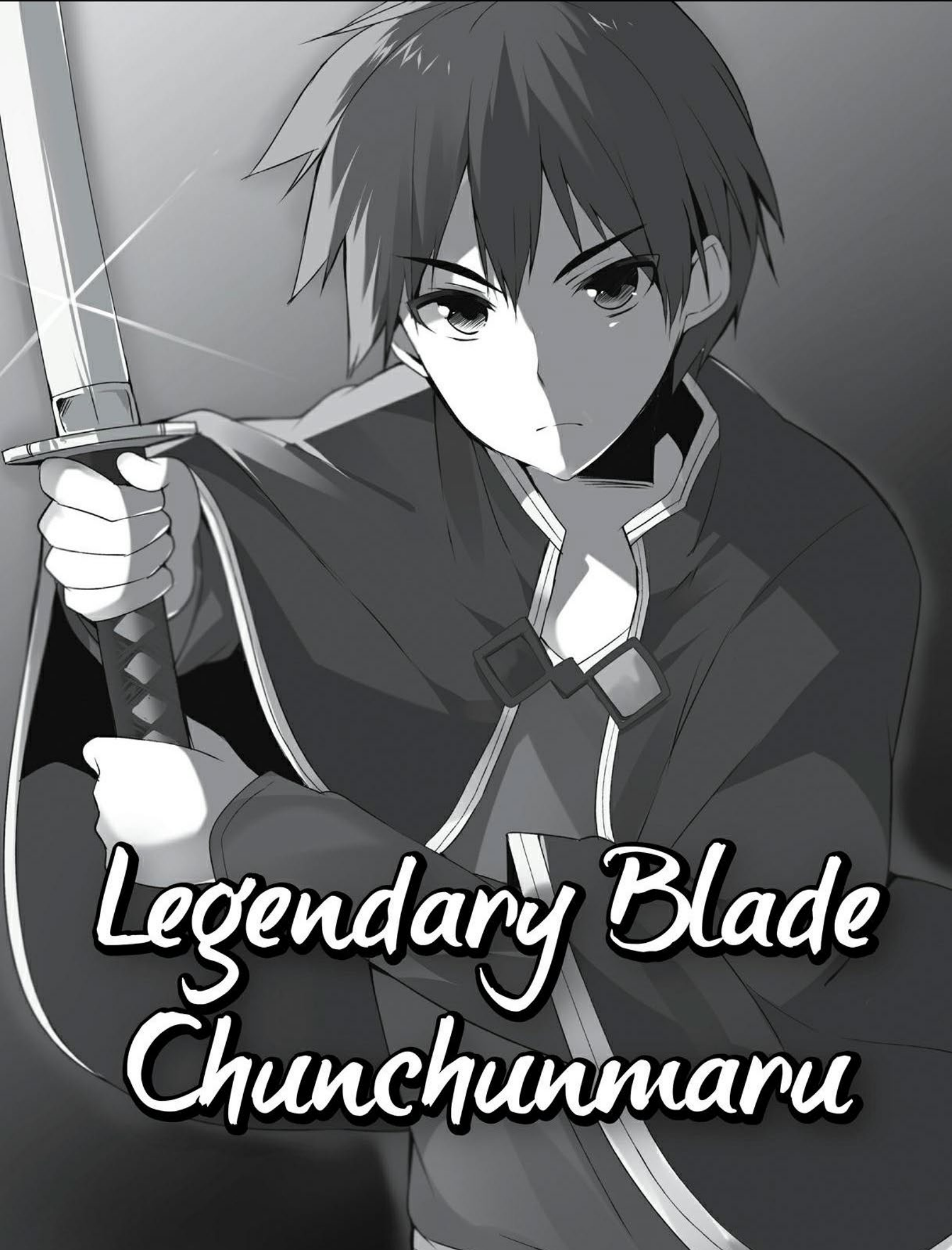
“Cô gái, cô đã viết tên vào rồi...”

“Tôi đã làm thế đấy. Từ giờ trở đi, thanh kiếm này sẽ được biết đến với cái tên Chunchunmaru. Giải quyết xong. Kazuma! Hãy làm một nhiệm vụ nào!”

“Em em, em vừa mới làm cái gì xong! Ahhh... Thanh kiếm của tui...!”

Megumin kéo tôi đi trong khi tôi vẫn đang cầm lấy thanh kiếm được trao tặng cái tên lạ hoắc.

“...Oay em... Thanh kiếm đó tốn của anh rất nhiều tiền, vậy mà em chỉ... Nếu anh sử dụng thanh kiếm này để đánh bại Quý vương, nó sẽ được trưng bày trong bảo tàng và bị ghi là ‘Vũ khí của người anh hùng trong truyền thuyết, thánh kiếm Chunchunmaru’ — Em định xử lý chuyện đó kiểu éo nào hả!”

*Legendary Blade
Chunchunmaru*

“Em đã chọn cho nó một cái tên cực ngẫu so với tên chủ sở hữu như nhược Kazuma, anh còn buồn bã về chuyện gì nữa. Bên cạnh đó, thì Darkness đã thuyết phục được Aqua ra ngoài chưa nhỉ?”

Megumin nói có chút không thoải mái.

Chúng tôi đã nhờ Darkness thuyết phục Aqua trong lúc đi nhận vũ khí của mình, nhưng...

“Hông muốn—! Tôi hông có muốn ra ngoài hôm nay đâu! Mai! Tôi sẽ ra ngoài nếu ngày mai trời nắng ấm! Tôi có cảm giác rất tệ vào ngày hôm nay, đó chính là bản năng của một nữ thần!”

“Đừng nói mấy lời vớ vẩn như là nữ thần nữa! Nhanh nào, thôi ngay việc bám dính lấy cái ghế dài... Ah, đừng, đừng có kéo tóc của tôi!”

—Trong căn biệt thự, chúng tôi thấy Darkness và Aqua đang vật lộn trên sàn nhà.

Vậy là nhiệm vụ thuyết phục đã thất bại... Hết cách rồi.

“Darkness, nếu Aqua không muốn thì hãy để cô ta trông nhà đi. Ba chúng ta thôi cũng ổn rồi.”

“Quả đúng là Kazuma! Thật hiếm thấy, nhưng đôi khi anh cũng có thể nói được những điều tốt đẹp đấy! Nhìn đi Darkness, Kazuma-sama đã nói như vậy rồi, nên hãy thả tôi ra!”

Aqua đã coi tôi là đồng minh và vồ vào mặt Darkness vẫn đang nắm lấy tay cô ta.

“Thôi khỏi—Hai cô, đây là nhiệm vụ đầu tiên của chúng ta sau một khoảng thời gian dài. Sau khi lãnh tiền thưởng, hãy ăn tối ở bên ngoài nào. Một bữa tiệc thịnh soạn!”

Nữ thần yến tiệc phản ứng mạnh mẽ khi nghe tôi nói vậy.

Hai người còn lại đã nhận ra ý định của tôi và trao đổi ánh mắt với nhau—

“Đúng thế. Chúng ta bắt đầu cuộc hành trình mới sau khi hết đông. Cho một quãng đường dài phía trước, tối nay hãy ăn uống cho đã nào.”

“Tuyệt, ra ngoài chơi cho sướng. Tôi biết một cửa hàng phục vụ riêng cho quý tộc. Để tôi đặt phòng tối nay cho.”

Họ ngay lập tức nói những điều như thế.

Darkness bỏ cổ Aqua ra, và Aqua bắt đầu nói chuyện một cách khó khăn.

“...Nah, mọi người, mua nguyên liệu và làm một bữa tiệc thịnh soạn tại nhà có được không? Đúng vậy, tôi sẽ chuẩn bị nguyên liệu cho, mọi người đã mệt mỏi sau chuyến phiêu lưu rồi. Nên tôi nghĩ mở tiệc tại đây sẽ tốt hơn.”

Chúng tôi cùng nhau đáp lời Aqua.

“Làm ơn trông nhà đi.” X3

“Wahhh, tôi sai rồi đừng để tôi lại—!”

Phần 4

Đồng bằng rộng lớn ngoài thị trấn vẫn còn dư lại ít tuyết sau mùa đông.

“Được rồi, chỗ này tốt đấy. Bắt đầu thôi!”

Trên ngọn cây, tôi giả định một vị trí để bắn tỉa và đưa ra tín hiệu để bắt đầu chiến dịch.

“Tôi sẵn sàng rồi không vấn đề gì cả! Hãy đưa tên Kazuma yếu ớt lên level thật nhanh và hạ gục Quỷ vương sớm nào.”

Aqua khoanh tay đứng dưới gốc cây chỗ tôi ở, nhìn mục tiêu của tôi cứ như là Nio.

<TL: <https://en.wikipedia.org/wiki/Nio>>

Giờ cô ta đề cập tới chuyện đó, chúng tôi có mục tiêu là đánh bại Quỷ vương...

“Yeah, phép hỗ trợ của Aqua vẫn đang có hiệu lực. Với nó, chúng có bao nhiêu đi nữa tôi cũng chấp hết!”

Với thanh kiếm cắm vào mặt đất, Darkness đứng một cách ngẫu lòi với hai tay nắm lấy chuôi kiếm và trông có vẻ rất đáng tin cậy.

“Cứ để mấy con còn sót lại cho em. Em sẽ thổi bay hết nếu có con nào dám tới gần.”

Megumin giữ tư thế cầm lấy cây trượng với một nụ cười không hề sợ hãi.

–Với level lớn hơn 20 (Trừ tôi) và trang bị đầy đủ, chúng tôi có thể được xem như là những nhà thám hiểm tầm trung.

“Rồi, hãy hạ chúng nào! Tiến hành theo kế hoạch! Tôi sẽ bắn tĩa Vua Điền kinh và Công chúa Điền kinh! Nếu không có hai con đó, bọn Điền kinh Lizard sẽ bị phân tán, nên chúng ta có thể lờ đi mấy miếng mồi nhỏ. Nếu bắn tĩa thất bại và chúng tấn công chúng ta, tôi sẽ bắn tĩa thêm lần nữa trong khi Darkness tank (Trans: Ai chơi Lol đều biết ‘tank trụ đê’ rồi nhê). Nếu vẫn thất bại, Megumin sẽ thổi bay cả lũ bằng Explosion trước khi chúng kịp bao vây chúng ta, tôi sẽ xử bất cứ con nào lạc loài từ trên cao. Aqua sẽ hỗ trợ cả bọn bằng ma thuật... Được rồi, bắt đầu!”

Chúng tôi luôn hành động một cách bồng đồng, nhưng bây giờ, chúng tôi đã chấp thuận một kế hoạch có có cân nhắc trước tỉ lệ thất bại.

Tôi sẽ không làm một tân binh mãi đâu.

Sử dụng tầm nhìn xa khi ở trên ngọn cây, tôi có thể thấy một bầy Điền kinh Lizard từ phía xa.

Bọn Điền kinh Lizard y chang những gì Sena miêu tả.

Giống như mấy con Thần lằn cổ yếm có màu xanh lá, lớn hơn và di chuyển bằng hai chân.

Trong bầy Điền kinh Lizard, có một con lớn gấp đôi đám còn lại.

Nó có sừng trên đỉnh đầu và những con Điền kinh Lizard theo sau cứ như là tôi tớ.

“Này Aqua, một con Điền kinh Lizard có sừng trên đầu. Tôi biết nó là Công chúa, nhưng con nào là Vua.”

“Sao tôi biết được con nào mới là vua được chứ. Vua Điền kinh...
Hắn là trông có vẻ rất atsm đúng không nhỉ?”

Tôi muốn vạch lại là làm sao để biết nó là một con atsm, nhưng đành bỏ cuộc. Tôi đúng thật quá ngu khi đi hỏi con mắt đó.

Tôi có thể nói được con nào là Công chúa Điền kinh với một số điểm đặc biệt, nhưng để tìm con Lizard chiến thắng cuộc đua thì...

Tôi tìm ra một con Lizard được Công chúa Điền kinh mang cả người theo.

Phải rồi, kẻ chiến thắng sẽ trở thành bạn đời của Công chúa.

Con gần gũi nhất với Công chúa chắc là Vua Điền kinh.

Tôi nhắm vào con đó và giương căng dây cung...!

“Ồ, để đó cho tôi Kazuma, tôi có một ý tưởng! Nếu con chiến thắng cuộc đua là Ông hoàng Điền kinh, thì hẳn chính là con nhanh nhất! Trong số những thánh quang phép thuật của tôi, có một thứ có thể khiến đối thủ trở nên khó chịu và thu hút quái vật! Nếu tôi gọi lũ Lizard qua đây, thì con nhanh nhất chắc chắn là Vua!”

Kế hoạch của tôi là bắn tia con Vua từ xa, nhưng biết được con nào là mục tiêu mới quan trọng.

Nhưng phương pháp Aqua vạch ra để xác định vị trí của Vua cứ như kiểu Cầm đèn chạy trước ô tô ấy.

“Này cô đang nói cái gì thế. Bộ mấy sinh vật như là Nữ thần đều có thói quen đổ thêm dầu vào lửa à? Tôi đã tìm thấy con Vua rồi, nên đừng có...”

“Force Fire!”

Trước khi tôi kịp nói xong, Aqua hô vang phép thuật của mình.

Một ngọn lửa màu trắng xanh bốc cháy trong tay Aqua. Sau khi thấy ngọn lửa đó, thậm chí không phải quái vật tôi cũng muốn thụi cô ta một cú.

Cái cảm giác muốn chửi con mắt đó vì mấy lời vớ vẩn là do tác dụng của phép thuật đúng không nhỉ?

Lũ Lizard Điền kinh cũng nhìn thấy ngọn lửa từ phía xa. Chúng kích động khóc hận và lao về phía Aqua.

“Oây nhanh thật đấy!” x3

Darkness, Megumin và tôi rất ngạc nhiên bởi tốc độ của lũ Lizard.

Megumin bắt đầu vội vàng niệm phép Explosion, nhưng với tốc độ đó, chúng sẽ có mặt ở đây trước khi con bé kịp làm xong.

Darkness đứng trước Megumin trong khi tôi đặt cung xuống và hét vào mặt Aqua.

“Đồ ngốc, không gây rối thì cô không chịu được à! Nếu không có ai bảo thì cô cứ giả đồ như mình chậm chạp ấy, giờ thì đi mà dọn cái đồng cô vừa làm xong! Tôi xử được con Vua với Công chúa là xong xuôi rồi, thế éo nào cô còn vẽ đường cho chúng tới đây hả?!”

“Sao, sao anh lại đột nhiên nói thế?! Tôi chỉ muốn giúp thôi mà, sao tức giận dữ vậy! Ahh, tôi hiểu rồi! Diễn biến không giống như anh dự kiến đúng không?! Thật tệ khi lũ Lizard quấy rối tôi! Tôi biết chúng sẽ tới rồi, nên tự mình xử lý bọn chúng đi!”

Sau khi tôi la mắng Aqua, cô ta bực tức hét lên, và nằm vật xuống đất ăn vạ.

“Sử dụng phép hỗ trợ và hồi máu đi đồ ngốc! Đừng có nằm thườn ra đó, cô sẽ bị đè bẹp đấy!”

Trong khi hét lên, tôi nhắm vào Vua Điền kinh đang tới gần với tốc độ không tưởng và bắn nó với kỹ năng ‘snipe’.

Tôi đã nhắm trúng đích và mũi tên bắn trúng ngay đầu chính giữa hai mắt của con Vua Lizard.

Độ chính xác của ‘snipe’ phụ thuộc vào độ hên xui của bản thân.

Mặc dù kinh nghiệm với cây cung rất ít ỏi, nhưng độ chính xác của tôi lại cao ngất ngưỡng nhờ vào chỉ số may mắn bẩm sinh rất lớn.

Tôi cứ nghĩ rằng mấy con Lizard còn lại sẽ chùn bước sau khi con Vua bị hạ gục, nhưng bằng một cách nào đó, chúng lại càng trở nên điên cuồng hơn.

“Này Aqua, đừng có nằm vật ra đó nữa! Tôi đã xử lý được con nào đó trông như là Vua rồi, nhưng chúng thậm chí còn hung hăng hơn nữa!”

Aqua vẫn cứ nằm trên mặt đất với tay chân dang rộng.

“Nếu anh hạ gục Vua trước, đám Lizard còn lại sẽ càng mãnh liệt hơn bởi chúng có cơ hội trở thành Tân Vương. Đáng ra anh nên xử lý con Công chúa đầu tiên.”

“Sao không nói sớm Ahhhhh! Me, Megumin! Megumin! Phép đã sẵn sàng chưa!? Anh cho phép sử dụng Explosion! Khoảng cách đủ rồi đấy, thôi bay cả lũ đi!”

“Cứ để đó em lo, wahahaha! Hương vị từ phép Explosion đắt giá! ‘Explosion’-!”

Nhưng, chả có gì xảy ra cả.

“!? Ahhhh! Mana! Kazuma! Em không đủ mana để dùng Explosion!”

“Ah! Sao đúng lúc dữ vậy trời... Oh shit!”

Là do tôi đã hút mana của Megumin sáng nay.

“Chúng... chúng... chúng ta làm gì đây Kazuma! Công chúa Điện kinh! Công chúa Điện kinh thực sự...!”

Tôi đã nhìn thấy, và con Lizard to lớn với một cái sừng—Con Công chúa Điện kinh và đám đệ của nó lao vào chúng tôi cứ như Fast & Furious 8, nó cực kỳ điên tiết bởi cái chết của người bạn đời của mình.

Aqua nằm vật dưới gốc cây tôi tôi nấp trên tán lá trong khi Megumin ở kế bên cô ta.

Darkness đứng trước để bảo vệ cả hai...!

“Hahahahaha! Bơi vào đây-!”

Cô ta cao hứng hét lên.

Đám Lizard Điện kinh tông vào Darkness đứng trước mặt Megumin.

“Wahahaha!Ka, Kazuma-san Kazuma-san!!”

Aqua cuối cùng cũng sợ hãi lên khi lũ Lizard Điền kinh tông vào mặt cô ta, nhưng tôi không có thì giờ để giải quyết chuyện đó.

Con Công chúa Điền kinh xác định tôi chính là kẻ thù và chỉ trừng mắt nhìn mỗi mình tôi.

Từ tốc độ mà nó chạy, có lẽ nó định nhảy lên và đá văng tôi khỏi cái cây, đáng sợ vãi!

“Tank lâu thêm một chút đi Darkness! Tôi sẽ chăm sóc chúng ngay!”

“Đừng bận tâm tới tôi! Ahhhh, anh... anh có thể giữ thời gian để... Ughhh—!”

Khi tôi nghe thấy Darkness bị đá rất nhiều lần bởi lũ Lizard.

Tôi giương cung và nhắm ngay giữa hai mắt Công chúa...!

“Kukyeee—!!”

“Snipe!”

Tôi bắn một mũi tên vào con Công chúa song phi thẳng mặt mình.

Ở khoảng cách đó, cho dù không dùng ‘snipe’ cũng không thể hụt được.

Mũi tên đã trúng mục tiêu, và chân của con Công chúa đã mất đi sức mạnh của mình và đá trượt tôi.

“Tí thì chết...!”

Tôi nhẹ nhàng tự lằm bằm với bản thân khi adrenaline chạy khắp cơ thể do phải đối mặt với một kẻ địch vô cùng mạnh mẽ.

Cơ thể con Công chúa Điền kinh đập trúng cây theo quán tính.

Không giữ được điều bộ ngầu lòi sau khi bắn mũi tên, tôi mất đi thăng bằng và rơi thẳng xuống đất.

Lũ Lizard Điền kinh trông thấy tôi rơi xuống...!

–Và nhanh chóng rời khỏi đó.

Rồi tôi cảm thấy đầu chạm đất trước tiên và nghe thấy một tiếng bịch đau đớn.

“Ka... Kazuma!? Anh có ổn không? Aqua! Chỗ này của Kazuma cảm thấy hơi là lạ! Hãy sử dụng phép hồi máu...”

Khi tôi nghe giọng nói hoảng loạn của Megumin, ý thức của tôi dần dần...

Phần 5

“.....”

“.....”

Tôi đứng ngây người, mặt đối mặt với nữ thần Eris.

Là một thánh tích giống như căn phòng tôi đã tới thăm hồi bị giết bởi Tướng quân mùa đông.

Như lần trước, tôi đứng ngay tại đây.

Trước mặt tôi, với mái tóc trắng và đôi mắt màu lam...

Là một Eris đẹp tuyệt trần.

Vị nữ thần thật sự này gãi má bằng ngón tay mình và nói một cách khó khăn.

“...Erm, làm ơn sống cẩn thận được chứ? Phải rất vất vả mới có thể phá vỡ những quy tắc và hồi sinh lại anh... Dù sao thì senpai cũng sẽ nhanh chóng làm anh sống lại, nhưng tôi luôn là người phải chịu đau khổ...”

“Xin lỗi, lần này thì tôi không có lời nào để có thể biện hộ cho bản thân, là lỗi của tôi!”

Sau khi giết được Công chúa Điền kinh, tôi đã ngã từ trên cây xuống và chết khi đang ảo tưởng trong chiến thắng.

Thậm chí tôi còn nghĩ đây là cái chết tệ hại nhất.

Eris thở dài.

“Nghề nghiệp của anh dựa trên những chuyến phiêu lưu, nên cũng dễ hiểu nếu tình hình trở nên nguy hiểm. Tôi biết nhưng... lần này anh quá bất cẩn...”

Tôi tiếp tục cúi đầu và xin lỗi Eris.

Dự đoán của Eris có lẽ chính xác, và Aqua sẽ hồi sinh tôi sớm thôi.

Tôi lại khiến cô ấy lo lắng nữa rồi.

“Erm... Chuyện gì xảy ra với những người còn lại sau khi tôi chết? Họ ổn chứ?”

“Vâng, không có vấn đề gì. Senpai bị đâm vào người bởi cô ấy nằm vật ra tại chỗ và cầu xin sự giúp đỡ giữa chừng... Nhưng khi Darkness đang tank, Công chúa Điền kinh đã bị hạ gục và đám Lizard

bị phân tán. Megumin không phải chịu bất cứ thương tổn nào nhờ được Darkness bảo vệ. Ngay bây giờ Senpai đang chữa lành cho cơ thể của anh.”

Tuyệt, vậy là nhiệm vụ đã hoàn tất.

Để họ chờ một lúc cũng ổn thôi.

Mặc dù đã chết, tôi lại bình tĩnh đến bất ngờ.

Có thể là do tôi đã bị đánh vào đầu khi chết nên không có bất kỳ đau đớn nào cả, hoặc là tôi đã quen rồi.

Tôi nhìn xung quanh cứ như thể đang tham quan du lịch.

“...Dù đã chết rồi nhưng anh vẫn thực sự bình tĩnh đấy. Những người đã tới đây bối rối hơn thế nhiều...”

“Cũng bình thường, một lần ở Nhật Bản, hai lần ở thế giới này. Tôi đã tới đây tổng cộng ba lần rồi.”

Tôi trả lời Eris trong lúc nhìn ngó khắp phòng.

...Không có gì ở đây cả.

Eris lặng lẽ nhìn tôi trong lúc tôi đang xem xét xung quanh.

Không có gì để làm, nên hai chúng tôi nhìn nhau.

...Ôi không, thật khó xử.

Thời gian Aqua chữa trị cho tôi khá lâu đấy.

Nhưng...

“Cô không cảm thấy chán bởi căn phòng chẳng có bất cứ thứ gì cả à? Tôi không biết thế giới này có bao nhiêu người, nhưng họ có thường tới đây không?”

Eris mỉm cười trả lời câu hỏi của tôi.

“Đúng vậy. Công việc của tôi là dẫn dắt cho những người đã chết bởi quái vật... Tôi thường khá bận rộn, nhưng những nhà thám hiểm ở trong nhà vào mùa đông nên tôi rất biết ơn khi mình có thêm thời gian rảnh. Nếu tôi buồn chán, thì cũng có nghĩa là mọi người được an toàn, nên không có việc gì để làm là điều tuyệt vời nhất.”

Eris nói với một nụ cười rạng rỡ.

Tôi không thể chịu đựng thêm được nữa. Chuyện gì đang diễn ra thế này. Lòng ngực tôi thắt lại và gương mặt tôi nóng lên.

...Tôi đã luôn nghĩ rằng có điều gì đó thiếu thiếu trong cuộc sống của tôi ở thế giới mới này.

Mặc dù chúng tôi sống chung một mái nhà, nhưng không có gì lãng mạn xảy đến giữa những người đồng đội và tôi cả.

Tất cả bọn họ đều rất xinh đẹp và dễ thương. Nhưng...

Kẻ tự nhận mình là nữ thần chuyên ngủ ngày trước lò sưởi và chỉ có ăn rồi nằm.

Một cô bé gần đây vừa mới chào đón sinh nhật lần thứ 14 của mình, nhưng có lẽ vẫn còn vấn đề về pháp lý. Một nhóc loli thích ganh đua và điên cuồng đến mức phiền phức về phép Explosion.

Một cô gái có vóc dáng tuyệt vời ngay từ cái nhìn đầu tiên, nhưng lại có sở thích kỳ quái, một cô tiểu thư điên khùng.

Những gì tôi muốn không quá xa xỉ.

Tôi chỉ muốn một cô gái dịu dàng với những cảm xúc thông thường.

Khi tôi đang cảm thấy thẹn tới mức đỏ chín mặt.

“Thực ra thì, không phải khi nào tôi cũng ở đây. Vài lần tôi sẽ nhờ cậy ai đó hỗ trợ làm nhiệm vụ của mình trong lúc vui chơi tại thế giới con người... Hãy giữ bí mật này nhé?”

Eris-sama nháy mắt và mỉm cười tinh nghịch giống như lần trước.

Oh, hnnngg...

Tôi gật gật đầu với khuôn mặt đỏ bừng trong khi—

“Kazuma! Anh nghe thấy tôi nói gì không? Tôi vừa mới sử dụng thần chú phục sinh, anh có thể trở về ngay bây giờ. Bắt Eris mở cửa nhanh lên!”

Lần nào cũng vậy, kiểu gì con mắt méo thể đọc được tâm trạng cũng xông vào giữa chừng như thế này.

Đợi tôi thêm xíu nữa thì mất gì à...

Tôi đã nghĩ về một điều gì đó hoàn toàn khác những suy nghĩ trước đây của mình và nói gần như líu lưỡi.

“Chỉ cần đợi thêm tí nữa. Tôi vẫn còn nhiều điều để nói với Eris-sama. Làm ơn hãy chăm sóc cho cơ thể trước khi tôi quay trở lại.”

Tôi lớn tiếng trả lời vào hư không.

Eris-sama nhẹ nhàng hét lên “Huh!?”, rồi bẽn lẽn cúi đầu.

Tôi không biết giọng nói của mình có đến tai cô ấy không. Không khí xung quanh trở nên yên ắng.

“Ah!? Anh đang nói cái gì thế!? Đừng phun ra mấy câu vớ vẩn nữa và quay lại đây ngay! Lên level để đánh bại Quý vương rồi đưa tôi trở về thiên giới!”

Những lời Aqua nói đưa tôi trở về thực tại.

–Đánh bại Quý vương.

Đúng vậy, đánh bại Quý vương. Một kẻ có level thấp tẹt và yếu đuối như tôi lại phải đi thách thức Quý vương.

Và tôi còn một trở ngại là bị bao vây bởi mấy con nhóc chuyên gây rắc rối.

Ngay cả khi tôi tỉnh lại, thì cũng chỉ có thể chịu đựng cả ba bọn họ từ giờ trở đi, và nhận lấy bài tập về nhà vô lý là phải đánh bại Quý vương.

Tôi nhận thức được tình hình.

Làm việc vất vả, khơi dậy sức mạnh đáng kinh ngạc và đánh bại Quý vương nhờ vào may mắn— Cái thế giới chết tiệt này sẽ không để cho một điều ngon ăn như vậy diễn ra đâu.

Từ giờ trở đi có lẽ tôi sẽ chết thêm một vài lần nữa.

Tôi làm việc chăm chỉ để nhận được cái gì?

... Tôi không đáp lại Aqua và trầm tư suy nghĩ.

Tôi nghĩ về cuộc sống tương lai của mình và từ giờ trở đi sẽ đúc kết kinh nghiệm từ những khó khăn—

Tôi lựa chọn đầu thai và bắt đầu cuộc sống mới.

“Này Aqua! Tôi đã quá mệt mỏi với cuộc sống của mình và sẽ không quay trở lại nữa! Tôi muốn tái sinh làm một đứa trẻ và bắt đầu lại từ đầu! Gửi lời chúc của tôi tới những người còn lại!”

“Ehhhh!?”

Khi nghe những gì tôi nói, Eris hét lên.

Cuối cùng thì...

“Anh đang nói những lời vớ vẩn gì vậy! Đợi đã!”

Khi nghe thấy giọng nói hoảng loạn từ Aqua, tôi quay sang Eris.

“Nói tóm lại, Eris-sama, tôi có một thỉnh cầu. Tôi không đòi hỏi gì nhiều đâu—nhưng nếu được, tôi muốn được tái sinh làm một cậu bé. Tôi muốn mình được sinh ra trong một gia đình với người chị gái xinh đẹp và cô em gái dễ thương.”

“Đợi, đợi chút đã! Làm ơn, làm ơn đợi đã!”

Eris dường như rất hoảng loạn khi nghe thấy những gì tôi nói.

Giọng nói Aqua lại vang lên thêm lần nữa.

“Kazuma! Darkness bảo rằng nếu anh không chịu quay về, cô ấy sẽ vẽ bậy lên mặt anh! Cô ấy đang hào hứng giữ lấy một cái bút lông ngay lúc này đây!”

...Tôi, tôi sẽ không bị lay chuyển bởi những chuyện con con như vậy.

Dù sao thì tôi cũng chết, cho nên mấy người có muốn làm gì với cơ...

“...? Em đang làm gì thế Megumin? Em đang làm gì với quần áo của Kazuma thế.... Hmmmm Megumin!? Đợi, đợi đã Megumin!?”

“Này, này dừng lại, mấy người đang làm gì với cơ thể tôi thế? Dừng có xúc phạm tới người đã chết, mấy người sẽ bị nguyên rủa!!”

Sao họ có thể hành hạ cơ thể tôi được cơ chứ?

Khi tôi đang cảm thấy khó chịu, Aqua sợ hãi hét lên.

“Megumin! Megumin! Đợi đã, Kazuma-sama! Quay lại đây! Nhanh lên!”

“Dừng lại ngay! Aqua, ngăn Megumin đi! Dừng...! E, Eris-sama, làm ơn! Làm ơn hãy mở cánh cửa ra! Tôi cầu xin cô!!”

Thấy được sự lo lắng của tôi, Eris cười khúc khích và búng ngón tay.

Một cánh cửa trắng tinh xuất hiện trước mắt cả hai.

Tôi vội vàng đứng trước cửa...

“Vậy thì, Kazuma-san. Tôi sẽ cầu nguyện để anh không đến đây thêm lần nào nữa. Bon Voyage!” (Trans: Tiếng Pháp, nghĩa là ‘Thượng lộ bình an’)

Nghe thấy lời từ biệt của Eris, tôi mở cánh cửa...!

Phần 6

Gương mặt Megumin giận dữ đỏ lên hiện ra trước mắt tôi.

Cô ấy vẫn ngồi trên người tôi, sắp xếp lại quần áo ở trên ngực.

“...Này, em đang làm gì thế? Anh cứ nghĩ em cũng chỉ là đứa suy nghĩ bình thường ngoài trừ việc điên cuồng với phép Explosion cùng với cái cùng cái tên củ bựa, em đã làm gì anh rồi hả?”

Megumin không trả lời, mà chỉ đứng dậy rồi nói.

“Này, nếu anh còn ý kiến ý cò về cái tên của em nữa thì hãy nghe đây... Tất cả là lỗi của anh khi dám giỡn chơi rồi nói anh ‘không trở lại nữa’. Nếu anh còn quăng ra mấy trò giận dỗi con nít thêm lần nữa, em sẽ làm những thứ thậm chí còn tệ hơn thế nhiều.”

Cô ấy chỉ nghĩ đó là một trò đùa, nhưng kiểu gì cũng sẽ điên tiết hơn nếu tôi dám nói là mình nửa đùa nửa thật.

Tôi kiểm tra toàn bộ mỗi phần trên cơ thể mình rồi đứng dậy.

“...Nah, xem cô đã làm gì với tôi này? Tùy thuộc vào những gì đã xảy ra, tôi có thể sẽ không dám nhìn mặt Megumin từ ngày mai trở đi đấy.”

Tôi liếc nhìn Darkness và thấy cô ấy ngồi bệt xuống đất và lấy tay che gương mặt đỏ chót của mình.

Tôi ném cái nhìn đáng ngờ về con mắt Aqua ngồi bên cạnh, đợi tôi để đứng lên...

“...Sao anh lại bắt một nữ thần đang sợ hãi nói chứ? Tự đi hỏi cô ấy đi.”

Cô ta ngoảnh mặt đi chỗ khác.

“Nah, nói anh nghe đi Megumin. Nếu không, từ ngày mai trở đi anh sẽ cực kỳ cảnh giác đối với em đấy...”

“Cứ về nhà tắm rửa cho sạch sẽ rồi anh sẽ biết... Thay vào đó, đầu của anh sao rồi ? Có chỗ nào không ổn không?”

Tôi sờ vào đầu mình, không có bất kỳ vấn đề nào cả.

Tôi nhớ rằng mình đã chết khi rơi từ trên cây xuống.

Kazuma, đầu của anh anh đã bị bẻ cong một góc không thể tưởng tượng ra. Tôi cứ nghĩ anh đang đóng một cảnh trong phim ‘The Exorcist’. (Trans: Các bạn cứ thoải mái tra GG cảnh đó, mình méo chịu trách nhiệm khi xem vào buổi đêm đâu nhá). Chấn thương của anh cực kỳ nghiêm trọng, nên không được đánh nhau nữa trong vòng hai tuần tới.”

Tôi cảm thấy lạnh sống lưng khi nghe những lời Aqua nói.

‘The exorcist’ là một bộ phim kinh dị có một cảnh đưa con gái đầu quay một góc 180 một cách thật vi diệu.

Đầu của tôi đã thành ra như vậy ư?

Megumin vỗ nhẹ vào vai trong lúc tôi đang run rẩy giữ lấy cái đầu của mình.

“Hôm nay nghỉ sớm thôi. Nhìn kìa, nhờ có Kazuma, đám Lizard đã bị phân tán hết. Anh đã làm việc rất chăm chỉ, cảm ơn anh. Em sẽ báo cáo với Công hội, nên hãy quay về và nghỉ ngơi nào, Kazuma.”

Megumin sử dụng một tông giọng nhẹ nhàng trước giờ tôi chưa từng nghe thấy để nói điều này.

Con bé hẳn là rất lo lắng cho tôi và cả trải nghiệm về cái chết của tôi.

Tôi chấp nhận và rất biết ơn lòng tốt của cô ấy, và trở về nhà với Darkness mặt đỏ bừng và không dám nhìn thẳng vào mắt tôi, cùng con ngốc Aqua trên người dính đầy dấu chân của lũ Lizard điên kinh.

–Sau khi tới thị trấn, Megumin hướng về Công hội của những nhà thám hiểm. Rồi sau đó, trở về căn biệt thự bằng con đường cũ.

“Mấy lời trước đó, sao anh lại nói những điều ngớ ngẩn vậy, Kazuma? Anh đang có một cuộc sống tuyệt vời với người đẹp vây quanh, sao còn không hài lòng và từ chối quay trở về nữa?”

Darkness gật đầu đồng tình với những điều Aqua vừa nói.

Nhìn hai người bọn họ, Tôi—

“...Fufu.”

“Ah!” x2

Khi cả hai nghe thấy tiếng cười thầm của tôi, họ hét lên.

Khi cả bọn về tới căn biệt thự và chuẩn bị mở cửa, Aqua quấy nhiễu tôi.

“Nah, anh vừa nhìn bọn tôi một cách khinh bỉ có đúng không? Chẳng lẽ là do hôm nay tôi đã hồi sinh anh—Mặc dù Kazuma không muốn! Lẽ phép với tôi vào! Nếu anh tới kinh đô suối nước nóng, Alcanretia anh có thể tìm thấy rất nhiều tượng và mặt hàng có hình của tôi!”

Tôi nghĩ là làm figure của một nữ thần cũng thật là kỳ quái đấy, nhưng tôi nói với con ngốc Aqua cứ ồn ào sau lưng mình mà không thèm quay đầu:

“Đồ nào phăng, đã khi nào tôi coi cô như một đứa nhóc không vâng lời chưa. Nếu không có cô, thì ai sẽ cọ rửa nhà vệ sinh đây? Với một người từng tuyên bố mình chính là Nữ thần của nước, còn có nhiều chỗ để cô lau dọn nữa đúng không hả?”

“Đó chính xác là điều tôi muốn nói đấy! Tôi chính là nữ thần của nước, không phải là Nữ thần của nhà xí!! Tôi nói thái độ của anh là cực kỳ tệ hại, anh phải đối xử với tôi tốt hơn nữa cơ!”

Tôi tình cờ khuây khóa phần nào nhờ đôi mắt đẫm nước của Aqua, bước vào căn biệt thự và tháo bỏ trang bị như là giáp ngực của mình ra.

Tôi quay lại và thấy Darkness cũng đang cởi áo giáp của mình ra, chúng đã bị móp do những cú đá của bọn Lizard điên kinh .

...?

Khi tôi tò mò nhìn, Darkness đỏ mặt tránh mắt đi chỗ khác.

Tôi khá lo lắng về điều đó, nhưng tôi vừa mới hồi sinh và vẫn còn cảm thấy mệt mỏi.

Bởi cần phải nghỉ ngơi sớm, nên tôi tới phòng tắm.

Bước vào phòng tắm, tôi chạm vào thiết bị làm nóng bằng ma thuật, sử dụng mana của mình để làm nóng nước và cởi quần áo tại phòng thay đồ...

Và nói vọng ra bên ngoài.

“Megumin đâu rồi! Con bé đã quay về chưa?! Con ngốc loli đó, đừng nghĩ tôi sẽ giữ mình bởi cô ta chỉ là một đứa nhóc. Tôi sẽ lột trần con nhóc với ‘steal’ và để cô ta tận hưởng những màn tiếp đãi tương tự.”

“Megumin bảo là con bé sẽ ở lại nhà trọ của bạn mình một vài ngày sau khi đến thăm Công hội của những nhà thám hiểm ahhhhh!?”

Sau khi thấy tôi nude, Darkness dấu mặt mình vào tờ tạp chí mà cô ấy vừa đọc.

Tôi vẫn chưa hiểu hết về tiêu chuẩn cho sự xấu hổ của cô ta, và cũng không có thì giờ cho chuyện đó.

Aqua nhìn tôi nghiêng răng mình với ánh mắt đỏ ngầu.

“.....Này Kazuma, tự tin là điều tốt, nhưng tôi nghĩ trở nên tự phụ thì sẽ không như vậy đâu.”

“Ồ, ồ ngốc! Không phải cô đã ở đây khi Megumin viết điều này à?! Nguyên, nguyên rửa cô ahhhh!”

Tôi trốn trở lại phòng tắm.

Và rửa sạch từ ‘Thánh kiếm Excalibur ↓’ ở phía dưới bụng mình.

Chương 2:

Mang sự trợ giúp tới mấy đứa đầu đất bằng lời chào nồng ấm

Phần 1

Tôi vẫn đang ngồi trên cái ghế dài trong khi Megumin đang khấn trương nài nỉ.

“Em thành thực xin lỗi vì những chuyện đã xảy ra hôm bữa... Xin hãy trở lại là Kazuma như trước kia đi.”

Megumin ngồi ngay ngắn trên tấm thảm, cúi đầu xuống để nói với tôi, người đang nằm thườn trên chiếc ghế dài với chiếc áo lông thú trải lên bề mặt.

Sau khi Megumin ra ngoài được vài bữa, con nhóc đó đã làm cái điệu bộ như thế này khi mò mặt về.

Chuyện gì đã xảy ra hôm bữa ấy à...?

Ahhh, chính nó đã vẽ bậy lên cơ thể tôi.

“Tôi không phiền bởi mấy trò con con đó đâu. Nếu em đã mang tiền về rồi thì cũng không cần phải tranh cãi dài dòng nữa. Quên chuyện

đó đi, hay là thưởng thức một ít trà nhĩ, Megumin? Anh có loại trà hạng nhất đây.”

Tôi mỉm cười nói với Megumin.

Megumin bắt đầu rên rỉ, chắc con bé định lay chuyển lòng khoan dung của tôi.

“Em thực sự xin lỗi! Em sai rồi, làm ơn trở lại là Kazuma như trước đi! Kazuma bây giờ thực sự rất kinh tởm đấy! Làm ơn! Làm ơn đi mà!”

“Sao em cứ luôn miệng nói mấy câu kỳ quái như là ‘hãy là Kazuma như trước đi’ vậy hả. Trước giờ anh đã luôn như vậy rồi.”

Một tách trà được trình ra tại chỗ ngồi của tôi trước lò sưởi một cách duyên dáng.

Aqua châm một ly hồng trà rồi ngồi xuống bên cạnh tôi.

Tôi nhấp một ngụm...

“...Là nước lã.”

“Ara ara, sao trông tôi vụng về thế này. Thật lòng xin lỗi, Kazuma-san.”

“Đừng lo, cô chỉ cần pha một ấm trà khác thôi. Cảm ơn Aqua-san. Dù sao thì tôi vẫn sẽ uống.”

“Chuyện gì đang xảy ra thế này? Mấy ngày em không về nhà rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì rồi hả?! Làm ơn, hai người hãy bình thường lại đi!”

Tôi làm con nhóc Megumin đang ồn ào bình tĩnh lại và bảo Aqua pha một ấm trà mới.

Aqua có thể sẽ vô tình chạm vào nước trà và biến chúng trở thành nước lã.

Tuy nhiên, người bình tĩnh tựa Đức Phật như tôi sẽ không tức giận bởi những chuyện như vậy.

...Đúng lúc đó, Darkness ra hiệu cho Megumin đang cảm thấy bối rối.

Trông Megumin khá mệt mỏi, Darkness đã kể cho con bé nghe về những chuyện xảy ra mấy hôm vừa rồi.

Phần 2

–Buổi sáng ngày tiếp theo ngày khi Megumin bỏ đi.

“Cái con mắ m loli đó ahhhhh! Con nhóc đó mà mò mặt về thì tôi sẽ lột hết đồ nó ra! Chắc chắn! Tôi sẽ làm thế! Tôi sẽ khiến đứa nhóc hoang dã đó phải khóc lóc cầu xin lòng thương xót!”

Trong sự dạn dĩ của tôi, Darkness có hơi đỏ mặt nói.

“Anh sẽ bị bắt giam nếu làm điều đó đấy, Kazuma. Thay, thay vào đó, anh có thể nói rõ cho tôi biết anh sẽ khiến Megumin phải cầu xin lòng thương xót bằng cách nào không...”

Phòng khách.

Trong khi Darkness tò mò hỏi, tôi vùi mặt vào hai đầu gối, sau đó rúc vào bên trong Kotatsu rồi vò đầu bứt tóc la hét.

Aqua ở phía trước lò sưởi nói:

“Sao sáng ra đã ồn ào thế này. Thiết tình, đừng có cãi cọ nữa. Mọi người phải bình tĩnh như tôi đây này. Ngoài thời gian tắm ra, tôi đã ngồi lì chỗ này ngay khi quay về từ ngày hôm qua rồi.”

“Tôi không muốn con ngốc ăn không ngồi rồi dành cả ngày để chết dí tại một chỗ nói với tôi câu đó! Chết tiệt! Sau khi khô rồi thì vết mực này khó rửa trôi vãi! Tôi sẽ không quên con mắt đó đâu! Tôi có thể mừng tưng rờ ràng cái khuôn mặt khóc lóc thảm thiết của con nhóc đó ngay trước mắt mình!”

“Miêu tả chi tiết cho tôi làm sao mà anh khiến con bé khóc có được không...”

Đột nhiên, ai đó gõ vào cánh cửa chính.

“Phải Megumin không? Em về rồi à?”

“Rõ ràng thì... erm, đó là...”

Tôi ra khỏi Kotatsu và đang tính bước tới cửa chính...!

“Hahahaha! Người trông chính là con bé Hồng ma tộc óc đing vít đấy à? Nhỏ quá, ta đây! Là chủ nhân của một cửa hàng, kẻ có tài năng tuyệt vời trong việc giữ mấy thứ rác rưởi khủng khiếp đến mức mang đây tai tiếng, ta, kẻ có thể nhìn thấu tất cả mọi thứ sẽ bàn chuyện kinh doanh với người. Hãy vui mừng vì ta đã tới và cảm thấy vinh dự bởi sự có mặt của ta. Nào, để ta xem người định trưng bày trên cửa hàng của ta những mặt hàng nào...! Hmmm?”

Ngoài kia có một con quỷ đeo trên mặt cái mặt nạ kì quái.

Thấy hẳn, Aqua chậm chậm đứng dậy khỏi cái ghế bành trước lò sưởi—

“Nah, sao ngươi tới được đây? Bên ngoài căn biệt thự có một rào chắn thánh quang có thể ngăn cản mấy con côn trùng gây hại như ngươi.”

“Ahhh. Ý ngươi là cái lò nướng nửa mùa bao phủ bên ngoài căn biệt thự ấy hả? Đó mà là rào cản á. Quá yếu, nên ta cứ tưởng đó chính là sản phẩm thất bại của một con Thuật sĩ mới vào nghề ấy chứ. Thứ lỗi, nhưng một kẻ mạnh mẽ như ta chỉ đơn giản là đi qua cũng làm nó bị phá vỡ rồi.”

Aqua đứng trước mặt Vanir.

“Ara ara, dù ngươi có nói thế, thì sao lại tả toi thế, Ác quỷ-san. Ta nên nói như thế nào đây nhỉ... Ta chưa bao giờ lại tưởng tượng ra được một công tước của địa ngục lại bị đánh bại bởi mấy rào cản cấp độ này.”

Cô ấy mỉm cười ngây thơ trong khi tò mò chọc vào đồng hồ nát trên người Vanir.

“Ahahaha! Dù sao thì cơ thể này cũng chỉ là cát bụi thôi! Ta còn rất nhiều thứ để thay thế. Ta chỉ hơi tò mò về chất lượng của cái lớp mỏng manh phía bên ngoài căn biệt thự thôi. Ủ thì, cũng không tệ với một đứa Thuật sĩ Tân binh nhỉ. Khá tốt cho một đứa loài người—và là một Thuật sĩ Tân binh! Hahaha!”

Aqua nhú mày, nhìn sát vào nụ cười giống một tên tội phạm của Vanir.

Vanir chắn trước mặt Aqua và hai người trừng mắt nhìn nhau.

“Này này, có vẻ tệ quá. Darkness, giúp tôi ngăn hai người đó lại...!
...Sao cô lại làm thế? Sao cô quay người đi chỗ khác?”

“...Không có gì.”

Ban nãy cô ấy vừa hỏi tôi chuyện gì đó, nhưng tôi đã cho ăn bơ nên thành ra cô ấy bây giờ dỗi rồi.

Darkness tự mình chui vào trong Kotatsu, lờ hết sự hỗn loạn bên ngoài.

“Này hai người, tôi biết hai người đánh nhau cũng là lẽ thường tình, nhưng đây là nhà của tôi. Dừng lại ngay.”

Sau sự can thiệp bất đắc dĩ từ tôi, hai người bọn họ tách nhau ra xa.

“Nah Kazuma. Tôi không rành mạch lắm nhưng mà—Có phải anh làm ra thứ như là Kotatsu để kinh doanh với cái đồ đó không? Nah, anh định cấu kết với con sâu bệnh đó à? Với con ký sinh trùng đánh cắp linh hồn và chuyên tìm đến rắc rối của con người để sống dựa trên cảm xúc tiêu cực của bọn họ? Thiệt tình, trò đùa đó chả vui tí nào đâu! Fufu!”

“Ahaha, ác quỷ như ta mới đáng tin cậy bởi chúng ta tôn trọng hợp đồng của nhau. Không giống những kẻ nhắm vào những người dân vô tội rồi tập trung bọn họ lại với những lời giả dối như ‘Tín đồ sẽ nhận được sự cứu rỗi’, một nhóm lừa đảo tiền của dưới chiêu bài giúp đỡ cho người nghèo. Chúng thường dùng những từ như là cái gì nhỉ... à, như là ‘Chúa luôn dõi theo con’. Hoho, thật lỗ bịch! Vậy là gã

vừa bị bắt gần đây vì tội nhìn trộm tại nhà tắm với đôi mắt dịu dàng thực sự là chúa ư?! Ahahaha!”

Cả hai bọn họ cười không cảm xúc...

“.....” x2

Rồi đột nhiên im lặng.

“Sacred Exorcism!”

“Elegant Shedding!”

Đáp lại tiếng hét đột ngột của Aqua, một cột ánh sáng xuất hiện dưới chân Vanir.

Nhưng Vanir lập tức ném mặt nạ của mình đi.

Cơ thể gốc của hắn bị đốt cháy bởi cột ánh sáng và bị phá hủy, nhưng cái mặt nạ, cũng là cơ thể gốc của hắn né tránh được thần chú trừ tà.

Khi nó rơi xuống mặt đất, ngay lập tức một cơ thể mới bắt đầu được xây dựng lên.

“Ahahaha, chính nó! Đây chính là cơ thể thật của ngươi! Ta nhận ra rồi! Ta cuối cùng cũng nhận ra rồi! Vậy thì, ta nên làm gì đây nhỉ!? Ta phải đối phó với thứ này như thế nào đây nhỉ?”

“Ahahahaha, cho dù ngươi có phá hủy được mặt nạ của ta, rồi một ngày cũng sẽ mọc lên Vanir Đệ Nhị hoặc Vanir Đệ Tam...! Này, đừng có kéo cái mặt nạ trong khi ta đang nói, cơ thể ta sẽ sụp đổ đấy! Ít nhất cũng phải đợi để ta nói hết câu...”

“Này bình tĩnh đi. Tới lúc để trấn tĩnh lại rồi đấy.”

Tôi một lần nữa phải can thiệp vào trận chiến giữa con mắt Aqua đang hào hứng kéo cái mặt nạ và tên Vanir đang chống cự lại với một cơ thể tả tơi.

–Vanir quỳ xuống thảm trong khi thẩm định những Item tôi chế tạo ra.

“Hmm, đánh giá của ta về người quả thật rất chính xác. Thứ này sẽ được bán. Và chắc chắn sẽ bán rất chạy. Cái Kotatsu này đúng là một công cụ tuyệt vời để giữ ấm.”

“....”

Darkness dẫu chân cô trong cái Kotatsu, trong khi đá bay cái tay tò mò sờ mó lung tung của Vanir.

Tôi không hiểu sao Darkness lại đột nhiên nổi giận, nhưng tôi hy vọng cô ta sẽ không can thiệp tới chuyện buôn bán.

“Hmmm, cho ta lưu ý thêm cái. Thỏa thuận trước đó là 10 % hoa hồng mỗi tháng... Thằng nhóc, người có quan tâm tới chuyện bán bản quyền sở hữu trí tuệ của sản phẩm này không? Bao gồm tất cả những Item này, ta sẽ mua chúng với giá 300 Triệu Eris.”

“300 Triệu!?” x3

Chúng tôi đồng thanh hét lên trong khi Vanir kiểm tra đồ vật bằng cao su tôi chế tạo ra.

300 củ...! 300 củ là số tiền chúng ta có thể sống cả đời mà không cần phải làm việc, miễn là không phung phí!

Chúng tôi sốc tới nỗi bị đứng hình, nhưng Vanir tiếp tục nói.

“Nhưng ta nghĩ nhận thanh toán hàng tháng cũng là một ý tưởng tốt. Sau khi thiết lập dây chuyền sản xuất, người có thể kiếm được 1 triệu Eris mỗi tháng. Chúng ta có thể gán những bộ phận đó lại khi chuyển sang giai đoạn bán lẻ... Nhân tiện, thứ này dùng để làm gì?”

Một triệu mỗi tháng hoặc là làm phát 300 củ luôn.

Ồi không, tôi nên làm gì bây giờ, cuộc sống của tôi đột nhiên chuyển sang chế độ ‘easy’! Chắc là không thể bán chạy mãi được, vậy tôi nên nhận lấy 300 triệu ư?

Không, để không cần phải lo lắng về việc tiền trong tài khoản của tôi dần dần khô kiệt, có lẽ lấy khoản thanh toán hàng tháng sẽ tốt hơn?

Ồ đúng rồi, kẻ đặt ra bản thỏa thuận chính là tên ác quỷ này.

Gã này sẽ lang thang khắp thị trấn với chiếc mặt nạ trên mặt, liệu hắn có bị bắt không đây?

“Thứ này được gọi là ‘Bóng bay’, là loại đồ chơi sẽ trở nên to hơn nếu anh thổi vào nó. Để tôi ví dụ minh họa cho.”

Aqua lấy miếng cao su từ Vanir và bắt đầu thổi.

“Ồ. Cho tôi một cái với...”

Darkness tò mò đặt miếng cao su lên môi mình.

...Trong tình hình hiện tại, tôi sợ tới mức không dám nói cho họ biết rằng đó chính là sản phẩm bao cao su thất bại mà tôi đã phải bỏ không sản xuất nữa bởi không thể làm cho chúng mỏng hơn được.

“Dù, dù sao thì, không phải mọi người sẽ chú ý nếu người cứ đi lòng vòng quanh thị trấn khi họ đã tỉnh giấc ư?! Mọi người sẽ không hét lên rằng ‘Kia chính là tên Boss của quân đội Quý vương’ và tấn công người?”

“? Người đang nói điều gì vô vẩn vậy. Cái mặt nạ này khác với phiên bản trước đó. Người không thấy ‘II’ tỏa sáng rực rỡ trên trán ta sao?”

Ra là thế.

Darkness ra hiệu trước khi tôi kịp vặn lại.

“Kazuma. Tính cách của tên ác quỷ này đúng là có vấn đề, nhưng hắn sẽ không làm những điều như đốt nhà, giết người hay cướp của đâu. Hắn có lẽ đã từ bỏ công việc duy trì rào cản cho lâu đài của Quý vương rồi, nên lúc này Công hội cấp cao của những nhà thám hiểm muốn quan sát hắn ta. Bên cạnh đó, hắn ta sống tại cửa hàng của Wiz, nên nếu có bất kỳ chuyện gì xảy ra, thì khi đó thân là một người chủ quán đực cao vọng trọng, cô ấy chắc chắn sẽ ngăn cản hắn ta kịp thời.”

Darkness thì thầm trong khi tôi đang co người trong Kotatsu.

Tôi hiểu rồi, miễn là tên Vanir không tạo ra bất kỳ sự hỗn loạn nào, thay vì chọc tức hắn, thì tốt hơn hết nên mặc kệ.

Xét cho cùng gã ác quỷ này từng là một cựu Boss của quân đội Quý vương.

Ai biết sẽ thiệt hại bao nhiêu người nếu tấn công hẳn ta chứ.

“Trong bản tóm tắt lần trước, tên Boss của quân đội Quý vương được coi là đã bị đánh bại. Công hội sẽ không hỏi về vấn đề trả lại số tiền trao thưởng.”

Thật là một sự trợ giúp lớn lao.

Cuối cùng cũng có một cơ hội nhỏ nhoi để làm giàu, tôi không muốn phải làm con nợ thêm lần nào nữa.

... Nhưng cô đừng có nói chuyện trong khi chơi với cái món đồ tránh thai đó được không hả?

“Hmmm. Sẽ mất một chút thời gian trước khi sản phẩm này sẵn sàng để bày bán. Chúng ta có thể quyết định về phương thức thanh toán sau. Ta hơi có chút lo lắng về cửa hàng và sẽ về ngay bây giờ.”

“Tuyệt đấy. Không thì người sẽ bốc mùi trên thánh đường của ta mất. Đi cho khuất mắt ta!”

Vanir bị Aqua vẫy tay khuất đi, và hẳn ta bực bội rời khỏi nơi này.

–Một triệu mỗi tháng hoặc là làm quả 300 củ...

Phần 3

“—Sau hôm đó là hai người đó cứ như thế này.

“Em hiểu rồi. Cuối cùng em cũng biết tại sao bọn họ lại giả vờ hành động như mấy người thượng lưu.”

Sau khi nghe lời giải thích từ Darkness, Megumin nhìn tôi rồi nói vậy.

Nhân tiện, Kotatsu của tôi đã bị Vanir mang đi.

Cứ tưởng rằng mình sẽ đánh nhau với Aqua để tranh dành ghế sô pha trước lò sưởi, nhưng sau khi tài chính đã ổn định, trái tim tôi trở nên khoan dung tựa trời xanh.

Aqua và tôi cùng nhau thân mật ngồi xuống ghế sô pha trước lò sưởi.

Megumin ngậy người nhìn chúng tôi một lúc rồi quyết định đứng dậy.

“Dù sao thì, thật tuyệt vời khi chúng ta đã dư giả tiền bạc. Bởi vì việc kiếm cơm không còn là một vấn đề nữa... Hãy triển vai nhiệm vụ thôi nào! Chúng ta cần phải tiếp tục nâng level cho Kazuma!”

Megumin nói với một nụ cười vui tươi trong khi giữ cây trượng của mình.

“Ah? Không thích đâu, em đang nói cái gì thế? Chúng ta có nhiều tiền rồi, thì sao còn cần làm việc nữa, nâng level? Điều đó không còn quan trọng nữa đâu.”

Tôi nhận tách trà thứ hai của Aqua (Vẫn nước lã), và chán chường nói trong khi nhắm nháp.

... Này, tới lúc cô đưa cho tôi tách trà thật sự rồi đấy.

“...Ah?”

Tôi nói với con bé Megumin đang choáng váng:

“Chuyện đó đã xảy ra lần trước rồi phải không, chúng ta đã chuẩn bị trang thiết bị đầy đủ và phác họa một kế hoạch chiến đấu, mà vẫn cứ chết. Anh quyết định rồi. Anh sẽ không phiêu lưu thêm lần nào nữa. Từ giờ trở đi anh sẽ kiếm sống bằng nghề kinh doanh. Anh sẽ không

làm những công việc nguy hiểm như Nhà thám hiểm nữa, và ổn định làm ăn.”

“Nah, Kazuma. Không được đâu. Nếu Quý vương chưa bị đánh bại, thì tôi sẽ gặp rắc rối đấy.”

...Hmmm

“Rồi chúng ta sẽ kiếm thật nhiều tiền và thuê những nhà thám hiểm thật mạnh mẽ. Họ sẽ giúp chúng ta lên level và hỗ trợ trong trận chiến với Quý vương. Đúng thế, dẫn một đội quân những nhà thám hiểm cấp cao tiến đánh lâu đài Quý vương. Nghe hay không? Hạ gục Quý vương bằng cách đó nghe hợp lý hơn nhiều đúng không nào?”

“Đúng rồi! Không hổ danh là Kazuma-san, chúng ta sẽ quăng tiền vào mặt mấy gã thám hiểm và vắt kiệt sức lực của bọn họ. Sau khi bọn họ tiêu hao bớt sinh lực của tên Quý vương, chúng ta sẽ tiến vào và last hit!”

“Chính nó. Quả đúng là người đã theo tôi lâu nhất, cô xảo quyết lắm.”

Trong khi Aqua và tôi cùng cười với nhau, Megumin bắt đầu run rẩy.

“E, Em sẽ không thừa nhận chuyện đánh bại Quý vương bằng sức mạnh của đồng tiền đâu! Em sẽ không thừa nhận điều đó! Anh nghĩ Quý vương là cái gì vậy hả? Sự tồn tại của Quý vương đòi hỏi chúng ta phải luyện tập và lên level cùng với đồng đội của mình, thức tỉnh sức mạnh bí ẩn của bản thân, trước khi hạ gục hắn ta sau một trận chiến cháy bỏng! Thế quái nào anh lại nghĩ đến chuyện thuê nhà thám hiểm cấp cao để đánh bại quý vương được hả!”

“Không, có thể là thế, nhưng xem xét một cách thực tế, dù em có lên được bao nhiêu level, thì vẫn sẽ có một giới hạn nhất định. Ngay cả khi anh được trang bị những đồ đắt tiền nhất và lên được level siêu cao, anh vẫn tin là mình sẽ bị tên Quý vương cho đi bán muối trong một nốt nhạc... Sau khi chúng ta đánh bại Boss của Quý vương và phá hủy những rào cản, thì thuê một đồng đạo chích cao cấp, rồi yêu cầu bọn họ sử dụng những kỹ thuật ẩn thân để ám sát Quý vương có được không...”

“Cái phong cách chiến đấu vô sỉ này là sao vậy hả? Đó chính xác là cách để oánh nhau với Quân đội Quý vương ư!? Nói gì đi chứ Darkness! Em có cảm giác càng ngày hai người này càng trở nên tồi tệ hơn đấy... Darkness?”

Khi nghe thấy Megumin nói, Darkness có vẻ như vừa giật mình tỉnh dậy khỏi những dòng suy nghĩ sâu sắc.

“Không... Khi thấy Kazuma từ từ biến thành một kẻ vô công rồi nghề... Tôi tò mò liệu hắn sẽ trở thành một tên khốn tới mức nào... Hắn sẽ lười biếng cả ngày rồi đắm chìm trong bia rượu và gái gú, và bắt đầu phung phí tiền bạc của mình... Và cuối cùng, hắn sẽ nói với tôi— ‘Oay Darkness, hãy sử dụng cơ thể như bản của cô để kiếm về cho tôi ít tiền đi...!’ Với niềm tin rồi một ngày nào đó Kazuma sẽ đổi tính đổi nết, tôi bắt đầu bán đi danh dự của bản thân...!”

“Còn một tên đòi bại nữa ở đây trời ơi! Ahh thiệt tình, tôi nên làm gì đây?”

“Này Megumin, đừng gộp chung anh với cái con biến thái đó. Anh là người vừa mới chết đi sống lại okay? Anh thậm chí còn bị gãy cổ

trong cuộc chiến chống lại đám Điền kinh Lizard, ít nhất hãy để anh dưỡng thương trong hòa bình.”

“Không phải là anh đã tự bóp bản thân khi rơi từ trên cây xuống sao? Thông thường, anh sẽ cần thời gian để chữa lành vết thương, nhưng không phải là anh đã hồi phục hoàn toàn sau khi nhận được phép chữa trị hoàn hảo ư?”

Tôi lờ đi con mắt Aqua cứ thích nói những điều không cần thiết và cọ xát cổ tôi một cách quá đáng.

“...Em biết rồi.”

Megumin cúi đầu và nhẹ nhàng nói.

“Vậy là em đã hiểu rồi à. Vậy thì, anh sẽ làm một giấc để hồi phục và quay trở lại tiền tuyến. Anh sẽ đi nhập với tên Dust và mấy gã khác vào tối nay, nên ai đó làm ơn kêu tôi dậy vào buổi tối.”

Megumin nói trong khi tôi chuẩn bị về phòng mình.

“...Em hiểu rồi. Chúng ta sẽ điều trị cho vết thương của Kazuma.”

“Điều trị? Không sao đâu, anh sẽ tốt hơn sau khi tĩnh dưỡng được một thời gian.”

“Hãy đi điều trị nào. Tới kinh đô suối nước nóng, ‘blah’.”

“Khoan, em vừa nói gì xong đó?”

Tôi vừa nghe thấy một điều gì đó liên quan đến suối nước nóng.

Tôi sẽ nói lại thêm lần nữa bởi chuyện này cực kỳ quan trọng.

Tôi vừa nghe thấy một điều gì đó liên quan đến suối nước nóng.

“Suối nước nóng!? Nah, em đang nói cái gì về blah? Chúng ta sẽ tới kinh đô suối nước nóng, Alcanretia!”

Aqua phản ứng về thế giới Suối Nước Nóng còn hơn cả tôi nữa.

Cô ta tuyên bố mình là Nữ thần của Nước, nên hiển nhiên là cô ta sẽ quan tâm tới Kinh đô của nước và suối nước nóng.

Nói về suối nước nóng!

Nói về suối nước nóng, em...!

“Ồ, suối nước nóng. Nghe hay đấy, sau nhiều trận chiến với những kẻ địch mạnh mẽ, tinh thần tôi bắt đầu trở nên mệt mỏi. Món nợ của tôi cũng đã đi xa rồi. Giờ thì tiêu pha thoải mái rồi làm một chuyến tới suối nước nóng cũng không tệ.”

“Thiệt tình, Kazuma-san, sao anh hành động giống kiểu giả đò về chuyện này thế.”

Aqua soi kỹ nét mặt của tôi từ khoảng cách gần sát dưới ánh sang của Kotatsu.

Đừng nhìn tôi chăm chăm thế chứ.

... Tại thời điểm đó, tôi chợt nhận ra ánh mắt khinh bỉ của Megumin khi con bé cúi đầu xuống.

“... Em nhận thấy Kazuma và Aqua đã duyệt chuyến đi đến suối nước nóng rồi phải không?”

Tôi không thể nhìn thấy khuôn mặt bởi con bé đang cúi đầu xuống, nhưng Megumin dường như đang mỉm cười đều cáng.

“Còn cô thì sao, Darkness...”

“— Và sau khi tôi trở nên ngày càng sa đọa hơn, tôi sẽ nói điều này! Làm ơn đừng vứt bỏ tôi! Tôi, tôi sẽ làm bất cứ việc gì, Master ahhhhh!”

Sau khi thấy con biến thái Darkness đỏ mặt và vắn vẹo rồi lạc lối trong thế giới của chính cô ta, Megumin trở nên cáu tiết.

“...Tốt hơn hết nên để cô ấy ở nhà trông nhà.”

“...Erm. Nếu Darkness không thể đi cùng, chuyến đi sẽ có chút khó khăn...”

Megumin miễn cưỡng trả lời trong khi nhìn vào Darkness sau khi nghe những gì tôi vừa nói.

... Chuyến hành trình đó?

Phần 4

—Sáng hôm sau.

“Sáng rồi đấy! Này, các cô còn định ngủ bao lâu nữa! Tất cả mọi người đã sẵn sàng rồi!? Nhanh mà dậy đi, nào!”

Vẫn còn sớm, nhưng con mắmm ồn ào Aqua cứ liên tục kêu la ầm ĩ.

Cô ta chắc hẳn rất trông mong vào chuyến đi này và thức dậy từ rất sớm.

Còn với tôi—

“Tất nhiên, tôi đã sẵn sàng rồi! Thiệt tình, bọn họ cứ liên tục nói tôi là một gã vô công rồi nghề, nhưng họ còn định ngủ thêm bao lâu nữa hả trời!?”

“Đúng thế! Tôi sẽ đánh thức bọn họ dậy! Kazuma anh hãy tới bến xe và giữ chỗ tốt cho chúng ta đi.”

“Okay, cứ để đó tôi lo cho. Nhưng tôi sẽ ghé một chỗ trước khi tới đó.”

Ghé một chỗ?—Tôi để lại công việc đánh thức cả hai cho Aqua vẫn còn đang bối rối.

Và rời khỏi căn biệt thự cùng với hành lý của mình.

—Kinh đô suối nước nóng, Alcanretia.

Tôi nghe nói rằng sẽ mất một ngày ruồi nếu chúng ta đánh xe từ thị trấn Axel.

Nếu chúng ta lên xe vào buổi sáng, thì sẽ cần một chỗ nghỉ trại ở bên ngoài vào ban đêm.

Bởi tôi không biết sẽ ở lại chỗ đó trong bao lâu, tôi muốn cho gã đó biết rằng mình sẽ đi xa một thời gian.

Tôi mở cánh cửa của cửa hàng ma thuật đã sẵn sàng để kinh doanh vào sáng sớm, và hầu như chưa có vị khách nào đến cả.

“Chào mừng!... Hmm, chẳng nhóc sinh hoạt tương tự như lũ undead. Sao người lại ở đây vào sáng sớm hả? Nếu người đang tìm kiếm chủ cửa hàng, thì cô ấy đang bị thiêu đốt bởi tia sáng trừng phạt của ta ở bên trong đấy. Hãy giúp nếu người muốn gặp cô ta.”

Vanir đang chăm chỉ đóng gói một cái gì đó.

Nhìn vào sâu trong cửa tiệm, tôi nhận ra Wiz đã bị thiêu đốt đang nằm trên sàn nhà.

“... Wiz là chủ nhân của anh đúng không hả? Làm thế có ổn không vậy?”

“Đừng có đùa với ta. Nếu ta cho phép chủ tiệm tự do làm theo ý mình, cho dù chúng ta có làm việc cả đời thì cũng túng thiếu. Hơi chút không chú ý thôi là cô ta sẽ sấm ngay mấy thứ vớ vẩn, kiểu gì lợi nhuận chúng ta khổ công làm ra cũng sạch banh hết.”

Tuy rằng rất quan tâm rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng ngày hôm nay tôi không tới tìm Wiz, mà là gã này.

“Không, thực ra, hôm nay tôi đang kiếm anh đấy. Tôi sẽ làm một chuyến tới suối nước nóng. Nên hy vọng rằng chúng ta sẽ thỏa thuận về vấn đề kinh doanh sau khi tôi quay về.”

“Ồ. Là chuyện đó hả. Dây chuyền sản xuất vẫn chưa được thiết lập xong, nên người có thể trông đợi về bồn tắm chung đấy.”

“Ta ta ta ta, ta không có trông mong gì về bồn tắm chung hay bất cứ gì khác, okay? Chấn thương phần cổ khá nặng nên tôi chỉ muốn đi điều trị thôi!...Nhân tiện, người đang đóng gói cái gì thế? Vào sao Wiz lại bị thiêu cháy vậy hả?”

Sau khi nghe tôi hỏi, Vanir đưa thứ hấn sắp đóng gói cho tôi xem.

“Chủ lò than vừa khóc vừa nói ‘Thứ này chính là một sản phẩm tuyệt vời! Sẽ bán! Chắc chắn sẽ bán! Nên Vanir-san, làm ơn đừng để tia ‘beam’ sắc mùi sát khí đó lăm le lại gần tôi!’. Cô ta đã cho ta xem thứ này. Ta đang định đưa về và đóng gói nó lại... Muốn mua không?”

“...? Cái gì thế, một một item ma thuật?”

“Dường như là một vật dụng có thể giúp đỡ những nhà thám hiểm gặp vấn đề về việc vệ sinh ngoài trời. Một toilet diệu kì được ép nén sẽ sẵn sàng khi bạn mở nắp ra. Để bảo vệ sự riêng tư của người sử dụng, thứ này được thiết lập để tạo ra tiếng nước chảy.”

“Nghe tuyệt đấy, thế chẳng phải thuận tiện lắm sao?”

Với những nhà thám hiểm phải cắm trại bên ngoài, thì vệ sinh là một vấn đề rất quan trọng.

“Một số khuyết điểm như là âm thanh bảo vệ quyền riêng tư của người sử dụng khá lớn và sẽ thu hút quái vật. Cơ chế sản sinh nước quá mạnh mẽ, và sẽ gây ngập lụt...”

“Thôi quên đi. Người gọi ý cho ta item nào ngon tí được không?”

Nghe tôi nói vậy, Vanir lấy một cái chai từ kệ tủ ra.

“Gọi ý à? Thế thì lấy cái cái lọ mở ra là bùm ấỵ, ta tậu đượ từ chủ tiệm đánh xe. Chỉ cần trả ba mươi ngàn Eris một cái. Nếu người mang thứ này tới ngân hàng và thử mở ra, thì sẽ kiếm được cả đồng tiền. Làm cái không?”

“Ai lại muốn hả. Không có item nào bình thường ở đây cả à...”

Vanir đáp lại bằng tiếng thờ dài.

“Bà chủ cửa hàng mắc bệnh ngáo đá có tài năng phi thường trong việc mua về mấy thứ vô dụng. Lần nào tôi không chú ý là cô ta sẽ tậu về mấy thứ kì quái...”

Vanir đột nhiên dừng lại.

“...Tiện đây, thằng nhóc. Người có kế là người sẽ làm một chuyến đến suối nước nóng đúng không?”

“...? Đúng, thế thì sao?”

Vanir thô bạo đẩy mặt nạ của mình lên.

“Người có thể mang bà chủ cửa hàng mắc bệnh ngáo đá này theo được không? Để sản phẩm của người có thể sản xuất đại trà, sắp tới ta cần một khoản tiền lớn. Nhưng với cái thứ này trong cửa hàng, cô ta sẽ mua ngay mấy thứ lạ hoắc và phung phí vốn liếng của ta. Bà chủ này chỉ mạnh khi cô ta còn là Lich thôi. Khả năng thấu thị của ta thì mạnh mẽ thật đấy, nhưng ta không thể nhìn thấu được người nào có thực ngang bằng.”

“...Vậy là người muốn ta trông chừng Wiz một thời gian? Cũng được thôi. Nhưng ta không biết một kẻ căm ghét Undead như Aqua sẽ phản ứng...”

“... Mặc dù bà chủ trông có vẻ gầy gò khi mặc thường phục, tuy nhiên trong nhà tắm cô ta lại cực kỳ quyến rũ đấy. Ta đây có thể nhìn thấu tất cả mọi thứ bằng khả năng tiên tri: ‘trong chuyến đi này, người có cơ hội được bước vào nhà tắm chung đấy’.”

“Cứ để đấy, ta sẽ đưa cô ấy đi ngay!”

–Khi tôi tới được bến xe, Aqua và những người khác đã đợi sẵn ở đó.

“Này, tôi nhớ là đã bảo anh giữ vài chỗ cho chúng ta... Cái gì đằng sau lưng anh thế?”

Trong khi công Wiz, cô ấy bị đốt cháy và tròng mắt không còn sự sống, tôi giải thích tình hình với mọi người.

“Hmm? Eh, tôi thì ổn thôi. Nhưng con nhóc đó đang trở nên trong suốt đấy.”

Bất ngờ thay, Aqua lại dễ dàng chấp thuận. Còn bà cô Wiz không đã mất ý thức đúng là đang dần trở nên trong suốt thật.

“Này này, có thực sự ổn không thế? Sử dụng phép phục hồi... Ah, với Undead thì thứ này hoàn toàn phản tác dụng!”

“Bình tĩnh nào Kazuma, sử dụng ‘drain touch’ và chia cho cô ấy ít sức sống đi!”

“Du lịch ra ngoài thị trấn hử... Khi tôi còn nhỏ, cha đã dẫn tôi tới kinh đô hoàng gia vào sinh nhật của công chúa, kể từ lần đó tôi chưa quay lại thêm lần nào nữa... Erm, gì vậy Kazuma, sao anh lại cầm lấy tay tôi ahhhhhhh!?”

Dường như Darkness đang hồi tưởng gì đó, tôi cầm lấy tay cô ta và sử dụng ‘Drain touch’.

Tôi dùng năng lượng sống lấy được từ Darkness và đẩy nó sang Wiz.

“Hmmm...? Phải Kazuma-san không vậy, nơi này là...?”

Trong khi Wiz nhìn ngó xung quanh sau khi thức dậy, Darkness bắt đầu bóp cổ tôi.

“Tên... tên... tên khốn! Tôi đang nhớ về ký ức trước kia của mình, sao hết lần này tới lần khác anh lại lén lút làm thế hả...!”

“Uguu, tôi còn lựa chọn nào khác nữa, đây là trường hợp khẩn cấp! Người có sức sống cao nhất cả đám không ai khác ngoài cô!”

“Hành khách! Nếu mấy người không lên bây giờ tôi sẽ bỏ lại cả đám đấy!”

Phần 5

Mặc dù những nhà thám hiểm như chúng tôi có thể được thuê như những người hộ tống, nhưng tôi không muốn chiến đấu nếu có chuyện gì xảy ra. Nên chúng tôi trả phí và chọn làm hành khách bình thường.

Tôi không muốn chiến đấu.

Đúng vậy, tôi đã chết khi đánh nhau với đám creep xung quanh thị trấn, nên tôi không nghĩ mình sẽ xử lý được mấy con quái nguy hiểm đi theo bầy nhắm vào cỗ xe.

May mắn là, chúng tôi đã kiếm được mười triệu Eris tiền thưởng từ cuộc chiến với Vanir.

Hiếm lắm mới được một kỳ nghỉ, nên phung phí một chút cũng không có vấn đề gì đâu.

“Nah Kazuma! Lấy cái xe ngựa đó đi! Theo đánh giá của tôi, cỗ xe đó chắc chắn sẽ cực kỳ tuyệt vời đấy. Nhân tiện, tôi muốn một ghế gần cửa sổ. Tôi muốn ngồi chỗ mình có thể thưởng ngoạn phong cảnh một cách rõ ràng. Này Kazuma, mua vé đi. Mấy người khác sẽ tranh mất chỗ ngon đấy, mua ngay bây giờ nào!”

Aqua vừa mới nói mấy câu hạ thấp phẩm giá của mình trong khi nhìn chăm chăm vào cỗ xe đắt nhất với đôi mắt sáng rực.

Cỗ xe nhỏ có một chỗ để hành lý phía sau khoang khách hàng.

Trong khoang hàng hóa, hành lý đã được đóng gói đầy đủ.

Phía sau khoang lái là hàng ghế hành khách bằng gỗ.

Chắc là đủ chỗ cho năm người...

“...Này ông chú, sao một cái ghế đã bị chiếm chỗ rồi? Cái gì thế? Khó chịu thật đấy.”

Một trong năm chỗ ngồi đã bị chiếm đóng.

Trên ghế là một con thằn lằn được nhốt trong cái lồng nhỏ.

Một con thằn lằn mắt đỏ với kích thước của một con mèo trông khá dữ tợn với đôi mắt phát sáng.

Eh, lẽ nào là...

“Hành khách, đây là con huyết long nhí. Chủ sở hữu đang ở cỗ xe đằng kia, nhưng anh ta đã trả phí cho con rồng này rồi. Mặc dù có chút không thoải mái, nhưng tôi cần một khách hàng chuyển tới khoang hàng hóa phía sau...”

Hiểu rồi— Tôi đồng ý với lời người đánh xe nói.

Thực ra thì, có một vé thấp hơn cho cỗ xe đó.

Một trong số chúng tôi lên xe với người lạ thì không tốt cho lắm, nên hãy chọn ra một người nào.

“...Và giờ thì, đây mới là vấn đề...”

“Búa kéo bao! Tôi nghĩ đó là cách tốt nhất để giải quyết tình hình!”

Khi tôi chuẩn bị nói một điều gì đó, Aqua liền ngắt lời.

Cô ta dường như đã nhận ra rằng, nếu chuyện này cứ tiếp tục, cô ta kiêu gì cũng sẽ chọn trúng cọng rom ngắn thôi, lần nào cũng thế.

Aqua đã đúc rút kinh nghiệm từ quá khứ đau thương, và dự cảm rằng cô ta sẽ bị chuyển xuống khoang hàng hóa.

“Erm, vâng... do đột ngột tham gia vào, tôi nghĩ rằng mình nên chuyển đi thì hơn ...”

Khi tôi vừa giải thích cho với Wiz rằng Vanir đã nhờ tôi đưa cô tới suối nước nóng. Thì cô ấy rụt rè giơ tay.

Nhưng tôi đã nhận được phí đi lại của Wiz từ Vanir rồi.

Tôi không thể để cô ấy bị đối xử bất công được.

“Không đâu Wiz. Trò này rất công bằng nên chúng ta cùng làm thôi. Được rồi Aqua, búa kéo bao hử, không vấn đề gì.”

“Hử?”

Aqua chắc hẳn rất ngạc nhiên bởi tôi dễ dàng đồng ý chuyện này và phát ra tiếng kêu bất ngờ.

...Búa kéo bao. Okay, tôi chấp thuận.

Vậy là Búa kéo bao cũng tồn tại trong thế giới này.

Có lẽ người Nhật Bản tới đây trước tôi đã truyền bá đủ tất cả các thể loại nền văn hóa trên thế giới.

Darkness và Megumin có vẻ cũng đồng ý và đã sẵn sàng.

“Rồi lên nào! Búa kéo bao!”

Tôi chìa ra kéo trong khi những người khác chọn giấy. Nên có mỗi tôi dành thắng lợi.

Khi tôi sắp bước vào xe, Aqua ngăn lại.

“Ai bảo là anh có thể đi sau khi thắng vậy, luật là cả năm người sẽ chơi cho tới khi tòi ra đũa duy nhất thua cuộc.”

“Đừng có nhảm shit!”

Tôi biết kiểu gì cô ta cũng có âm mưu khi đề xuất trò búa kéo bao mà.
...Được thôi.

“Này Aqua. Muốn solo không? Tôi sẽ chơi ba lượt 1vs1 với cô, chỉ cần cô thắng một lần, tôi sẽ ngồi ở khoang hàng hóa.”

“Thật chứ?... Kazuma thật sự bị ngu đúng không? Anh có biết về xác suất không? Cơ hội Kazuma thắng ba lần liên tiếp là vô cùng nhỏ đấy.”

Tôi đối mặt với con mắt ngạo nghễ Aqua và khoát tay bảo ba người kia vào trong trước.

“Tôi sẽ không bao giờ thua cuộc trong trò Búa kéo bao.”

Ba lượt. Búa kéo...!

“— Thật kì quái! Hết sức kì quái, chắc hẳn anh đã chơi ăn gian! Làm ơn, một lần nữa! Nếu tiếp tục thua tôi sẽ ngồi ở khoang hàng hóa!”

Aqua đã thua trắng ba ván liên tiếp, và nhanh chóng van nài tôi với nước mắt đầm đìa.

Thiệt tình, con này phiền phức vãi.

“Đừng có rút lại lời nói của cô okey? Nếu còn nổi con tam bành nữa, tôi dùng dây thừng trói cô lại đấy.”

Khi nghe tôi nói xong, Aqua liền chế nhạo.

“VẬY là anh đã đồng ý rồi đúng không. Đừng có nuốt lời đấy Kazuma! Tôi không biết anh còn ngón nghề tắt tay nào, nhưng tôi cũng có cách! Blessing!”

“Ah! Đều vãi!”

Aqua tự buff lên bản thân mình.

Phép này có tác dụng ban phước lành từ những vị thần.

Mỗi người nhận được một mức hiệu ứng mạnh yếu khác nhau, nhưng phép này sẽ nâng cao may mắn trong một thời gian nhất định.

“May mắn là một phần kỹ năng của mỗi người, trong đó bao gồm cả may mắn được ban tặng bởi phép thuật! Lên nào! Búa kéo bao!”

Tôi lại thắng.

“Thế méo nào?!”

“Tôi ra hiệu đuổi Aqua tới khoang hàng hóa, và nói.

“Thực ra thì, tôi chưa hề thua trong trò búa kéo bao ngay từ khi còn nhỏ, thật đáng kinh ngạc.”

Chỉ số may mắn mạnh mẽ của tôi dường như chỉ hoạt động trong những tình huống như thế này.

“Đáng khinh! Đây chính là âm mưu! Là ăn gian, một khả năng gian lận! Người từ nhỏ đã có năng lực đặc biệt này rồi sao!? Rồi bắt ta theo

thế giới này thì không phải khả năng đó của ngươi sẽ trở nên vô dụng sao? Đưa ta về ngay! Hãy để ta trở về thiên giới đi cái tên chết tiệt!”

Con mắt này!

“Muốn đánh nhau phải không? Ngươi nói rằng khả năng đặc biệt của ta là ‘bất bại trong trò Búa kéo bao’? Có phải nào cô bằng trái nho không, dựa vào năng lực này thì tôi chiến đấu với Quái vật thể méo nào được hả! Cô muốn tôi bảo với thằng Quý vương là ‘đừng có quấy nhiễu dân lành nếu ta chiến thắng trò Búa kéo bao đấy’ hử con ngốc!”

“Nhưng! Nhưng!”

Tôi nắm lấy con mắt thích dây dưa Aqua rồi nói.

“Điều đáng căm giận nhất chính là cô dám cảm ràm rằng ta là một thằng gian lận! Đừng làm tôi mắc cười, cái thể loại cheat gì thế hả!? Nếu tôi có thể trả lại cho cô cái năng lực đặc biệt này, tôi muốn làm ngay bây giờ!”

“Wahhhahhh! Sao anh dám nói thế hả! Đau quá! Đừng có véo má tôi mà!!”

Phần 6

Tôi không biết mình đã phí thời gian trên cái xe rung lắc và om sòm này bao lâu rồi.

Thị trấn chúng tôi sống đã vượt khỏi tầm mắt, và khung cảnh lạ lẫm lan dần ra trước mắt.

Một bên cỗ xe có một cửa sổ nhỏ, tôi hiếm khi rời khỏi thị trấn và tình cờ được thưởng thức cảnh quan bên ngoài.

Mặc dù là một nhà thám hiểm, nhưng sau khi tới thế giới này, thì chính đây là lần đầu tiên tôi thực hiện một chuyến du hành.

Darkness bên cạnh tôi đang quỳ xuống chỗ ngồi của mình trong khi mặc giáp, bám vào bệ cửa sổ như một đứa trẻ tò mò nhìn mọi thứ xung quanh.

Cô ấy háo hức nhìn ngó khung cảnh bên ngoài với đôi mắt sáng rực.

Với một tiểu thư quyền quý, thế giới bên ngoài thị trấn cực kỳ mới lạ.

Có lẽ Megumin đã biết về thế giới bên ngoài nhiều hơn chúng tôi, so với khung cảnh bên ngoài cửa sổ, con bé quan tâm nhiều hơn đến nhóc rồng bên trong lồng sắt.

Dù có lầm bầm rằng 'Chomusuke dễ thương hơn', nhưng con bé vẫn mò mẫm trong túi mình chút gì đó cho nhóc rồng ăn.

Wiz mỉm cười vỗ đầu Chomusuke đang ngồi trên đùi mình. Vì một lý do nào đó, Chomusuke rất gần gũi với cô ấy.

–Suốt cả hành trình.

“Kazuma-san! Kazuma-san! Ê mông quá. Tới lúc ai đó đổi chỗ với tôi rồi đây!”

Tôi có thể nghe thấy giọng nói của Aqua từ khoang hành lý.

...Không thể không giúp được rồi.

“Tôi sẽ đổi chỗ với cô tại điểm dừng chân kế tiếp. Chịu đựng cho tới lúc đó đi.”

Aqua vui mừng khôn xiết khi nghe tôi nói vậy, vừa ôm lấy chân mình vừa ngân nga.

“Không phải tôi đổi chỗ với cô ấy sẽ tốt hơn sao? Tiện đây, sao Vanir-san lại đột nhiên bảo tôi đi du lịch vậy? Hehe...Vanir-san luôn chăm sóc tôi vào những lúc như thế. Anh ấy sẽ nói ‘Wiz, chỉ cần ngồi tại quầy và mỉm cười với khách hàng thôi. Làm ơn đừng có làm việc đấy.’ Anh ấy luôn quan tâm tôi sâu sắc...”

Wiz nói cùng với một nụ cười.

Tôi không thể nói ra ra lý do cô ấy được mang theo.

Tôi không thể nói điều đó.

“Hmmm~! Gã lập dị mang mặt nạ đó là một tên ác quỷ, nhưng hẳn ta lại quan tâm đến người khác như thế ư? Hẳn ta có ẩn ý gì không đấy?”

“Aqua-sama, Vanir-san cũng có điểm tốt mà. Anh ấy chăm chỉ đánh đuổi lũ quạ tụ tập tại bãi rác, mấy bà nội trợ hàng xóm gọi anh ta là Kẻ diệt quạ Vanir-san.”

Sao gã đó lại đi nịnh hót mấy bà hàng xóm?

Bao gồm cả toa xe chúng tôi, còn có vài xe ngựa xếp thành hàng đi trước.

Trên một toa xe có rất nhiều nhà thám hiểm hộ tống cùng với khách hàng, chật kín bởi đủ loại hàng hóa.

Nếu con người và những cỗ xe tụ tập lại với số lượng lớn, mấy con quái yếu sẽ chạy đi chỗ khác.

Tại trung tâm đoàn xe hẳn là sẽ an toàn nhất.

...Mặc dù biết thế giới này đã hết thuốc chữa.

Trong khi tôi vẫn đang suy nghĩ về nguyên nhân của chuyện này.

—Người đầu tiên nhận ra là tôi.

Tôi nghĩ đây chính là lúc tốt nhất để sử dụng kỹ năng này, nên tôi sử dụng ‘tầm nhìn xa’ để xem xét khung cảnh bên ngoài cửa sổ và nhận ra một đám mây bụi lớn từ phía xa.

Mặc dù vẫn còn xa, nhưng từ cái cách đám mây bụi đang ngày càng lớn hơn, tôi có thể nói rằng có một thứ gì đó đang tiến sát với một tốc độ khủng khiếp.

“...Này, cái gì thế.”

Trong khi Darkness đang nhìn ra ngoài từ cửa sổ phía đối diện, tôi chỉ vào đám mây bụi và hét to vào cô ấy.

Darkness có lẽ không có skill ‘tầm nhìn xa’ nên không thể nhìn thấy đám mây bụi tôi chỉ và cau mày.

Tôi có cảm giác không lành và nói với ông chú đánh xe.

“Xin lỗi, tôi có thể nhìn thấy đám mây bụi tới từ phía xa. Tốc độ thực sự rất nhanh... Ông có biết thứ đó là gì không?”

Ông chú đánh xe đang giữ dây cương, khi nghe tôi nói vậy, thì ngẫu nhiên đáp lời.

“Đám mây bụi à? Quanh đây chỉ có Điền kinh Lizard là đủ nhanh để hất tung cát bụi tạo thành mây đúng không? Nhưng tôi nghe nói rằng con Công chúa Điền kinh đầu đàn đã bị tiêu diệt rồi, nên đó có thể là do một con cá voi cát nhảy lên khỏi mặt cát? Chỉ còn duy nhất một sinh vật khác theo đúng miêu tả của cậu thì đó là ‘Ung điền kinh’.”

Sao con quái kia có cái tên củ bựa vãi vậy.

“Ara đừng nhìn tôi thế thưa hành khách. Cái tên này không phải do ta tự đặt đâu. Đây chính là con lai của chim ung và điều hâu, vua của nhưng loài chim. Là chim nhưng không thể bay, nhưng mặt khác, chúng có đôi chân mạnh phi thường. Chúng có thể chạy với vận tốc lớn, rồi nhảy xổ vào con mồi, một loại quái vật cực kỳ nguy hiểm.”

Tôi không muốn bị tấn công bởi con cái vật với cái tên ngu học như thế. Ông chú dường như đã thấy được gì đó từ nét mặt của tôi và mỉm cười nói:

“Không có vấn đề gì đâu thưa hành khách. Như loài Điền kinh Lizard, chúng chỉ kết đôi vào mùa xuân. Để thu hút chim cái trong mùa kết đôi, những con đực sẽ tham gia vào cuộc thi được gọi là Trường Đua Gà. Chúng sẽ chạy nước rút vào vại vật thể, và trông có vẻ rất thốn nếu đâm phải thứ đó, rồi chúng sẽ đánh văng vào phút

cuối. Vài con thặng không kịp và chết do va chạm mạnh. Bọn này có bản năng kiếm tìm mấy thứ cứng cứng. Chúng kiêu gì cũng sẽ tông vào mấy thân cây và đá cuội ven đường.”

Hiểu rồi. Thế cũng đỡ.

Sau khi chấp nhận câu trả lời này, tôi quay lại chỗ ngồi mình thêm lần nữa.

Và trông đám mây bụi...

–Đang ngày càng tiến gần hơn.

Rõ ràng là gần hơn hồi nãy.

Và đám mây bụi đó hướng thẳng vào chúng tôi.

“Xin lỗi vì đã làm phiền! Nhưng tôi nghĩ chúng còn đuổi theo chúng ta hăng hái hơn trước nữa. Liệu có ổn không thế?”

Nghe tôi nói thế, ông chú tài xế kéo dây cương để hãm cỗ xe lại rồi nheo mắt nhìn đám mây bụi...

“...Hmmm, chúng là Ưng Điền Kinh. Yup, chính nó. Nhưng sao chúng lại hướng vào đây—Có gì đó sai sai thừa hành khách, có thể là do ai đó trong đoàn mang theo Quặng cứng như adamantite. Sinh vật đó sẽ đuổi theo vật thể cứng cáp. Những người khác trong đoàn dường như cũng đã nhận ra rồi, xin hãy thư giãn...? Chúng dường như hướng về chỗ này. Thực tế thì, có vẻ như chúng đang hướng đến đúng toa xe này! Hay đúng hơn...!”

Chúng chắc chắn đang hướng tới hành khách ngồi trong toa xe này.

Có nghĩa là...!

“Kazuma! Vài con đang đuổi theo chúng ta nhanh lắm! Hơn nữa... Hình như chúng nhắm thẳng vào tôi! Sao, sao nhìn đăm đuổi vậy nè! Ah...Ah...! Thôi xong, Kazuma, thật tồi tệ! Nếu chúng cứ thẳng tiến, tôi sẽ va chạm mạnh với chúng và bị đâm cho bẹp dí mất...!!”

“Ra là cô!!”

Tôi bỗng chốc cảm thấy một cơn đau đầu không hề nhẹ.

“Hành khách, tôi sẽ kéo dây cương ngay bây giờ! Bằng cách này, đoàn hộ tống từ toa xe khác sẽ bảo vệ cho toa xe chúng ta cùng với hành khách!”

...Tôi xin lỗi tất cả mọi người, là do bà cô Thập tự quân nhà tôi mà ra cả.

Tôi thì thâm vào tai Darkness.

“Này Darkness, mấy con quái đó đang nhắm vào cô đấy, tôi nghe nói chúng khoái tông vào những vật thể bền bỉ và cứng cáp. Chúng đang nhắm vào cơ bắp cứng như đá của cô đấy.”

“Này Kazuma, tôi là một cô gái dễ thương và yếu đuối, đừng có nói là cơ bắp cứng như đá được không hả? Là bởi trong áo giáp của tôi có chứa một lượng nhỏ adamantite. Chưa kể tới kỹ năng phòng thủ của tôi nữa... Đó hẳn chính là lý do tại sao chúng bị thu hút tới đây... Thật, thật đấy. Đừng nhìn tôi như thế. Cơ thể tôi không có cứng cáp vậy đâu...!”

Sau khi cỗ xe dừng lại, Darkness và tôi nhảy xuống.

“Megumin, Aqua, tới lúc chúng ta quây rồi! Giờ không cần phải chiến đấu, nhưng lần này dường như kẻ địch bị thu hút bởi chúng ta. Nên phải tự mình làm cỏ chúng thôi!”

Sau khi nghe tôi nói, Aqua và Megumin cũng đáp xuống.

“Tôi cũng giúp nữa!”

Wiz hét lên và sẵn sàng nhảy xuống xe.

“Vanir nhờ tôi phải bảo vệ cho Wiz! Tôi biết Wiz rất mạnh, nhưng ở trong xe ngay đi! Giúp tôi bảo vệ ông chú!”

Wiz gật đầu đồng ý, và ông chú vẫn chưa biết mô tê gì hét lên.

“Quý khách hàng! Các cô cậu không được thuê để hộ tống và đã trả tiền vé xe đầy đủ! Làm ơn hãy nấp đầu đó an toàn đi!”

Xin lỗi! Đồng đội của tôi chính là nguyên nhân của chuyện này!

Lời xin lỗi tận đáy lòng của tôi hiển nhiên là không thể truyền tải được.

“Những nhà thám hiểm! Chúng tôi đến ngay đây!”

Với thanh âm của ai đó nghe như đang ra hiệu, những nhà thám hiểm hộ tống cầm lấy vũ khí và nhảy khỏi toa xe!

Darkness tiến thẳng về hướng nhóm Ứng Điền Kinh, chúng đang nhắm tới bên mạn sườn của đoàn xe.

Nói ra thì khá là xấu hổ, nhưng tôi đang nấp sau Darkness.

Thậm chí nếu tôi có bước lên, thì chắc chắn sẽ chết sau khi ăn mấy hit từ đám quái chạy với tốc độ điên cuồng như thế.

Tôi để Aqua buff phép và bảo Megumin chuẩn bị niệm Explosion để có thể cho nổ bất cứ lúc nào.

Lũ chim này có đầu chim ưng cùng với thân thể của một con đà điểu, chúng nhanh hơn cả ngựa và lớn hơn cả bò tót..

Chúng đang đâm thẳng vào và không có dấu hiệu chậm lại.

“Này, Thập tự quân đằng đó ời! Cô không phải là hộ tống, nên lùi lại đi!”

Một người đàn ông trông giống như một chiến binh nói.

Nhưng Darkness không hề dừng lại.

“Này! Đám quái vật đang hướng thẳng đến cô Thập tự chinh đó...! Là ‘Môi nử’! Thập tự quân có thể sử dụng kỹ năng thu hút để khiêu khích kẻ địch! Cô Thập tự quân đấy không phải là người hộ tống, nhưng vẫn kéo tất cả kẻ địch về phía mình!”

Một cung thủ nói.

–Tôi thật lòng xin lỗi. Cô ta chẳng hề sử dụng bất kỳ skill nào đâu. Một lần nữa tôi thật lòng xin lỗi.

“Nah, Thập tự quân đó không hề chùn bước trước kẻ thù đông đảo! Ngẫu, ngẫu quá...! Thật..., thật dũng cảm...!”

–Tôi thật lòng xin lỗi. Tôi nghĩ cô ta làm vậy là bởi một lý do hoàn toàn khác. Tôi thật lòng xin lỗi.

Khi Darkness tiến về phía trước với khuôn mặt đỏ bừng hưng phấn, một nhà thám hiểm trong trang phục đạo chích đuổi theo cô ta với một sợi dây thừng trên tay!

“Sao tôi có thể để một khách hàng đã trả tiền đầy đủ, thậm chí còn là người không hề lấy một đồng cho việc hộ tống phải đối mặt với hiểm nguy chứ! Tôi sẽ cung cấp sự hỗ trợ, nhận lấy nè—Trói buộc!”

“Cái gì!”

Darkness phản ứng ngay khi cô nghe thấy.

Tôi đã từng nghe Chris đề cập đến kỹ năng này trước đây rồi.

Một skill của đạo chích, Bind.

Khi Darkness và Chris thám hiểm cùng với nhau, chiến thuật của bọn họ là đầu tiên Chris sẽ sử dụng kỹ năng này lên kẻ địch khiến chúng bất động rồi sau đó để Darkness tấn công.

Ahh, ra là thế.

Đó chính là lý do vì sao một người vụng về như Darkness có thể di chuyển nhanh ngay sau khi nghe thấy tên skill đó.

Darkness xông vào kẻ địch phía trước... Không có gì xảy ra cả.

Thay vào đó, cô ta dường như che chắn cho lũ Ung Điền Kinh được người đạo chích nhắm tới—

Và vui sướng chạy vào khoảng không giữa người đó và lũ Ung Điền Kinh.

Darkness ngay lập tức bị trói bởi dây thừng trông cứ như một cái kén, lăn lộn trên mặt đất.

Với gương mặt đỏ chót và thanh âm giận dữ, Darkness hét vào gã đạo chích đang bất động.

“Uguuu!? Thật nhục nhã! Bị kiềm hãm trước kẻ thù! Nếu cứ tiếp diễn thế này... Tôi sẽ bị đám quái vật dẫm đạp!”

–Thật lòng xin lỗi. Tôi thực sự xin lỗi thay cho cái con biến thái này.

Đám quái vật đá tung bụi mù xối trong khi xông tới Darkness, cô ta giờ đây đã nằm bẹp xuống mặt đất.

Người đàn ông trông giống như một đạo chích hét lên trong đau đớn khi anh ta nhìn Darkness.

“Lẽ nào, cô ấy sợ tôi sẽ bị lũ quái vật nhắm tới bởi kỹ năng của mình, nên cố tình gánh chịu Trói buộc!? Tôi xin lỗi! Tôi muốn hỗ trợ nhưng lại trở thành cản chân cô, thứ lỗi cho tôi!”

–Xin lỗi! Thay mặt cho đồng đội tôi hết sức xin lỗi! Thực sự, tôi thực sự xin lỗi!

Phần 7

Sau đó, cứ như ko hề xi nhê, chúng chỉ hờ hững chạy qua tôi và những nhà thám hiểm khác.

Thêm nhiều con nữa chuẩn bị tông vào Darkness, nhưng rồi chúng sẽ nhảy thẳng lên, tách ra hay thậm chí là làm một cú Santo 3 vòng trên không qua đầu Darkness ngay trước khi chuẩn bị va chạm.

“Kazuma! Đây có phải là một phần của trò dụ hàng không!? Bỏ mấy tình huống nghệt thờ như phim hành động qua một bên đi...! Chuyện gì đang diễn ra thế này, mấy con đực cứ nhảy qua đầu tôi hết con này đến con khác...!”

“Này im cái miệng dùm cái, những người khác đang nhìn kìa!”

Bên cạnh tôi là con mắt Aqua đang uốn ngược với vẻ mặt đắc ý, cứ như thể cô ta muốn phun ra câu ‘ca tụng tôi đi nào’.

“Rồi rồi, làm tốt lắm. Tôi sẽ đổi chỗ cho cô sau khi chuyện này kết thúc.”

Khi nghe tôi nói xong, Aqua nắm chặt tay rồi kêu ‘ngon’.

Ngay lúc đó tôi đã bảo Aqua buff phép nâng cao chỉ số may mắn cho Darkness, Blessing.

Những nhà thám hiểm hộ thống lập tức động thủ.

“Xài phép! Kẻ địch có vận tốc rất cao, nên hãy sử dụng phép thuật!”

Đáp lại lời kêu gọi, những pháp sư bắt đầu niệm chú cùng một lúc.

“Lightning!”

“Blade of Wind!”

“Fire Ball!”

Những câu thần chú bay tá lả vào đám quái vật đang tiến gần.

Đám Ưng Điền Kinh ăn phải một đống phép mặc dù chúng đã mất đi ý thức, nhưng vẫn duy trì tốc độ. Lần lượt từng em một ngã nhào vào mấy toa xe và những nhà thám hiểm.

Chúng đã đạt tới một vận tốc xác định, nên theo quán tính, chúng chỉ đơn giản là không thể ngăn cản.

Những nhà thám hiểm và mấy toa xe va chạm mạnh với đám Ưng Điền Kinh đang lao vào với tốc độ cao, gây nên thiệt hại nghiêm trọng.

Đám Ung Điền Kinh nhảy qua Darkness may mắn vẫn còn sống sót lúc trước không hề kiềm hãm tốc độ và quay trở lại.

Những thương gia và nhà thám hiểm lãnh phải một con chấn động dữ dội.

Chúng định làm gì đây!

Thứ tôi thấy được là—Con bản bựa Darkness là mục tiêu của đám quái vật.

...Nhìn vào cô ta, một ý tưởng chợt lóe lên trong đầu tôi.

“Ông chú, có bất cứ thứ gì tương tự như một vách núi quanh đây không!?”

Ông chú đánh xe ngay người xem những gì đang diễn ra, tôi liền nắm vai ông ta rồi hỏi.

Tôi muốn dùng Darkness làm mồi như đám quái vật rồi tiến chúng về trời.

Treo người Darkness vào vách đá để cô ta không bị ngã xuống.

Bằng cách đó, khi muốn làm màu bằng cách santo qua Darkness, chúng sẽ ăn ngay cái vách đá vào mặt và rồi từng con một sẽ rụng như sung...!

“Không, quanh đây chẳng có vách đá nào cả... Ngoài một hang động được dùng như một nơi để tránh những trận mưa bất chợt, thì không còn gì quanh đây nữa.”

Khi nghe câu trả lời từ ông chú, tôi cứ tưởng mọi chuyện sẽ không diễn ra suôn sẻ rồi...

Hang động...

“Ông chú, có một hang động gần đây phải không!? Nếu vậy, hãy cho đoàn xe tới đó! Megumin, Aqua, lên xe!”

Tôi ra hiệu cho những người ở bên cạnh chạy về phía Darkness.

Khi tôi gắng sức để cởi dây trói trên người Darkness ra...!

“!? Cái éo gì thế này, không có thắt nút nào cả!? Cái thế giới này có bị làm sao không vậy!?”

Tôi muốn cởi trói nhưng không hề có nút thắt nào...!

Tôi quay sang cái gã đạo chích đã dùng Trói buộc lên Darkness.

“Xin lỗi! Một khi Trói buộc được sử dụng, thì sẽ không thể cởi trói cho tới khi thời gian hiệu lực kết thúc! Anh chỉ có thể dùng thứ gì đó như một con dao găm rồi cắt từng sợi dây...!

Này, đùa tôi đấy à?

Tôi quay đầu lại nhìn đám Ưng Điền Kinh, con đầu đàn chuẩn bị hướng tới chỗ này.

Không còn thời gian nữa!

“Kazuma! Tôi không biết anh đang tính làm gì, nhưng đừng bận tâm, chỉ cần kéo tôi theo thôi! Sợi dây này rất bền, như vậy sẽ nhanh hơn là cắt từng sợi dây một! Đừng lãng phí thời gian nữa, đây là trường hợp khẩn cấp!”

“Đúng là như thế, nhưng tôi không muốn chính cái kẻ đã gây ra mọi chuyện nói câu đó!”

Tôi kéo bà cô nặng cân Darkness theo mình rồi chạy tới đoàn xe đã sẵn sàng để di chuyển.

“Đằng kia có một con Ung Điền Kinh!”

Ai đó lên tiếng cảnh báo cho cả bọn.

Đồng thời, tôi nghe thấy những tiếng nổ liên tiếp của chiêu Explosion.

Kệ quách chúng, tôi gắng sức trèo lên toa xe...

“Này, giờ chúng ta nên làm gì đây! Cô nặng quá, tôi không thể một mình vác cô lên toa xe được...”

“Đừng, đừng có nói là tôi nặng, đĩnh chính lại nhá, chỉ có bộ giáp của tôi mới nặng thôi! Chỉ cần dùng dây thừng buộc tôi vào toa xe rồi kéo theo thôi mà! Không còn cách nào khác đâu, trường hợp khẩn cấp! Đừng khách khí, đây là chuyện bất đắc dĩ!”

Bà cô Depravetina thuyết phục tôi với ánh mắt tràn đầy sự chờ mong.

“Hey, dùng sợi dây này đi! Xin lỗi vì đã gây rắc rối cho anh!”

Người ném cho tôi sợi dây là gã đạo chích đã trói Darkness.

Tôi mới là người cần phải xin lỗi dùm cho bà cô có đủ trò biến thái này.

Tôi sử dụng sợi dây thừng buộc Darkness với xe ngựa...!

“Hành khách, chúng ta phải đi ngay! Đoàn xe sẽ bị tiêu diệt mất!”

Tôi hét to đáp lời cho thanh âm lo lắng từ ông chú đánh xe.

“Được rồi, đi nào ông chú! Darkness, nếu chặt quá thì cứ bảo tôi! Tôi sẽ cời dây ngay lập tức!”

Darkness đang trông chờ những gì sắp xảy ra với mình, và lẩn lộn với khuôn mặt đỏ bừng trong khi đang bị trói, dường như cô ta chẳng thể nghe thấy những gì tôi nói nữa.

“Ahhh... Tôi sắp bị kéo bởi mấy con ngựa trong khi cả người bị trói chặt...! Và trong lúc tôi lâm phải tình thế này, mấy con chim đực sẽ đuổi theo với ánh mắt khao khát...!”

Nói không chừng mặc kệ cô ta cùng đám dây trói đó sẽ càng khiến bà cô đó sung sướng hơn.

Toa xe kéo theo Darkness bắt đầu tăng tốc.

“Nah Kazuma, Darkness, cô ấy–! Tôi biết Kazuma là tên ác quỷ, nhưng như vậy hơi quá rồi!”

“Chuyện này... đang đi quá xa...”

“Không, không! Có phải là ý của tôi đâu, là Darkness, cô ta...!”

Sau khi tôi lên xe, hai bọn họ nhìn tôi với vẻ cáo buộc, rồi ông chú đánh xe khàn cả giọng hét to lên.

“Hành khách, tôi nên làm gì đây! Chúng đang nhắm vào chúng ta! Chúng sắp đuổi sát rồi! Ta nên đi đâu!?”

Ông chú đánh xe có lẽ đã muốn quẳng chúng tôi lại rồi, nhưng không làm thế được bởi ông ấy đã nhận tiền phí từ cả đám, chắc ông chú rất là khó xử.

“Tới hang động! Cái hang ông vừa đề cập tới hồi nãy ấy!”

Toa xe đang di chuyển với vận tốc điên cuồng trong khi đám Ưng Điền Kinh đang nhích gần từng tí một.

Chúng có lợi thế về tốc độ, thôi rồi, chúng sẽ...!

“Bottomless Swamp!”

Một giọng nói trong trẻo vang lên từ bên trong xe.

Đồng thời, một đầm lầy lớn xuất hiện giữa đám Ưng Điền Kinh và chúng tôi.

Con đầu đàn đập trúng, chân nó chìm xuống.

Là Wiz.

Thấy toa xe sắp bị bắt kịp, cô ấy sử dụng phép thuật của mình để cản bước tiến bọn chúng.

Tuy nhiên, đám quái đánh võng qua đầm lầy và tiếp tục đuổi theo.

Đám Ưng Điền Kinh tiếp tục theo bước chân của sự khao khát, mục tiêu của chúng Darkness đang...!

“Ermm ahhh, thật nhục nhã–! Bộ giáp của tôi đang kêu lách cách! Ahh, áo choàng bằng tơ của tôi rách rồi, chúng đã tã toi hết chẳng còn phong cách quý tộc nào nữa...! Đừng, đừng nhìn! Đừng nhìn Kazuma, đừng nhìn thân hình tã toi và rách nát của tôi ahhhh!”

Má Darkness ửng đỏ trong khi cô ta liên tục nói ‘Đừng nhìn’, nhưng dường như cô ta rất hạnh phúc.

Cô ta hết lần này đến lần khác liếc về phía chúng tôi, và mặt sẽ trở nên đỏ chót khi nhìn thấy ánh mắt của mọi người.

Giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời.

Kể cả khi cơ thể đã bị thao túng, cô ta vẫn yêu cầu Megumin tấn công Vanir và ngay cả bản thân mình cùng một lúc. Về ngẫu lòi và dững cảm của đồng đội tôi mất đâu rồi trời?

“Heal! Heal!”

Aqua bên cạnh tôi đang niệm phép hồi phục cho Darkness.

“Kazuma! Em nhìn thấy hang động rồi! Em đã sẵn sàng niệm phép bất cứ lúc nào!”

“Được rồi! Hãy chờ tín hiệu của anh!”

Tôi hướng dẫn cho Megumin trong khi gương cung bắn ra một mũi tên...!

“Ông chú, hãy phanh lại khi thấy hang động! Aqua, buff sức mạnh cho tôi đi!... Snipe snipe snipe!”

Tôi vươn người ra ngoài cửa xe và bắn vào đám Ưng Điền Kinh đang tiến gần.

Nhờ vào skill của mình, tất cả mũi tên tôi bắn ra đều headshot.

Thấy đồng loại lần lượt ngã xuống, đám Ưng Điền Kinh gương cánh cất tiếng quạ kêu thất thanh trong khi chạy!

“Piihyorororororoooo!”

Ra là vậy, tôi đã hiểu về đám Ưng Điền Kinh này rồi.

Câu hỏi 'Đâu là điểm yếu của Ung Điền' đã được giải đáp, điều đó khiến tôi cảm thấy vô cùng hài lòng. Người lái xe bỗng chốc liều mạng hét lên.

"Hành khách, chúng ta đã tới trước cửa hang! Không có ai ở gần đó trừ phi trời đổ mưa, nên chúng ta có thể chơi tới bến... Tôi sắp phanh, hãy nắm lấy thứ gì đi!"

Khi ai cũng nắm lấy thứ gì đó rồi, toa xe thắng mạnh bên cạnh cửa hang.

Đám Ung Điền Kinh ở ngay phía sau chúng tôi.

Mặc dù chúng tôi đã dừng, chúng vẫn không có dấu hiệu của sự giảm tốc.

Không chỉ thế, chúng thậm chí còn chạy nhanh hơn sau khi bị tấn công.

-Sử dụng sức mạnh được tăng cường bởi phép Buff của Aqua, tôi nhảy ra khỏi xe và nắm lấy dây thừng buộc Darkness với toa xe. Rồi ném Darkness cứ như thể tôi thực hiện một pha ném búa tạ tầm xa, quãng cô ta trước cửa vào hang động!

"Ahhh! Ngon, thật là một sự tiếp đãi tuyệt vời! Quả đúng là Kazuma! Sau khi kéo lê tôi bằng mấy con ngựa, giờ thì anh còn ném tôi làm mồi cho lũ quái Ugh...!?"

Darkness trở nên im lặng sau khi cô ta tiếp đất ngay trước cửa hang.

Cùng lúc đó...!

"Pihyororororo"

Với tiếng kêu chói tai của mình, lũ Ưng Điền Kinh xông tới Aqua.

Đầu chúng gần như chạm trúng mặt đất, và nhảy lên ngay trước khi chạm phải Darkness.

Straddling jump, Fosbury flop, Western roll và thậm chí là cả Scissors jump. (Trans: Máy pha nhảy của mấy vận động viên điền kinh, thích thì cứ tra gg nhá, tiếng việt không có từ thích hợp để miêu tả.)

Đám Ưng Điền Kinh nhảy qua Darkness như một con bão tố và nhắm thẳng vào hang động.

Sớm thôi, cả lũ sẽ bay hết vào trong hang động. Ngay khi con cuối cùng bay vào.

“Megumin! Làm ngay!”

Tôi kéo mạnh sợi dây nối với Darkness, kéo cô ta càng xa hang động càng tốt và ra lệnh cho Megumin, con bé giờ đã hoàn tất thời gian nhiệm chú.

“Explosion—!!”

Sau khi nhận được mệnh lệnh, Megumin ném phép Explosion mang sức mạnh hủy diệt vào trong hang...!

Tất cả đất đai và hang động bị thổi bay bằng một vụ nổ.

Phần 8

Ngay lúc ánh hoàng hôn chột tắt, màn đêm bao phủ hoàn toàn phía Tây.

Đoàn xe ngựa và chúng tôi cùng nhau nhóm lên từng đống lửa.

Những đoàn xe tạo thành một hình tròn vây quanh đống lửa, hoạt động như một tuyến phòng thủ.

Tôi nghe được rằng cách sắp xếp này có thể giúp chắn gió và đồng thời cũng dùng như một bức tường để ngăn chặn quái vật tấn công.

Mặc dù sẽ còn mất một lúc lâu nữa trước khi đoàn người ngựa tiếp tục di chuyển, tuy nhiên để tránh nguy hiểm, họ không thể di chuyển bằng xe ngựa trong khi trời tối.

Nếu tính cả những điểm như thế vào, thì đội hình này là hoàn toàn có thể chấp nhận được.

“Lại đây ăn thêm nào! Cứ thoải mái đi! Đây là thịt chất lượng cao đấy nhé!”.

Người đang mời chúng tôi miếng thịt nướng là một ông già đứng đầu đoàn xe ngựa này.

Thành tích xuất sắc của cả nhóm trong việc tiêu diệt lũ Hawkites vào buổi sáng, vì một lí do nào đó, đã khiến chúng tôi trở nên nổi tiếng.

Về điểm này, tôi không dám nói ra sự thật rằng bọn chúng đã bị thu hút bởi cái con Thập tự quân trong nhóm.

Bởi thế, tôi cảm thấy hơi tội lỗi một chút, nhưng vẫn chấp nhận lòng hiếu khách của ông ta, nhưng mà....

“Nhân tiện đây, thật tuyệt vời! Không thể ngờ được rằng trong chúng ta lại có một vị [Ma pháp sư] có thể dùng Explosion... ! Đã thế lại còn một [Thuật sĩ] có thể dễ dàng chữa lành mọi thương tổn. Và còn một

[Thập tự quân] dũng cảm quyết không lùi một bước mặc cho bọn Ưng Điền Kinh đang lao tới và thách thức tất cả bọn chúng! Cô gái có thể tạo ra một đầm lầy trong nháy mắt bằng pháp thuật cao cấp! Và cuối cùng, quyết định khôn ngoan của anh khi lừa kẻ địch vào trong hang động để xoá sổ cả bọn! Thật là hoàn hảo!”.

Xin hãy tha cho tôi đi mà.

Sự thật hoàn toàn không phải như thế, mọi thứ đều do lỗi của chúng tôi cả.

“Không, không, đó chẳng qua là tình cờ mà thôi. Erm... tôi nói từ nãy giờ rồi, chúng tôi không cần tiền trả công cho nhiệm vụ hộ tống đoàn xe đâu...”.

“Anh đang nói cái gì thế, chính nhóm của anh đã có công đánh hạ nhiều con Ưng Điền nhất đấy!”.

Đúng vậy, ông ta đang bàn tới chuyện đưa chúng tôi số tiền công dành cho nhiệm vụ hộ tống.

“Không, không, thật là! Tôi nói thành thật đấy! Là những nhà thám hiểm, thì đó hoàn toàn là chuyện bình thường khi tham gia chiến đấu trong một tình huống như vậy! Không cần phải làm thế! Chúng tôi hoàn toàn không thể nhận khoản tiền này được!”.

Tôi cố gắng hết sức từ chối lời đề nghị của ông ấy.

Chuyện này giống như là gian lận trong một trận đấu bằng cách thương lượng kết quả trước vậy. Nhưng mà mặt tôi không đủ dày để nhận món tiền một cách sẵn sàng như vậy được.

Tuy vậy, vì một lí do nào đó mà người đàn ông này lại đang run lên xúc động từ lòng biết ơn của mình.

“.... Các bạn thật là những con người tuyệt vời! Mắt của tôi đã được khai sáng, không thể ngờ rằng trong cái thế giới đầy khó khăn này vẫn còn những nhà thám hiểm như các bạn!”.

...Và ông ta nói như thế.

Để không bị lật tẩy, tốt hơn hết tôi nên tránh giao tiếp quá nhiều đối với người này.

Aqua đã đi qua khu lửa trại khác để khoe mẽ mấy mảnh khoé tiệc tùng của cô ta và lừa lấy rượu từ họ.

Không rõ lí do là gì, nhưng mà Wiz đã bị Aqua kéo theo.

Darkness, người vừa bị ném về phía trước cửa hang để làm mồi và bị thổi bay đi bởi vì vụ nổ từ đó và làm cho bộ áo giáp của cô ta bị đập tã lả ra cả.

Cô ta cũng bị một vài vết thương nhẹ, nhưng mà tất cả đều đã được Aqua phục hồi hết.

Còn trong lúc này, cô ta đang ngồi kế bên tôi và chăm chú nhìn bộ áo giáp của mình được sửa chữa.

Người sửa áo giáp cho Darkness là tôi.

Tôi không bao giờ ngờ được kĩ năng gia công mà tôi học được để chế tạo mấy món hàng lại có thể dùng cho những việc như vậy.

Megumin cũng đang nhìn tôi rên lại áo giáp.

Quả thật là một công việc nhàm chán và buồn tẻ, tôi không hiểu sao mà họ có thể nhìn nó một cách đầy thích thú như vậy...

Phần đã bị đập vào của áo giáp cần phải lấy đi phần bị lõm vào bên trong, và sau đó đánh vào mặt trong để làm phẳng nó lại. Bước kế tiếp là xoá bỏ các vết trầy bằng giấy nhám.

Cuối cùng, phần nguyên vật liệu chịu va chạm lấy ra lúc trước sẽ được vá vào lại...

“Thật là khó để tập trung khi mà 2 người cứ nhìn tôi chăm chăm như thế...”.

Megumin trả lời:

“Không, em nghĩ rằng anh đang sửa chữa nó một cách rất là chính xác. Em nghĩ rằng anh có thể kiếm sống bằng nghề thợ rèn”.

“.... Hmm, thật là một cảm giác thú vị khi được thấy áo giáp của mình được sửa chữa trước mắt mình như vậy”.

Darkness tiếp lời Megumin cùng với đôi mắt đầy hào hứng.

— Có hơn 10 cỗ xe ngựa và đoàn xe cũng có rất nhiều người.

Có cỡ khoảng một tá người cắm trại dưới bầu trời đầy sao và đang tán gẫu quanh lửa trại, một cảnh trông hết như là từ thế giới tưởng tượng mà ra vậy.

Khu lửa trại có Aqua tham gia vào đột nhiên trở nên om sòm lên.

Tôi nhìn một cách tò mò về phía bên đó, có vẻ như cô ta đang biểu diễn một vài mảnh khoe hay nhất của mình.

Aqua đang tiếp đãi như một khách mời danh dự vậy —

“Một lần nữa đi nào! Xin hãy làm trò đó một lần nữa đi mà Aqua-sama!”.

“Nếu mà cô muốn tiền thì tôi sẽ trả cho! Làm ơn hãy biểu diễn tiết mục đó thêm lần nữa!”.

Mấy người trong đoàn xe cứ liên tục nài nỉ.

Không phải cô ta hoàn toàn có thể kiếm sống từ mấy trò này sao?.

Những người trong đoàn xe ngựa có vẻ như đến từ một thành phố xa xôi nào đó tới đây chỉ để làm ăn thôi.

... Tôi hiểu rồi. Họ không biết về các thành viên trứ danh của nhóm tôi.

Nếu là mấy người sống ở trong thành phố biết về chuyện xảy ra hôm nay, họ thế nào cũng nói những câu đại loại như “Vậy là mấy người lại gây thêm rắc rối nữa hả”.

... Tôi cảm thấy buồn ngủ.

Chúng tôi không phải là người hộ tống, cho nên mọi người trong nhóm không cần phải làm nhiệm vụ canh gác.

Tôi thông báo mọi người rằng mình chuẩn bị đi ngủ.

“... Được thôi. Ngủ thì cũng không sao, nhưng xin anh hãy chuẩn bị để tỉnh dậy vào bất kì lúc nào”.

Không hiểu sao, tôi lại thấy Megumin cười một cách gian xảo khi nói những lời này.

-- Vào lúc nửa đêm.

Tôi thức giấc sau khi nghe thấy tiếng động.

Có người nào đó đang đứng canh gác, nhưng có vẻ như họ vẫn chưa để ý gì đến tiếng động này.

Nhìn bên cạnh, tôi thấy mọi người trong nhóm đang ngủ kế bên đồng lửa trại.

Tôi không thấy Aqua và Darkness đang ở đâu, nhưng mà Megumin và Wiz vẫn còn đang ngủ.

Tôi có một cảm giác không hay về chuyện này.

Những tiếng động rất nhỏ phát ra từ phía ngoài của những chiếc xe ngựa được dùng làm tường thành bảo vệ.

Tốt hơn hết cả là nên gọi mọi người dậy ngay.

“Nay, dậy đi Megumin. Wiz nữa, có cái gì đó không ổn đang xảy ra”.

Tôi lắc lấy vai của Megumin.

Nhưng con bé vẫn đang chảy nước dãi ra và tiếp tục ngủ một cách ngon lành.

“... Eh. Megumin, Wiz, dậy đi. Nếu 2 người không dậy, tôi sẽ làm một chuyện mà 2 người sẽ mắc cỡ đến nỗi không dám nhìn mặt tôi trong vài ngày. Tôi sẽ không thấy phiền gì cả và cũng sẽ không cảm thấy rắc rối gì nếu 2 người không chịu dậy. Nhưng lấy lý do để mà đánh thức 2 người dậy, tôi sẽ không kiềm chế lại đâu. Bởi vậy 2 người làm ơn đừng có thức dậy được không? Sẽ ổn cả thôi đúng không nào?”.

“Làm quái gì mà ổn được cơ chứ. Anh đang tính làm cái quái gì vậy hả!”.

“Uwahhh!”.

Tôi nhảy dựng lên vì tiếng động phát ra từ phía sau lưng.

Suýt nữa thì tim của tôi đã nhảy vọt ra khỏi họng rồi!

“Này Darkness, đừng dọa tôi như thế chứ. Chỉ cần nói với tôi là cô dậy rồi. Chậm tí nữa thôi là cô đã chứng kiến một chuyện tuyệt vời xảy ra ngay trước mắt mình rồi”.

Darkness, người đáng lẽ ra phải ngủ gục gần tôi như Megumin, nói:

“... Vậy ra anh thật sự đang mưu tính chuyện gì đó. Thôi, tạm thời gác lại đã...”.

Darkness hạ tông giọng mình xuống và nhìn chung quanh đầy cảnh giác.

Trong lúc này đây, cô ta nhìn trông rất giống một Nhà thám hiểm bình thường, không còn nhận ra được cái con Thập tự quân dâm đang hồi sáng nữa rồi.

.... Oh?

Tôi cảm nhận thấy gì đó. Kỹ năng phát hiện kẻ thù đang phản ứng.

Người đang canh gác lúc này là Nhà thám hiểm nhìn giống như là gã [Đạo tặc] mà chúng tôi gặp hồi sáng.

Kỹ năng phát hiện kẻ địch của anh ta có lẽ cũng đã phản ứng và anh ta la lớn lên.

“Này, có cái gì đó đang tới gần đây! Mọi người mau tỉnh dậy đi!”.

Khi mọi người nghe được tiếng anh ta, toàn bộ Nhà thám hiểm và thành viên đoàn xe ngựa tỉnh dậy trong hoảng hốt.

Bằng kĩ năng [Nhìn xa trông rộng] của mình, tôi quan sát các cỗ xe ngựa trong bóng tối và nhìn thấy một vài cái bóng ngoằn ngoèo.

... Cái đó là gì vậy, con người ư? Nhưng mà chuyển động của bọn này quá cứng nhắc so với con người.

“Này, số lượng rất lớn! Bọn chúng trông giống như con người nhưng mà chúng di chuyển hết sức chậm chạp!”.

Những người nghe thấy điều tôi la lên liền dùng lửa trại thấp đuốc của mình để soi sáng vùng phía ngoài những cỗ xe ngựa.

Mấy thứ ngoằn ngoèo bị thấp sáng bởi đuốc chính là...

Với thịt đang thối rữa có thể làm bạn sồn gai ốc—

— Chúng tôi chỉ cần liếc nhìn qua cũng đủ để biết rằng đây chính là một đám quái vật undead, zombie-san

“Wahhh” x3.

Khi mọi người trông thấy cảnh tượng đầy ấn tượng này dưới ánh sáng của những ngọn đuốc, ai nấy cũng hét lên... bao gồm cả tôi nữa.

Darkness, người đã cởi bỏ bộ áo giáp của mình xuống lúc trước, liền cầm thanh đại kiếm kề bên mình và đứng dậy.

Tôi đưa con bé Megumin vẫn còn đang ngủ một cách ngon lành cho Darkness và nói.

“Trông chừng con bé giùm! Tôi sẽ đưa Aqua tới chỗ này, đây chính là lúc để cô ta toả sáng!”.

Hãy để chúng tôi âm thầm trả lại món nợ đối với đoàn xe vào lúc sáng nay.

Đã có rất nhiều người bị thương chỉ vì bọn Hawkite mà Darkness đã thu hút, cùng với đó là rất nhiều xe ngựa cũng bị hư hại nữa chứ.

Tôi đã quá nhát gan để thú thật rằng cái chuyện rắc rối xảy ra hồi sáng là do chúng tôi, cho nên phải dùng cơ hội này để trả cho xong món nợ này.

Tôi tìm kiếm Aqua và nhìn quanh tứ phía...!

“Wahhhhh! Chuyện gì đang xảy ra thế này!? Tại sao tôi lại bị bọn undead vây quanh ngay khi mà tôi mới tỉnh dậy cơ chứ! Kazuma-san! Kazuma-sama!!”.

Tôi nhìn về hướng phát ra giọng đó và thấy Aqua đang dựa vào một cỗ xe ngựa đang bị bọn zombies vây quanh.

Hmm.... Khoan đã, không lẽ nào...

“Tấn công trong khi ta đang ngủ, bọn undead các ngươi thật là cả gan! Linh hồn lạc lối, hãy trở về nơi yên nghỉ đi -- [Turn Undead]!”.

Với tiếng hô của Aqua, một ánh sáng ấm áp toả ra khắp xung quanh.

Mọi người chung quanh đều ồn ào lên khi chúng kiến thấy cảnh tượng này.

Khi bọn chúng chạm phải ánh sáng toả ra từ Aqua, đám zombie đều bị thanh tẩy và biến mất.

Những người chứng kiến cảnh này đều nở ra một tràng cổ vũ.

Tuy nhiên, khi chứng kiến cảnh này lại khiến cho trái tim tôi đập đầy một cảm xúc --

-- Tội lỗi.

“Ah fu hahaha, hãy coi như là mình may mắn khi lộ diện trong khi thánh nữ ta đang ở chỗ này đây! Ta sẽ thanh trừng tất cả chúng bây từ đầu tới chân!”.

Vói đầu ngẩng cao, ngực dương ra và ánh sáng toả ra từ lửa trại, cô ta trông chẳng khác gì một nữ thần đang dẫn dắt những linh hồn lạc lối lên thiên đàng.

Tôi lâm bâm trong khi chứng kiến cảnh này.

“.... Thành thật, xin lỗi...”.

Khi thấy Aqua tiếp tục thanh trừng lũ zombie, đám đông cảm thấy mình đã chắc chắn thắng rồi và tiếp tục khen Aqua hết lời.

“Thật là một linh mục tuyệt đẹp...! Cô ấy trông giống như là một nữ thần vậy!!”.

“Ahh, lũ zombie đang bị thanh trừng từng con một...! Cô gái ấy chính là bạn đồng hành của vị Thập tự quân đã bảo vệ chúng ta lúc sáng nay đây...!”.

Cho tôi xin lỗi, cho tôi xin lỗi.

Toàn bộ bạn đồng hành của tôi đều thật là hết thuốc chữa rồi.

“Thật là hiếm khi có zombies tấn công như vậy, nhưng cũng thật sự may mắn khi có vị đại linh mục ở đây giúp chúng ta!”.

Cho tôi xin lỗi, nếu vị nữ thần của mấy vị không có mặt ở đây, thì cũng sẽ không có bất kì zombie nào tụ tập ở đây đâu.

“Thế nào hả Kazuma! Tôi là một nữ thần mẫu mực! Tôi đã luôn liên tục đóng góp trong chuyến hành trình này đúng không nào! Cũng đã tới lúc anh cúng bái cho tôi một vài món rồi đấy!”.

Cũng không thể trách được khi cô ta có loại cơ thể chuyên thu hút bọn undead lại, nhưng mà tôi cứ muốn đập cái cô ả đang lại gần tôi với một gương mặt rất ta đây!

“Ahhh!! Hãy mạnh mẽ lên nào Wiz! Ai đó, làm ơn, Wiz, cô ấy...!”.

Tôi nghĩ mình nghe thấy tiếng Darkness đang hoảng loạn. Nhưng đúng ngay lúc đó, người đứng đầu đoàn xe ngựa bỗng nhiên đứng trước mặt tôi và Aqua.

“Ara, các bạn lại cứu chúng tôi một lần nữa rồi! Tôi nhất định phải thưởng cho công lao của các bạn lần này mới được!”.

Thật lòng xin lỗi, nhưng tôi nhất quyết không thể nào nhận được!

Chương 3:

Chuyến thăm quan đến thành phố đáng đáng khinh này!

Phần 1

“Vây thôi, tôi hy vọng mọi người tận hưởng chuyến du lịch của mình ở thành phố suối nước nóng này! Cảm ơn mọi người, các bạn đã vất vả nhiều rồi!”.

Người đứng đầu của đoàn xe khách vẫn cứ tiếp tục cúi mình chào chúng tôi.

Aqualand – Kinh đô suối nước nóng, Alcanretia.

Sau chuyến hành trình dài trên xe ngựa, cả bọn cuối cùng cũng tới được nơi này.

Ngay cả khi giải thích nguyên do thật sự dẫn đến chuỗi tấn công từ lũ quái vật, ông ta vẫn không tin lời tôi.

Ông ta có vẻ như nghĩ rằng đây là câu chuyện do chúng tôi dựng nên để từ chối khoản tiền thưởng của mình.

Thay cho khoản tiền thưởng, ông ấy trả công cho mọi người bằng cách tặng 5 tấm vé ở khách sạn.

Hình như ông này là chủ khách sạn lớn nhất ở thành phố Alcanretia. Kế hoạch của ông là tiếp tục đi tới thành phố kế tiếp mà không dừng chân lại nghỉ.

“Ahhh... Jarippa... Jarippa... đang đi rồi....”.

Megumin vừa nhìn tiễn cỗ xe đi, vừa lẩm nhẩm với bản thân mình.

Có rất nhiều [Nhà thám hiểm] cùng dừng chân với chúng tôi tại trạm này. Họ đã tiến vào thành phố trong khi Megumin tiếp tục đứng nhìn cỗ xe ngựa xa khỏi tầm mắt.

“Jarippa nghĩa là gì vậy?”.

Aqua đột nhiên hiểu ra.

“Liệu có phải là tên của con rồng nhí đó không? Còn nữa, một vị khách trông rất giàu có đã tới gặp [Ma pháp sư] Megumin, con bé đã giúp đỡ bọn họ rất nhiều, để nhờ đặt tên cho con rồng đó”.

... Nhờ một người thuộc Hồng Ma Tộc đặt tên cho con rồng đó ư.

“Tôi nghe nói rằng loài rồng sau khi được đặt tên sẽ không nghe bất kì cái tên nào khác ngoài trừ cái tên đầu tiên đặt cho nó...”.

Darkness đột nhiên buột miệng nói ra điểm mấu chốt.

Megumin gật gù và trông có vẻ rất xúc động.

Cô bé trông rất hài lòng với cái tên Jarippa.

“Em đã để lại một lời nhắn với tên con rồng ở trên đó, em hi vọng là người chủ của nó sẽ trân trọng nó hết mình”.

Con bé đã làm chuyện gì thế này.

Chính tôi cũng đã bị tổn thương sâu sắc khi thanh bảo kiếm của mình bị đặt một cái tên hết sức kì cục. Tôi cực kì cảm thông với chủ nhân của con rồng.

“Em không thể thay đổi cái sở thích đặt tên lạ lùng của mình được sao? Chẳng phải đã tới lúc Hồng Ma Tộc các người nhận ra rằng cách đặt tên của mình có vấn đề rồi à?”

“Em hoàn toàn hiểu rằng Kazuma chẳng hề có khiếu thưởng thức thâm mỹ về cách đặt tên. Thiệt là đáng tiếc trong khi anh có một cái tên hay như vậy. Nếu anh có con trong tương lai, hãy để em đặt cho nó nhé”.

“Anh tuyệt đối sẽ không để em làm điều đó đâu. Khoan đã, em vừa mới nói gì về tên của anh vậy? Cái tên Kazuma là một tên hay đối với người Hồng Ma Tộc ư? Uy, chuyện đó làm anh cực kỳ tổn thương đấy!”

Tôi tiếp tục đi tham quan thành phố trong khi công Wiz sau lưng mình.

Tối hôm qua Wiz đã bị dính trúng một chiêu [Turn Undead] bởi một con ngốc và đã bất tỉnh nhân sự từ lúc đó tới giờ.

Và con ngốc đó đang hét lớn lên một cách hào hứng.

“Cuối cùng chúng ta đã tới đây! Thành phố suối nước nóng, Alcanretia!”.

WELCOME!!!

— Aqualand – Kinh đô suối nước nóng, Alcanretia.

Nằm giữa các hồ nước trong sạch và ngọn núi mà nơi những suối nước nóng tập trung, thành phố này hoàn toàn bị vây quanh bởi nước từ mọi phía.

Tất cả mọi toà nhà đều sơn với tông màu xanh làm cho chúng trông rất đẹp và sạch sẽ, hoàn toàn tràn đầy sức sống.

Quân đội của Ma Vương đang càn quét khắp mọi nơi trên thế giới, nhưng hình như chúng hoàn toàn không có tí ảnh hưởng nào tới đây cả.

Có người nói rằng bọng tay sai của Ma Vương đã từng chiến đấu ở nơi này trước đây. Tuy nhiên sau trận chiến đó, đội quân của Ma Vương không bao giờ dám bén mảng lại gần nơi này nữa.

Một vài người đồn rằng có quá nhiều linh mục ở đây. Đối với quân lính của Ma Vương mà nói, chiến đấu với tu sĩ là một điều quá sức gian nan.

Người khác thì cho rằng thành phố này được bảo vệ bởi nữ thần Aqua.

— Ngoài ra còn một lời đồn khác nữa.

“Chào mừng tới Alcanretia! Quý khách tới đây để tham quan? Để gia nhập giáo hội? Để thám hiểm? Hay là để làm lễ rửa tội? Nếu bạn tới đây để tìm kiếm việc làm, xin hay tới gặp giáo hội Axis! Chúng tôi đang tuyển một người giúp giải thích mọi người hiểu được rằng giáo hội tuyệt vời như thế nào, ngoài ra khoản tiền thù lao cũng vô cùng hấp dẫn. Nếu nhận công việc này, bạn cũng đồng thời có được nhận

đặc quyền tự gọi mình là một phần của giáo hội Axis! Xin hãy nhanh nhanh chân lên để tham gia cùng với chúng tôi nào!”.

— Bởi vì thành phố này có rất nhiều tín đồ giáo hội Axis, quân đội của Ma Vương không muốn dính líu gì tới bọn này.

Kể từ khi chúng tôi đặt chân vào thành phố này, cả nhóm bị vây quanh bởi một nhóm nhìn giống như tín đồ của giáo hội Axis.

Chúng tôi phải làm gì kế tiếp đây, không nhờ bọn này lại bắt đầu màn kêu gọi tuyển quân đột ngột như vậy.

Và tại sao cái thành phố này lại có nhiều tín đồ của Axis như vậy cơ chứ?

“Thật là một mái tóc xanh tuyệt đẹp! Không lẽ cô bẩm sinh đã như thế này rồi sao? Thật là đáng ngưỡng mộ! Tôi thật sự ghen tị với cô đấy! Bộ áo cánh của cô cũng trông giống với nữ thần Aqua, chúng trông thật hài hòa với vóc người cô”.

Khi tôi kịp nhận thấy chuyện gì đang diễn ra, Aqua đang được chào đón một cách nồng nhiệt bởi một nữ tín đồ.

.... Này, tình huống này đúng là tệ thật.

Nếu mà cô ta nói “thật ra, ta chính là nữ thần mà các người đang nói tới đấy!” giống như mọi khi, cô ta sẽ bị đối xử như là một kẻ giả mạo và bị đám người đó đánh hội đồng ngay lập tức.

Megumin và Darkness cảm thấy bị áp đảo hoàn toàn nên đang cư xử một cách nhút nhát.

Wiz vẫn còn đang ngủ trên lưng của tôi, cô ấy thật may mắn.

Chỉ có duy nhất Aqua vẫn tiếp tục vui vẻ với cái đám đông có cặp mắt sáng rỡ, hạnh phúc khi được nữ tín đồ đó khen ngoại hình của mình.

Tôi bước lại gần cô ta và nói bằng giọng thì thào:

“Này, đừng nói cho họ biết rằng cô thật sự là nữ thần của nước đây. Điều đó sẽ khiến cho chúng ta gặp rắc rối kinh khủng. Và đừng dùng tên thật của mình, lấy bí danh nào đó đi”.

“Tôi biết điều đó mà Kazuma, tôi không phải là một con ngốc. Đi tham quan quanh đây thôi nào! Aqualand – Kinh đô suối nước nóng, Alcanretia! Với tư cách là nữ thần của nước, tôi rất là hào hứng! Và điều quan trọng nhất, đây chính là đại bản doanh của giáo hội Axis!”.

“!?”

Hoá ra đây là chỗ được đồn là nơi đóng quân của một giáo hội gồm toàn một lũ người quái đản sao?

Giáo hội Axis là một tổ chức — thờ nữ thần Aqua.

Bảo sao cô ta lại muốn tới đây dữ như vậy.

Chúng tôi không thể để con ngốc Aqua đang phấn khích như vậy ở lại đây, tôi không còn cách nào khác ngoại trừ cúi chào các tín đồ Axis đang chào đón chúng tôi và nói:

“Xin thứ lỗi, chúng tôi đã có một Thuật sĩ từ giáo hội Axis ở trong nhóm. Chúng tôi ở đây chỉ để tham quan thôi, cho nên hẹn gặp lại sau...”.

Chúng tôi quay lại và rời đi chỗ khác. Đám tín đồ Axis vẫy tay phía sau chúng tôi trong khi cười toe toét.

“Ra là vậy àh! Vậy thì tạm biệt nhé đồng chí! Chúc anh có một ngày tuyệt vời!”.

Sau khi thoát khỏi vòng vây của các tín đồ Axis, Megumin và Darkness thở phào nhẹ nhõm.

Tôi phải nói như thế nào nhỉ...

“Chào mừng tới Alcanretia! Sau khi gia nhập giáo hội Axis, nhiều thành viên đã thoát khỏi bệnh tật, trúng xổ số và cực kì thành công trong nhiều lĩnh vực nghệ thuật! Các bạn thấy thế nào, có muốn gia nhập cùng với chúng tôi không?”.

... Đây đúng là một tổ chức tôn giáo đầy mờ ám.

Tôi nhìn tên tín đồ đang hét lên một cách sôi nổi với một cảm xúc khó tả. Có vẻ như mọi người trên đường đều né bọn này ra.

“... Dù, dù sao thì, hãy đi tới khách sạn. Tôi cảm thấy rất tội lỗi về chuyện này, bất quá chúng ta cũng được tặng vé rồi, sẽ thật là phí nếu không dùng nó”.

Nói tới đây, Aqua liền mỉm cười một cách tinh ranh.

“Mọi người cứ đi tiếp đi! Tôi sẽ đi tới trụ sở của giáo hội với tư cách là một đại thuật sĩ và nhận lấy sự sùng bái từ bọn họ!”.

Bà cô này vừa nói một điều khiến người khác rất bất an.

Đáng ra lúc này cô ta nên chăm sóc cho Wiz mới phải chứ!

“... Kazuma, em cảm thấy hơi lo lắng cho Aqua, cho nên em sẽ đi cùng với chị ấy. Anh có thể giúp em mang hành lí tới khách sạn được không?”.

Megumin lo lắng nhìn Aqua hưng phấn không gì sánh bằng.

Quả thật là như vậy, chúng ta sẽ bị kéo vào rắc rối nào đó nếu để cho cô ta hành xử một mình.

Giao lại nhiệm vụ giám sát Aqua cho Megumin, tôi tiếp tục đi tới khách sạn với những người còn lại.

Phần 2

“Xin chào mừng! Ông chủ đã thông báo trước về chuyến thăm của quý khách! Xin quý khách hãy thoải mái trong khoảng thời gian ở đây!”.

Khi chúng tôi tới được khách sạn được ghi trên tấm vé, chúng tôi nhận được sự đón tiếp rất nồng hậu.

Dù sao thì đoàn xe ngựa bị quái vật tấn công cũng vì chúng tôi, cho nên lương tâm của bản thân đang cảm thấy cắn rứt.

Quả không hổ danh là khách sạn lớn nhất trong thành phố, trông đúng là rất đồ sộ.

Những chỗ như vậy thường chỉ để dành cho giới quý tộc mà thôi.

Khi tôi nghe nói rằng đây là một khách sạn có suối nước nóng, tôi cứ nghĩ rằng nó sẽ theo phong cách Nhật, nhưng hoá ra khách sạn lại theo phong cách tây âu.

Có vẻ như trong khách sạn này có một hồ nước nóng thượng hạng.

Nhân viên của khách sạn chào đón chúng tôi đầy thân thiện và mang hành lí của chúng tôi lên phòng.

Sau khi đặt Wiz nằm lên giường, tôi quăng mớ hành lí và dụng cụ nặng nề xuống và ngay lập tức chuyển sang chế độ tham quan. Dù sao thì ngoài thành phố Axel ra, đây là thành phố đầu tiên tôi tới thăm.

Chúng tôi nhờ nhân viên khách sạn thông báo cho Wiz khi tỉnh lại rằng cả bọn đã đi ra ngoài chơi rồi.

Mặc dù có chút lo lắng, nhưng mà dù có lo lắng kiểu gì thì cũng không làm cô ấy tỉnh lại sớm hơn được.

Trò vui phải chờ tới sau hoàng hôn — khi mọi người đã tập trung lại đông đủ.

“Còn cô thì sao Darkness?Lâu lâu mới có dịp nghỉ ngơi chơi đùa.Tôi định đi tham quan đây đó và sẽ quay lại vào giờ ăn tối”.

“Yeah, Tôi cũng đi nữa.Ngoại trừ Axel ra tôi cũng không biết nhiều về những thành phố khác”.

Darkness mỉm cười trong trang phục thường ngày.

Sau khi bỏ hành lí lại, tôi quyết định đi tham quan thành phố cùng với Darkness.

— Quả thật không hổ danh là thành phố du lịch, các cửa hàng đều ra sức thu hút khách hàng.

Đúng hơn là, đây chả khác gì một vùng chiến sự.

Sau khi lướt nhìn một vài cửa hàng , ai đó đột nhiên gọi chúng tôi.

“Quý khách, mọi người sẽ nghi ngờ khiếu thăm mỹ nếu quý khách mua đồ từ một cửa hàng rẻ tiền như thế. Đây, đây chính là bánh bao

Arcane được làm hoàn toàn từ các nguyên liệu tự nhiên của yêu tinh, nó sẽ phù hợp với khẩu vị thượng hạng của quý khách, xin mời thử một miếng”.

Giọng nói này đến từ...

Một người đàn ông đẹp trai với đôi tai dài, tóc xanh và nước da trắng.

Đúng rồi, đó là một yêu tinh.

“Này, đừng có tự phụ như vậy đồ ngốc kia! Những thứ đắt tiền chưa hẳn là đã tốt! Xin quý khách hãy thử món bánh bao nhân thịt của người lùn. Bên trong bánh bao có rất nhiều thịt và có thể bảo quản được trong một thời gian dài, một món hàng rất xứng đáng với số tiền quý khách bỏ ra!”.

Người vừa giờ giọng khiến trách yêu tinh một cách giận dữ đang nhìn vào tôi là chủ của một cửa hàng.

Chiều cao của ông ta chỉ tới ngang ngực tôi, tuy nhiên ông này có vẻ chuộng phát triển bề ngang của mình hơn và có một khuôn mặt đầy râu.

Đúng là một chú lùn cổ điển.

“Yêu tinh...! Và người lùn nữa... ! Nè Kazuma, có yêu tinh và người lùn ở đây! Trông họ giống hệt với những gì mà tôi nghe được trong những câu chuyện cổ tích trước đây”.

“Oohhh, thật vậy, yêu tinh thì đẹp trai trong khi chú lùn thì lại bướng bỉnh”.

Darkness đang hét lên cứ như một đứa trẻ ở Disneyland, và tôi đáp lời cô ấy.

Ngoại trừ chuyện hai người bọn họ đang trưng bày hàng để bán ở đây, họ là những người giống hệt trong thần thoại nhất mà tôi từng thấy kể từ khi đến thế giới này.

Tên yêu tinh đẹp trai và thanh tao.

Chú lùn thì thô lỗ trong cách nói, tính cách bướng bỉnh một cách tự nhiên cùng với một bộ râu rậm.

Nhìn thấy 2 vị chủ cửa hàng này làm tôi cảm thấy bồi hồi một chút.

Tôi đã từng thấy yêu tinh và người lùn từ một khoảng cách xa lúc trước, nhưng đây là lần đầu tôi nói chuyện với họ gần như vậy.

Tôi cứ chuyển hướng nhìn giữa hai người bọn họ với ánh mắt đầy mong đợi.

Tuy nhiên, sự ngưỡng mộ từ tận đáy lòng của tôi đã bị hiểu nhầm bởi hai người bọn họ.

“Nhìn xem mi đã làm gì, khách hàng đang trở nên bối rối. Anh ấy chỉ tới đây để tham quan thôi, nhưng giờ lại không biết làm gì vì bị người ép đặt đây. Cút đi đồ tên người lùn thấp hèn kia!”.

“Đừng nói vớ vẩn! Khách hàng chỉ muốn xem đồ của ta, và các anh ấy đang bối rối chỉ vì mi đã làm phiền họ! Anh ta chỉ muốn mua đồ của ta thôi, biến đi chỗ khác đi đồ yêu tinh xanh lè!”.

Tôi trở nên hoảng loạn khi hai người bọn họ bắt đầu gây gổ với nhau.

Nhắc tới đây tôi mới nhớ, theo những gì tôi nghe được thì mối quan hệ giữa yêu tinh và người lùn luôn rất tệ.

“Khoan, xin đừng đánh nhau nữa! Erm, tôi sẽ mua hàng từ cả hai, cho nên không sao cả!”.

Khi nghe tôi nói vậy, cả hai người đều dừng cãi vã và mỉm cười nói.

“Cảm ơn quý khách đã hạ cố ghé thăm!” x2.

“— Kazuma, mối quan hệ giữa yêu tinh và người lùn đúng là tệ thật! Giống hệt với những gì trong cuốn truyện cổ tích mà cha của tôi thường đọc khi tôi còn nhỏ!”.

Sau khi rời khỏi khu vực cửa hàng chuyên bán đồ đặc biệt của vùng, tôi nghe Darkness nói với đôi mắt đầy hào hứng.

Mặc dù tôi bị ép mua hàng, nhưng bù lại tôi lại được thấy một thứ gì đó tuyệt vời để bù đắp lại.

Darkness đang mang rất nhiều túi và trông rất hài lòng. Có cảm giác giống hệt như mấy đợt đại hạ giá vậy.

Cô ta có vẻ tính phân phát hết mấy thứ này cho cha và những người hầu.

Có lẽ Darkness trước giờ chưa bao giờ ra khỏi thành phố, cho nên cô ấy rất muốn mua gì đó để mang về.

“Đúng vậy, từ họ toả ra một bầu không khí ‘một yêu tinh và một chú lùn chính hiệu’ vậy... Ara, tôi quên mất là phải hỏi họ xem có chỗ nào vui để tham quan gần đây không khi mua mấy thứ này”.

Chúng tôi hoàn toàn không biết gì về thành phố này và không muốn tham quan chỗ nào cụ thể cả.

Tôi bảo Darkness chờ ở đây trong khi tôi quay về cửa hàng.

Tuy nhiên, tôi không gặp hai người chủ cửa hàng.

Không lẽ họ hết ca làm việc và bây giờ đang trong giờ nghỉ à?

Tôi nghe có tiếng nói ở sâu trong cửa hàng, tôi liền lén nhìn vào thử.

Giọng này chắc chắn của anh chàng yêu tinh hồi nãy.

... Khoan, đã, nào, tôi cũng nghe thấy giọng của chú lùn đó.

Không lẽ nào...?!

“Này hai người kia, đừng đánh nhau —!”.

Tôi lao vào khi nghĩ rằng 2 người bọn họ tiếp tục cãi nhau trong cửa hàng... !

“Ah, khách hàng, đây là phòng giải lao của nhân viên, không phải là nhân viên thì không được vào”.

Tên yêu tinh nói một cách lười biếng, giọng lịch sự hồi nãy của hắn giờ đã không còn nữa.

... Khoan, yêu tinh... yêu tinh...?

Anh ta có lẽ nhận ra cái nhìn của tôi, cho nên tên yêu tinh (?) liền giật lại tai mình và nói:

“Oh, cái này — Xin cho phép tôi làm rõ, tôi là một yêu tinh chính hiệu, không phải giả mạo”.

Nói một cách ngắn gọn, tai của anh ta hình – tròn.

Nó nhìn chẳng khác gì với tai người cả.

Anh ta đang ngồi khoanh chân lại kể bên chú lùn, với một đôi tai giả đang nằm trên đùi mình.

... Nhân tiện đây, chú lùn cũng đã cởi bỏ bộ râu của mình và đang gỡ cằm.

“... Eh, chuyện gì đang xảy ra thế này?”.

Tôi không biết phải nói gì cả. Tên yêu tinh (?) và chú lùn (?) đều nhìn nhau.

“Ara, yêu tinh ở trong rừng không sống chung với con người cho nên tai họ dài ra. Đối với những yêu tinh sống với con người như tôi, đôi khi có con lai giữa cả 2 giống. Cho nên tai chúng tôi dần trở nên tròn lại. Nhưng mà nếu tôi nói mình là yêu tinh trước mặt khách hàng, họ sẽ ngạc nhiên hoặc thất vọng bởi vì tôi khác hẳn những gì họ hình dung. Cho nên tôi ăn mặc như là một yêu tinh hoàn toàn vậy”.

Và con yêu tinh giải thích như vậy.

... Cái quái gì vậy. Và vừa nãy tôi mới cảm thấy hơi thất vọng một tí.

Theo sau đó, chú lùn giải thích:

“Còn với tôi, có râu sẽ làm tôi bị dị ứng. Và tôi còn phải làm trong cửa hàng tới tận chiều tối. Tôi phải chuẩn bị thức ăn cho khách hàng ở khách sạn vào buổi sáng và bữa tối. Sẽ thật là tồi tệ nếu khách hàng phàn nàn rằng có râu trong đồ ăn của họ... Ah, có phải anh tưởng rằng chúng tôi vẫn còn cãi nhau? Xin lỗi, trận cãi vã đó chỉ là một tiết

mục chúng tôi biểu diễn hằng ngày. Bởi vì dù sao thì, có lời đồn rằng yêu tinh và chú lùn ghét bỏ nhau, cho nên cả 2 chúng tôi đã tận dụng nó...”.

Chuyện này cũng giống như đi tới Châu Phi để thấy các thổ dân cầm giáo, và một lúc sau phát hiện ra họ đang nghịch điện thoại khi mọi người chuẩn bị rời đi.

Tôi thật là ngốc khi cố tìm yếu tố thần thoại ở cái thế giới này.

Cả hai người họ nhìn tôi đang thất vọng với đôi mắt vô cùng cảm thông.

“Ah... Xin lỗi vì chuyện này, liệu chúng tôi có phá vỡ giấc mơ và trí tưởng tượng của anh không?”.

“Quý khách, nghĩ sâu sắc như vậy hoàn toàn không tốt cho sức khỏe của mình. Chắc chắn là trên thế giới này vẫn còn người lùn vụng về hoặc yêu tinh dở trong việc bán cung tồn tại đâu đó”.

“Này này, không phải anh ám chỉ tôi đấy chứ?”.

Và cả 2 người họ cười phá ra.

... Cái thế giới này quả đúng thật là ác độc.

Việc phát hiện ra trò lừa phỉnh của họ là điều không thể tránh khỏi, tuy nhiên có chuyện quan trọng hơn –

“Cho qua chuyện này đi, tôi cũng sẽ không đòi trả tiền lại hay gì cả. Hai người có thể cho tôi biết liệu xung quanh đây có chỗ nào thú vị để tham quan không? Tôi tới đây chỉ để hỏi điều này”.

Cả hai người đều nhìn nhau.

“Chỗ để tham quan... Eh, có một suối nước nóng tuyệt vời lúc trước... “.

“Đúng vậy, nhưng sẽ tuyệt vời hơn nếu quý khách tới đây sớm hơn...”,

“...? Tôi cứ nghĩ rằng có suối nước nóng ở khắp nơi, dù sao thì đây cũng là thành phố suối nước nóng mà.”

Sau khi nghe tôi thắc mắc, tên yêu tinh lúc lắc đầu ngón tay của mình.

“Tôi đang muốn nói tới hồ tắm dành cho cả hai giới tính đã rất nổi tiếng với những thiếu nữ trẻ lúc trước.”

“Anh có nói thật không vậy?”

Tôi vươn người ra phía trước. Anh chàng người lùn thêm vào:

“Dĩ nhiên là thật rồi, chúng tôi luôn tới đó để tắm sau khi làm việc mỗi ngày”

... Quả là một suối nước nóng tuyệt vời, tại sao tôi không thể tới thăm ngay lúc này cơ chứ?.

Nhận ra được câu hỏi của tôi, tên yêu tinh trả lời.

“Thật ra thì chất lượng của suối nước nóng ở khắp mọi nơi đang bị giảm xuống”

... Chất lượng của nước bị giảm?

“Quả đúng là như vậy, thậm chí có một vài khách hàng cảm thấy bị bệnh và còn nổi ban khắp người sau khi đi vào suối nước nóng... Một vài người khác thì bất tỉnh. Các chuyên gia đã được mời tới để tìm

hiểu lí do dẫn đến sự sụt giảm về chất lượng của nước nhưng họ vẫn chưa tìm ra...”

... Tôi nhìn anh chàng người lùn đang chau mày lại.

Tôi có một cảm giác xấu rằng mình có thể bị lôi vào một chuyện rắc rối nào đó sắp tới.

“— Rồi sao? Liệu còn chỗ nào tốt để tới thăm nữa không?”

Khi tôi quay lại gặp Darkness, tôi mới nhớ ra lí do ban đầu khiến mình quay lại cái cửa hàng đó.

Tôi quên mất mục tiêu chính khi nghe tới hồ tắm cho cả hai giới.

“Dù, dù sao thì, hãy tiếp tục đi tham quan xung quanh đây nào.”

Tôi đề nghị trong khi Darkness nghiêng đầu có chút hồ nghi.

Phần 3

— Vói thanh Kebas mua từ một hàng bán dạo bên đường, tôi tiếp tục đi mà không có một điểm đến cụ thể nào cùng với Darkness và đang tận hưởng khung cảnh xung quanh.

Thành phố hoàn toàn sạch sẽ và được nước bao bọc xung quanh.

Chỉ với điểm này thôi, thì đây dường như là một thành phố lí tưởng để sống.

... Đột nhiên có một cô gái trẻ mang một cái giỏ nặng xuất hiện trước tôi.

Tôi tự nhiên nhường đường cho cô ta, đang tính vượt qua từ phía bên khi —

“Ara!? Mình phải làm gì đây, đống táo mà mình mới mua... !”.

Ngay lúc mà tôi vừa vượt qua cô gái này, cô ta tự nhiên mất thăng bằng và làm rơi các món hàng hoá ra ở khắp nơi.

Cô ta nhặt lấy những trái táo rơi xuống đất và nhét lại vào giỏ.

Darkness và tôi giúp cô ta nhặt lấy những món đồ rơi xuống đất...

“Cảm ơn rất nhiều! Thật là một sự trợ giúp lớn lao! Liệu hai người có thể cho phép tôi báo đáp lại sự giúp đỡ của hai người được không..?”.

Cô gái quăng cái giỏ của mình qua một bên với vẻ hoàn toàn tự nhiên và nắm chặt lấy tay tôi...

Eh, liệu đây có phải là... !

Trông khi tôi đang hi vọng một mối tình tuổi teen nảy nở, cô ta lại nói --

“Có một quán cafe của giáo hội Axis ở phía trước, liệu anh có muốn tới đó và tán chuyện với tôi không?”.

“... Miên”.

Cô gái nắm lấy áo choàng của tôi khi tôi quay lưng lại bỏ đi với Darkness.

“Không cần phải lẹ như vậy chứ, nhìn tôi thì như thế này, nhưng tôi rất giỏi đoán trước tương lai đấy. Hãy để tôi nhìn cho anh một quẻ nhé”.

“Không, không cần đâu... Tôi ổn cả... Thả, ... thả tôi ra!”.

Ngay lúc mà tôi giữ được tay cô ta ra khỏi áo choàng của tôi, cô ta liền ôm lấy hông của tôi.

“Lời tiên đoán đã có kết quả! Chuyện khủng khiếp sẽ xảy ra với anh nếu anh vẫn tiếp tục làm như vậy! Tuy nhiên, anh có thể tránh khỏi nó bằng cách gia nhập giáo hội Axis! Hãy gia nhập với chúng tôi! Làm sao anh có thể từ chối được cơ chứ!”.

“Tôi hiện đang gặp chuyện không may ngay lúc này đây! Thả tôi ra! Giúp tôi một tay với Darkness!”.

Darkness nắm lấy tay của cô gái đang ôm lấy eo tôi.

Và lôi ra một miếng bùa nhỏ từ ngực của mình ra.

Hắn là một miếng bùa của tín đồ Eris.

Có vẻ nó giống như cây thập tự giá của đạo thiên chúa giáo ở thế giới cũ vậy.

“Xin lỗi, nhưng mà tôi thuộc giáo hội Eris, xin đừng ép buộc người đàn ông này nữa”.

“Xì!!”.

Cô gái liền nhổ một bãi nước miếng xuống đường.

Cô ta lặng lẽ thả tay mình ra, lượm lấy giỏ xách của mình và rời đi một cách bực bội.

Cô này quý tộc không bao giờ ra ngoài chắc là chưa bao giờ bị đối xử một cách bất lịch sự như vậy đúng đó như trời trồng. Còn cô gái kia quay lại sau khi tiến được mới có 2 bước và —

“... Xì!”.

Cô ta nhô bên đường thêm một lần nữa và tiếp tục bỏ đi một cách giận dữ.

Hey...

“Nè Darkness, erm, nói như thế nào nhì, giáo hội Axis và giáo hội Eris có vẻ như không ưa nhau lắm, cho nên đừng lôi miếng bùa đó ra... Và, cũng không nên tức tối vì chuyện này quá...”.

Tôi an ủi Darkness vẫn tiếp tục đứng như đông đá tại chỗ.

“...Ugh...”

Darkness bắt đầu rên rỉ nhỏ và rung lên nhè nhẹ.

....

“... Không lẽ nào, cô là một masochist à?”.

“... Không”.

— Trong khi chúng tôi tiếp tục đi xuống con đường thừa thớt bóng người, một người đàn ông trông rất hung dữ cùng một cô gái trông yếu đuối xuất hiện trước mắt chúng tôi.

“Hyaa! Cứu tôi với! Hai người đằng kia xin làm ơn cứu tôi. Người đàn ông này có thể là một tín đồ Eris đang muốn kéo tôi vào một hẻm tối nào đó... !”.

“Hehehe, liệu mi có phải là một tín đồ Axis? Haha! Nếu ta bắt gặp phải một tín đồ Axis mạnh mẽ và đẹp trai, ta sẽ lập tức chạy trốn ngay. Bởi vì người không thuộc bọn họ, ta sẽ tiếp tục ra tay mà không

cần ngăn ngại! Nếu người muốn dừng ta lại, người đã được nữ thần bóng đêm Eris phù hộ, người sẽ thật sự hối tiếc đấy!”.

“Ahh, tại sao chuyện này lại xảy ra với tôi cơ chứ! Nếu có một người nào đó có thể kí vào tờ đơn gia nhập giáo hội này, tên tín đồ Eris này sẽ phải chạy trốn đi chỗ khác ngay —!”.

....

Tôi vờ như không thấy gì cả và chuẩn bị kéo Darkness đi chỗ khác cùng với mình...

“Ahh, không lẽ hai người sẽ để tôi đối mặt với cái chết sao! Mọi chuyện sẽ ổn cả, chỉ cần 2 người kí vào đây và cả 2 sẽ nhận lấy một sức mạnh kì diệu từ nữ thần Aqua, và cả 2 sẽ trở nên mạnh mẽ, tuyệt vời! Tên tín đồ Eris kia sẽ chạy đi vì khiếp sợ sức mạnh này!”.

“Đúng rồi! Và sau khi gia nhập giáo hội, hai người cũng sẽ có thêm kĩ năng tuyệt vời như ‘hội hoạ – điêu khắc’ và ‘thu hút xác sống một cách dễ dàng’!”.

Darkness lôi ra miếng bùa trước mặt 2 người kia.

“Như 2 người đang thấy, tôi là người theo đạo Eris. Nói xấu rằng Eris là một nữ thần đen tối trước mặt tôi là—”.

“Xì!” x2

Trước khi Darkness nói dứt câu, cả cô gái lẫn người đàn ông nọ đều nhổ xuống đường và đi chỗ khác.

Darkness đứng đó lặng lẽ và bắt đầu run lên nhè nhẹ.

— Không lẽ tất cả các tín đồ của Eris đều như thế này uh?

— Và sau đó.

“Xin chúc mừng! Bạn là người thứ 1 triệu đã đi qua con đường này! Xin cho phép tôi tặng bạn món kỉ vật! Món đồ này được tài trợ bởi giáo hội Axis! Để nhận được nó, bạn chỉ cần gia nhập giáo hội một cách chính thức — bạn chỉ cần kí vào tờ giấy này, liệu như vậy có ổn không?”.

Tôi kéo Darkness về phía mà chúng tôi vừa mới đi tới.

“... Hmm? HmMMM? Lâu quá không gặp! Là tôi đây, là tôi đây! Đạo này anh sao rồi? Chúng tôi đã từng học chung lớp với nhau anh có nhớ không? Tôi đã thay đổi rất nhiều từ khi gia nhập giáo hội Axis, hèn gì anh không nhận ra được tôi.”

Tôi chưa từng đi học ở bất kì một trường nào kể từ khi tới thế giới này, và cũng chưa gần gũi với bất kì một người phụ nữ nào, cho nên tôi lặng lẽ băng ngang qua cô ta.

“... Cái quái gì với thành phố này vậy, nói cho đúng hơn — chuyện gì xảy ra với lũ tín đồ Axis thế này.”

Một hồi sau khi bị đám tín đồ Axis tra tấn, Darkness và tôi nghỉ ngơi ở một tiệm cafe ngoài trời.

Do lá bùa Eris ở trên cổ mình, Darkness bị đối xử một cách thậm tệ. Ngay lúc này đây, mặt cô ấy vẫn còn đỏ bừng.

Trong khi tôi nằm dài ra trên mặt bàn, người phục vụ đã mang đồ ăn chúng tôi gọi ra.

Cô ta đặt đồ uống từng li một lên bàn.

Tôi nhóm người dậy và chuẩn bị lao vào ăn...

“Ah, các khách hàng sùng đạo Eris, đây là phục vụ đặc biệt ở cửa hàng này”.

Cô gái phục vụ mang đồ ra cho chúng tôi đặt thứ gì đó xuống cạnh chân của Darkness.

— Đó là đồ ăn cho chó được để trên một cái đĩa.

“Xin quý khách tận hưởng bữa ăn!”.

Người phục vụ nở một nụ cười chuyên nghiệp và rút lui một cách duyên dáng.

Má của Darkness đỏ bừng lên và tiếp tục run rẩy.

“... Nah, Kazuma, hãy ở lại thành phố này vĩnh viễn nhé”.

“... Cứ mơ đi”.

Sau khi ăn xong bữa ăn, tôi kéo Darkness với gương mặt đỏ bừng về khách sạn.

Nói sao đây nhỉ, thành phố này đúng là kì cục.

... Trong khi chúng tôi nhanh chóng quay về, một cô bé chạy về phía chúng tôi vô cùng khẩn trương.

Cô bé cỡ khoảng 10 tuổi,

Con bé ngã xuống trước mặt chúng tôi.

Darkness và tôi liền nhanh chóng chạy về phía đó. Cô bé đang vùng vẫy và nói trong khi chống lại cơn đau của mình—

“Ah... Cảm ơn nhiều, onii-san, onee-san...”.

— Con bé cười một cách yếu ớt.

Linh hồn đang bị dày vò của tôi đã được nụ cười của con bé cứu rỗi.

“Bé có sao không? Cần thận hơn lần sau nhé, bé có đứng dậy được không nào?”.

Tôi đưa một bàn tay để đỡ cô bé đứng dậy trong khi nói. Con bé nắm lấy bàn tay tôi một cách hạnh phúc.

“Uhhh, em ổn rồi! Cảm ơn anh!... Nah, onii-san tốt bụng, anh có thể nói cho em biết tên của anh được không?”.

“Kazuma, Satou Kazuma, bà chị nhìn đáng sợ này là Darkness”.

Darkness liền dùng tay để cheo hông của tôi ngay lập tức.

Sau khi nghe thấy tên của tôi, cô bé liền lôi ra một cây bút và một tờ giấy.

“Sa tu Ka za mah? Đánh vần như thế nào nhỉ? Onii-san làm ơn viết xuống tờ giấy này cho em”.

“Được rồi, tên anh là...”.

Khi tôi chuẩn bị viết tên mình xuống tờ giấy, tôi nhìn thấy tiêu đề của nó.

“Đơn Xin Gia Nhập Giáo Hội Axis”.

“Biến!”

“Onii-san—!!!”.

Tôi xé tờ giấy đó ra làm đôi.

Phần 4

Giáo hội Axis

Ẩn sau cái bóng là một quốc gia tôn giáo, ngoại trừ thành phố Alcanretia, giáo hội này có tiếng xấu đồn xa.

Nhưng mà sự hiện diện của tôn giáo này lại rất là mạnh. Tôi đã từng nghe rằng nếu bạn gặp trộm cướp khi đi du lịch, chỉ cần xưng rằng mình xuất thân từ giáo hội Axis cũng đủ để làm tội cướp cao chạy xa bay rồi.

Điều này cho thấy tín đồ Axis đáng sợ đến mức nào.

Nghe nói đến cả Ma Vương cũng phải sợ tội này.

— Vậy mà tôi hiện giờ lại...

“Này! Lôi ra tên cầm đầu cho ta! Ta sẽ dạy cho hắn một bài học!”.

Tôi xông thẳng vào bản doanh của giáo hội Axis với một tiếng rống lớn.

“Ara, tôi có thể giúp gì cho anh nào? Xin gia nhập? Rửa tội? Hay là... Làm. Chuyện. Ấy. Với. Tôi?”.

Trong nhà thờ bây giờ hiện có một nữ tín đồ đang quét sàn.

Không có ai khác ngoài trừ cô ta ra cả.

“Làm, làm chuyện gì cơ chứ...”.

“Không nên mắc cỡ như vậy, tôi chỉ đùa thôi. Làm thế nào mà một cô gái mới gặp lần đầu có thể nói như thế, anh có bị vấn đề gì ở đầu không vậy?”.

Tôi nên làm gì đây, tôi đột nhiên muốn đấm con này một phát.

“Tôi có thể giúp gì cho mấy vị nào? Đại tu sĩ Zesta-sama cùng vài tín đồ khác đang đú đờn chỗ nào đó lấy danh nghĩa là đi truyền đạo... Không, họ đang bện truyền đi lời dạy dưới danh nghĩa của Aqua-sama. Nếu các vị muốn gặp họ, xin tới vào một ngày khác...”.

“Này, cô vừa nói một điều cực kì khủng khiếp đấy, mấy người đang gây ra bao nhiêu rắc rối chỉ để cho vui thôi sao!?!... Thôi, tạm thời cho qua chuyện này đi, liệu cô có thấy một cô bé phù thuỷ với một miếng che mắt và một đại thuật sĩ với mái tóc xanh không? Họ là bạn đồng hành của tôi”.

Bà chị tín đồ trả lời trong khi tiếp tục quét sàn.

“Ara, hoá ra anh là bạn đồng hành của con người vĩ đại đó. Hai người bạn của anh hiện giờ đang ở bên trong”.

Bên trong ư? Hai người họ đang làm cái quái gì ở chỗ này cơ chứ?

Người phụ nữ nghiêng đầu qua một bên và nói.

“Nhân tiện đây, người bạn hiện đang đi cùng với anh... Mấy đứa nhóc đang ném đá vào cô ta, liệu có ổn không nếu cứ để tiếp tục như thế?”.

“Hmm?... Ah! Này mấy đứa nhãi kia! Tụi bây đang làm gì vậy! Shoo, biến đi chỗ khác chơi!”.

Darkness đang ngồi xuống với 2 tay ôm đầu mình lại ở lối vào nhà thờ. Mấy đứa con nít vẫn còn đang chọi đá vào cô ta.

Tôi nhanh chóng xua tụi nó ra chỗ khác.

“Ka, Kazuma.. Tôi thấy rằng thành phố này thật tuyệt vời... Mọi người, ngay cả phụ nữ lẫn trẻ con đều nhìn tôi trừng trừng như thể là kẻ thù vậy...! Tôi sắp mất...!”.

“Sigh, cô tốt nhất là đừng có lang thang trên đường, thiệt là phiền phức mà. Và giấu miếng bùa Eris đó ở chỗ nào khác đi”.

“Tôi từ chối”.

Tôi đành phải kéo tên tín đồ Eris không chịu nghe lời vào trong nhà thờ.

Nữ tín đồ vừa nãy ra hiệu bằng mắt với tôi về phía một căn phòng nhỏ sâu trong nhà thờ.

Đó giống như là một căn nhà nhỏ nằm ở trong góc nhà thờ vậy.

Tôi hiểu rồi, cũng giống như cái phòng gọi là “phòng xưng tội”?

“Một người bạn của anh đang ở trong đó. Tất cả các thầy tu trong nhà thờ hiện đã ra ngoài hết rồi, cho nên vị đại thuật sĩ ấy đang thế chỗ cho họ để nghe lời thú tội”.

Một nữ thần chính hiệu đi nghe xưng tội à, đúng là mới nghe lần đầu mà.

“Kazuma, tôi sẽ đi kiếm Megumin, tôi để anh xử lí Aqua đó”.

Darkness tiếp tục tiến sâu vào trong nhà thờ sau khi nói như vậy.

... Cái khoảnh khắc Darkness vừa băng ngang qua nữ tín đồ đang quét nhà, cô ta đổ toàn bộ rác mình gom được lên đầu Darkness.

Darkness dừng lại trong khi bước lên mớ rác và bụi với gương mặt đỏ lên.

“Ara, thứ lỗi cho tôi. Tôi thấy miếng bùa Eris nên cứ nghĩ nó là rác, thành thật xin lỗi nha”.

“... Không, không sao cả...”.

Darkness đang run lên như đang kiềm chế một thứ gì đó và vất vả lắm mới nói thành câu. Tên tín đồ Eris bệnh hoạn tiếp tục cất bước vào trong sâu của nhà thờ.

Sau khi thấy bóng Darkness khuất khỏi tầm mắt, tôi nhanh chóng đi vào phòng xưng tội. Tôi không muốn liên quan gì tới lũ tín đồ này nữa.

Lối vào phòng xưng tội đã bị khoá làm tôi không thể vào trong được.

Ngay cả khi tôi gõ cửa cũng không thấy ai trả lời.

Không lẽ cô ta ngủ quên rồi àh?.

Không còn cách nào khác, tôi đành đi vào khoảng trống nơi mà người xưng tội phải bước vào.

Khi tôi vừa mới bước vào, điều mà tôi nghe thấy là--

“Mời vào hồi con cừu lạc lối kia... Lại đây và thổ lộ tội lỗi của mình, nữ thần sẽ lắng nghe con nói và ban cho con sự tha thứ...”.

Dưới ảnh hưởng tạo ra bởi căn phòng xung tội, Aqua đang nhập vai của mình.

Có thể cô ta bắt đầu khoái công việc này sau khi nghe vài người xung tội.

Bởi vì có tấm bình phong, cho nên tôi không thể thấy rõ mặt của cô ta, nhưng tôi vẫn có thể dễ dàng hình dung cái bản mặt hào hứng của cô ta lúc này.

“Cừu cái đầu cô ấy, là tôi đây, tôi đây! Này, chuyện quái gì xảy ra với thành phố này vậy, nó khiến tôi đau đầu quá đi. Tôi còn không thể đi tham quan trong yên bình được. Không phải bọn họ là tín đồ của cô sao, cô có cách nào đó giải quyết chuyện này không?”.

“... Ta hiểu rồi, đó là trò lừa đảo ‘Là tôi đây, tôi đây’... Xin hãy thành thật ăn năn, nữ thần Aqua đây lòng trắc ẩn chắc chắn sẽ tha thứ cho tội lỗi của ngươi...”.

“Eh, không phải tôi đã nói là tôi đây sao, tại sao cô vẫn tiếp tục nói năng vớ vẩn vậy. Cô chắc là hạnh phúc lắm nhỉ? Cuối cùng cô cũng được làm một linh mục đích thực”.

Khi tôi nói tới đây, Aqua thín lặng đi một lúc.

“Con còn gì để thú tội không? Nếu không, xin hãy rời khỏi đây và tiếp tục sống hạnh phúc...”.

“Cô còn chơi chưa đủ à? Nghe tôi nói đây! Chẳng phải cô là một trong những đại thuật sĩ mà thành phố này thờ tụng? Chỉ cần cô mở miệng ra là mọi chuyện sẽ được giải quyết, bảo bọn họ dừng lại đi!”.

Và Aqua lại tiếp tục không nói gì một lúc nữa...

“Ta thấy rằng con không còn gì để nói nữa... Vậy thôi, ta sẽ tiếp tục chờ con cừu lạc lối kế tiếp... Xin hãy đi ra”.

“Khoan, cô đang nói cái gì vậy...! Cô đang đuổi tôi ra...”.

“Ta nói biến đi! Nếu đã thú tội xong thì rút ra chỗ khác!”.

Đồ dở hơi này, nghe cảm ơn nhiều quá khiến cô ta bắt đầu cảm thấy tự phụ rồi.

Tại sao cô ta có thể dễ bị yếu tố bên ngoài ảnh hưởng như vậy cơ chứ?

...

Tôi ngồi xuống ghế một lần nữa, làm một bộ mặt đầy hối lỗi và nói:

“... Nói thật thì, con có chuyện muốn thổ lộ, thưa giáo sĩ”.

“!? Ta sẽ nghe, sẽ nghe! Được rồi, được rồi, ta sẽ lắng nghe lời xưng tội của con, nên con giờ hãy hối lỗi đi nào! Có phải con thèm muốn quần lót của người bạn [Thập tự quân] trong nhóm? Hoặc là con cảm thấy mình muốn ịn mũi của mình vào mái tóc của cô bé đại ma pháp sư đồng hành và hít lấy hít để? Hoặc là những tội lỗi gây ra do con đã cư xử một cách thô lỗ đối với cô bạn thuật sĩ xinh đẹp và thanh nhã, mặc dù con chỉ là một tên hikikomori thôi hả?”.

Tôi nói thật rõ ràng cho con ả Aqua đang hào hứng kia nghe.

“Thật ra thì, con đã vô tình làm vỡ mấy cái ly mà cô bạn thuật sĩ hay dùng làm món trong mấy bữa tiệc. Con đã dùng gạo để dán nó lại và lén lút bỏ vào chỗ cũ”.

“!?”.

“... Còn nữa, bởi vì cô bạn ấy nhìn rất hạnh phúc khi vớ được một chai rượu hiếm, con đã thắc mắc rằng liệu nó ngon đến mức độ nào, cho nên con chỉ muốn thử một chút thôi... Nhưng bởi vì nó ngon quá, nên con uống hết sạch luôn. Con biết rằng cô ta không biết thưởng thức rượu, cho nên còn đã đổ đầy chai bằng loại rượu rẻ tiền”.

“?! Anh đang nói cái gì vậy Kazuma, chuyện này là thế nào hả!?”.

Tôi vẫn tiếp tục thú tội.

“... Cô bạn tu sĩ đó đã gây ra cho con quá nhiều rắc rối... Cho nên trước khi con tới thành phố này, con đã lén đăng lên một tờ rơi ở trong hội để tìm một nữ tu sĩ khác từ giáo hội Eris”.

“Wahhh! Đồ thôi tha, hãy lãnh lấy con thịnh nộ thần thánh của ta!”.

Aqua vén bức màn trong phòng nghe tội lên và lao qua đánh tôi.

“— Thật là, bình tĩnh lại nào. Tôi chỉ giỡn thôi. Chỉ riêng việc đối phó với lũ tín đồ thì tôi và Darkness cũng đủ nhức đầu lắm rồi, và không thể tham quan thành phố trong yên bình được. Bọn họ là tín đồ của cô đúng không, vậy thì kiềm chế họ lại đi”.

Sau khi làm Aqua bình tĩnh lại, tôi ở trong phòng nghe xung tội chung với cô ta.

“Chuyện này không thể tránh khỏi, đây cũng là lần đầu tiên tôi đối mặt với người sùng bái tôi... Mà tôi nói nè, anh nói dối khi nói rằng mình đang kiếm một linh mục khác cho nhóm đúng không?”.

“Ngoài hai điều đầu tiên ra, điều cuối quả thật là lời nói dối, cho nên cô không cần lo lắng thế đâu”.

“Nè khoan đã, có phải anh vừa mới nói “Ngoài hai điều đầu tiên ra” đúng không?”.

... Đột nhiên, có tiếng gõ cửa trên cánh cửa vào phòng xung tội.

Này, đừng đùa với tôi như thế cơ chứ, không lẽ thật sự có người tới đây để xung tội.

Cánh cửa mở ra với một tiếng két, và tiếng một ai đó bước vào phòng có thể nghe rõ được ở đây.

Tôi chọc vào Aqua đang ngồi trên sàn nhà, chỉ xuống sàn rồi sau đó chỉ vào bản thân mình.

“Liệu tôi ở đây có ổn không?”.

Đó là ý nghĩa của mấy cử chỉ từ tay tôi. Aqua với bộ mặt vô cùng nghiêm túc, hai ngón tay bắt chéo nhau và chỉ về phía màn che giống như đang muốn nói “nhìn bên kia đi”.

Trước mắt tôi- các ngón tay đang tạo thành bóng bởi vì ánh sáng toả lên. Chỉ cần liếc nhìn qua tôi cũng nhận ra cái bóng đó là của Pháo đài hủy diệt...!

Ah! Đồ ngốc này, cô ta không hiểu ý tôi rồi!

“Mời vào hồi con cừu lạc lối kia... Lại đây và thổ lộ tội lỗi của mình, nữ thần sẽ lắng nghe con nói và ban cho con sự tha thứ...”.

Trong khi tôi đang tính rời khỏi phòng, Aqua cảm thấy tự hào sau khi biểu diễn kỹ năng chơi với bóng của mình và bắt đầu bình tĩnh tuyên bố với người mới tới để xưng tội.

Này...!

“Ahh... Xin làm ơn, làm ơn nghe lời thú tội của con! Con đã ở trong giáo hội Axis từ rất lâu rồi, và đã hết lòng thờ phụng nữ thần Aqua. Nhưng mà...! Bức vẽ về nữ thần Eris, đôi ngực đầy đặn ấy.. nó đang quyến rũ con! Đó là cặp vú của ác quỷ! Ahhh... Làm ơn, làm ơn hãy tha thứ cho lòng dâm dục của con đối với một nữ thần khác...!”.

Đừng tới đây thú tội mỗi khi mình gặp một vấn đề lặt vặt như vậy— Cái ý nghĩ đó vừa mới trỗi dậy trong tôi, và tôi nổi lên ham muốn được lao qua căn phòng kế bên và đập cho tên đó một trận, tôi nên làm gì đây.

Tuy vậy, Aqua vẫn giữ một khuôn mặt bình thường và nói đây cảm thông.

“Con không cần lo nữa, nữ thần sẽ tha thứ cho mọi lỗi lầm của con— Con, người đã bị hạ gục bởi tình yêu đối với ngực bự, con, người cũng đã bị đánh gục vì tình yêu đối với ngực lép. Đạo Axis là một đạo chấp nhận mọi thứ. Cho dù đó có là người đồng tính, người yêu tai thú vật, lolicon, NEET, thầy ma hoặc là nữ yêu quái. Nếu ở đó có tình yêu thì đó không phải là tội lỗi, nữ thần sẽ ban phước cho tất cả mọi người”.

Tôi cảm thấy Aqua liếc nhìn về phía tôi khi nói tới từ NEET.

“Ohhh..... Ahhh...”.

Giọng của người xung tội đang rung lên đầy cảm xúc.

Nghe cái giọng này thì anh ta sắp có vẻ khóc tới nói rồi.

“Hồi tín đồ trung thành kia, ta sẽ ban cho con một thần chú có thể giúp con thoát khỏi nanh vuốt của ma quỷ. “Eris làm cho ngực to ra bằng mấy miếng nâng ngực” – Mỗi khi con cảm thấy mình không biết phải làm gì, con chỉ cần niệm thần chú này. Nếu con gặp phải ai đó có cùng chung rắc rối với mình, hãy chia sẻ với họ câu thần chú này”.

“Eris làm cho ngực to ra bằng mấy miếng nâng ngực... Giống như là con vừa mới thoát ra khỏi bế tắc vậy! Cảm ơn ngài rất nhiều về câu thần chú tuyệt vời này, con cảm ơn rất nhiều”.

Người vừa mới tới xung tội ra về trong khi vẫn cảm ơn Aqua rồi rít.

“... Đây Aqua, nói xấu cấp dưới như vậy, liệu đó có phải là chuyện mà một nữ thần nên làm?”.

“Anh đang nói gì vậy? Đối với một nữ thần, niềm tin từ những người sùng bái là vô cùng quan trọng. Nó sẽ ảnh hưởng trực tiếp tới sức mạnh của nữ thần. Eris có rất nhiều tín đồ, trong khi tôi có ít tín đồ hơn nhưng họ có một niềm tin rất mạnh mẽ. Tôi sẵn sàng làm mọi thứ để bảo vệ tín đồ của mình”.

Cô, cô thật là...

— Khi chúng tôi bước ra khỏi phòng, Darkness mang theo một Megumin kiệt quệ về phía chúng tôi.

“Kazuma... Cuối cùng thì anh cũng đã tới...”.

“Này, chuyện gì thế, sao em trông xanh xao dữ vậy”.

Megumin lắc đầu nhẹ.

“Nơi đây giống như là hang ổ của ác quỷ vậy, hãy đi ra khỏi đây thôi, em muốn tránh xa ra khỏi chỗ này càng sớm càng tốt.

“Rốt, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì thế?”.

Tôi rất quan tâm và đã gặng hỏi, nhưng con bé nhất quyết không chịu trả lời.

Tuy nhiên, từ đồng đơn xin gia nhập được nhét vào mọi túi và kẽ hở trên cô bé, mọi thứ đã rõ như ban ngày.

“Đại thuật sĩ đã phải về rồi uh? Liệu ngài có muốn tới thăm hồ nước nóng chỉ dành cho các tín đồ thôi không? Đây là nguồn thu nhập chính của giáo hội, hồ nước nóng tốt nhất trong thành phố này, dùng nó sẽ giúp tăng cường sức khỏe của Ngài”.

Nữ tín đồ duy nhất đang trông coi nhà thờ ra sức thuyết phục Aqua đang đi về chúng tôi ở lại đây.

“Ara, thật là một ý kiến tuyệt vời, sao nào mọi người, có muốn đi chung với tôi không?”.

“Em chỉ muốn về khách sạn và nghỉ ngơi mà thôi... và chẳng hiểu vì sao, nhưng Chomusuke rất sợ cái nhà thờ này. Hãy đi về thôi, em cảm thấy quá đủ cho một ngày rồi”.

Sau khi Megumin và Darkness bày tỏ mong muốn của mình, họ nhìn về phía tôi vì chưa thấy tôi nói gì cả.

Họ đang muốn xin ý kiến của tôi đây mà.

“Liệu có hồ tắm cho cả 2 giới không?”.

“Người sẽ bị thần thánh trừng phạt bởi vì dám nói một thứ thô tục như vậy trong nhà thờ linh thiêng này”.

... Sau khi nghe những lời mà nữ tín đồ nói, tôi quyết định đi về nghỉ.

Phần 5

Quay trở lại khách sạn, chúng tôi tìm thấy Wiz đã hồi phục lại và đang thả lỏng cơ thể còn ấm của mình.

“Ah, chào mừng mọi người quay trở về! Tôi xin lỗi vì đã làm mọi người phải lo lắng. Mình đã tắm trước rồi. Máy nhân viên nói cho tôi biết vị trí hồ tắm chung cho cả 2 giới trong khách sạn, không gian ở đó rất là rộng lớn. Hơn thế nữa lại không có ai lúc đó cả, giống như tôi đã thuê nguyên cả chỗ cho riêng mình vậy.

.... Hồ tắm chung rộng hơn ư?

.... Hmm, cơ thể Wiz vẫn còn đang toả nhiệt ra, và cô ấy còn nói rằng mình mới tắm xong, thế có nghĩa là—

Khoan đã, nghĩ kĩ lại thì, nếu Aqua không bày cái trò xung tội lúc đó ra, bây giờ tôi đã được...!

Tình cờ gặp ở nhà tắm chung——

MỘT
CHỢC GẶP
GỖ TÌNH
CỜ TẠI
PHÒNG
TẮM
CHUNG

KYAA...!

KAZUMA...?

はっ

TÔI,
TÔI XIN
LỖI!

KHÔNG,
KHÔNG
SAO ĐỀU
À...

あ

VẬY, TÔI SẼ...

あ

DÙ SAO THÌ
ĐÂY CŨNG LÀ
MỘT PHÒNG
TẮM CHUNG MÀ

カマ

“Kyaaaaaa!,Kazuma-san !?”

“X,xin lỗi!”

“Không,..... Ở đây dù gì cũng là nhà tắm chung nên không sao...!”

“Vậy, vậy thì ...”

...YÊN LẠNG..

ERM...

ĐÂY LÀ
MỘT DỊP
HIỂM CỐ,

HAY LÀ
ĐỂ TÔI
KÌ LUNG
CHO CẬU
NHÉ__

KYAH,
CẬU NGHE
LẮM RỒI!

Ý TÔI LÀ
TÔI KÌ
CHO CẬU
Á_!

EH !?

KHÔNG, Ý
TÔI KHÔNG
PHẢI THẾ
MÃ...

ĐỂ ĐÓ
CHO TÔI!

TÔI SẼ KÌ SẠCH
CHO CÔ TỪ
ĐẦU TỚI CHÂN
LUÔN!

“... Anô. Bởi vì cậu phải cố gắng nhiều rồi, nên lưng—”

“!”

“Để đó cho tôi! Tôi sẽ rửa cho chị đẹp hơn trước kia xa!”

“Ể, không, không phải như vậy... Cậu hiểu nhầm rồi. Ý tôi là tôi chà lưng cho cậu!”

“Vậy mọi người đi tham quan có vui không,... Cậu Kazuma, có chuyện gì vậy?”.

“Ahhh, chỉ 10 phút, ít nhất thì cũng phải 5 phút... Không không không coi như là tôi chưa nói gì hết cả!... Eh, không có gì xảy ra trong chuyến tham quan hôm nay... Tôi chỉ không muốn rời khách sạn vào ngày mai thôi, thành phố này thật là kì cục”.

“Đám tin đồn Axis rất là đáng sợ. Em cuối cùng cũng hiểu được tại sao mọi người lại nói bọn họ đáng sợ như người Hồng Ma Tộc vậy”.

Megumin và tôi nói một cách chán nản. Nhưng mà Darkness thì—

“Tôi, tôi... tính tiếp tục đi tham quan thành phố vào ngày mai nữa...”.

“Cô, cô thật là... Sigh, muốn làm gì thì tùy cô, tôi đi tắm đây”.

Tôi không có lời nào để nói khi Darkness muốn đi dạo trên đường chỉ một mình, đứng dậy và chuẩn bị đi tắm.

Tôi cần phải quay về phòng để lấy đồ lót của mình.

Bởi vì tôi là thằng con trai duy nhất trong nhóm, tôi phải ở một phòng riêng khác họ.

“... Tôi chuẩn bị đi tắm đây”.

“Em nghe anh nói rồi, cứ việc thông thả”.

“Tôi thì đã tắm rồi, xin anh cứ việc tắm từ từ nhé”.

Megumin và Wiz trả lời.

Tôi nhìn lại Darkness và nói thêm một lần nữa.

“... Tôi chuẩn bị đi...”.

“Biến ngay”.

Darkness nói một cách nhẫn tâm.

— Sau khi rời khỏi phòng, tôi lấy quần lót của mình và tiến về phía hồ nước nóng của khách sạn.

Tôi cảm thấy có hơi chút cô vì không ai đi cùng với mình cả, nhưng mà tôi đã đoán trước được rằng chuyện này thế nào cũng xảy ra.

Đúng vậy, sự kiện chính của ngày mới bắt đầu thôi.

Có 3 lối vào ở phía trước tôi.

Từ phải sang trái lần lượt là lối vào Hồ Nước Nóng của đàn ông, cả 2 giới, và của phụ nữ.

Tôi chọn lối vào ở giữa hoàn toàn theo bản năng mà không cần nghĩ ngợi gì nhiều.

Bởi vì đây là hồ tắm chung, tôi không cảm thấy mắc cỡ gì cả mà cứ tiếp tục tiến thẳng vào trong.

Khi tôi bước vào, tôi thấy một giỏ đã có đồ ở bên trong.

Bình tĩnh, tôi cần phải lấy lại bình tĩnh. Không có gì chắc chắn rằng người đang tắm là phụ nữ cả.

Tôi ép mình bình tĩnh lại, lột đồ ra với trái tim đang đập thành thịch và bước vào hồ tắm.

... Trong khoảnh khắc này, tôi nghe ai đó đang nói chuyện ở trong hồ tắm chung.

“Cuối cùng thì lũ giáo hội đó cũng sẽ bị huỷ diệt. Kế hoạch phá huỷ suối nước nóng bí mật đã hoàn tất, tiến độ ở các hồ khác cũng đang diễn tiến suôn sẻ. Bây giờ thì chúng ta chỉ việc ngồi chờ. Đối với những loài có tuổi thọ cao như chúng ta, chờ trong một hai thập kỷ không phải là vấn đề gì to lớn cả”.

Đoạn hội thoại đầy cô điển của nhân vật xấu từ người đàn ông đó có thể nghe rõ được—.

Những lời mà một người chỉ có thể nghe thấy được trong phim ảnh hoặc trong manga.

Phần 6

Hắn ta vừa mới nói: “Cuối cùng thì lũ giáo hội đó cũng sẽ bị huỷ diệt”.

Giáo hội ở đây có lẽ ám chỉ tới giáo hội Axis.

Sau đó hắn còn nói: “Đối với những loài có tuổi thọ cao như chúng ta, chờ trong một hai thập kỷ không phải là vấn đề gì to lớn cả”.

Từ 2 điểm này, tôi đã có thể kết luận được rằng một thứ gì đó không phải con người đang mưu tính xoá sổ giáo hội Axis.

... Tôi sẽ nói rõ ở đây. Tôi hoàn toàn không muốn dính líu tới những vấn đề phiền phức nào cả.

Và tôi cũng mới có một ý tưởng khác nữa.

Không phải mọi chuyện sẽ tốt hơn nếu giáo hội Axis bị xoá sổ?

May thay, mặc dù tôi không dùng bất kì kĩ năng nào để che dấu bản thân, họ không vẫn không để ý tới sự hiện diện của tôi.

Tôi sẽ giả vờ như chưa bao giờ nghe tới chuyện này, và đang tìm cách trốn đi trước khi bị dính vào. Tôi mặc lại mớ đồ mà mình mới cởi ra...

“Hans, không cần phải tường trình mọi thứ từng lần một như vậy. Ta đã nói biết bao nhiêu lần rồi, ta đến Suối Nước Nóng để trị bệnh, đừng kéo cả ta vào chuyện này”.

Khi tôi nghe được giọng của một nữ giới, tôi liền cởi ngay món đồ mà tôi đang mặc lại dang dở.

“Này, đừng nói vậy chứ Wolback. Đây là một cơ hội tốt để diệt trừ cái giáo hội mà chúng ta không có cơ nào đánh thắng trực diện được. Ta sẽ quay lại đây theo định kỳ để tường trình, cho nên cô phải tiếp tục tới thăm khách sạn suối nước nóng này”.

Tôi quấn lấy một cái khăn tắm xung quanh eo mình, bước thẳng tới cái cửa chắn và mở tung nó ra.

“!?” x2

Tiếng mở cửa đột ngột làm cả 2 người ở bên trong đó giật cả mình.

Có một người đàn ông và một người phụ nữ ở trong phòng tắm lúc này.

Người đàn ông không ở trong hồ, hẳn ta cũng có một cái khăn tắm quấn quanh eo và đang quỳ xuống một chân ở kế bên người phụ nữ nọ.

Đó chính là kẻ đang mưu tính chuyện gì đó.

Tuy nhiên, nó không liên quan gì tới tôi cả.

Tôi nhìn về một bên, và thấy người phụ nữ nhìn có vẻ hơi lo lắng đang ngâm mình trong hồ nước nóng.

Người phụ nữ này là một onee-san với mái tóc ngắn và đỏ.

Đồng tử màu vàng của chị ta nhìn cứ như của loài mèo vậy, một người đẹp với bộ ngực tràn trề, và dáng vóc rất chuẩn.

Tôi đã bị mê hoặc. Ngay lúc này đây, người đàn ông đang thì thào với chị ta.

Liệu hẳn ta có nghe thấy chuyện chúng ta đã bàn không?

Ta không biết... và anh ta cứ nhìn chăm chăm vào ta...

Sau khi nghe họ trao đổi, tôi mới kịp nhận ra.

Không được, không được, dù cho đây có là hồ tắm của cả 2 giới, nhưng mà nếu cứ tiếp tục nhìn chăm chăm vào cơ thể của một cô gái như vậy thì thật là thô lỗ.

Vì thế, tôi hờ hững đi về phía vòi hoa sen và chuẩn bị rửa người trước khi bước vào hồ.

Tôi bắt đầu tắm trước mắt hai người đó.

... Tôi đã để ý tới bà chị đó, và cứ thỉnh thoảng liếc nhìn về phía cô ta một tí.

Tôi không thể nào không làm vậy, dù sao thì tôi cũng là một thanh niên khoẻ mạnh, cho nên chuyện này hoàn toàn bình thường.

... Nè, anh ta chỉ nhìn duy nhất mỗi ta thôi, chuyện gì đang xảy ra vậy...

... Eh, thì.... Hẳn ta có vẻ không nghe thấy chuyện chúng ta đã bàn. Đó không phải là ánh mắt ngờ vực, mà chỉ toàn có sự tò mò thôi.

Sau khi nghe họ nói, có lẽ tôi đã hiểu nhầm, nhưng mà onee-san đó có vẻ đang giấu cơ thể mình sâu xuống dưới nước nóng.

Gã đàn ông đó đúng là nói một điều không cần thiết rồi...!

Sau khi gột sạch cơ thể, tôi giữ một khoảng cách với cả 2 người đó và bước vào hồ nước nóng.

Chuyện này không liên quan gì tới tôi cả.

Mặc dù đúng là tôi đã nghe chuyện mà họ mưu tính, nhưng mà tôi không cần phải giấu diếm gì về chuyện đó cả.

Và ngẩng nhìn cơ thể của một người khác trong hồ tắm chung là chuyện hoàn toàn bình thường, tôi không hề làm gì sai trái.

Do vậy, tôi cứ tiếp tục nhìn chị ta chăm chăm mà thèm không giấu diếm gì.

Nah, chuyện này...

Cái, cái này tốt hơn là bị hấn ta nghi ngờ. Ah, tôi có chuyện cần làm, đi trước đây!.

Sau khi nói vậy, người đàn ông đó rời đi một cách vội vã.

... Tôi nhận ra rằng người đàn ông đó không hề ướm tí nào cả.

Tôi không quan tâm hấn ta đang mưu tính chuyện gì, nhưng ngâm mình trong suối nước nóng không phải là một ý tồi.

Hoặc là có một lý do khác làm cho hấn không thể ngâm mình trong nước nóng?

... Ara, không được rồi, hôm nay, tôi đến đây chỉ vì suối nước nóng thôi.

Họ là ai, đang bàn tính chuyện gì, hoàn toàn không phải công chuyện của tôi.

Sau khi người đàn ông tên Hans đó rời đi, bầu không khí trong phòng tắm trở nên khá là ngưng đọng.

Tôi nên làm gì đây, tôi cảm thấy trở nên lo lắng.

Chỉ có 2 người chúng tôi ở trong này, nhưng cũng sẽ thật kì cục nếu tôi cứ tiếp tục nhìn cô ta chăm chăm như vậy.

Tôi duỗi người ra dưới làn nước và hít vào thật sâu.

“... Erm, cậu nhìn có vẻ không phải là cư dân ở quanh đây. Cậu tới đây để nghỉ ngơi àh?”.

Onee-san đó đột nhiên bắt chuyện với tôi.

Có vẻ như bên kia cũng thấy bầu không khí trở nên ngột ngạt quá.

“Đây cũng có thể coi như là kì nghỉ vậy. Tôi tới đây cùng với mọi người trong nhóm để thưởng thức suối nước nóng”.

Sau khi nghe tôi trả lời, chị ta thở phào nhẹ nhõm.

“Thật là tình cờ... Tôi cũng tới đây để thưởng thức suối nước nóng. Nhưng mà cậu nhìn còn trẻ quá, tại sao lại phải tới nơi này để nghỉ ngơi bằng cách tắm suối nước nóng cơ chứ? Cậu bị thương ở đâu đó àh?”.

“Chính xác là như vậy, tôi nhìn như vậy thôi, nhưng thực chất là một nhà thám hiểm. Sau một trận chiến chết chóc với một kẻ địch hùng mạnh, cổ của tôi gặp phải chấn thương. Cô cũng có thể coi đây như là một chứng tích danh giá của đàn ông vậy”.

Onee-san đó liền cười khúc khích khi trả lời.

“Còn với tôi, sau khi đánh nhau với nửa còn lại của mình, tôi không thể hoàn toàn lấy lại được sức mạnh của mình. Cho nên để hồi phục lại nguyên trạng sức mạnh của mình, tôi đến tắm ở suối nước nóng này để chữa bệnh”.

Chị ta vừa nói một điều hết sức khó tin cứ như là chuyện đùa ấy.

“Tôi nghĩ rằng cô bé phù thủy trong nhóm của tôi sẽ rất hào hứng nêu cô kể cho cô ấy chuyện này”.

“Hahaha, bạn đồng hành của cậu là người từ Hồng Ma Tộc àh? Tôi thật sự thắc mắc là cô bé Hồng Ma Tộc đó như thế nào rồi, tôi thậm chí còn dạy cho con bé pháp thuật nữa chứ... Thật ra thì tôi sẽ không cần tắm ở suối nước nóng này nếu tôi tìm được nửa kia của mình.

Mặc dù vậy, thật sự không phải chuyện dễ để tìm thấy nửa còn lại của mình”.

Onee-san đó thở dài ra. Tôi nghĩ rằng chuyện của chị ta nghe giống thật hơn là đùa.

“Vậy thôi, cũng tới lúc tôi phải quay về rồi... Đồng thời, tôi nghĩ tốt hơn rằng là anh đừng tới thăm suối nước nóng ở chỗ này nữa”.

Sau khi nói một điều rất khó hiểu, chị ta muốn bước ra khỏi hồ...

“... Ah, erm, khi tôi bước ra ngoài, liệu cậu có thể đừng nhìn lấy cơ thể không một mảnh vải che thân của tôi được không.

“Sẽ không sao đâu”.

Khi onee-san đó chuẩn bị bước ra ngoài nghe thấy điều tôi nói, nét mặt của chị ta làm biểu hiện vẻ đầu hàng.

Đành phải như thế thôi.

Tôi quay người lại. Onee-san đó nói cảm ơn bằng giọng rất nhỏ.

“Sigh... một thành phố suối nước nóng tuyệt vời như vậy, thật là tiếc. Mình đành phải tìm chỗ khác để mà tịnh dưỡng thôi...”.

Sau khi rời khỏi hồ nước nóng, chị ta nói một điều gì đó thật nguy hiểm.

— Bị bỏ mặc lại một mình trong nhà tắm, tôi tiếp tục suy nghĩ về mâu thuẫn đối thoại giữa chị ta với người đàn ông nọ.

“Cuối cùng thì lũ giáo hội đó cũng sẽ bị huỷ diệt”.

Bà chị đó thậm chí còn khuyên mình tốt hơn hết là không nên tới thăm suối nước nóng chỗ này nữa.

Tôi không biết tại sao chị ta lại nói với tôi điều này, nhưng tôi nghĩ rằng chị ta có ý tốt.

Nếu nói như thế, nguồn thu nhập chính của giáo hội Axis— mấy cái suối nước nóng này đang bị ai đó ngầm phá hoại.

Là một người biết rõ về âm mưu này, thiệt là không đúng nếu lờ đi, nhưng mà tôi hoàn toàn không có định dính líu vào chuyện này.

Nói cho đúng hơn, tôi thật sự, thật sự không muốn dính vào chuyện rắc rối nào nữa cả.

... Đúng vậy, tôi tới đây hoàn toàn chỉ để tịnh dưỡng mà thôi, cho nên tôi sẽ giả đồ như là mình chưa nghe thấy gì hết.

Trong khi tôi đang chạy trốn khỏi sự thật thì....

“Wooahh! Hồ nước nóng của khách sạn này thiệt là bự, quả không hồ danh là khách sạn cao cấp!! Cái hồ này đủ to để mà bơi luôn ấy!”.

“Nè Megumin, bơi trong hồ không phải là lịch sự đâu đấy.... Khoan, em đang tính làm gì vậy! Cái khăn tắm, tại sao.... Ahhh!”.

“Đây không phải là hồ tắm chung, tại sao chị lại phải mặc cỡ cơ chứ. Nhà thám hiểm thường phải làm những công việc dơ bẩn, tại sao chị lúc nào cũng sạch láng như vậy cơ chứ!”.

“Không, nói kiêu đó nghe kì quá! Megumin, em thiệt là gan cùng mình! Ahh, đừng lấy khăn tắm của chị...!”.

Những giọng nói quen thuộc có thể nghe được từ phòng tắm của nữ.

Megumin có vẻ như vừa mới lột khăn tắm của Darkness xuống.

Tốt, tốt lắm, cứ tiếp tục đi nào – Mặc dù tôi nói như vậy, nhưng tôi không thể thấy được gì cả nên đành phải tưởng tượng ra hết.

Tôi bơi về phía gần với nhà tắm của nữ trong vô thức.

Nhà tắm của nữ và nhà tắm chung bị ngăn cách chỉ bởi một bức tường, và phía trên thì không hề bị che chắn.

Tuy nhiên, tôi không nên làm một chuyện thiếu lịch thiệp như vậy.

Nghe thấy tiếng la như “hyaa” và bị ném trúng bởi một cái xô nước, kết thúc như vậy chỉ có thể thấy ở trong Manga mà thôi.

Đây là thực tế, nếu tôi nhìn trộm họ, họ sẽ không ngần ngại gì mà gọi cảnh sát tới cả.

Tiếng người bước vào phòng tắm có thể nghe rõ được từ bên này.

“Phew... Thiệt là tuyệt vời khi thỉnh thoảng khi được ngâm mình trong nước nóng. Em chỉ muốn lôi tên Kazuma lười biếng ra ngoài, và để cho anh ta lên level bằng cách chiến đấu với mấy thầy ma mà Aqua thu hút lại. Có vẻ như chọn nơi này là một sự lựa chọn đúng đắn”.

Em, em vừa mới nói gì...!

“VẬY RA ĐÓ LÀ LÝ DO TẠI SAO EM LẠI KÊU ANH TA TỚI ĐÂY ĐỂ TỊNH DƯỠNG TẠI BẰNG SUỐI NƯỚC NÓNG. ĐÚNG THẬT LÀ NHƯ VẬY, NẾU CHÚNG TA CỨ TIẾP TỤC Ở LẠI THÀNH PHỐ AXEL, ANH TA SẼ KHÔNG BAO GIỜ CHỊU NHẬN THAM GIA NHIỆM VỤ NÀO CẢ. ĐÀN ÔNG KIỂU GÌ VẬY CƠ CHỨ? ÍT NÓI VÀ NHÚT NHÁT, NHƯNG LẠI KHÔNG QUAN TÂM TỚI ĐỊA VỊ CỦA MỖI NGƯỜI VÀ CÓ MỘT THÁI ĐỘ MẠNH MẼ CHỐNG LẠI GIỚI QUÝ TỘC... ANH TA BỊ BỌN CỐC NHÁI RƯỢT ĐUÔI, NHƯNG LẠI CÓ GAN ĐỂ CHIẾN ĐẤU VỚI BOSS CỦA MA VƯƠNG, NẾU KHÔNG PHẢI LÀ QUÁI ĐÀN, CHỊ THẤY ANH TA LÀ MỘT CON NGƯỜI KHÔNG THỂ TIN ĐƯỢC”.

“Shh! Darkness, chị đừng nói nữa. Hồ tắm của cả 2 giới nằm ở phía bên kia. Nếu cho Kazuma chọn hồ tắm của nam và hồ tắm chung, chị nghĩ anh ta sẽ chọn cái nào?”.

“Chắc chắn là hồ tắm chung rồi. Tên hèn nhát đấy luôn dừng lại những lúc quan trọng nhất. Tuy vậy, nếu hẳn ta có lí do chính đáng, hẳn ta sẽ chọn hồ tắm chung một cách công khai”.

Tôi đột nhiên muốn đập cho bọn họ một trận.

Nhưng những gì họ nói đều đúng cả. Và tôi quả thật là đang ở trong nhà tắm chung của cả hai giới.

Tôi không biết là liệu Megumin và Darkness có nhận ra tình huống trớ trêu của tôi lúc này không và đột nhiên la lên.

“Kazuma! Anh ở bên đó đúng không? Và anh đang dán lỗ tai mình lên tường để tưởng tượng ra Darkness sẽ kì cọ phần nào của cơ thể mình đầu tiên và đang thở hì hục trong phấn khích đúng không?”.

“Me, Megumin, tại sao em lại kéo chị vào trong chuyện này...! Này Kazuma, anh nghe thấy đúng không? Tôi biết anh đang ở đó mà!”.

Hai người họ bắt đầu nói chuyện với tôi nhưng tôi không việc gì phải nói cho họ biết rằng mình đang ở đây.

Tôi sẽ không bực mình vì bị đoán trước rằng mình sẽ hành xử như thế nào.

... Tôi sẽ không cảm thấy tức tối...

Tôi tiếp tục giữ im lặng. Sau một khoản thời gian, tôi có thể nghe thấy giọng của họ bàn bạc nho nhỏ.

“Thiệt là lạ, chẳng lẽ anh ta không có ở đó? Nhưng mà chuyện đó hoàn toàn là không thể...”.

“Eh... Nhưng mà đúng là không có ai trả lời cả...”.

Tôi tiếp tục giả câm, và cuối cùng thì...

“Quả thật là Kazuma không có ở bên đó. Em thật cảm thấy tội lỗi vì đã nghi ngờ anh ta. Lát nữa em sẽ vờ như không có chuyện gì xảy ra và đãi anh ấy một ít nước trái cây.”

“Đúng vậy, chị thật là thô lỗ. Chúng ta đã bị những định kiến về anh ta mà làm mờ mắt bản thân mình”.

Cả hai người bọn họ có vẻ đang đánh giá lại hành động vừa nãy của mình.

“Dù sao thì, anh ta cũng khá là đáng tin cậy. Em cần phải xem xét lại chính mình vì đã dám nghi ngờ anh ta...”.

“Đúng rồi, anh ta mặc dù trông như thế, nhưng mà anh ta là một người luôn ra tay giúp đỡ khi mà bạn bè của mình gặp nguy hiểm. Mặc dù đôi khi hơi thiếu thẳng thắn, tính cách của anh ta không đến nỗi tệ. Chị đúng là phải xem lại bản thân mình...”.

Tôi chỉ nghe thôi đã cảm thấy mắc cỡ rồi.

Sau khi tắm xong, tôi sẽ vô tình đái họ một món gì đó.

Khi tôi đang chuẩn bị rời khỏi đó—

“Nhân tiện nè Megumin, chị cứ thắc mắc mãi, ở trên mông của em có...”.

“Ara, dù có là chị, nếu dám tiếp tục em cũng sẽ không tha thứ đâu!”

“Khoan đã... ! Dừng lại... !”.

Với tiếng của nước bị bắn tung lên, nước từ bồn tắm kể bên liền tràn qua đây.

“Thật đúng là! Tại sao cái cặp mông này lại trông dâm dăng thế chứ! Nếu mà chị có thể bỏ công ra để chú ý tới mông của em, tại sao chị lại không giấu cái cặp mông đó đi chỗ khác được vậy hả!”

“Ahhh! Khoan đã! Me, Megumin, dừng lại... ! Không, đừng chạm vào chỗ đó, ahhh... !”.

— Tôi đang chuẩn bị rời đi bởi vì mặc cảm tội lỗi, nhưng đã quay lại ngay vị trí cũ.

Và để đề phòng, tôi kích hoạt kĩ năng lẩn tránh và đặt tai của mình lên tường... !

“Nào!”.

“Pu!”.

“Shya!?”.

Bụng của tôi đang dựa vào tường thì bị một cái gì đó đánh trúng, và tôi ngã vào trong hồ nước nóng.

Darkness đã động vào bức tường bằng nắm đấm mạnh mẽ của mình.

“Em đã nói gì nào! Chắc chắn là hẳn ta đang ở đây!”.

“Quả thật như vậy! Chị đã đoán đúng phóc, hẳn ta luôn nhìn chị bằng cặp mắt đêm đặng! Làm sao mà một người đàn ông đầy dục vọng như thế lại không ở trong hồ tắm chung cơ chứ!”.

Tôi đang xoa cái đầu của mình một cách đau đớn trong khi nghe thấy hai ả kia đang ăn mừng chiến thắng.

Nhất quyết không nhân nhượng!

“Tạo nước!”.

“Hyaaaaa!!” x2

Tôi tạo ra nước ở phía trên đỉnh cao nhất của bức tường.

Hai người đó bị dính trúng nước và đang la hét lên om xòm.

Để trả đòn lại, họ bắt đầu ném qua cả đồng thứ từ phía bên kia.

Xà bông, chai gội đầu, xô nước và cả Chomusuke nữa.

“Này! Đừng ném con mèo qua đây cơ chứ! Nó xém chút nữa là rơi vào trong hồ rồi!”.

“Nhóc con ấy ghét tắm, em bị trầy xước khắp người chỉ vì tắm cho nó. Để bồi thường lại cho việc nghe lén, anh cho nó tắm đi!”.

Megumin nói mà không nhân nhượng gì cả.

Có vẻ Chomusuke rất là sợ nước, chỉ việc nhìn nó bám chặt vào tay tôi là đủ biết rồi.

Thật là khó khăn cho mày vì có một người chủ kỳ cục như vậy...

Bởi vì họ đã biết tôi ở đây rồi, cho nên không cần phải giấu diếm gì nữa.

“Này, hiếm lắm mới có dịp đi tắm suối nước nóng như vậy, tại sao mọi người lại không tắm chung như một gia đình nào. Tôi thì cũng đã tắm chung với 2 người trước đó rồi, đâu cần phải mắc cỡ gì nữa đúng không?”.

“Gã đó luôn coi chúng ta như là cục nợ vậy, và chỉ có những lúc như thế này hẳn ta mới bắt đầu giở giọng vớ vẩn về tinh thần đồng đội như thế!”.

“Tôi giờ không biết phải coi anh là đồ dở hơi hay dê xòm nữa!”.

— Tôi rời khỏi cái phòng tắm om xòm và đi về một mình.

“Thật, thật là ác ý! Tôi... ! Tôi có làm gì đâu...! Tôi chỉ muốn vào nhà tắm thôi mà!”.

“Aqua-sama, thật là tồi tệ... Erm, làm ơn, đừng khóc nữa mà! Khi mà nước mắt của người rơi lên da tôi, nó giống như là bị điện giật vậy, cảm thấy đau lắm...”.

Sau đó, tôi gặp một Aqua đang khóc trong vòng tay của Wiz.

“Lại chuyện gì nữa đây! Hôm nay quả là một ngày tồi tệ, hết rắc rối này tới rắc rối khác kéo tới!

.”

“Ý anh nói ngày tồi tệ nghĩa là gì! Rắc rối gì cơ chứ! Tại sao anh cứ đổ mọi thứ lên đầu tôi vậy!?”.

Aqua đột nhiên ngừng đầu dậy và nổi đóa với tôi.

“Erm... Aqua-sama tới thăm suối nước nóng bí mật của giáo hội Axis, và toàn bộ nước nóng hoá thành nước ấm bình thường và sau đó thì...”.

“Họ đuổi tôi ra! Nhưng mà tôi là một nữ thần mà! Tại sao họ lại bị đuổi ra khỏi nhà thờ đang thờ phụng tôi cơ chứ!? Thật là ác!”.

Nhân tiện nói ở đây, bà cô này sẽ làm sạch bất kì nước nào chỉ bằng việc chạm vào nó.

“Còn nữa... ! Thứ làm tôi tức nhất là khi tôi nói với người quản lý suối nước nóng rằng ‘xin lỗi vì đã biến nước trong hồ thành nước ấm bình thường, nhưng việc này không thể tránh khỏi bởi vì ta chính là

nữ thần Aqua đây mà!, và người quản lý đó, người quản lý đó... ông ta cười với tiếng như vậy “pfft”!... Tôi là một nữ thần! Thật sự là tôi mà!”.

Aqua lại bắt đầu khóc lóc rên rỉ trong khi Wiz xoa đầu để an ủi cô ta.

Tôi nhìn thẳng vào Aqua.

“... Pfft”.

“Waaahhhhhh!!!!”.

“Anh Kazuma!!”.

[Shousetsu Ryou]

Chương 4:

Ban tặng cứu viện cho sự kiện đáng ngờ này

Phần 1

Nhà hàng của khách sạn này tọa lạc tại tầng một.

“Con khủng hoảng của thành phố này sặc mùi nguy hiểm.”

Trong khi chúng tôi đang thưởng thức một bữa sáng ngon lành, bổ dưỡng thì Aqua lại phát ngôn linh tinh.

“Con khủng hoảng nguy hiểm” là gì chứ hả, bộ cô không biết nói tiếng việt luôn à?

“Sau khi khóc sưng cả mắt tối qua, cô lại bắt đầu hành động như thế này đây. Không phải khả năng của cơ thể cô mới là thứ nguy hiểm nhất đối với thành phố này sao? Tôi cấm cô dùng bất cứ cái vòi nước nóng nào ở đây trừ cái trong phòng của cô đấy...”-Aqua đập tay lên bàn.

“Nghe kĩ này! Tôi không có cố ý thanh tẩy vòi nước đó đâu nhé! Thậm chí nếu anh có đổ tất cả sữa tắm cao cấp mà Darkness để trong

phòng tắm vào nước thì tôi cũng sẽ thanh tẩy nó trong phút chốc thôi. Vậy thì có gì lạ khi cơ thể tôi tự động thanh tẩy nước suối chứ.”

“Sao!? Cô dùng hết sữa tắm rồi ư! Chúng là mặt hàng rất cao cấp mà tôi phải đặt từ thủ đô đấy!”

Aqua phớt lờ Darkness đang khóc thét lên và tiếp tục.

“Nhưng thật kì lạ, tôi thực sự phải tốn rất nhiều thời gian mới có thể thanh tẩy cái suối nước nóng bí mật đó của giáo phái Axis nhưng kĩ năng thanh tẩy của tôi thuộc đẳng cấp trên cả tuyệt vời lận mà. Ví dụ như...”

Nói xong, Aqua chỉ ngón tay vào ly cà phê mà tôi sắp uống.

Tách cà phê đen biến thành ly nước ấm ngay tức khắc.

Aqua nghiêng nhẹ đầu của mình dưới ánh nhìn của mọi người.

“...Đúng không nào?”

“Đúng cái đầu cô! Làm cái trò gì thế hả! Lấy cho tôi ly khác mau!”

Aqua liếm ngón trỏ đã nhúng vào ly cà phê của tôi và nói với tôi khi tôi đặt cốc nước lọc xuống bàn.

“Như anh thấy đấy, chỉ cần một khắc thôi. Nhưng tôi lại mất khá nhiều thời gian vào lần đó chứng tỏ cái suối đó bị ô nhiễm nặng lắm rồi... Tôi nghe nói nước trong tất cả các suối nước nóng đang trở nên tệ hơn đúng không? Điều đó có nghĩa sự đe dọa mà giáo phái Axis của tôi phải đối mặt không phải là những cuộc đột kích của quân đội ma vương mà là đòn tấn công vào nguồn lợi nhuận của giáo phái, chính là nguồn nước nóng này đây!”

“Thế cơ à, tuyệt nhỉ!” x2

“Tin tôi lần này được không hả!”

Darkness và Megumin cùng trả lời một cách hời hợt.

Aqua lại đập bàn lần nữa trong sự bối rối.

Hai người bạn họ đã bị Aqua làm cho rối cả lên rồi.

“Dù sao, chỉ là nước ở một số suối nước nóng tệt đi thôi mà nhỉ!? Tại sao cô lại cho là nó liên quan tới quân đội quý vương thế?”

“Thật là, cái giáo phái Axis rất kì quái, toàn làm những điều ngớ ngẩn lại còn chả được mấy ai ưa chuộng cả, thế thì sao quân đội ma vương phải gây rối chỉ vì mấy thứ như thế chứ?”

Mọi thứ hiện nay đang rối nùi như thế đấy.

Chết tiệt, người đàn ông tôi gặp trong phòng tắm tối qua chắc chắn là người của quân đội ma vương. Hẳn ta đúng là đã nói vài điều về việc hủy hoại suối nước nóng của giáo phái.

Thật tốt là Aqua đã cảnh giác nhưng mà...

Biết làm gì bây giờ, có nên nói với mọi người không?

Nếu tôi làm thế chắc chắn mọi thứ sẽ trở nên phiền phức cho xem .

Nếu tôi báo cáo lên Công hội mạo hiểm giả của thành phố này thì họ chắc chắn sẽ nhờ đến chúng tôi.

Kì nghỉ sẽ kết thúc và cả bọn sẽ buộc phải đấu với những người có liên quan đến quân đội ma vương.

Bản năng mách bảo rằng hai kẻ tối qua tôi gặp rất mạnh.

Chỉ với một tên thôi mà đã có thể trà trộn vào tắm trong suối nước nóng ở trụ sở chính của giáo phái Axis, không những thế lại còn ngầm phá hoại nó.

Xét đến những điều đó, một mạo hiểm giả yếu nhót đã chết do ngã từ trên cây xuống trong khi đấu với bọn quái nhép chắc chắn không có cửa thắng .

“Tôi sẽ chiến đấu để bảo vệ thành phố này! Tôi hy vọng mọi người có thể giúp một tay nhé!”

“Tôi còn phải đi tham quan thành phố bây giờ, không rảnh đâu!”

“Em đã từng thấy sự đáng sợ của một tín đồ Axis là như thế nào thế nên lần này em xin kiêu. Em sẽ đi theo anh Kazuma.”

Megumin thẳng thừng từ chối.

“Tại sao! Thăm quan thì lúc nào đi chả được! Cả Megumin nữa, đừng có ghét bỏ tín đồ của chị chứ! Này Darkness...”

“Ê...sao...gì...”

“Làm ơn đi mà!”

“Được rồi, được rồi, tôi sẽ đi! Tôi sẽ đi cùng cô được chưa! Đừng có thanh tẩy ly nước ép nho của tôi!”

Nhìn Darkness miễn cưỡng đồng ý với Aqua như vậy làm tôi chợt nhớ ra.

“Này, Wiz vẫn còn đang ngủ phải không? Wiz không chịu nổi cô đâu nên nếu cô bảo cô ấy thì chắc cô ấy sẽ đi theo đấy.”

“Ồ, sau khi tôi khóc cả đêm trên người Wiz, tôi thấy cô ả hiện đang trên bờ vực của cái chết vì những giọt nước mắt của tôi. Cô ta vẫn còn đang nghỉ trên giường để hồi sức đấy.

“Hãy giúp Wiz trước khi cô cố gắng giúp cái thành phố này đi! Wiz ngủ suốt trong cả chuyến đi này chỉ vì cô đấy!”

Sau khi để Aqua kéo Darkness ra ngoài chuẩn bị khởi hành, Megumin và tôi tính xem sẽ làm gì tiếp theo.

Dù chúng tôi muốn đi tham quan nhưng chả có nơi nào vui trong cái thành phố suối nước nóng này cả.

Nếu chúng tôi cứ lang thang ngoài đường thì kiểu gì cũng sẽ bị dính đủ trò câu kéo gia nhập giáo phái.

Trong lúc tôi đang không biết phải làm gì, Megumin kéo tay áo tôi.

“Nếu không có nơi nào để đi thì chúng ta hãy ra ngoài thành để em niệm phép Exlosion đi.”

“Em không muốn nghỉ ngơi ngay cả khi ta đang có một kì nghỉ sao?”

Ở Axel, mấy vụ nổ hằng ngày của Megumin đã là thứ không thể thiếu trong thị trấn, nên không có vấn đề gì cả. Tuy nhiên, nếu chúng ta niệm phép ở đây, những cư dân nhiều chuyện nơi này chắc chắn sẽ bị kích động liên hồi mất.

Điều này có thể dễ dàng được giải quyết bằng cách đi đủ xa khỏi thành phố.

Sau khi tôi đồng ý đi cùng con bé để niệm phép bộc phá, Megumin vui vẻ uống ly nước trái cây của bản thân.

“Chào buổi sáng...Ừ...Mọi người dậy sớm quá...”

Xuất hiện cùng với giọng điệu lười biếng là Wiz khuôn mặt của cô ấy trông vô cùng xanh xao và không có tí sức sống nào cả.

“Chào, cô thấy khá hơn chưa? Tôi nghe nói cô gần như biến mất luôn chỉ vì Aqua nhỉ.”

“Đúng vậy, tôi thậm chí đã thấy đồng đội tôi hỏi tôi còn là mạo hiểm giả vẫy tay với tôi bên kia suối vàng và hét lên ‘Đừng qua đây!’...Nhưng may là cuối cùng tôi vẫn còn trụ được ở đây...!”

Wiz vừa thản nhiên nói về một thứ gì đó rợn người.

Vậy ra đây là thứ được gọi là giây phút cận kề cái chết sao?

Thậm chí cả quái vật loại Undead cũng trải qua vụ này ư?

“Wiz, cô có kế hoạch gì cho hôm nay chưa? Megumin và tôi đang định làm một chuyến ra ngoại thành đây.”

“Tôi không có dự định gì cả... Nếu hai người muốn ra khỏi thành thì cho tôi theo nhé, nghe nói quái ngoài đó mạnh lắm đúng không!?”

Wiz rụt rè đưa ra lời đề nghị đúng như thứ tôi thích.

“Sẵn sàng thôi! Chà, thật an tâm khi được đồng hành cùng một đại pháp sư thực thụ.”

“Này, nói nghe xem tại sao em lại bị cho là hàng giả hả?”

Phần 2

Trước khi đi dùng phép bộc phá, chúng tôi quyết định tản bộ trong thành phố khi có những cơ hội như thế này.

Chúng tôi không gặp bất kì tín đồ Axis nào chèo kéo vào hôm nay cả.

Megumin bước đi trong hạnh phúc cùng với Chomosuke trên vai mình.

Ở đằng sau lưng Megumin, tôi hỏi Wiz đang đi bên cạnh:

“Này, Wiz, lúc cô đề cập đến những đồng đội khi cô còn là nhà thám hiểm thì tôi muốn hỏi là tại sao cô biến thành Lich vậy? Nói điều này có vẻ hơi kì nhưng tôi thấy Wiz là một trong số ít những người bình thường cư trú tại Axel này. Thế thì tại sao một nhà thám hiểm nổi tiếng như cô lại đi ngược lại ý Chúa trời và trở thành Lich?”

Điều này làm tôi trần trở ngay từ đầu gặp Wiz nhưng như thế này có vẻ hơi đường đột nhỉ.

Ngoài Wiz, tôi chỉ gặp thêm một Lich nữa trong dungeon.

Người đó nói anh ta trở thành Lich để bảo vệ người mà anh ta yêu thương.

Wiz ngần ngại một lúc.

“U...Đó là một câu chuyện dài, tôi sẽ giải thích với mọi người khi Aqua-sama cũng ở đây.”

Cô ấy mỉm cười và nói.

Hmmmm, bởi vì cô ấy đã nói thế nên sẽ tốt hơn nếu Aqua nghe nó nhỉ.

Tôi không biết tại sao Wiz biến thành Lich, nhưng nếu cô ấy bị buộc phải làm vậy thì có lẽ Aqua sẽ thay đổi cách nhìn về Wiz.

“Vậy thì nói về chuyện đó khi có Aqua vậy” - Sau khi tôi trả lời, Wiz cười khúc khích.

“Được rồi, hãy mời cả Vanir-san cùng nghe đi. Khi tôi còn là một nhà thám hiểm, tôi đã có một trận chiến sinh tử với anh ta đấy.”

Waoooo, điều này làm tôi muốn nghe quá đi.

Tiện thể, tôi cũng rất tò mò tại sao sau đó cô ấy lại có thể làm bạn với Vanir...

“Này, cô trở thành Lich lúc mấy tuổi, có vẻ rất lâu rồi nhỉ...”

“Khoảng 20.”

Hmmmm.

“Cũng không lạ gì khi ngoại hình của cô cũng khoảng cỡ tuổi đó. Vậy cô trở thành Lich bao lâu rồi?Ê, khoan, vậy bây giờ cô mấy tuổi?”

“20, tuổi của tôi không tăng sau khi tôi trở thành Lich.”

“...? Không thể nào, sao có thể...”

“Tôi sẽ mãi mãi 20 thôi.”

“Ra là vậy.”

Cảm thấy bầu không khí có hơi nặng nề, tôi không đi sâu hơn nữa.

Không nên hỏi tuổi một cô gái chứ nhỉ.

Bỗng dưng Megumin đang đi phía trước— --

“Sẵn đây em cũng có chuyện muốn hỏi chị...Ngoài chị Wiz ra thì còn ai có thể dùng bệch phá thuật dưới trướng Ma vương không ạ..Ừm, chị có quen một chị gái ngực khủng biết bệch phá thuật không ạ?”

Sao đột nhiên con bé lại hỏi thế nhỉ?

“Không, theo chị biết thì chị là người duy nhất có thể sử dụng bệch phá thuật trong quân đội Quý vương. Nhưng cũng đã lâu rồi kể từ lần cuối chị viếng thăm lâu đài của ma vương đại nhân. Vì vậy, chị không chắc về những người mới gia nhập sau đó...”

“Em hiểu rồi, tuyệt quá...”

Megumin thở phào nhẹ nhõm.

Tuyệt cái đầu em ấy.

“Này, vụ bà chị vểch bự này là sao thế, đừng lờ anh chứ. Giải thích rõ vào nha.”

“Tại sao anh cứ... Điều đó không quan trọng. Thật sự thì một trong những lí do em viếng thăm Axel là bởi vì em nghe rằng ở đây có một nữ pháp sư có thể sử dụng bệch phá đấy. Nhưng có vẻ như lời đồn đó nói tới từ chị Wiz.”

“Hmmm? Vậy thì nói rõ hơn cho anh biết là sao em phải dùng từ vểch bự đi?”

“Làm ơn đừng có nuốt chữ chứ anh, là nữ pháp sư ngực khủng. Em muốn trở nên y như cô ấy. Một ngày nào đó, chúng em sẽ lại gặp nhau...”

“Em muốn như cô ấy sao...Ý em là kích cỡ vòng 1 phải không?”

“Em sẽ giết anh...”

Megumin gio trượng lên để uýnh vào đầu tôi nhưng tôi đã nắm đầu em ấy để dừng em lại.

“...Ừmmm? Tôi nghĩ tôi đã từng thấy người kia ở đâu đó trước kia đấy...”

Wiz nhìn về phía thành phố nơi có rất nhiều suối nước nóng.

Nhìn theo hướng nhìn của cô ấy, tôi thấy...

“Này Megumin, Wiz! Niệm phép nhanh lên rồi ta đi tham quan thôi!”

Sau khi tôi thấy người đàn ông đấy, tôi đẩy hai người bọn họ đi và rời khỏi đó.

Người đàn ông mà Wiz thấy quen quen.

Chính là kẻ nhắc tới những âm mưu trong suối ngày hôm qua.

Chắc chắn là hắn rồi.

Bởi vì Wiz biết hắn ta nên không còn nghi ngờ gì nữa, hắn là một thành viên của quân đội quý vương.

Thôi nào, tôi chỉ là một người bình thường, một nhà thám hiểm chỉ mạnh hơn một chút so với những người khác!

Đừng bắt tôi dính líu đến những rắc rối như thế này chứ!

“Đúng rồi, chúng ta cứ làm những việc như thường lệ sau đó thưởng thức chuyến đi này! Hôm nay có Wiz ở đây nên tôi cảm thấy an toàn lắm! Kiếm vài con quái và cho chúng nổ tung nào!”

“A, Kazuma-san, không cần vội!...Ummm, người đàn ông đó là ai thế nhỉ?”

Tôi không muốn Wiz gặp tên đó.

Linh cảm của tôi mách bảo rằng tuyệt đối không được để Wiz gặp hắn.

Phần 3

Có lẽ bởi vùng lân cận có được sự ưu ái từ nguồn nước thiên nhiên.

Ngay khi chúng tôi rời thành phố Alcanretia, chúng tôi có thể thấy những khu rừng rậm rạp.

“Đi vào rừng thôi nào! Chắc chắn có rất nhiều con quái vật trong đó đấy! Nhanh lên và tiêu diệt hết chúng đi!”

Tôi và Wiz đã cảnh báo nhóc Megumin khát máu nên cẩn thận khi chúng tôi cùng em ấy vào khu rừng.

Sử dụng kĩ năng “Radar” quả thực rất nhiều con quái đang lẩn trốn trong đây.

“Yup, có cả tấn quái trong đây đấy và bọn chúng đã nhận ra sự hiện diện của chúng ta vậy thì sao chúng không tấn công nhỉ?”

Chúng đang ở quanh đây nhưng chúng không muốn ra mặt.

“Bởi vì chúng ta đi ra từ Alcanretia nên chúng đang thận trọng với chúng ta đấy. Hầu hết dân ở đó đều là tín đồ Axis cả và tôi nghe rằng những con quái có xu hướng lẩn tránh trước tín đồ Axis.”

Bọn họ bị ghét tới cỡ đó à.

“Nếu còn lí do nào khác thì chắc đó là bởi vì có mặt tôi đây. Chúng sẽ tự động tránh xa một Lich như tôi.”

Wiz cười gượng và nói.

A, tôi quên mất điều đó. Wiz cũng là 1 boss(lol) trong quân đội ma vương mà.

Wiz được xem là một boss(lol) và cũng có sức mạnh tương xứng với cái danh đó.

Khi những kẻ hùng mạnh như Beldia và Vanir đến gần thị trấn thì bọn quái vật cũng trở nên thận trọng.

Tình huống này cũng giống mấy lần đó, chúng sợ Wiz.

Sau khi cư trú tại Axel rất lâu, tôi nhận ra thành phố không bị bọn quái vật đánh chiếm một lần nào cả. Có lẽ bởi vì Wiz cũng đang sống ở đó.

“U...Hết chịu nổi rồi, giải quyết vụ này nhanh gọn lẹ nào, một hit là xong thôi. Em đang muốn quăng phép vào giữa bọn chúng để tăng cấp độ của mình đây nhưng...”

Megumin vừa nói một thứ gì đó khá nguy hiểm khi em ấy bắt đầu niệm phép.

Một lượng mana khổng lồ bao quanh cơ thể nhỏ nhắn của Megumin ngay lập tức.

Tại sao em ấy lại dùng chiêu thức cần một lượng mana lớn một cách vô nghĩa như vậy chứ? Bị chập mạch rồi sao?

Trong thế giới này, có hàng triệu cách để sử dụng chiêu này một cách hiệu quả đấy chứ.

Trước khi tôi kịp nhận ra thì em ấy đã chuẩn bị xong xuôi mọi thứ.

“EXPOSITION!!!!”

Phép Explosion bay đến một vị trí ở phía xa và mặt đất rung chuyển với một cú nổ vĩ đại. Cô bé này quả thực chọn mục tiêu rất bừa bãi.

Những cái cây đều bị bật gốc và mặt đất bị biến dạng. Một góc khu rừng đã bị huỷ hoại đến mức không còn có thể nhận ra nơi đó từng là rừng nữa.

Bởi vì hành động thô bạo này, những chú chim nháo nhào bay đi và cả khu rừng náo động cả lên.

“Hmmm, quay về thôi, Kazuma-san. Làm ơn cõng em đi!”

Lý do của mớ lộn xộn này đang nằm bẹp trên mặt đất khi em ấy ngạo nghễ nói như thế.

Tôi đang nghĩ đến việc bỏ con nhóc Megumin mặt dày lại đây.

“Em không thể không làm khó anh được sao, lần nào cũng thế này vậy. Anh sẽ cho em một ít mana sau đó thì tự cuốc bộ đi.”

Tôi cho em ấy một ít mana qua ‘Drain touch’.

Tôi chỉ có thể phục hồi em ấy lại một chút nhưng Megumin đã có thể đứng dậy được.

Em ấy liếc nhìn thẻ thành viên Mạo hiểm giả và cười.

“Hoho, có một vài con Kobolds trốn quanh đây đã bị tiêu diệt, thế thành viên của em báo thế đấy.”

Điều này không tốt chút nào.

Nghĩ kĩ thì, người cấp thấp nhất trong nhóm là tôi.

Tôi đã tăng 2 cấp từ Lizard Runners và Hawkite Runners gần đây. Tuy nhiên, cấp độ của tôi vẫn thấp nhất nhóm.

Vì tăng cấp nên tôi còn khá nhiều điểm kĩ năng, tôi có nên học một vài kĩ năng tấn công để giúp tôi tăng cấp nhanh không nhỉ?

Khi tôi đang suy nghĩ nên học gì thì...

“...Hmmm? Thứ gì đó đang chạy đến đây. Kĩ năng ‘Radar’ của anh cho biết rằng nó đang chạy đến rất nhanh.”

“Wao? Kể cả khi nghe thấy vụ nổ ư?”

Thứ gì đó đang lao đến đây từ sâu trong khu rừng. Thậm chí với kĩ năng ‘tầm nhìn xa’ cũng không thể cho tôi biết thứ đó là gì trong khu rừng âm u này.

Thứ gì đó đen sao?

...Tôi đã gặp thứ này từ trước rồi đây.

Tôi nhớ đó là một con quái vật hung tợn cộng sinh với đám quái loắt choắt như golbins và kobolds.

Đơn giản mà nói thì đó là một con hổ răng kiếm cùng bộ lông màu đen.

“Grrrrrrrrrr!”

Khắc tinh của nhà thám hiểm tập sự, thợ săn kẻ yếu.

“Wiz, Wiz! Nhanh lên, nghĩ thứ gì đó đi!”

“Kazuma, sử dụng cung đi, cung đấy! Nó vẫn còn khá xa nên bắn nó đi!”

“Tôi để cây cung ở khách sạn rồi!”

“Vô dụng quá, xem anh cầu thả tới mức nào kìa! Đó là lí do level anh thấp chũm đấy!”

“Này con mắt kia, ai là người thu hút cả đám quái rừng lại đây hả?! Muốn anh hút lại lượng mana và bỏ lại đây luôn không?!”

“Tôi sẽ chăm sóc nó, nên cả hai người bình tĩnh lại đi! Cứ để đó cho tôi, lùi lại phía sau!”

Wiz bước lên trước chúng tôi khi chúng tôi đang cãi nhau.

Tôi tạo cát từ “Create earth” và chuẩn bị hỗ trợ Wiz.

Megumin dính chặt sau lưng tôi.

Thợ săn kẻ yếu dần dần tới gần hơn nhưng Wiz không có dấu hiệu gì là chuẩn bị tấn công cả.

“Này...Wiz? Này...Nghe không thể!”

“A!”

Con hổ vồ lấy Wiz trước mắt chúng tôi.

Wiz dễ dàng bị đè nằm ra đất bởi con đó, con quái vật có sức mạnh như con bò tót.

Megumin hét lên khi tôi vồ lấy nhúm cát và chuẩn bị thổi nó vào mắt con quỷ đầy bằng ma thuật của gió...!

“...Ehhhhh?” x2

Con hổ đứng trên người Wiz bỗng dưng sùi bọt mép và ngất xỉu.

Wiz người bị nó bắt lấy không hề có một vết xước nào cả. Khi con thợ săn kẻ yếu đó vồ lấy cô ấy, cô ấy đáng lẽ đã bị thương bởi móng vuốt nó chứ...

“Đúng vậy, ngoài vũ khí ma pháp ra thì tất cả mọi đòn tấn công vật lý lên Wiz đều vô dụng.”

Lịch mạnh thật.

Cảnh cô ấy bị bắt nạt bởi Aqua và Vanir cứ như trò đùa ấy.

“Phù...Trở về thành phố thôi.”

Wiz thở dài, phủi bụi đi và mỉm cười.

Phần 4

Khi chúng tôi trở lại thành phố, chúng tôi thấy một nhóm người tụ tập lại trên con đường rất nhộn nhịp.

“Chuyện gì đang diễn ra vậy? Sự kiện gì sao?”

“Dù sao đây cũng là thành phố du lịch mà, có lẽ họ mời đến vài người nổi tiếng để biểu diễn và tiêu khiển cho du khách .”

Megumin và tôi cũng rất tò mò và đi thẳng vào xem.

“...Đó là Aqua-sama. Cô ấy đang làm gì vậy?”

Ở trung tâm đám đông lại chính là Aqua.

Cô ta đang đứng trên cái thùng gỗ cùng thứ gì đó như cái loa trên tay. Bên cạnh cô ta là Darkness đang đỏ tía cả mặt và ngượng ngùng. Họ đang làm quái gì thế?

Tôi nhớ rằng đó là một dụng cụ ma thuật sử dụng ma thuật của gió. Cô ta nhất định đang âm mưu gì đó.

Ngay lúc đấy, Aqua bắt đầu la lớn.

“Hỡi những tín đồ Axis của ta! Quân đội quý vương đang thực hiện những hành động phá hoại lên thành phố này ngay lúc này!”

Darkness hạ thấp đầu cô ấy xuống một cách ngại ngùng khi cô ấy nghe thế.

“Những hành động phá hoại của chúng đang hướng đến là đầu độc các suối nước nóng của thành phố này đây! Ta đã xác nhận rằng rất nhiều suối nước nóng đã bị dính chương!”

Con nhỏ đó, không phải cô ta đi kiểm tra hết thấy các suối nước nóng ở đây rồi chứ?

“Tôi chưa nghe điều này bao giờ cả. Tôi vừa tắm suối nước nóng ở đây và dường như mọi thứ vẫn ổn.”

Một vị khách lên tiếng bình luận.

Aqua cũng gật đầu đồng ý.

“Đó là bởi vì ta đã thanh tẩy các loại độc trong suối. Tất cả các suối nước nóng lân cận đều đã được thanh tẩy bởi chính tay ta. Tuy nhiên, chúng ta không thể khinh suất được! Mọi người, đừng tới những suối nước nóng trước khi vụ này kết thúc!”

Những người xung quanh bắt đầu, bị lung lay bởi Aqua.

Aqua sau đó huých Darkness đang đứng bên cạnh cô ta.

Darkness run bắn lên, mặt mếu như sắp khóc và vẫn giữ im lặng.

Một ông già đang đẩy xe hàng bảo:

“Đây là thành phố suối nước nóng thừa nữ tu. Nếu cô ngăn cấm khách hàng ghé thăm các suối nước nóng thì làm sao chúng tôi sống đây?”

“Đúng vậy và tại sao quân đội ma vương lại đầu độc một nơi như thế này chứ?”

Những người khách cũng lên tiếng theo ông ta.

“Chúng làm thế để cắt nguồn thu từ du khách ở thành phố này và phá hoại nguồn thu nhập của giáo phái Axis! Đúng rồi, quân đội ma vương

sợ giáo phái Axis! Tôi sẽ không để bọn chúng gây rắc rối chỉ bởi vì sự ganh tị của chúng với suối nước nóng của chúng ta! Làm ơn hãy giữ vững lòng tin hồi những tin đồn của giáo phái Axis...!”

Ngay lúc đấy.

“A! Cô ta đây rồi! Này, cô đã làm gì suối nước nóng của tôi hả!? Bây giờ thì chỉ toàn là nước ấm!”

Chắc chắn đó là một ông chủ suối nước nóng nào đó quanh đây.

Vị chủ đấy liếc Aqua từ rất xa đám đông.

Và không chỉ ông ta, còn có một nhóm người trông bặm trợn cũng đang như vậy.

“A, đúng là cô ta rồi! Cô ta còn dám vác mặt ra đây ư! Này mọi người! Bắt lấy cô ta! Chính cô ta đã biến suối nước nóng thành nước ấm đấy, thật tàn độc!!!”

“Đúng vậy, cô ta chắc chắn là con chó săn của quân đội ma vương phá hoại giáo phái Axis!”

Một tình huống không thể ngờ tới được.

Cô ta bảo sẽ bảo vệ suối nước nóng nhưng ai ngờ chính cô ấy lại là người phá hủy nó.

“Không, mọi người hiểu nhầm rồi! Mọi chuyện đều có lí do của nó! Hãy để tôi giải thích! Những suối nước nóng mà tôi đã thanh tẩy trước đó đều đã nhiễm độc! Tôi thừa nhận là một số suối nước nóng không bị gì cũng đã bị thanh tẩy nhầm nhưng điều đó cũng chỉ vì mọi người thôi...”

“Nếu đúng như vậy thì phải nói với chúng tôi sớm hơn! Và thậm chí nếu cô thanh tẩy các suối nước nóng thì không thể nào thanh tẩy hết được một lượng khổng lồ suối nước nóng ở đây! Cô chắc đã lên vào khi chẳng có ai ở đó! Chớp thời cơ, cô hút toàn bộ lượng nước trong suối sau đó đổ đầy nó với nước ấm đúng không!?”

“Không, không phải vậy! Bởi vì nếu ai đó trông thấy tôi đang thanh tẩy suối thì danh tính của tôi sẽ bị bại lộ! Nó sẽ gây một sự kiện chấn động khắp thành phố đó...!”

A, tình hình có vẻ rất tệ!

Cô ta chắc chắn sẽ nói điều mà mình không nên nói.

“Này, Megumin, Wiz! Hãy chuồn khỏi đây trước khi cô ta thấy chúng ta! Chúng ta phải giả vờ như không quen biết gì với cô ta cả hiểu chưa?!”

“Hmmm!?! Chị ấy thực sự đã làm lớn chuyện rồi và anh đang định bỏ mặc ư, Kazuma!? Và chỉ khi anh can thiệp vào thì mọi chuyện mới êm xuôi được, Kazuma, nhanh lên, anh làm gì đi!!”

“Aqua-sama sắp khóc đấy anh biết không!? Kazuma, nếu điều này cứ tiếp diễn thì...”

Trong khi lắng nghe lời khẩn cầu của họ tôi nhìn chăm chăm vào Aqua đang ở phía xa xa.

Ngay lúc ấy, một ông chủ suối nước nóng nói.

“Cô chỉ biết loান mấy tin đồn thất thiệt thôi à? Tình hình bây giờ rất nghiêm trọng rồi. Cơ mà thật ra cô là ai hả? Là lính của quân đội ma vương đúng không?”

“Eeeehh! Không hoàn toàn không! Này, Darkness nói gì đi, đừng đứng yên như vậy chứ! Và nói giống như tôi đã bảo cô ấy...’Giáo phái Axis, Axis cần các bạn!’ Nói đi, đừng ngại, hãy nói đi!”

“Giáo...phái...Axis...đều...phụ...th...”

Với đám đông đang nhìn chăm chăm vào cô ấy khiến Darkness chỉ lí nhí trong miệng với khuôn mặt đỏ như gấc.

Thành thật chia buồn...

“Ah, được rồi! Ta sẽ nói ta là ai! Hỡi những tín đồ Axis thân yêu! Ta là Aqua. Đúng vậy ta chính là vị nữ thần mà các người đang thờ phụng! Ta ở đây, thế giới loài người để bảo vệ tất cả các tín đồ của mình!”

Aqua đứng trên bục gỗ, đồng dục nói to.

Những người xung quanh bỗng chốc trở nên im lặng.

“...Được rồi, đi thôi, nhanh lên! Megumin!”

“Quá tệ rồi. Trước đó còn có thể chú giời thì hết cứu được rồi, chúng ta mau chạy thôi!”

“Chờ đã Kazuma-san! Megumin-san! Còn Aqua-sama và Darkness-san thì sao...!”

Megumin và tôi quyết định bỏ chạy. Bỗng nhiên, những tiếng giận dữ bắt đầu vang lên.

“Đừng đùa như vậy đồ vô giáo dục!”

“Cô nghĩ rằng mình có thể mạo danh Aqua-sama chỉ bởi vì mình có mái tóc và đôi mắt màu xanh ư! Cô sẽ phải gánh chịu sự trừng phạt của thánh thần!”

“Tử hình ả ta đi! Trói ả lại và quăng vào một cái hồ! Nếu ả thật sự là Aqua-sama thì ả sẽ không chết thậm chí nếu bị chìm trong nước!”

“Waaaaaaaaa, không!!Ta nói thật mà, ta chính là Aqua-sama!!!”

“AAAA! Đừng ném đá lên đây...! Không, không...! Aqua, núp sau lưng tôi nhanh lên!”

“...” X2

“Này, hai người định chạy luôn à, Aqua-sama cô ấy...!”

Megumin và tôi bỏ mặc Aqua và Darkness, những người đang bị ăn gạch, và trốn về..

Chúng tôi đi đường vòng về khách sạn. Aqua đã về trước cả chúng tôi.

“WAAAAAAAAAAAAAAAAAAHHHHH!!!”

Cô ta vẫn không ngừng than vãn.

Tôi nghĩ cô ta khóc suốt ngày sau khi đến thành phố này rồi đấy.

“Aqua-sama, tôi mang cho người ít sữa ấm nè, thư giãn và bình tĩnh lại đi...”

Wiz an ủi Aqua người đang khóc nức nở ngay giữa căn phòng của các cô gái.

Darkness dường như đã bị đánh rất nhiều nhưng cô nàng vẫn còn đỏ mặt khi đang thoải mái uống trà.

Họ đã bị nghiền rửa và ăn gạch sau chuyện đó. Tuy nhiên, cô ấy có vẻ rất thích thành phố đầy kẻ lập dị này.

Hãy để cô ấy lại đây luôn vậy.

“Thật tàn nhẫn! Tôi...tôi đã làm việc rất chăm chỉ để giúp mọi người!! Tại sao tôi phải bị ném đá bởi những tin đồn của tôi chứ!! Waaaaaaahhh!”

“Aqua-sama xin hãy bình tĩnh! Bằng không thì tôi sẽ biến mất vì hào quang của Aqua-sama và vì Aqua-sama đang rất khó chịu đấy ạ!”

Wiz bắt hạnh đi lấy ly sữa ấm cho Aqua.

Aqua nhìn vào ly sữa, khịt mũi và nói.

“...Tôi muốn uống rượu vang.”

“Cô không có khó chịu tí nào đúng không hả?”

Wiz chạy xuống tầng dưới để tìm rượu. Aqua ngẩng khuôn mặt sung lên chỉ vì khóc lên.

“Dù gì đi chăng nữa thì chắc chắn những kế hoạch phá hoại đang được tiến hành. Rất nhiều suối nước nóng mà tôi ghé thăm đã bị ô nhiễm nghiêm trọng. Nếu các vị khách tắm trong suối đó chắc chắn sẽ đổ bệnh.”

“Bởi vì năng lực duy nhất hữu dụng của Aqua, năng lực ban phúc đã bảo thế thì nó chắc chắn phải đúng nhỉ? Nhưng chúng ta không thể tìm ra kẻ thủ phạm bằng năng lực này được.”

“Đúng thế. Chúng ta hãy đến hội mạo hiểm giả và hội quản lí suối nước nóng để trình báo và để phần còn lại cho họ.”

Aqua nghiêng răng trong vô thức.

Vì điều này liên quan đến giáo phái Axis, vì vậy cô ấy muốn chính tay mình giải quyết nó.

Tuy nhiên, bọn họ có thể là những tín đồ mà cô ấy yêu mến, nhưng không cần thiết phải liều lĩnh bị ăn đập và bị chửi rủa như thế.

“Waaaaaaaaaahhh...Nếu chuyện này cứ tiếp diễn thì những tín đồ dễ thương của tôi sẽ...”

Aqua ôm chặt lấy góc bàn, khóc nức nở.

Thiệt là hết cách.

“Tôi sẽ giúp cô một tay vào sáng mai, nhưng tôi sẽ từ chối tham gia bất kì cuộc chiến nào được không? Nếu chúng ta tìm ra tên thủ phạm thì chúng ta sẽ giao vụ này cho hội mạo hiểm giả giải quyết, okey???”

Khi cô ấy nghe thế, gương mặt cô trở nên rạng rỡ hơn.

Phần 5

“Được rồi, vậy thì tôi sẽ đợi ở khách sạn. Xin mọi người hãy cẩn thận.”

Sáng hôm sau, Wiz tiễn chúng tôi đi đến hội thám hiểm thành phố này.

Tôi để Wiz lại đây cũng để tiện bề liên lạc với nhau.

Cô ấy sẽ tổng hợp các thông tin thu thập được và báo cho chúng tôi nếu có gì đó bất thường xảy ra.

Để Wiz lại khách sạn, bốn chúng tôi tiến đến những suối nước nóng.

“Làm thế nào chúng ta biết thủ phạm là ai đây? Thậm chí nếu chúng ta phát hiện ai đó đáng nghi thì chúng ta phải bắt hắn ta tại trận để có thể thuyết phục mọi người chứ.”

Tôi nghĩ là mình có ít manh mối về tên thủ phạm đó đây.

Kẻ đó chắc là gã đàn ông da ngăm tóc nâu mà tôi đã gặp trong suối nước nóng của khách sạn này.

Tôi chưa gặp lại cái gã lẫn bà chị kia từ hôm đó.

Chị ấy cũng nói rằng mình không thể ở lại thành phố suối nước nóng này nữa. Chắc chị ấy đã rời đi rồi.

Trong trường hợp này thì chỉ còn mỗi gã đó thôi.

“Hehehe, để cho tôi! Tôi đã nghĩ ra cách để tóm tên đó rồi đây! Nghe này, tên tội phạm đó chắc chắn sẽ ghé thăm nhiều suối nước nóng trong một ngày. Ghé thăm với tư cách khách hàng sẽ ít bị nghi ngờ nhất.”

Chà, thật hiếm khi Aqua biết dùng não của mình, cô ta rất tự tin lên tiếng.

“Chúng ta sẽ hỏi tất cả những quản lí của khu suối nước nóng và hỏi họ vị khách hàng nào gây ấn tượng nhất...Tôi cũng đã phân phát tờ khảo sát cho họ cả rồi...”

“Cô thật sự rất cố gắng trong chuyện này đây.”

Cô ấy thực sự yêu quý tín đồ của mình. Sẽ rất tuyệt nếu bình thường cô ta cũng như vậy.

“Tôi hiểu rồi, dù ai có yêu suối nước nóng nhiều đến đâu thì việc tắm nhiều lần trong một ngày sẽ rất đáng nghi. Bằng cách thu thập những vị khách hàng thường xuyên nhất từ các quản lí thì chúng ta có thể xác định mục tiêu đúng không..?” – Megumin nhảy bén gật gù đồng ý.

“Nếu có gì bất thường xảy đến với suối nước nóng mà người đó thường lui tới thì điều đó có nghĩa hẳn chính là thủ phạm.”

Darkness tỏ ra thán phục.

“Đó là về lý thuyết! Đi thu thập các bản khảo sát thôi nào.”

Tôi hy vọng cô ta có thể duy trì thái độ như vậy từ bây giờ trở đi.

Tôi khá ngạc nhiên bởi khả năng của Aqua khi cô ta nghiêm túc đấy.

Chúng tôi chia ra để thu các bản khảo sát về và tập trung trong một khu vườn, phân loại các kết quả trên một bảngghế dài.

“ Đây là kết quả của bản khảo sát! Đặc điểm của vị khách đó là...”

“Một cô gái với mái tóc và đôi mắt màu xanh, mặc một chiếc áo cánh màu tím nhạt(hagoromo).”

“Vậy ra cô chính là thủ phạm.”

“Cái củ lạc gì thế này! Khoan đã, tôi đúng là đã ghé thăm rất nhiều suối nước nóng nhưng đó là để thanh tẩy nguồn nước! Hãy nhìn vào bản khảo sát việc chất lượng nước trở nên tệ xem, người viếng thăm cuối cùng lúc đó chính là người đáng nghi nhất!”

Dựa vào những điều cô ta nói, chúng tôi tổng hợp đặc điểm của người vào suối cuối cùng trước khi chất lượng nước giảm.

“Cô gái có tóc và mắt xanh đã thay đổi suối nước nóng trở thành nước ấm như một trò chơi khăm...”

“...Không phải đó là cô sao.”

“Tại sao mọi chuyện lại như thế này! Cái quái gì đang diễn ra vậy!? Thứ này thật vô dụng!”

“Nào, bình tĩnh.”

Aqua đang lên cơn và chuẩn bị xé toạc mấy bản khảo sát đi thì Megumin ngăn cô ta lại.

“Nhìn này, người đàn ông với làn da rám nắng và mái tóc nâu đứng thứ hai về tần suất tắm suối sau Aqua đấy. Có phải hẳn ta thích suối nước nóng đến thế hay không?”

Hoho, đúng như mong đợi từ trí thông minh kiệt xuất của Hồng ma tộc.

“Vậy hẳn ta chính là tên thủ phạm đúng như dự đoán. Một tên cao to lực lưỡng.”

Tôi nói trong vô thức khi nhận lấy tờ khảo sát trên tay Megumin...

“...Này, khoan đã, ý của anh là gì khi nói ‘như dự đoán’, sao anh biết tên này? Có phải anh đang thầm lo lắng cho tôi và đã điều tra mặc dù vẫn nói với tôi rằng nó vô vấn? Kazuma là Tsundere chẳng?”

Aqua nói với ánh mắt đầy hy vọng.

“Không, ngày đầu tiên chúng ta đến đây, tôi tình cờ gặp hẳn trong suối nước nóng, hẳn nói ‘Cái giáo phái chết tiệt này cuối cùng cũng sẽ bị giải tán. Mọi chuyện ở suối bí mật đã xong những nơi khác cũng

đều diễn ra rất thuận lợi để phá hủy hết tất cả mấy cái suối nước nóng này. Bây giờ chúng ta chỉ cần chờ đợi thôi. Đối với chúng ta những kẻ có tuổi thọ cao thì chờ một hay hai thập kỉ có là gì.'...Waaaaaaa! Cô đang làm gì vậy? Dừng lại đi!"

Sau khi nghe tôi nói thế, Aqua bóp lấy cổ tôi!

"Tại sao anh không nói sớm hơn hả! Nếu anh nói sớm hơn thì tôi không cần phải làm việc hết công suất như vậy rồi!"

"Này dừng lại đã! Mục đích ban đầu của chúng ta là tới đây để thu giãn! Tại sao tôi phải đắm vào những rắc rối như thế này hả!"

"Tên này cuối cùng cũng thừa nhận kìa! Có phải anh không có niềm tự hào của một mạo hiểm giả phải không?! Dù anh có nhìn kiểu gì đi nữa thì đó cũng chính là kế hoạch của quân đội Quý vương mà!"

"Aqua, để em giữ tên rác rưởi này cho, đánh gục hắn ta đi!"

"Này, đợi đã, dừng lại ngay! Thực sự muốn chơi tới bến luôn hả! Dừng có đổ lỗi tôi không kiềm chế được nhé!"

Phần 6

"Wooo... Sức lực của em... Thật không ngờ anh ta lại dám trả đũa..."

Bị Drain Touch hút hết mana, Megumin vẫn nằm đè trên vai tôi và nói một cách cau có.

"Tên hèn hạ..."

Khuôn mặt Darkness bị phủ đầy bùn bởi sự kết hợp giữa phép thuật tạo đất và nước, cô ta mệt mỏi chêm vào.

Đúng lúc đó, với một mảng tóc bị rối bởi phép Freeze, Aqua chìa ra cho cả bọn thấy một mảnh giấy.

Ngay bây giờ, chúng tôi đã ở trong Công hội của thành phố.

Aqua phác họa một bức chân dung nhìn y như thật từ kết quả điều tra cộng với lời khai của tôi.

Chúng tôi có mặt ở Công Hội Mạo hiểm giả để ra cáo thị nhằm bắt giữ người đàn ông này.

“Cũng khá phiền toái nếu đột ngột yêu cầu chúng tôi làm chuyện đó. Chúng tôi không thể bắt giữ người này chỉ vì lời nói từ một bên được. Những Mạo hiểm giả có danh có tiếng và hoạt động ở nơi này được một thời gian dài thì cũng ổn thôi, nhưng đối với những Mạo hiểm giả lạ hoặc chưa ai gặp bao giờ thì khó mà tin cho được... Chí ít cũng phải cung cấp cho chúng tôi một vài bằng chứng...”

Nhân viên lễ tân tại Công hội lộ vẻ khó xử.

Aqua xông tới sát cạnh quầy lễ tân.

“Này. Anh sống ở thành phố này, thì chắc hẳn là tín đồ Axis đúng chứ? Nhìn mặt tôi đi, trông có quen không?”

“...? Tôi không phải là tín đồ Axis... Hmm, nhắc mới nhớ, tôi đã từng thấy...? Ahh! Ở giữa trung tâm thành phố, người nổi tiếng thứ hai-!”

“Sai rồi! Nói nữa là anh sẽ phải nhận lấy sự trừng phạt của thánh thần đấy! Tôi chưa bao giờ làm việc ở một nơi như bản như vậy trước kia! Và thế quái nào lại phổ biến thứ hai hả! Muốn chọc tức tôi đấy hử?”

Nghe được mấy câu vớ vẩn từ con mắt Aqua, tôi chợt nhớ lại—

So với ả nữ thần (cười lớn) còn không được công nhận ngay tại chính thành phố đầy những tín đồ của mình, chúng ta vẫn còn một ai đó nổi tiếng hơn mà.

“Này, Megumin, giúp anh hộ cái.”

“Giúp? Anh muốn giúp cái gì—?”

Trong khi tiếp lời với Megumin, tôi truyền một ít mana của mình cho con bé thông qua Drain touch, giúp cho con bé tự đứng được.

Sau khi để Megumin xuống, tôi đẩy Darkness lên phía trước.

“Hãy nhìn cho kỹ vào con người tuyệt vời này! Cô ấy là con gái nhà Dustiness, gia tộc hùng mạnh được biết bằng cái tên ‘Bảo kiếm của Quốc gia’ —Tiểu thư Dustiness fon Lalatina! Sao cô lại dám vô lễ nói tiểu thư là một Mạo hiểm giả vô danh hả!”

“Eh?” x2

Cả Darkness và nhân viên tiếp tân đều hét lên cùng một lúc.

Ngay lập tức Megumin nhận ra kế hoạch của tôi và tới bên cạnh Darkness.

“Tiểu thư của tôi, xin hãy mang tín vật chứng minh thân phận là thành viên của gia tộc Dustiness ra, để cho tên tiếp tân đầu đất này thấy!”

“Hmmm! Ngay, ngay cả Megumin! Woووو... Không ngờ mình lại dùng đến thanh danh gia tộc để làm những chuyện như thế này...”

Có lẽ cô ấy không muốn sử dụng địa vị của mình như một quý tộc. Cô ấy chần chừ từ trong người móc ra một mặt dây chuyền.

Chính là mặt dây chuyền tôi từng thấy trong phiên tòa lần trước.

Thứ này có quyền lực ngang với Master ball trong Pokemon. (Editor: Quả pokeball bắt dc mọi con pokemon í.)

“Thứ này đúng thật là...! Là, là lỗi của tôi! Chúng tôi sẽ đưa người đàn ông này vào danh sách truy nã ngay lập tức!”

Hiệu quả tức thì, mặt dây chuyền này ngon thật. Nhân việc lễ tân vội vàng nhận bản phác thảo từ Aqua.

“Quả đúng là Darkness! Đã là quý tộc thì phải tỏ ra sang chảnh như vậy chứ!”

“Ah, Aqua! Đừng nói những điều gây ảnh hưởng tiêu cực lớn tiếng thế!”

“—Chúng, chúng tôi sẽ bắt đầu truy nã gã đàn ông theo chỉ thị của tiểu thư Dustiness, có bất cứ tin gì cũng sẽ lập tức được chuyển tới khách sạn ngay ạ!”

“Ah, vâng, xin lỗi vì đã làm phiền.”

Khi nhân viên Công hội liên tục khom lưng đưa tiễn chúng tôi, Darkness có hơi áy náy khiến cơ thể co rụt đôi chút.

Tôi dặn dò thêm cho người nhân viên phía sau Darkness.

“Ah, nhân tiện, vui lòng để tất cả chi phí cần thiết cho việc truy nã cho nhà Dustiness thanh toán.”

“!?”

Phần 7

Sau khi chuẩn bị cho cuộc truy nã xong xuôi, trên đường bọn tôi trở về khách sạn.

“Tên khốn! Khốn kiếpppppp!!”

Darkness vẫn còn giận.

“Sao!? Tôi đã nói là tôi xin lỗi rồi đúng không!? Giao hết chi phí truy nã cho Aqua trả sau cũng được.”

“EH!? Sao lại tôi!?”

“Đấy không phải là vấn đề! Danh tiếng của gia tộc tôi không dùng để sử dụng cho những việc con con đó...!”

“Này Aqua. Nhà Dustiness cũng vì phải nâng đỡ cho cái con biến thái này mà sút đầu mẻ trán rồi, nên hãy thanh toán dùm được chứ? Chẳng phải chuyện này dù sao cũng là vì lợi ích của tín đồ Axis mà đúng không?”

“Ahhhh... Được rồi tôi chịu cho, thật là không còn cách nào khác mà. Nhà Dustiness cũng đã vất vả nhiều rồi, tôi sẽ trả sau.”

“Nuuaahhh!”

“Wahhh! Cô, gì thế, dừng lại đi!”

Tôi khéo léo né cú vồ của Darkness và chuyển sang thế phòng ngự.

“Thiệt tình, hai người muốn oánh nhau thêm chừng nào nữa. Mọi người đang nhìn kìa. Darkness, chị cũng dạng là một thiên kim tiểu thư, nên hãy hành xử như một...”

“Dạng như của em là có ý gì đấy hả!? Chị vốn là một tiểu thư đấy! Ahhh thật là...!”

Darkness dường như đã cam chịu, tôi thì thâm vào tai cô ta:

“Thì cũng giống như cái lúc chúng ta đánh nhau với Pháo đài thôi, phần lớn thời gian cô chả được tích sự gì. Giờ thì cơ hội đã tới, cô nên làm một điều gì đó phù hợp với một thiên kim tiểu thư đi chứ!”

“Không phải việc của anh! Chết tiệt, nãy giờ tôi bị anh vòn như khỉ ấy!”

“Haha, đòn tấn công của cô quá dễ bị bắt bài! Vụng về thế thì bao giờ mới đánh trúng nổi tôi?!”

“Tôi giết anh giờ!”

“Thôi đừng ồn ào nữa, hai người làm gì giữa chốn công cộng thế hả!?”

Sau khi nghe thấy tiếng quát của Megumin, bị bắt nạt nãy giờ bởi tôi và liên tục phun ra mấy câu nguyên rủa, Darkness cuối cùng cũng chịu bình tĩnh lại.

“Thôi quên đi, những người không hề thay đổi thái độ ngay cả khi biết được thân phận quý tộc của tôi quả thật rất hiếm hoi.”

Darkness nói với một chút phiến toái.

“Mọi người luôn nói rằng họ không quan tâm, nhưng thực ra vẫn còn một chút sợ hãi...”

Chắc hẳn cô ấy cảm thấy vui bởi vì ngay cả khi phát hiện ra cô là một tiểu thư thì thái độ của chúng tôi cũng không hề thay đổi.

“Em không quan tâm về quý tộc hay là thường dân, Darkness chỉ là Darkness, em sẽ luôn đối xử với chị như vậy. Và Hồng Ma Tộc không hề e ngại quyền thế, và sẽ đối xử với hoàng gia hay là quý tộc cũng đều ngang nhau cả, chị hiểu không?”

“Megumin...”

“Ở đất nước tôi từng sống, có rất nhiều người phàn nàn về chính sách nhà nước. Còn tôi thì không hề quan tâm đến giai cấp hay là giới tính. Tôi sẽ không hề thiên vị một tiểu thư kỳ quặc như cô đâu.”

“Ngay cả Kazuma cũng... Không, đợi đã, có phải anh vừa nói là tiểu thư kỳ quặc đúng không hả?”

Darkness phẫn nộ túm cổ tôi từ phía sau.

Tôi không thèm trả lời, mà chỉ quay lại nhìn về con ngọc Aqua đi cuối nhóm.

“Này Aqua, nói với cô ta rằng mình nghĩ gì luôn đi, đừng để cho cô ta tự tăng bốc bản thân và ý thức về thân phận của mình như một tiểu thư nữa... Này, cô làm gì vậy, cái gì thế?”

Tôi dừng lại. Aqua đang hì hục tạo ra một thứ gì đó nho nhỏ trong khi bước đi.

Là thứ gì đấy tương tự như đất sét, không biết cô ta đã nhặt được ở đâu nữa.

Cô ta làm rất chăm chú.

“Gì cơ...? Ah, là cái mặt dây chuyền nhái cái Darkness vừa lấy ra hồi nãy ấy. Nhìn nè, giống y hệt đúng không? Với thứ này, tôi có thể tự xưng là con cháu nhà Dustiness, và nói bất cứ điều gì mình muốn... Ahhh!”

Darkness nắm lấy miếng đất sét từ tay Aqua và quẳng nó đi.

“— Mọi người đã về! Có tiến triển gì không?”

Wiz bước ra từ khách sạn để đón chào cả bọn. Chúng tôi kể lại những gì đã xảy ra với cô ấy.

Bởi vì công hội đã ban hành lệnh truy nã tới các suối nước nóng, nên nhiệm vụ của chúng tôi đã hoàn tất.

Gã đó không thể tới gần suối nước nóng hoặc là lờn vờn quanh thành phố này được nữa.

Chúng tôi chỉ cần chiếu theo kế hoạch ban đầu, và tận hưởng suối nước nóng trong khách sạn.

“Chúng ta vừa làm được một điều thật khó tin. Nhưng chúng ta đã chặn đứng âm mưu của quân đội quý vương, thật tuyệt vời... Này Darkness, cô là nhà quý tộc được bảo bọc nên có lẽ không biết. Đó chính là có một loại truyền thống, rằng những người đàn ông và phụ nữ đi du lịch cùng với nhau thì cũng phải tắm chung một bồn. Chúng ta sẽ quay về vào ngày mai, nên tối nay hãy làm cho xong chuyện luôn đi.”

“!? Tôi, tôi chưa hề nghe tới một truyền thống kỳ lạ như thế bao giờ!”

“Tôi vừa mới bảo đó là truyền thống của thường dân mà. Cô là quý tộc thì sao mà nghe tới chuyện đó được. Nếu cô muốn phá vỡ khoảng

cách giữa cô và những thường dân đích thực như chúng tôi, thì phải tuân theo lễ nghi này một lần.”

“Vậy, thực sự có một truyền thống như vậy ư...!?”

“Sao mà có được.”

Khi nghe được lời tố cáo của Megumin, tiểu thư mặt đỏ chót Darkness lại lao vào tấn công tôi lần nữa, và tôi lại lần nữa khéo léo né tránh. Đột nhiên, ai đó vội vã gõ cửa phòng.

“Vào đi, ai thế!?”

Aqua mở cửa ra và thấy nhân viên chúng tôi đã gặp tại Công hội. Ông ta có lẽ đã phải chạy không thở ra hơi.

“Rốt, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

Tôi hỏi người kia, trong lòng bỗng chốc trào lên dự cảm không lành.

“Không ổn rồi! Suối nước nóng...! Nước bị ô nhiễm đang chảy ra từ tất cả suối nước nóng ở khắp mọi nơi trên thành phố...!”

Chương 5:

Hãy dâng tặng cho nữ thần thành phố suối nước nóng bị ô nhiễm này!

Phần 1

Sáng hôm sau, tất cả suối nước nóng trong thành phố đã bị ô nhiễm nghiêm trọng.

Sau bữa sáng, cả bọn tụ tập tại phòng trọ dành cho nữ.

“Tôi khẳng định là nguồn nước có vấn đề.”

Aqua nói, hôm qua cô ấy đã dành hết cả ngày để tinh lọc suối nước nóng .

Hiện tượng nước bị ô nhiễm liên tục tuôn trào cũng chỉ xảy ra trong chốc lát.

Giống như một thử nghiệm mô phỏng, thoáng chốc nổ ra, và nhanh chóng dừng lại.

Sau khi con ngốc đó nhận được thông báo từ người nhân viên, cô ta vội vã chạy vào thành phố và thanh tẩy từng suối nước nóng một.

“Nguồn nước? Chắc hẳn nằm ở phía sau tổng bộ của giáo phái Axis phải không nhỉ?”

Aqua gật đầu.

Trụ sở của giáo phái Axis là một nhà thờ khổng lồ.

Phía sau nhà thờ chính là nguồn tài nguyên và sinh mệnh của thành phố, ngọn núi suối nước nóng.

Và tất nhiên, nơi đó được canh gác nghiêm ngặt. Người thường sẽ không thể tiến vào.

“Đúng vậy, quá khó để đầu độc từng suối nước nóng một. Kẻ địch hẳn là đang rất sốt ruột do lệnh truy nã, cho nên dự định trực tiếp phá hoại nguồn nước – Chuẩn rồi đấy.”

Thực ra, trực tiếp phá hoại nguồn nước hữu hiệu hơn nhiều so với việc đầu độc từng cái một.

“Nhưng sao hẳn ta có thể thâm nhập được vào nơi canh gác cẩn mật như vậy...”

Wiz cau mày.

“Kazuma, anh đang ăn gì vậy? Đưa tôi một cái nào.”

Darkness kéo một miếng của chiếc bánh pizza tôi đang ăn và cho vào miệng.

...

“Tôi nhận thấy dạo gần đây, cô còn ngớ ngẩn hơn cả Aqua nữa đấy.”

“!?”

Miếng pizza rơi xuống trước khi nó kịp chạm tới miệng Darkness.

Cô ấy có vẻ mặt kinh ngạc, và trở nên cứng đờ.

“Hey, anh có ý gì vậy hả! Cứ như thể anh đang ngụ ý rằng bình thường tôi giống một đũa ngó ngẩn lắm ấy!”

“Không phải giống, mà là thực sự ngó ngẩn!...Ahhh, đủ rồi! Tôi thật lòng xin lỗi, được chưa! Cô lần này làm việc rất chăm chỉ và đã biết xài đến cái đầu! – Tôi đã xin lỗi rồi, nên trả cái bánh pizza lại ngay!”

Trong lúc Aqua và tôi đang đánh nhau để dành bánh pizza, Darkness chợt đứng thẳng người lên.

“...Đúng rồi, là nguồn nước. Này Kazuma, anh định chơi bời thêm bao lâu nữa, tới lúc làm việc rồi! Nguồn nước! Chúng ta sẽ tới ngọn đồi phía sau trụ sở giáo phái để điều tra!”

Darkness tuyên bố với tinh thần cao vọi vọi.

Phần 2

Phía bên trái của trụ sở có một hồ nước lớn, là nguồn cung cấp nước của thành phố.

Ngọn đồi phía trên nhà thờ chính là nguồn suối nước nóng của thành phố.

Con đường dẫn đến nguồn suối được Kỵ sĩ đoàn của thành phố canh gác.

“Nah, tôi là tu sĩ đến từ giáo phái Axis! Nhìn cho kỹ! Này, nhìn tấm thẻ phiêu lưu giả của tôi cho cẩn thận đấy!”

Aqua chìa tấm thẻ phiêu lưu giả vào mặt hiệp sĩ làm nhiệm vụ canh gác.

Con đường chúng tôi đi đã bị chặn lại dưới chân đồi.

“Không, cho dù cô có là Thuật sĩ của giáo phái Axis đi chăng nữa, tôi cũng không thể cho qua được.”

“Không một ai ngoại trừ ngài quản lý suối nước nóng được phép tiến vào.”

Những hiệp sĩ đẩy Aqua trở lại mà không thèm nhìn tấm thẻ phiêu lưu giả của cô ta.

Sau khi thấy quần áo của nhóm chúng tôi, hai hiệp sĩ trông rất ngờ vực.

Để chuẩn bị cho trận chiến, chúng tôi đều mang trang bị đầy đủ.

Cả đám xách theo vũ trang hạng nặng đột nhiên lại muốn đi qua điểm canh giữ – Mấy hiệp sĩ không chấp nhận cũng là lẽ tự nhiên.

“Những con chiên của giáo hội Axis... Nghe tôi nói này, đây là một hành động rất cần thiết, tất nhiên, nếu cho phép chúng ta đi qua, thành phố này sẽ...”

“Ah, Tôi là một tín đồ của Eris!” x2

“Tại sao?! Sống trong thành phố này mà mấy người dám cả gan theo tôn giáo Eris ... Này, làm ơn, cho tôi vào đi! Nguồn nước gặp phải vấn đề lớn! Điều này là vì lợi ích của thành phố suối nước nóng! ...Tôi...! Tôi chỉ muốn cứu lấy thành phố này thôi mà!”

Aqua bám vào một hiệp sĩ và bắt đầu khóc lóc.

Tôi đã có kế hoạch trong đầu rồi, nhưng nhìn có vẻ vui, nên tôi quyết định đứng xem cái đã.

“Không là không. Về nhà đi!”

“Ah, đợi đã! Đột nhiên tôi chợt nhận ra anh đẹp trai bất ngờ! Nét mặt anh giống như một con huyết long thứ thiệt, mạnh mẽ và đầy lịch lãm.”

“Ý cô là nhìn mặt tôi giống con Lizard chứ gì?”

Sau khi nhận ra rằng khóc lóc không có hiệu quả, Aqua liền chuyển sang chiến thuật nịnh hót.

“...Được thôi, dù anh có ngăn tôi qua cũng không có vấn đề gì cả, tôi sẽ khiến anh, một tín đồ của Eris, phải nếm thử một liều thuốc hạng nặng, và bắt buộc phải chạy đến giáo đường Axis nằm bên sườn đồi để ăn năn hối lỗi!”

“Cô đang nói cái điều vớ vẩn gì vậy hả!”

“Chết tiệt, đó chính là lý do vì sao người ta lại bảo rằng tính cách của đám tín đồ Axis cực kì khủng khiếp! Còn mái tóc cùng với màu mắt xanh dương nữa – có phải những trò đùa dai gần đây, khiến cho suối nước nóng biến thành nước ấm bình thường đều do cô mà ra cả đúng không hả!?”

“Không, sai rồi! Tôi chỉ đang thanh tẩy suối nước nóng...!”

“Ra là cô! Dù có lý do lý trấu gì đi chăng nữa tôi cũng không đòi nào để cô qua đâu! Về đi!”

Sau đó Aqua chuyển sang chiến thuật hăm dọa và nhận trái đắng.

“Đúng như tôi đã đoán trước. Lên đi Darkness, đây là một cơ hội hiếm có để cô tỏa sáng đấy.”

“Hiếm có ư!? Đây, tôi thi thoảng cũng phát huy tác dụng của mình đấy! Đừng, đừng có đấy!”

Đứng bên cạnh, Megumin dường như đã nhận ra kế hoạch của tôi là gì.

“Hãy nhìn vào con người vĩ đại này đi! Cô ta là con gái của gia tộc Dustiness – Tiểu thư Dustiness fon Lalatina! Đây là trường hợp khẩn cấp và có liên quan đến sự tồn vong của thành phố này!”

“Ah!?”

“Ra là thế, vậy tiểu thư chính là người đại diện cho gia tộc Dustiness. Hôm qua đã phát sinh sự kiện rất nhiều nhà trọ suối nước nóng bị ô nhiễm, chắc hẳn là do đã có kẻ nào dám cả gan đầu độc nguồn nước. Chúng tôi nhận được mệnh lệnh từ tiểu thư, và đang điều tra sự tình.”

Bị đẩy về phía trước, Darkness nắm lấy dây chuyền trước ngực mình thật chặt.

“Đây là trường hợp khẩn cấp, nhưng tôi lại lạm dụng quyền lực của mình như thế này thì...!”

Darkness dường như đang muốn nói điều gì đó, nên tôi nắm lấy cô ta từ phía sau.

“Thưa tiểu thư, xin cô hãy đưa chiếc dây chuyền xác minh danh tính của mình ra! Tiểu thư, xin vui lòng không chống cự...! Đây, lôi nó ra thưa tiểu thư!”

“Kazuma, nắm cho chặt vào! Tôi sẽ... ahhhh! Đau quá, Darkness đau quá! Wiz, Megumin! Nhân cơ hội hãy lấy mặt dây chuyền đi!”

“Wiz, giữ lấy tay phải, còn Aqua thì xử lý tay trái... Tiểu thư của tôi ơi, xin vui lòng đừng kháng cự vô ích nữa!”

“Xin, xin lỗi! Tôi xin lỗi Darkness-san!”

“Mấy người dừng lại hết đi... Nhà Dustiness sẽ không cho phép lạm dụng thẩm quyền như thế đâu...! Ahhh!?”

Megumin thô bạo giật sợi dây chuyền ra khỏi tay Darkness, rồi đưa nó cho những người hiệp sĩ xem.

“Này, nhìn đi! Giờ thì mấy người đã chịu cho bọn tôi vào chưa?!”

“Bọn, bọn tôi sai rồi!”

“Xin hãy tha thứ cho chúng tôi!”

Hai hiệp sĩ vội vã mở đường. Megumin dường như đang thưởng thức sự thay đổi đầy tính Drama trên gương mặt bọn họ.

“...Cho tôi mượn cái này một thời gian nhé.”

“Đừng có hòng, trả lại cho tôi đây!”

Darkness giật lấy sợi dây chuyền trở lại khiến cho Megumin có hơi chán nản một chút.

–Ngay lúc đó, những hiệp sĩ kính cẩn nói.

“Thưa, thưa tiểu thư Dustiness, tôi biết người tới đây là để kiểm tra, nhưng quản lý của suối nước nóng đã vào trước rồi...”

“Quản lý bảo là ông ấy sẽ điều tra nguyên nhân, và không được để cho bất cứ ai đi qua...”

Chúng tôi bối rối nhìn nhau khi nghe những gì vị hiệp sĩ nói.

Đúng lúc này ư?

“Có phải quản lý là một người đàn ông có làn da rám nắng cùng với mái tóc nâu cắt ngắn không?”

“Không, ông ấy là người đã có tuổi và quản lý suối nước nóng trong nhiều năm rồi.”

Tôi đoán sai sao... Vậy gã đó bây giờ ở đâu cơ chứ?

Hắn vốn dĩ rất nổi bật, lệnh truy nã cũng ban hành đã lâu, đáng lý ra bây giờ phải bắt được hắn rồi mới phải.

“Rất nhiều thú hoang trên ngọn đồi phía trước. Nếu đến đó thì hãy cẩn thận, thưa tiểu thư Dustiness.”

Phần 3

Băng qua lớp thực vật dày đặc, chúng tôi hướng tới ngọn đồi tuyết vẫn còn tàn dư.

Tôi cứ tưởng do lượng lưu huỳnh từ suối nước nóng, thì đáng lý ra thực vật không thể phát triển tốt chút. Vậy nên tôi không ngờ cảnh tượng như vậy lại diễn ra trước mắt mình.

Vất vả lắm mới có cơ hội hiếm hoi để làm một chuyến đi tới suối nước nóng, vậy mà tôi phải leo lên ngọn đồi này sao?

“Nhân tiện, tôi không hề biết Darkness-san là tiểu thư nhà Dustiness! Trước đây tôi đã thất lễ, xin thứ lỗi.”

Wiz thành kính cúi đầu, cô ấy không hề đề cập gì đến chuyện Darkness thuộc giai cấp quý tộc.

“Không, tôi hy vọng rằng Wiz có thể đối xử với tôi một cách chân thành như trước đây. Như vậy, tôi sẽ cảm thấy thoải mái hơn.”

“Thế ư? Nếu như Darkness-san đã nói vậy thì...”

Wiz mỉm cười dịu dàng làm Darkness cảm thấy nhẹ nhõm.

“Đáng ra đó phải là phản ứng thông thường của mọi người... Tôi đã cảm thấy yên lòng sau khi thấy thái độ của Wiz. Với tôi, chuyện đó rất có ý nghĩa...”

Darkness dẫn đầu nhóm, và dọn dẹp đám thực vật với một nét mặt phức tạp.

“Bà cô này phiền phức thật. Muốn chúng tôi đối xử với cô như một người bình thường hay một tiểu thư, xác định cho rõ ràng đi! – Nếu cô muốn chúng tôi đối xử với cô như một tiểu thư, thì trước hết hãy thay đổi tính nết đi, rồi đến ngôn ngữ thô lỗ cùng với tính cách ngang bướng.”

“Tôi không hề phiền phức! Và Kazuma không được phép nói là ngôn ngữ của tôi thô lỗ! Anh còn trẻ hơn tôi có phải không!? Không chỉ tôi, cả anh cũng thô lỗ với tất cả mọi người...!”

“Là bởi tôi đối xử với cô – Darkness như một đồng đội. Vậy đấy, trong thâm tâm tôi, cô không phải là một tiểu thư Lalatina lớn tuổi hơn mình, mà là Darkness – một thập tự quân đáng tin cậy.”

“...Thế, thế à. Thật, thật tuyệt vời...”

Darkness lặng lẽ bước về phía trước cùng với một khuôn mặt ửng đỏ. Tôi lầm bầm.

“Cả tin vãi.”

“Quá cả tin.”

“Cực kỳ cả tin.”

“Ev, mọi người!”

“....?”

Sau khi nghe thấy Wiz nói, đang trong tâm trạng thăng hoa, Darkness đột nhiên rớt oạch xuống đất với gương mặt bối rối.

“Dù sao thì, chúng ta đi cũng khá lâu rồi. Chẳng phải có rất nhiều thú hoang sống ở đây sao? Erm... Người quản lý vào trước chúng ta có ổn không đấy? Ông ấy đã có tuổi rồi mà.”

Tôi thờ ơ hỏi.

Một âm thanh đánh nhau tới từ phía trước, cứ như thể để trả lời cho câu hỏi của tôi vậy.

“Thiệt tình Kazuma! Sao anh cứ thích nói những điều dễ dàng bật flag lên vậy!”

“Tôi, tôi không hề, đồ ngốc! Tôi chỉ đột nhiên nghĩ vậy...!”

“Hai người đừng cãi nhau nữa mà, nhìn đằng kia xem chuyện gì đã diễn ra đi...!”

Với lời kêu gọi của Wiz, chúng tôi vội vã đến xem nguồn gốc của tiếng ồn.

Trước mắt bọn tôi một cảnh tượng kỳ bí.

“Sao, sao có thể...”

Megumin ngỡ ngàng nói.

Khi chúng tôi tới nơi, không thấy dáng hình của người quản lý đầu cả, thay vào đó là —

“Thứ này, lẽ nào là Sát thủ Tân binh...?”

Darkness tiếp cận vật thể màu đen rồi chú mục quan sát.

Không còn nghi ngờ gì nữa, nơi này vừa xảy ra một trận chiến.

Tuy nhiên, không hề có dấu hiệu của những tác động đến từ đao kiếm và phép thuật. Chỉ có lớp da đen sì của Sát Thủ Tân binh cùng với những dấu răng sắc nhọn và to lớn.

Di hài khủng khiếp còn lại dường như bị ảnh hưởng của Axit cực mạnh hòa tan hết.

“Không phải là con chúng ta đã gặp hôm qua, con này bị hạ gục bởi một nhà thám hiểm kinh nghiệm lâu năm? Mặc dù Wiz có thể dễ dàng đánh bại một con nhưng...”

Mọi người đều hiểu điều tôi muốn nói là gì.

—Một ông già có thể hạ gục được một Sát Thủ Tân binh ư?

Nghĩa là...!

“Lão già đó mạnh thật đấy!Hãy đến gặp ông ấy để tất cả chúng ta được bảo kê nào!”

... Chỉ còn một người chưa theo kịp dòng suy nghĩ của tôi.

“Trên đời này chẳng có lão già nào có thể tự mình đánh bại Sát Thủ Tân binh đâu!Với tình hình như thế này, nó đã bị giết hại dã man bởi một con quái vật nào đó!”

“Cái, cái gì! Không phải có một lão già bán thịt ở Axel tự mình săn cóc và nướng thịt vịt ư?! Cũng có thể một lão già xử lý được một con Sát Thủ Tân binh vẫn còn tồn tại mà!”

“Đừng có so sánh những người có tuổi trên trên thế giới này với mấy kẻ lập dị ở thị trấn đó! Chỉ cần nhìn cái cách con báo đã chết như thế nào, thì cũng nhận ra được có quá nhiều điểm đáng nghi ngờ!”

Đúng vậy, cái xác đã bị tan chảy hoàn toàn.

Tồn tại một phép thuật hắc ám có thể làm tan chảy cơ thể của kẻ thù như vậy sao.

“Nói ngắn gọn, chúng ta nhất quyết không thể phớt lờ chuyện này, lão già đó tuyệt đối không đơn giản.”

Tất cả mọi người ngoại trừ Aqua đều lặng lẽ gật đầu.

...Aqua lâm bâm trong sự khó chịu.

“Còn một lão già đầu bếp ở Axel có thể biến một con cá sấu tàn bạo và hung dữ thành một thực đơn chính nữa mà...”

Sao con này thích lái nhái mãi thế nhỉ?

Phần 4

Sau đó, chúng tôi cước bộ thêm một lúc lâu. May mắn một điều là cũng không dễ để lạc đường được.

Để chuyển nước từ ngọn đồi đến suối nước nóng, cần sáu ống dẫn.

Nếu muốn tới được nguồn, chỉ cần lần theo những ống dẫn đó.

Tuy nhiên, bước đi trên con đường tuyết phủ nhanh chóng bào mòn thể lực của chúng tôi.

Tôi nghĩ mọi người cũng đã mệt mỏi cả rồi. Tôi quay đầu lại và suy nghĩ...

“Nah Wiz, chẳng phải cô là Lich à? Không có bất kỳ ma thuật nào của Lich thuận lợi cho việc bay thẳng đến đỉnh đồi ư?”

“Aqua-sama, không phải tất cả những phép thuật của Lich cũng đều mạnh mẽ đâu. Tôi có sáng tạo thêm một ít, nhưng chúng đều là phép thuật tấn công theo hướng chỉ định cả...”

“Ho, sáng tạo ra phép thuật cho riêng mình ư, thật ấn tượng. Đừng nói với tôi rằng chúng mạnh hơn Explosion đấy.”

“Eh... Tôi nghe nói quái vật thường xuyên xuất hiện ở chỗ này, nhưng chúng ta chưa gặp được con nào cả... Sao lại thế nhỉ...”

Mọi người đều tràn trề năng lượng.

“Này mọi người! Chờ đã, chậm thôi nào! Nếu chúng ta gặp, kẻ thù, còn tôi, thì thở không ra hơi, sao, đánh lại chúng được?”

Tôi nói trong khi thở hắt hắt, và Aqua nghiêng đầu bảo:

“...Vẫn biết chỉ số của Kazuma cực kỳ tệ hại, như tôi không ngờ nó lại kinh khủng như thế.”

Ughh, ức quá!

“Dù sao thì, sức bền của anh là bao nhiêu vậy?Đừng có bảo là ngang với em, một Ma pháp sư đấy nhé.”

Megumin hỏi.

Vừa thở hổn hển, tôi vừa lặng lẽ đưa tấm thẻ phiêu lưu giả cho Megumin xem.

“...Nói như thế nào bây giờ nhỉ. Kazuma có level thấp nhất cả đám. Đừng lo, chỉ cần luyện tập thêm thì chỉ số của anh sẽ tăng lên thôi.”

Megumin lúng túng tránh nhìn vào tấm thẻ và bắt đầu an ủi tôi.

“Hey, ý em là chỉ số của anh thực sự chỉ ngang bằng em thôi có phải không?!”

“Hãy nghỉ ngơi thôi nào ! Chúng ta cũng đi được một lúc rồi, nhưng chưa thấy dấu hiệu của ông già đâu cả. Thay vì gắng sức chạy, chúng ta nên giữ gìn năng lượng trong người.”

“Này, đừng có nói là chỉ số của anh thấp hơn cả em đấy! Có phải sức mạnh và sức bền của anh thấp hơn em không hả?!”

Megumin không hề đáp lại, mà chỉ ngồi xuống ngay chỗ mình đứng.

Tôi, tôi cần phải thăng cấp.

Sau giờ nghỉ, chúng tôi bắt đầu hành quân thêm lần nữa.Và cuối cùng, chúng tôi cũng đạt tới điểm cuối của dòng chảy.

Đằng trước dòng chảy, nguồn suối nước nóng ào ào tuôn ra...

...Không, đợi chút.

“Uy, dòng suối nước nóng này hoàn toàn có màu đen!”

“!? Đây là thuốc độc! Tôi hoàn toàn chắc chắn!”

Aqua nhúng tay vào dòng nước đen tuyền, rồi hoảng loạn hét lên.

“Bỏ tay thôi! Wahhh, tôi bị luộc chín! Tay tôi bị luộc chín!”

“Đồ ngốc! Sao lại nhúng trực tiếp vào nguồn nước hả! Kéo tay lên ra đi!”

“Nhưng, nhưng...! Nóng quá!”

Mặc dù vẫn đang khóc lóc, Aqua vẫn không chịu kéo tay mình lên.

Tôi chạy tới và niệm phép lên tay cô ta.

“Freeze!”

Tôi làm lạnh dòng nước bằng phép thuật của mình...

...Nhưng phép thuật hệ băng của tôi quá yếu, không có tác dụng gì nhiều cả.

“Freeze!”

Wiz cũng chạy đến giúp đỡ và sử dụng phép thuật hệ băng của mình.

Có lẽ là do lượng ma thuật của mỗi chủng tộc có sự khác biệt, Wiz ngay lập tức hạ nhiệt độ của nguồn nước xuống.

“Phew... Cảm ơn Wiz, và cả Kazuma nữa... Tôi cũng hơi chút cảm ơn anh.”

“Hơi chút cái quái gì vậy hả!”

Wiz niệm phép Freeze nhiều lần vào dòng nước Aqua nhúng tay mình vào.

Thời gian qua đi, dòng suối nước nóng vẫn đục dần trở nên trong suốt.

“VẬY là tốt rồi... Thế nhưng, tôi không thể tinh lọc nước trong đường ống được. Để dòng suối nước nóng này có thể sử dụng lại được sẽ cần rất nhiều thời gian... Heal!”

Sau khi thanh lọc được suối nước nóng, Aqua niệm phép thuật chữa lành lên cánh tay bị bỏng của mình. Bình thường con ngốc đó luôn tràn trề năng lượng, nhưng giờ lại trở nên chán nản. Nhìn cô ấy như thế cũng khiến tôi cảm thấy hơi chút khó chịu...

Bất luận thế nào, cũng đã có thể xác định được rằng có ai đó đã gây ô nhiễm lên nguồn nước.

Tôi không biết gã đó và người quản lý có mối quan hệ gì không, nhưng chúng tôi sẽ tìm ra sớm thôi nếu cứ tiếp tục điều tra.

–Chúng tôi cũng tìm thấy những ống dẫn nước khác được kết nối với nguồn suối, đúng như đã đoán trước, tất cả chúng đều bị ô nhiễm.

Aqua thanh lọc từng cái một. Cô ấy đã thanh lọc được bốn trên sau đường ống.

Tuy nhiên, cần một khoảng thời gian dài để biến từ nước ấm bình thường trở thành suối nước nóng.

Còn bây giờ, chúng tôi gần như đã tới tận đỉnh ngọn đồi.

Ngay khi tôi sắp bỏ cuộc, ném túi xuống và chuẩn bị đi về, tôi nhận ra một cái gì đó trông giống như con người ở phía xa.

Tôi sử dụng ‘tầm nhìn xa’ để quan sát.

“...Hmm? Rốt cuộc là do gã đó.”

Người tôi nhìn thấy không phải lão già những hiệp sĩ đề cập đến, mà là gã tôi đã nhìn thấy tại phòng tắm lần trước.

“Có vấn đề gì thế? Sao đột nhiên anh dừng lại vậy?”

Aqua bối rối nhìn tôi.

“Ahhh, tôi có thể nhìn thấy một người ở đằng kia. Hắn ta làm gì ở đây? Có phải ở đó cũng có một nguồn suối nước nóng không?”

“Chắc là thế. Nhìn kia, có một liên kết với ống dẫn nước... Đợi đã, gã đó...!”

Hey, hắn ta đang đầu độc nguồn nước!

Hắn ta dường như cũng đã nhận ra chúng tôi đang chạy tới.

Thấy vậy, hắn có vẻ khá bối rối.

“Người tới đây làm gì? Ngoại trừ quản lý ra, không ai được được phép tiến vào, sao người có thể tới đây được hả?”

Gã đó có vẻ không thêm bận tâm đến việc mục đích của chúng tôi khi đến đây là gì, Aqua chỉ vào hắn ta và hét lên.

“Này, sao người vẫn còn giả ngu thế hả!? Sao người dám phá hủy nguồn suối nước nóng của thành phố này! Ta sẽ thanh tẩy người!”

“Phá hủy suối nước nóng ư? Ta là quản lý của những suối nước nóng này okey? Người đang nói cái gì thế...”

Gã đó nói láo một cách trắng trợn. Aqua bắt lực nhìn chúng tôi để tìm kiếm sự giúp đỡ.

Nếu cô không tự tin khi cãi lộn với hắn ta, thì đừng có khơi mào chứ.

“Giả ngu cũng vô dụng thôi! Và người đang làm gì ở đây thế hả? Đầu độc từng suối nước nóng một sẽ hết sức phiền hà, nên người tìm đến nguồn nước ư? Dựa vào phản ứng từ sự tuôn trào của dòng nước bị ô nhiễm chắc hẳn chính là cách người xác định được nguồn nước thực sự có liên quan đến thành phố này, đúng không hả?”

“Chúng ta đã nhận ra tất cả suối nước nóng đã bị ô nhiễm trên đường tới đây. Megumin đã hỏi rồi đấy, nên người có thể nói cho chúng ta biết người đang làm gì ở đây không? Ta là Dustiness fon Lalatina. Cho phép ta được sử dụng quyền hạn của một quý tộc để mời người theo chúng ta.”

Đối mặt với sự cáo buộc của Megumin và Darkness, gã đó chậm chậm lắc đầu.

“Ta đã nói rồi, ta không biết các người đang nói về chuyện gì cả. Muốn tìm thấy thứ gì trên người ta ư? Các người sẽ không bao giờ tìm thấy bất cứ thứ gì độc hại... trên người ta cả?”

Giọng nói tự tin của hắn bắt đầu bị phá vỡ.

Hắn ta đang nhìn...

“Hmm? Người đó là ai... Tôi nghĩ rằng mình đã nhìn thấy anh ta ở đâu đó rồi...”

Wiz chống cằm nhìn chăm chăm vào gã đó trong khi nghĩ ngợi.

Khi thấy Wiz, gã đó ngay lập tức quay người.

“Dù, dù sao thì, ta tới đây để điều tra nguyên nhân đằng sau sự ô nhiễm, erm...”

“Ahh! Hans-san! Là Hans-san có đúng không?!”

Mặc cho gã đó liên tục viện cớ, Wiz vẫn hét to tên hắn.

“Ai, ai là Hans vậy? Ta là quản lý của suối nước nóng trong thành phố này...”

“Hans-san! Lâu rồi không gặp, tôi là Wiz, Lich Wiz đây mà!”

Bị nhắc đến danh tính của mình nhiều lần, nhưng gã đó vẫn chối bay chối biến, nhưng tông giọng bắt đầu trở nên run rẩy. Wiz ngập ngừng bắt chuyện.

Trong khi Wiz nhìn chăm chăm vào mình, Hans liếc trộm cô ấy.

“Lich, ý cô là loài quái vật Undead nguy hiểm, lich có đúng không? Ta thật không biết cô đang nói cái gì... Dù, dù sao thì ta cũng không hề mang theo Item nào gây độc cả, và mấy người cũng không có chứng cứ...”

“À, nói về độc dược... Tôi nhớ rằng Hans-san là một biến thể của loài Smile độc tính! Có phải Hans-san đã xả chất độc của mình vào nguồn nước không?!”

Lời nguy biến của Hans đã bị xé nát từng mảnh nhỏ bởi lời nói ngây thơ của Wiz.

Cô ấy thậm chí còn chạy đến bên Hans.

“Hans-san! Sao anh lại lừa tôi vậy! Là tôi, Wiz đây! Hans-san cũng có thuật biến thân, đúng không, anh chắc hẳn đã biến thành ông lão quản lý để dễ dàng tiến vào, phải không? Hans-san, này, Hans-san!?”

“Cô, cô bình tĩnh lại được không hả, ta không hề biết cô... Đừng, đừng có lắc người ta mà, làm ơn đấy!”

Thấy Hans nhất quyết phủ nhận đến cùng, Wiz bèn nắm lấy vai hắn rồi lắc.

“Anh thực sự đã quên tôi rồi ư!? Tôi là Wiz, lúc trước còn ở trong lâu đài quý vương chúng ta—“

“Ahhh! Ta chợt nhớ ra mình còn có chuyện khẩn cấp! Sau khi điều tra, ta đã tìm ra lý do đằng sau sự ô nhiễm! Ta cần phải về thành phố ngay... Cáo từ mọi người... Mấy người để ta qua được không hả?”

Aqua: “Người định đi đâu Hans!”

Darkness: “Người không được vượt qua, Hans!”

Megumin: “Người nghĩ lý do kiểu này thực sự sẽ hiệu quả ư, Hans!?”

Ba cô gái bước lên để chắn trước mặt hắn ta.

Gương mặt Hans trở nên căng cứng rồi lùi lại.

“Đừng chối nữa Hans, hãy làm rõ mọi chuyện thôi nào.”

“Đừng có liên tục gọi ta là Hans, Hans, đồ trùn thối! Wiz làm gì ở đây hả?! Không phải sau khi rời khỏi lâu đài Quý vương, cô nói rằng mình sẽ mở một cửa hàng nhỏ à!? Đừng có quanh quẩn ở suối nước nóng nữa, quay về làm việc đi!”

Rốt cuộc Hans cũng bộc lộ bản chất của mình và vặc lại Wiz.

“Thật, thật quá đáng! Tôi đã làm việc rất chăm chỉ! Không biết vì sao nhưng càng làm việc chăm chỉ, tôi càng gây ra nhiều tổn thất hơn. Nhưng ngày nào tôi cũng nỗ lực hết sức mình!”

Lời đáp lại của Wiz có hơi dị một chút. Giờ không phải là lúc để nói về chuyện đó đâu.

Hans thở dài và lắc đầu.

“Xi... Sao mọi chuyện lại diễn ra thế này chứ. Tôi đã dành cả năm để điều tra về thành phố này, và chỉ tiến hành sau khi đã chuẩn bị mọi thứ thật chu đáo... Wiz, Tôi nhớ là ngoại trừ việc duy trì rào cản của Lâu đài Quý vương, cô không cần làm gì khác. Tuy nhiên, cô cũng không nên chống lại tôi chứ. Chúng ta nước không không phạm nước giếng. Vậy sao còn ngáng chân tôi thế hả?”

“Eh!? Tôi làm cản trở công việc của Hans-san ư!? Đã lâu rồi chúng ta không gặp nhau, nên tôi chỉ chào hỏi xã giao thôi mà!”

“Như thế cũng quá đủ để gây trở ngại cho tôi rồi đấy! Nhờ ơn cô mà công sức che giấu danh tính của tôi tan nát cả rồi!”

Wiz thật sự ngốc, hay cô ấy còn dụng ý nào khác nhỉ.

Bị Wiz làm lộ danh tính, Hans hạ thấp trọng tâm cơ thể để chuyển sang trạng thái chiến đấu.

“Cô sẽ làm gì Wiz? Đánh nhau với tôi? Hay để tôi đi?”

Hans chỉ cảnh giác với mỗi mình Wiz.

Cũng đúng thôi, theo lời cô ấy, hẳn ta là một chủng loại đột biến của loài Slime mang độc tính chết người.

Còn Wiz, cô ấy là một Lich, sinh vật vượt xa đẳng cấp của những chủng loại quái vật thông thường.

Tôi cứ tưởng hồi gặp Hans tại nhà tắm, hẳn phải là một đối thủ mạnh mẽ lắm cơ chứ, ai ngờ chỉ là một con Slime.

“Sao có thể làm vậy được, Hans-san là bạn của tôi mà. Erm, tôi sẽ gặp rắc rối nếu anh phá hủy suối nước nóng... Chúng ta không thể... giải quyết chuyện này bằng cách đàm phán được sao?”

Nghe Wiz nói cứ như xin lỗi. Hans cười rõ to.

“Hahaha! Suy nghĩ của cô giống y chang trước kia, cô là Lich nhưng lại ngây thơ quá đấy! Hồi còn là Đại ma pháp sư, cô đã thắng tay tiêu diệt tất cả bọn tôi, cô đã từng nghĩ đến chuyện nói câu ‘giải quyết thông qua đàm phán’ chưa!?”

“Ugh... Lúc, lúc đó, tôi vẫn chưa chín chắn...”

Cô ấy bắt đầu cảm thấy cắn rứt và xấu hổ khi nói vậy.

Wiz trước kia là một bà cô dữ dằn ư?

Sau khi trở về thị trấn, tôi cần phải tìm cơ hội để khiến Vanir kể về những chuyện quá khứ mới được.

Để làm vậy—

“Hey, xin lỗi vì đã làm gián đoạn phút giây đoàn tụ của mọi người... Người là Hans đúng không? Ta là Satou Kazuma, cũng là người đã chỉ đạo chiến đấu và đánh bại Boss quân đội quý vương Beldia cùng

với Cổ pháo đài di động hủy diệt. Mới đây, ta thậm chí còn hạ gục tên ác quỷ có khả năng thấu thị – Vanir.”

–Phải nhanh chóng giải quyết đồng lộn xộn này rồi trở về Axel gấp.

“Cái gì!? Cái thằng nhìn yếu không tả nổi như người ư?..Trang bị của người còn cực kỳ cùi bắp đến cả ta cũng không đành lòng nhìn vào, vậy mà lại thắng nổi Beldia và Vanir sao!?”

Trang bị của ta như thế nào không cần người lo.

“Ý người là gì khi nói rằng ta yếu khủng khiếp hả.Trông thì như vậy thôi, nhưng ta đã từng chạm tới ranh giới của sự sống và cái chết rất nhiều lần rồi đấy.”

“Ukm, anh ta chết nhiều lần lắm rồi.”

Lại thêm con mắt Aqua lăm bằm phía sau nữa. Đừng có nói mấy câu dư thừa.

“Ta đã biết ngay từ đầu rằng người chính là tay sai của quân đội quý vương. Còn nhớ ta chứ?Vài hôm trước, chúng ta đã gặp nhau tại phòng tắm trong khách sạn, đúng chứ?”

“...! Ahh!? Người chính là kẻ có ánh mắt dâm dăng hôm nọ!”

Cái, cái gì dâm dăng chứ.Thật thô lỗ.

“Ta nghe lỏm được rằng người sẽ trở lại sau khi tiêu diệt giáo phái Axis hay gì gì đó! Ta cũng biết ngay lúc chúng ta chạm mặt nhau tại suối nước nóng, người đã rất đề phòng. Sở dĩ ta chỉ nhìn chằm chằm vào bộ ngực lớn của onee-san là để khiến người mất cảnh giác!”

“Hey, bởi vì không muốn bị kéo vào rắc rối nên anh đã không nói ra bất kỳ điều gì. Còn giờ thì anh lại trơ trẽn khoe khoang về điều đó.”

Phía sau lưng, Darkness vắn lại.

Mấy người phía sau ồn ào méo chịu nổi.

Sau khi nghe thấy những gì tôi nói, Hans bắt đầu lùi lại.

Trước đó hẳn chỉ cảnh giác mỗi mình Wiz, nhưng giờ thì, một trong những người hẳn ta cảnh giác nhất chính là tôi.

“Đứng trước mặt ta mà vẫn không có chút nhượng bộ. Ra thế, người thực sự có bản lĩnh đấy.”

Hans vừa nhìn chăm chăm vào tôi vừa nói.

Nhượng bộ ư, ý người là gì vậy, sao tôi lại phải làm vậy trước một con Slime cơ chứ? Ngưng tỵ sướng.

Từ cái tên Slime mang độc tính chết người, chắc hẳn vũ khí chủ yếu của hẳn là nọc độc. Nhưng chúng tôi có Aqua, cô ta có thể thanh tẩy đi chất độc hại, nên sao phải xoắn.

Tóm lại, tôi nghĩ thua là chuyện không tưởng.

“Chỉ cần đầu hàng thôi! Wiz, cô với hẳn từng là đồng nghiệp cũ đúng không? Tôi không nghĩ là cô sẽ muốn chiến đấu với hẳn, cho nên lùi lại đi, tôi sẽ lên trước.”

“Ka, Kazuma-san!? Tuy rằng tôi có hơi cả nghĩ nhưng... Anh sẽ ổn chứ? Erm, Hans-san là...!”

Trong khi lùi lại, Wiz hét to với vẻ mặt bần khoăn.

Tôi rút kiếm ra, lưỡi kiếm bóng loáng phản lại ánh sáng mặt trời.

Không ngờ lần khai đao đầu tiên lại phải chém con Slime này.

Aqua cũng những người khác đã sẵn sàng để chiến đấu, từng người một nâng vũ khí lên.

Phía sau tôi, Darkness rút lưỡi kiếm ra và thận trọng quan sát kỹ càng kẻ địch.

“...Có vẻ như tất cả các người thực sự muốn chiến đấu. Tốt thôi! Cũng đã rất lâu rồi mới được thấy Mạo hiểm giả cả gan thách thức ta! Bất luận là ai, khi biết danh tính thực của ta cũng đều phải chịu khuất phục thôi, không thì cũng cầu xin tha mạng, trái lại người rất có khí phách!”

Những lời của Hans y chang mấy câu Boss cuối hay nói, và hắn đưa tay mình lên.

“Ta là Hans! Một Boss của quân đội Quý vương, một biến thể của chủng loại Slime mang độc tính chết người!”

“...Người vừa mới nói điều gì xong vậy?”

Con Slime này vừa nói cái gì thế.

Hình như tôi mới nghe được từ ‘Boss của quân đội Quý vương’.

“Kazuma-san! Thậm chí trong hàng ngũ Boss của quân đội Quý vương, Hans vẫn là quái vật được treo thưởng cao hơn mức trung bình đấy! Anh ta rất mạnh, nên hãy cẩn thận...!”

Thậm chí bây giờ cô có cho thêm thông tin này thì tôi cũng...

Tôi khựng lại rồi hỏi ngược Darkness.

“Nah, Darkness, Slime chỉ là mấy con quái cùi bắp đúng không? Hạ chúng dễ như ăn cháo nhỉ?”

“Slime là loại quái cùi bắp ư? Anh nghe được mấy thứ vờ vẩn đó từ đâu thế? Không bàn tới lũ Slime loại nhỏ, với một con Slime có kích thước lớn thì chắc chắn là một kẻ địch mạnh mẽ. Đầu tiên, tấn công vật lý là vô dụng. Kháng ma pháp của chúng cũng quá cao. Chúng ăn tất cả mọi thứ, nên nếu để chúng chạm vào người anh thì game over. Chúng có thể len lỏi thông qua những kẽ hở của áo giáp anh, chạm vào làn da rồi phân hủy bằng dung dịch tiêu hóa, chúng còn có thể bịt miệng khiến anh nghẹn thở đến chết.”

Gì thế, đáng sợ vãi... nhưng... hmmm?

Lẽ nào, tôi thực sự đã chơi ngu sao?

“Tuyệt đối không được chạm vào con Slime đấy, Kazuma! Nó có chất độc đủ mạnh để làm ô nhiễm cho toàn thành phố! Ngay cả khi bị pha loãng, thứ chất độc đó cũng có thể gây hại đến rất nhiều người, cho nên chỉ cần anh chạm vào thôi là sẽ đi bán muối ngay lập tức!”

“...Chết, chết ngay lập tức ư?”

Nghe được lời cảnh báo của Megumin, tim tôi bắt đầu đập điên cuồng.

“Không sao đâu Kazuma! Có tôi đây, thậm chí anh có chết cũng không có vấn đề gì! Nhưng đừng để nó nuốt trọn đấy! Lỡ mà bị như vậy, toàn bộ cơ thể anh sẽ bị tan rã, cho dù phép hồi sinh của tôi có lợi hại thế nào đi chăng nữa cũng vô dụng thôi!”

Nghe Aqua nói thế—

“Rồi, chơi tới bến đi, thằng nhóc Mạo hiểm giả! Ta sẽ khiến ngươi phải hối... hận...?”

Tôi quay lưng lại rồi chạy hết tốc lực.

Phần 5

Tôi đập mạnh vào những bụi cây và trượt theo con dốc xuống ngọn đồi.

Những nhánh cây chằng chịt cào xước vào mặt.

“Wahh, Kazuma! Đợi! Đợi đã!”

“Nhanh lên đồ ngốc! Không là tôi sẽ bỏ cô lại phía sau đấy!”

Thôi xong thôi xong thôi xong!

Gã này chính là kẻ mạnh nhất tôi từng gặp phải.

Chỉ cần bị chạm thôi là tôi sẽ đi bán muối, bị nuốt phải là xong phim, cả người bị hòa tan hết, thậm chí phép hồi sinh cũng vô dụng!

“Darkness, chạy nhanh lên! Thực sự không ổn, cả lũ sẽ chết hết đấy! Đừng nghĩ nhiều, chỉ cần chạy thôi!”

“Ahh... chât nhòn... chât nhòn sẽ...!”

Megumin kéo mạnh tay khiến Darkness phải miễn cưỡng bỏ lại con Slime và theo sát sau lưng tôi.

Với cái sở thích dị thường muốn cả cơ thể bị bao phủ bởi chất nhờn, Darkness quyết tâm ở lại solo với con Slime, nhưng không đời nào chúng tôi lại để cô ta làm điều đó.

Mặc dù có thể tank được đòn công kích của Slime, thế nhưng lại không có cách nào để phản công cả.

“Ka, Kazuma-san, sao lúc leo núi anh thờ dốc như thế, nhưng bây giờ chạy nhanh dữ vậy...!”

Ở phía sau chót, Wiz khó nhọc đuổi theo chúng tôi.

“Ngươi đang chế diễu ta sao, tên loài người! Trước mặt ta thì mạnh miệng nói vậy, nhưng rốt cuộc lại tháo chạy nhanh như chớp, sống kiểu gì thế hả? Dù sao ngươi vẫn là một Mạo hiểm giả, bộ không cảm thấy xấu hổ chút nào sao?”

Khuôn mặt Hans đỏ bừng lên giận dữ, hấn dốc toàn lực truy đuổi phía sau.

“Tất nhiên ta là một Mạo hiểm giả! Là nghề nghiệp yếu đuối nhất, Mạo hiểm giả, ta trực diện chiến đấu với ngươi thế quái nào được hả!”

“Cái gì mà nghề nghiệp yếu nhất chứ! Ngươi thậm chí...! ... Hử?”

Hans đột nhiên dừng bước.

Giống như hấn, chúng tôi cũng dừng lại.

“Ngươi, là một Mạo hiểm giả? Nghề nghiệp yếu kém nhất? Không phải là những người mạo hiểm được gọi chung, mà là một nghề nghiệp tương tự như Đại ma pháp sư và tu sĩ... Mạo hiểm giả ư?”

“Ồ, đúng vậy đấy, có vấn đề gì à?”

Đôi mắt Hans ngay lập tức chuyển sang màu đỏ. Rồi hắn ta nhẹ nhàng nhắm mắt lại và thở dài.

Bản thân là một con Slime, nhưng hành động của hắn cũng giống như con người.

“Lần này ta sẽ để ngươi đi, rút mau, đồ chuột nhắt!”

Sau khi Hans bật ra những lời thóa mạ đó, hắn quay lưng rồi hướng về nguồn suối.

“...Phew, cuối cùng cũng kết thúc.”

“Chưa kết thúc đâu! Này, hắn ta sắp quay lại để phá hủy nguồn suối đấy!”

Aqua vẫn nhất quyết không buông, nhưng thật lòng mà nói, xử lý được hắn ta cực kỳ khó khăn.”

“Vậy nói tôi nghe xem chúng ta có thể đánh bại gã đó bằng cách nào. Chẳng lẽ lại bảo Wiz xử lý. Tôi không biết Darkness có xử lý được chất độc của hắn hay không. Chúng ta chỉ có thể nhờ Megumin dùng Explosion đánh lên từ phía xa.”

“Erm... Nếu chúng ta ném Explosion vào Hans-san, cơ thể của anh ta sẽ bị phân tán và gây ô nhiễm cho toàn bộ nơi này. Slime có sức đề kháng ma thuật rất cao, nếu không xử lý được toàn bộ, thì tiêu diệt anh ta là điều quá khó khăn...”

Vậy không phải là chúng ta chẳng thể làm được gì cả sao?

“Tôi không hề phóng đại, quả thực lần này chúng ta không thể làm được bất cứ điều gì. Nếu như tấn công vật lý có hiệu quả, tôi vẫn sẽ dự định thử thanh kiếm mới mua của mình...”

“Chúng ta phải hoãn lại màn ra mắt của Chunchunmaru cho tập sau thôi. Thế nhưng, nếu cứ mặc kệ hẳn, suối nước nóng sẽ gặp nguy hiểm. Đến lúc đó âm mưu của tên Boss quân đội Quý vương sẽ trở thành hiện thực mất.”

“Đừng có gọi thanh kiếm của anh bằng cái tên củ bựa đó, anh tuyệt đối sẽ không bao giờ dùng đến cái tên này để gọi đâu. Nah, Aqua, chúng ta bỏ suối nước nóng này đi được không? Sau đó phát triển một ngành công nghiệp mới nào đó trong tương lai cũng được mà. Nói trắng ra thì, sự tồn tại của giáo phái Axis cũng không có nghĩa lý gì cả có đúng không?”

Không ngoài dự kiến, sau lời nói thật lòng của tôi, ngay lập tức Aqua lao vào bóp cổ.

“Tôi biết rồi...! Nah! Tôi sẽ đi và thanh lọc con Slime kia!”

Aqua đề xuất ra một kế hoạch táo bạo.

Phần 6

Tôi theo chân Hans về lại nguồn suối ban đầu, rồi nhận ra hẳn đang ngâm cánh tay mình vào trong nước.

Từ đằng xa, chúng tôi cũng có thể nhận ra nguồn suối nước nóng đang dần trở nên vẫn đục, có vẻ như một lượng lớn chất độc đã được bơm vào.

Và tất nhiên, những đường ống chắc chắn sẽ vận chuyển tất cả lượng chất độc đó.

“Gã đó, hẳn ta không nghĩ tới chuyện trực tiếp phá hủy những đường ống dẫn nước ư.

Mất công gây ô nhiễm cho tất cả nguồn suối nước nóng cứ như là tự rước họa vào thân vậy.

Tuy nhiên nói đi cũng phải nói lại, dù nguồn nước có bị phá hủy, cũng có thể được tu sửa bất cứ lúc nào.

Thế nhưng, nếu tất cả nguồn nước đều bị ô nhiễm, thì sẽ vô phương cứu chữa.

Hẳn ta định hoàn toàn hủy diệt thành phố này.

Và có rất ít tu sĩ có thể thanh lọc được lượng chất độc lớn như vậy.

“Những đường ống dường như được làm bằng kim loại phép thuật, và không dễ gì bị phá vỡ. Xét cho cùng thì đây cũng là đường sinh mệnh của thành phố, vậy nên họ không thể bủn xỉn được.”

Đúng vậy. Tôi đồng ý với Megumin. Cùng lúc đó, sau khi tinh lọc được những suối nước nóng bị ô nhiễm, giờ đây Aqua lại trở nên lo lắng.

“Nah! Mấy người có thể nghiêm túc hơn được không hả! Nếu cứ tiếp diễn như thế này thì sẽ cực kỳ tệ hại đấy! Nếu nguồn suối nước nóng cuối cùng bị ô nhiễm, thì sẽ cần một thời gian rất lâu trước khi thành phố này có thể sử dụng được suối nước nóng một lần nữa!? Giáo phái Axis sẽ bị giải thể!”

“Không phải đó là chuyện tốt sao?” x3

“Waahhhh!”

Cả ba chúng tôi cùng đồng thanh. Aqua lao mình vào vòng tay của Wiz và òa khóc.

“Chờ đã, mọi, mọi người! Đừng đùa với Aqua-sama nữa mà! Điều quan trọng nhất bây giờ là...!”

Tôi không hề đùa đâu.

Cái giáo phái phiền nhiễu đó mà bị tiêu diệt thì còn gì bằng.

“Cái gì, tất cả các người dám quay lại ư? Không sao, chỉ còn một nguồn suối nữa thôi, nếu ta hoàn tất thì mọi chuyện sẽ đâu vào đấy. Cuối cùng, ta cuối cùng cũng có thể tiêu diệt được cái thành phố chết tiệt này!”

Chắc hẳn còn ẩn núp tại thành phố này, hẳn ta phải nếm trải vị đắng bởi lũ tín đồ của giáo phái Axis.

“Này, người đã ở trong thành phố này bao lâu rồi?...À, nhân tiện, để tiến vào được thì người đã thay đổi hình dạng thành người quản lý suối nước nóng đúng không? Vậy quản lý thực sự bây giờ ở đâu? Có phải là một ông lão tóc vàng, ông ấy...”

“Ta ăn rồi.”

Hans thản nhiên đáp lại.

... Ăn ông ấy?

“Người... người nói gì cơ?”

“Ta nói, ta đã ăn ông ta rồi. Ta là một Slime, không phải ăn là một bản năng tự nhiên sao? Dù gì đi nữa, khả năng chuyển đổi hình dạng của ta chỉ hoạt động nếu ta nuốt sống được—”

–mục tiêu.

Khi Hans muốn nói đến đến điều đó—

“Cursed Crystal Prison.”

Một giọng nói lạnh lùng vang vọng khắp ngọn đồi tuyết.

“!? Ahhhh!?”

Với một âm thanh rạn nứt, bàn tay phải Hans cùng với nguồn nước bị ô nhiễm đóng băng ngay lập tức.

Với cánh tay phải bị đóng băng cùng với suối nước nóng, Hans bật ra một tiếng kêu thảm thiết.

Tôi nhìn về phía chủ nhân của giọng nói.

Người phát ra một vầng hào quang của Undead mạnh nhất, Lich – và cũng là Wiz. Không còn nhận ra được một Wiz nhẹ nhàng quen thuộc trước kia nữa.

Hans la hét cùng với bàn tay bị đóng băng, Wiz nhìn hắn ta bằng một khuôn mặt vô cảm.

“Điều kiện giữ vững sự trung lập của tôi—Không can thiệp đến quân đội Quý vương, là ‘đảm bảo rằng ngoài Mạo hiểm giả và Hiệp sĩ, quân đội Quý vương sẽ không làm hại dân thường, những người không tham gia chiến đấu’, đúng không?”

“Wiz, dừng lại! Mau hoàn tác phép thuật của cô đi! Wiz!”

Wiz không hề để ý đến tiếng kêu khóc của Hans.

“Trong những trận chiến, các Mạo hiểm giả mất mạng là không thể tránh khỏi. Hàng ngày họ lấy đi mạng sống của những loài quái vật, đó là kế sinh nhai của họ. Họ phải chuẩn bị tinh thần luôn cận kề cái chết bởi lũ quái. Hiệp sĩ cũng như vậy, lương của họ được trả bởi những người dân, và đổi lại, họ phải bảo vệ những người dân trong thành phố, và việc có thể hy sinh tính mạng là chuyện không thể tránh khỏi...”

“Wiz! Cô thực sự muốn chống lại tôi lại tôi ư!? Nếu chúng ta tung hết sức, cả khu vực này sẽ bị ô nhiễm...!”

Trước khi Hans kịp nói xong.

“Nhưng, ông lão quản lý suối nước nóng vô tội.”

Wiz nói với một vẻ mặt đau khổ.

Cảm thấy có ai đó đang kéo vào góc áo của mình. Tôi quay lại và thấy Aqua và Megumin đang dán dính sau lưng.

...Vậy ra đây chính là Wiz trong trạng thái nghiêm túc sao, cô ấy hoàn toàn khác.

Thậm chí, tôi còn cảm thấy có chút sợ hãi.

Darkness hạ thấp trọng tâm cơ thể, chuẩn bị để hỗ trợ cho Wiz bất cứ lúc nào.

Chết tiệt, ngay cả một người bình thường rất dịu dàng như Wiz cũng có thể trở nên nghiêm túc sau chuyện này.

Tôi cũng nên—

“Wiz! Xin lỗi nhưng tôi không định đánh nhau với cô đâu! Hãy để tôi hoàn thành công việc của mình rồi rời khỏi đây!”

Hans nói, và ngay trước mắt chúng tôi, hắn ta đập bẻ cánh tay đóng băng của mình.

Cánh tay đóng băng tan vỡ. Trong nháy mắt, một cánh tay lò mò mọc lên từ phần còn lại.

Hans bỏ cánh tay phải của mình lại và chạy thẳng về phía nguồn nước cuối cùng!

Phần 7

Chúng tôi không ngừng đuổi theo Hans.

Nhắc mới nhớ, nãy giờ chúng tôi cứ liên tục chạy tới chạy lui! Chuyện gì xảy ra vùi kỳ nghỉ của tôi vậy trời, tôi không đến đây để hành xác bản thân, mà là để dưỡng thương cơ mà!

“Kazuma! Con Slime đấy nhanh quá! Không phải Slime là loài mềm mại dễ thương, dính dính và di chuyển chậm chậm ư!”

Có vẻ như ấn tượng của Aqua về Slime cũng giống như tôi.

Nhưng cũng cần phải nói, con Slime mang lại cảm giác rất kỳ quái.

Nếu đã như thế, thì não của gã đó đâu?

“Hans-san, tôi sẽ không để anh phá hoại suối nước nóng đâu! Cursed Crystal

Prison!”

“!! Chết tiệt, quả nhiên tôi và cô thực sự không hợp nhau mà!”

Wiz đóng băng nửa dưới cơ thể của Hans bằng phép thuật của mình. Ngay lúc này, còn khoảng mười mét nữa là hắn ta sẽ chạm tới nguồn suối nước nóng cuối cùng.

Smile có kháng ma pháp rất cao, và cũng là Boss của loài Slime đột biến lại dễ dàng bị khuất phục bởi Wiz. Quả đúng là Lich.

Tuy nhiên...!

“Tôi vẫn còn con át chủ bài! Cô quá ngây thơ đấy Wiz, trước giờ vẫn vậy!”

Hans xé rách cánh tay phải của mình và ném xuống suối nước nóng.

“Ahh!?” x4

Ngoại trừ Hans và tôi, tất cả mọi người đều bất lực nhìn cánh tay đó bay một vòng cung tuyệt đẹp hướng về phía nguồn nước.

Còn tôi thì...

“Snipe!”

Tôi kéo dây cung, và sử dụng ‘snipe’ để bắn vào cánh tay đang trên đường bay.

“Cái...?!”

Hans kinh ngạc trợn trừng hai mắt, quay lại nhìn vào phía trước tôi và nguồn nước.

Nghiến răng, hắn ta xé phần thân dưới của mình thành từng miếng nhỏ rồi ném vào nguồn nước.

Độ chính xác của 'snipe' phụ thuộc vào chỉ số nhanh nhạy và may mắn của người sử dụng. Nhưng cho dù tôi có may mắn đến mức nào, cũng không thể cùng một lúc xử lý nhiều mục tiêu như vậy được.

"Aqua, sử dụng ma thuật nâng cao may mắn đi, cái phép mà cô sử dụng trong lần chơi trò búa kéo bao ấy!"

"Eh!? O, okay!"

Cái lần chúng tôi phải quyết định xem nên để ai ngồi ở khoang hành lí, Aqua đã sử dụng phép thuật với tên gọi 'blessing'.

Hãy sử dụng nó để nâng cao chỉ số may mắn của ôi!

"Blessing!"

"Snipe!"

Khoảnh khắc tôi được Aqua buff, độ chính xác và phạm vi của mũi tên được tăng cường, tất cả đều bắn trúng mục tiêu không trượt phát nào.

Thấy vậy, ngoại trừ tôi và Hans, tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

"Cái, cái gì thế hả! Đùa nhau à! Sao tỉ lệ chính xác lại cao kinh khủng vậy?"

Hans gầm lên giận dữ.

Megumin trả lời.

"Đừng có khinh vận may của anh ta! Có thể chỉ số của anh ta còn yếu hơn một pháp sư, nhưng anh ta đã sống sót trong rất nhiều cuộc chiến

chống lại những kẻ địch mạnh mẽ, đều nhờ vào vận khí của mình cả đấy!”

“Uy, khen hay chê vậy hả?!”

Tôi và Megumin đấu võ mồm trong khi đứng một bên nhìn Hans trở nên đông cứng. Tôi không còn cảm thấy lo lắng nữa.

Có vẻ như giống với cảm giác bất cần nhiều hơn là lo lắng.

Hans vật lộn trong đau đớn, rồi thêm lần nữa ném một bộ phận khác của cơ thể hẳn đi.

“Kazuma, bắn hạ, bắn hạ nó đi!”

Aqua hai tay chống nạnh cùng với một nụ cười trên gương mặt.

“Cứ để đó cho...!...Ah.”

“Huh? Sao vậy Kazuma?”

Aqua bối rối hỏi.

Với một tiếng bôm—một phần của cơ thể Hans rút tởm xuống suối nước nóng.

“Eh?” x5

Kể cả Hans, tất cả mọi người trừ tôi đều bật ra một tiếng kêu đầy ngạc nhiên.

“...Tôi hết tên rồi.”

“— Wah, wahhhh!”

Aqua phóng thẳng đến nguồn nước và muốn cho tay vào.

“Aqua-sama, đừng làm vậy! Một phần của cơ thể Hans-san đã rơi xuống suối nước nóng rồi! Mức độ ô nhiễm hoàn toàn khác so với lần trước!”

Aqua lò đi lò cảnh báo của Wiz và không chút do dự nhúng tay mình xuống.

“Ahhhh đau quá!Heal! Heal!Wiz, giúp tôi với, ống dẫn của nguồn nước cuối cùng sắp bị ô nhiễm rồi!”

Aqua chịu đựng vết bỏng và hồi phục bàn tay mình bằng phép thuật trong khi nhờ Wiz giúp đỡ.

“A, Aqua-sama ... Light of Saber!!”

Thấy Aqua như vậy, Wiz nắm chặt bàn tay mình, sử dụng quang ma thuật để cắt một phần của đường ống bị ô nhiễm.

Cô ấy chỉ cắt phần chứa nước bị ô nhiễm đi.

Trong trường hợp đó, chỉ cần vài ngày là có thể sửa chữa lại được.

Ngay khi tôi đang thở phào nhẹ nhõm...

Thì nghe thấy một thanh âm loảng xoảng tới từ Hans, cứ như là một thứ gì đó bị đập vỡ.

“Kazuma, Ka, Kazuma...!”

Megumin phát ra âm thanh sợ hãi, nhìn về phía bên kia.

Hans—Không, hình dáng của Hans trước đây đã—

“Thật...! Con Slime đó thật dễ thương! Đáng tiếc thật! Nếu nó không mang độc tính, tôi đã đem về nhà nuôi rồi!”

Não Darkness hình như đã mịn ra mất rồi, cô ta cứ liên tục nói mấy câu vớ vẩn.

Con Slime đó nở rộng ra bằng với căn biệt thự chúng tôi ở.

“To quá-!”

Phần 8

Đã không còn cách nào giữ lại hình dáng cơ thể, con slime phồng ra thành một quả bóng và đè nát cây cối xung quanh, hấp thụ chúng vào cơ thể mình.

“Oh không, Hans đang trở nên nghiêm túc! Wiz, chăm sóc gã đó đi! Sử dụng phép đóng băng lần trước ấy! Kết thúc trận chiến thôi nào!”

Chúng tôi phát ra tiếng la hét thất hanh, bắt đầu tháo chạy tán loạn. Cả bọn liên tục né tránh để không bị Hans hấp thụ.

“Bây giờ cơ thể của Hans-san đã quá to lớn, phép thuật đó không đủ mạnh để bao phủ hết! Nếu tôi không lấy mana từ ai đó.....!”

Wiz cầu xin tôi hỗ trợ. Ngay bây giờ, người duy nhất có thể cung cấp Mana cho Wiz là ...!

“Megumin! Bây giờ là lúc em cần phải hy sinh rồi đấy! Mana của anh không thể đủ được, và lấy Mana từ Aqua sẽ khiến Wiz yếu đi!”

“Em á!? Không không, Em không muốn! Em thà thối bay hấn bằng Explosion còn hơn!”

“Đừng làm thế! Em sẽ khiến cả ngọn đồi bị ô nhiễm mất!”

Aqua nghiêm khắc ngăn Megumin lại. Darkness bắt đầu cởi áo giáp của cô ra một cách ồn ào.

Này, cô—!

“Cô đang làm gì thế? Tại sao lại cởi áo giáp của mình ra...”

“Nếu đối thủ là một con slime, áo giáp sẽ trở nên vô dụng. Chúng sẽ len lỏi qua kẽ hở của áo giáp, nên có mặc cũng như không thôi.”

Darkness cởi bộ áo giáp yêu quý của mình ra và trở về với thường phục hàng ngày. Óc của cô chắc chắn đã trở thành một đồng bã đậu rồi.

“Và tôi thích bộ giáp này. Anh đã sửa nó cho tôi, nếu phải nhìn nó bị hòa tan hoặc là bị phá hủy thì thật đau lòng.”

Sau khi nói vậy, Darkness ném luôn cả thanh kiếm của mình sang một bên.

Đòn tấn công vật lý vô dụng trước slime.

Vì nó đã trở nên vô dụng, cho nên cũng không nhất thiết phải cầm cái vũ khí nặng trĩu này nữa.

“Hey tại sao cô lại lột hết ra thế! Chạy đi!”

Tôi nắm tay Darkness và đẩy cô ta về phía nguồn suối.

Và ở đó là—

“Wahhhh! Kazuma! Kazuma-sama giúp tôi ahhh!”

Trong khi Hans đang tiến đến, Aqua không chịu chạy trốn mà vẫn để tay trong nguồn suối và khóc lóc cầu cứu.

“Cô đang làm gì thế hả đồ ngốc!Đừng bận tâm đến chuyện đó bây giờ và chạy đi!”

“Nhưng, nhưng! Nếu không bảo vệ nơi này, tín đồ của tôi sẽ...!”

Darkness đứng chắn trước mặt Aqua trong khi cô vẫn cố thanh lọc suối nước nóng mà không để ý đến cơn đau.

Sắc mặt của Wiz trở nên tái mét, có vẻ như cô đã nhận ra điều gì đó, và đi đến bên Aqua.

“Kazuma, chúng ta nên làm gì đây!? Anh luôn có những mảnh lưới bắn thủ tất tay mà! Nhanh nghĩ ra biện pháp gì đi chứ!”

“Tại sao, em... ! Cô nói những mảnh lưới bắn thủ là có ý gì đấy hả! Chết tiệt, rồi anh sẽ nghĩ ra! Nên em cứ lo việc của mình đi đã!”

“Việc, việc của em?”

Megumin ôm cây trượng của cô và cuống cuồng hỏi.

“Chỉ có việc duy nhất một việc mà em có thể làm! Đó là tung đòn kết liễu vào con boss! Hãy sẵn sàng cho phép thuật của mình và đứng sẵn ở gần tên đó chờ thời cơ đi!”

Sau khi đưa ra mệnh lệnh, tôi bỏ qua con bé Megumin cứ liên tục vung vẩy cây trượng của mình và hướng đến chỗ Hans.

Khối chất nhầy cục cựa màu đen chưa thỏa mãn với cây cối, và thậm chí còn nuốt chửng cả đá lẫn cát.

Sau khi thoát khỏi hình dạng con người, có vẻ như nó chỉ hành động theo bản năng.

Hans không tấn công chúng tôi, nó chỉ ngẫu nhiên bất cứ thứ gì xung quanh và chậm chậm tiến đến nguồn suối.

Vũ khí ở trong tay và những skill mà tôi có không thể nào tổn thương được nó.

Bạn có thể nói rằng tôi đã hoàn toàn bó tay.

Thậm chí kể cả khi tôi dùng “freeze” lên người của nó, một chút hiệu quả cũng không xảy ra.

Và Hans đang ở rất gần chỗ của Aqua và những người khác, ở khoảng cách như thế này không thể sử dụng “Explosion” được.

Thật ra, chúng tôi chỉ cần bỏ chạy nếu Aqua từ bỏ suối nước nóng.

Tuy nhiên, Aqua người bình thường luôn hèn nhát lại chọn đúng lúc này để chúng tỏ lòng can đảm của mình.

Tôi đã sử dụng hết tất cả mũi tên, nên thậm chí còn không thể thu hút sự chú ý của Hans...

... Không, chờ đã.

Nếu Hans hiện tại chỉ hành động theo bản năng.

Nếu tôi sử dụng thứ đó trước mặt nó...

“Aqua-sama, thậm chí ngay cả khi tôi vắt kiệt tất cả mana của mình, tôi cũng không thể đống băng Hans-san với cơ thể khổng lồ như thế! Rút lui thôi! Mọi người ở Giáo phái Axis cũng không muốn Aqua-sama bị thương đâu!”

“Không! Nếu tôi bỏ chạy, ai sẽ bảo vệ tín đồ của tôi! Nếu ngay cả ngôi nhà của tín đồ của mình cũng không bảo vệ được, vậy thì sự tồn tại của tôi còn ý nghĩa gì nữa không!? Còn nữa, thi triển “freeze” giúp tôi!”

Aqua từ chối lời thỉnh cầu của Wiz, và thậm chí yêu cầu cô thi triển “freeze”.

Ở đằng kia là con bé Megumin đã chuẩn bị phép thuật của mình và sẵn sàng thi triển, cùng với Wiz đang rung lắc chân tay để chuẩn bị tinh thần.

Darkness đặt bộ áo giáp yêu quý của mình và thanh kiếm xuống dưới chân cùng với ...

Món quà cô mua ở quầy lưu niệm cùng với tôi.

“Darkness, đưa những thứ đằng dưới chân cô để tôi giữ cho!”

“? Thứ đó?— những món quà đặc sản này?”

Cô ấy ngoan ngoãn mang những gói quà chạy đến bên cạnh tôi.

Tôi lục ba lô của mình và cũng lấy phần của mình ra.

Đó là bánh bao cổ truyền và bánh bao nhân thịt tôi đã mua từ tên elf có đôi tai tròn và gã người lùn không có râu mép.

Tôi ném chúng vào Hans.

“Ah! Anh đang làm gì thế, thật là lãng phí! Anh sẽ bị phạt vì lãng phí thức ăn, Ka...Zuma...”

Darkness đã muốn chỉ trích hành động của tôi, nhưng lại không nói nên lời sau khi nhìn thấy phản ứng của Hans.

Hans hạnh phúc ăn thứ mà tôi ném.

Có vẻ như slime khá giống con người, so với cây cối và đá sỏi, chúng thích những thứ có hàm lượng protein và calo cao.

Tôi nắm lấy tất cả món quà mà Darkness mang theo...!

“Không, anh không thể Kazuma! Tôi định dành tặng chúng cho người cha yêu dấu và những người hầu của ông ấy...”

Tôi giả vờ như chưa nhận ra là Darkness đã biết ý định của mình, và mang những thứ đó ném về hướng ngược lại với suối nước nóng.

“Cô có thể mua quà lưu niệm lúc nào cũng được mà! Tôi sẽ đi mua chúng cùng cô! Đừng buồn nữa và chạy đi!”

Ngay lập tức Darkness trưng ra cái bản mặt rầu rĩ, tôi kéo cô ta đi và hội nhóm với Aqua cùng những người khác.

Hans có vẻ như thích thú với những món quà và tiến đến hướng đó.

“Wiz, sau khi thổi tung Hans thành nhiều mảnh, cô có thể đóng băng chúng không?”

“Nếu kích cỡ Hans-san bằng một nửa bây giờ, tôi có thể vừa đủ làm điều đó với lượng mana còn lại của mình...”

Vừa đủ... Tốt!

“Aqua, Wiz sẽ đóng băng Hans khi hắn ta bị chia thành nhiều mảnh, cô có thể thanh lọc suối nước nóng một mình được chứ?”

“Tôi, tôi có thể! Đây là trường hợp khẩn cấp, tôi sẽ cho anh thấy khả năng thật sự của mình!”

Có vẻ đáng tin cậy đấy.

“Tôi chỉ cần bảo vệ mọi người khỏi Hans trong khi hắn nổ tung phải không?”

“Đúng vậy, tôi tin tưởng cô.”

Vào những lúc như thế này, chúng tôi chỉ có thể trông cậy vào cơ thể cứng rắn của Darkness.

Aqua sở hữu một thánh tích có thể bảo vệ cô khỏi những trạng thái bất lợi như trúng độc. Cô và cái con nảo mịn Darkness có thể trụ được trước độc dược của quân đội Quý vương.

... Có lẽ vậy.

Tôi nhớ cô gái này đã học rất nhiều kỹ năng tăng cường khả năng kháng hiệu ứng bất lợi của mình.

Lợi ích của một người chỉ chú trọng vào phòng ngự như cô ta chỉ có thể nhận ra vào những dịp nguy cấp như thế này. Tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài tin tưởng.

Hans vẫn đang thưởng thức những món quà của Darkness trước mặt cả bọn.

Miễn nhiệm mọi sát thương vật lý, khả năng kháng phép cao.

Bạn sẽ chết vì độc của nó chỉ với một cái chạm, và đánh bại nó sẽ làm ô nhiễm môi trường.

Sao tôi lại gặp một kẻ thù phiền phức như vậy nhỉ?

Sao tôi thấy kì nghỉ ở suối nước nóng của mình có gì đó sai sai?

Quả đúng như đã đoán từ trước, vận khí của tôi không hề tốt chút nào cả.

“Kazuma, em phải đợi thêm bao lâu nữa!? Em đã sẵn sàng để tung ra một đòn cực kỳ hoàn mỹ!”

Megumin đã gỡ bỏ băng bịt mắt của mình ra, con bé trở nên kích động cùng với đôi mắt màu đỏ tỏa sáng.

Sau khi ăn hết những món quà, Hans cuối cùng cũng hướng đến chúng tôi.

Có lẽ nó đang tìm kiếm con mồi mới, hoặc bị điều khiển bởi những ý thức còn sót lại.

Tôi đưa tay về phía Wiz.

“Khi tôi nói bắt đầu, Wiz sẽ hấp thụ mana của tôi— đừng để tôi chết là được.”

“Eh!?”

Tôi nghe thấy Wiz kêu sợ hãi.

“... Vậy thì, làm đi Megumin— Tấn công!”

“Để nó cho em! Ăn Bạo liệt Ma pháp của ta này! Explosion—!!”

Tôi mục kích được cảnh tượng Megumin thổi bay Hans thành từng mảnh với Explosion, và những mảnh vụn của nó bay tung tóe.

Trong khi Darkness bảo vệ cả bọn, tôi có thể cảm nhận được mana cũng như ý thức của mình đang biến mất.

Chỉ những lúc như thế này, những đồng đội của tôi mới trở nên đáng tin cậy, đành phải để lại mọi chuyện cho bọn họ lo vậy.

Phần 9

Nhiều ngày sau.

Như một người hùng đã cứu rỗi thành phố—

“Wooo... tôi, tôi đã cố gắng rất nhiều...! Tôi, tôi thật sự đã làm hết sức có thể... nhưng...!!”

Cùng với Aqua đang khóc lóc, chúng tôi quay trở về Axel.

“Nói thế nào nhỉ... lần đầu tiên em thật sự cảm thấy thông cảm với Aqua ...”

Megumin đang an ủi Aqua trong thùng xe bằng đá.

Aqua tiếp tục nhìn ra ngoài cửa sổ và sụt sịt.

— Chúng tôi đã tiêu diệt Hans. Darkness đã đóng vai trò là một tank, bảo vệ chúng tôi khỏi bị thương bởi những mảnh vụn của Hans. Sau khi hút mana từ tôi, Wiz đóng băng phần còn lại.

“... Tôi tự hỏi cha và những người hầu liệu có thích thứ này không...”

Darkness đang cầm những đặc sản địa phương và tự lảm bảm một mình đầy mong đợi.

Cô nàng này thực sự bị father-con nghiêm trọng rồi. (Edit: Một biến thể của Lolicon ấy mà :v)

Tôi rời mắt khỏi Darkness đang phấn kích và nói với Aqua.

“... Cô không biết mọi việc đều có mức độ của nó sao?”

“Chẳng có ích gì cả, bởi vì tôi đã nghĩ nguồn nước sẽ bị ô nhiễm nếu tôi không dốc toàn lực...! Wahhh, tôi đã rất cố gắng, điều này thực sự rất quá đáng ahhhh!”

Tôi bỏ qua Aqua đang khóc lóc và nhìn qua Wiz đang hấp hối.

Khuôn mặt tái mét của cô gần như trở nên trong suốt, như thể là cô có thể biến mất vào bất cứ lúc nào... Hey, điều đó tệ thật đấy—!

“Hey, cô ta sắp biến mất rồi! Cô ấy đang biến mất!”

“Darkness, chuyển sức sống của cô cho cô ấy! Chuyển một ít cho Wiz ngay!”

“Tôi, tôi hiểu rồi! Đến đây Kazuma, lấy nó đi!”

Tôi cuống cuống nắm lấy Wiz ở trong xe.

Tôi sử dụng “Drain touch” vào Darkness người có sức sống mãnh liệt nhất trong chúng tôi và chuyển nó cho Wiz.

Thấy Wiz sắp sửa biến mất hồi phục trước mặt mọi người, chúng tôi thờ dài nhẹ nhõm.

Vào lúc này.

Aqua người đã nhìn cửa sổ suốt—

“Tôi chỉ muốn thanh tẩy suối nước nóng với tất cả sức mạnh của mình! Tại sao họ lại tức giận như vậy chứ!”

Cô ấy bắt đầu khóc lóc về điều đó một lần nữa.

—Sau khi chúng tôi báo cáo với Công hội Mạo hiểm giả rằng chúng tôi đã đánh bại boss của quân đội Quý vương, là những người giải quyết được vấn đề ô nhiễm, chúng tôi nhận được rất nhiều sự biết ơn từ mọi người.

... Cho đến khi họ nhận ra sự thật rằng suối nước nóng không còn chảy nữa.

Sau khi tôi bị hút cạn mana và mất đi ý thức, Aqua dùng hết tâm trí của mình để thanh lọc suối nước nóng.

Cuối cùng, cô ấy chuyển tất cả nước ở trong nguồn thành nước ấm.

Như một ảnh hưởng bên lề, cô Lich xinh đẹp đã gần như hoàn toàn bị thanh tẩy bởi phép thuật mạnh mẽ đó.

Tổng kết lại, mục tiêu của quân đội Quý vương- cắt đứt con đường tài chính của giáo hội Axis đã được Aqua hoàn thành.

Lý do chủ yếu để thu hút khách du lịch của thành phố đã biến mất.

Thường thì, chúng tôi sẽ bị bắt phải trả một khoản đền bù rất lớn.

Tuy nhiên, bởi vì Aqua làm thế để cứu lấy giáo hội— cũng như thành phố này—, mọi người đã tha thứ cho cô. Và rồi, cả khoản tiền thưởng từ việc hạ gục Hans đã bị tịch thu.

Chúng tôi đã định dịch chuyển về ngay Axel bằng phép thuật của Wiz, nhưng trạng thái của cô không tốt, nên thay vào đó chúng tôi đã phải thuê một chiếc xe.

“Nghe tôi này! Hai người nghe tôi này! Làm ơn, hãy lắng nghe tôi!”

“Điều gì vậy, chiếc xe này đã lắ lư đủ rồi, cô có thể không lắ tôi nữa không!?”

“Nói đi, tôi không phiền đâu.”

Aqua đang nhìn Megumin và Darkness nói:

“Lý do mà sự cố lần này trở thành như vậy... là bởi vì sức mạnh của tôi quá lớn. Thậm chí cả Darkness hậu đậu và Megumin điên khùng... Đau đấy! Ng, nghe hết lời tôi đã! Hai người họ chắc phải nhận ra thân phận thật sự của tôi rồi phải không?”

Aqua người đã bị quật ngã bởi Darkness và Megumin không chịu nhượng bộ.

“Đã đến lúc mấy người tin rằng tôi là một vị thần đích thực rồi đúng không!?”

Sau khi nghe điều Aqua nói, hai người họ trở nên im lặng.

“... Kazuma, hãy đi đến một suối nước nóng hiệu quả hơn lần sau nhé.”

“Đúng vậy, một con suối có thể chữa chúng bệnh tâm thần ấy.”

“Tại sao các cô lại không tin lời tôi!?”

Toa xe rất ồn ào.

Đặc biệt là tiếng khóc của Aqua.

Chương kết

– Văn Phòng Của Giám Mục–

“— Bản báo cáo kết thúc ở đây. Mọi hiểm họa đã được giải quyết”.

Sau khi đọc lại bản báo cáo được trình lên, tôi thở một hơi dài để điều chỉnh lại nhịp tim vốn đang rối loạn cả lên của mình.

Vị tu sĩ dâng bản tường trình lên ắt cũng như tôi bây giờ vậy, bề ngoài thì trông vẫn hoàn toàn bình thường, nhưng những cảm xúc hạnh phúc bên trong thì lại như sắp vỡ òa ra vậy.

Mới vừa đây thôi, ông ta vẫn còn đang nhắm mắt lại và miệng thì không ngừng thốt lên những lời cảm ơn.

“Một mình đơn độc thanh tẩy toàn bộ suối nước nóng của cả một thành phố. Không những thế, chất độc từ boss của quân đội ma vương là Hans và những phần cơ thể của hắn cũng đã được dọn sạch—”.

Giọng của ông ta run lên khi đọc bản báo cáo.

“Nếu muốn thanh tẩy hoàn toàn những gì còn sót lại của một thống lĩnh quân đội ma vương, chúng ta sẽ cần một lượng lớn các vị đại tu sĩ làm việc trong vòng vài tháng để hoàn thành. Thế nhưng—”.

“Đúng vậy, và... dung mạo của con người vĩ đại ấy...”.

Vị tu sĩ tới để tường trình nói bằng một giọng đầy cảm xúc. Giọng ông ta run lên.

“Mái tóc xanh, đôi mắt xanh thắm cùng màu, khoác trên mình một bộ áo cánh với dáng vẻ cao quý và vẻ đẹp rạng ngời”.

Thật sự đúng là như vậy.

Ông ta như sắp ngất đi vì quá đỗi hạnh phúc.

“Liệu chúng ta nên làm gì tiếp theo đây? Liệu chúng ta có nên thông báo tin này đến cho mọi tín đồ không?...”.

“Dĩ nhiên là ta sẽ làm như thế. Tuy nhiên, chúng ta cần phải thông báo cho họ biết một cách thật kín đáo. Con người vĩ đại ấy sẽ còn có thể tới thăm thành phố này lần nữa. Tới lúc đó, chúng ta phải dặn họ là không được cư xử quá trang trọng, và cũng không được nói chuyện với vị ấy một cách xuông xả được... Ngoài chuyện này ra, tình trạng của nguồn nước đã được thanh tẩy như thế nào rồi?”.

“Vâng, nước nóng đúng là không còn tuôn ra nữa, nhưng mà...”.

“Nếu ta đoán không nhầm, bây giờ đó đã trở thành loại nước có công dụng chữa lành vết thương và rất hữu hiệu trong việc đẩy lùi bọn undead đúng không?”.

“Đúng vậy ạ, nước thánh cũng trở nên rất là công hiệu... Nói cho đơn giản thì, thay vì quản lý mấy suối nước nóng này, lợi nhuận thu được từ việc buôn bán nước thánh sẽ cao hơn rất nhiều”.

Đó là chuyện đương nhiên rồi.

Dù sao đi nữa thì, con người tuyệt vời ấy đã dùng hết toàn bộ công lực của mình để thanh tẩy nó, kết quả này là hoàn toàn bình thường.

“... Nhân nói tới đây, chúng ta có vẻ như đã tạo thêm gánh nặng cho người với những khoản nợ vô cùng lớn...”.

“... Chúng ta phải nên làm gì tiếp theo đây, theo ý của ta thì mọi người nên tiếp tục giả vờ như không nhận ra danh tính thật sự của người để người có thể tiếp tục tới thăm thành phố này một cách thư thả nhất...”.

Tôi trả lời.

“Hay là như thế này. Chúng ta sẽ gửi một sứ giả tới Axel, và trả lại số tiền bồi thường bằng một cách nào đó...”.

“... Quả là cao kiến, vậy thì hãy làm như thế đi. Nếu nói đúng ra thì chúng ta nên cảm ơn nữ thần vì đã giải cứu thành phố này và xin lỗi vì đã làm phiền ngài với đồng tiền nợ...”.

Hãy chờ cho đến khi con người vĩ đại ấy tới thăm thành phố này một lần nữa và—

Vị tu sĩ cúi đầu.

“Vậy thì thưa Zesta-sama, tôi sẽ làm theo những điều ngài căn dặn—”.

“Được, hãy làm đúng như những gì ta đã bàn”.

Ông ta cúi chào tôi lần nữa sau khi nghe tôi trả lời và rời khỏi phòng.

Tôi đọc bản báo cáo lần nữa và thốt lên một cách đầy biết ơn.

“Đại diện cho toàn thể các tín đồ, con xin chân thành cảm ơn người, Aqua-sama—!”.

– Trở về từ chuyến hành trình –

“Nhà—!”

“Cô không thể nói “Tôi về nhà rồi đây” một cách đàng hoàng được hay sao?”.

Aqua mở cửa căn biệt thự một cách phấn khởi và bước vào mái nhà mà chúng tôi rời khỏi cách đây vài ngày.

Tôi đã làm chuyện quái gì trong kì nghỉ này nào?

Như mọi khi, tôi bị kéo vào một vài rắc rối nào đó, và trước khi kịp nhận ra thì bản thân đã cảm thấy mất hết cả hứng thú rồi.

Thôi bỏ qua đi, dù sao thì tôi cũng đã tắm suối nước nóng và đã đi vào phòng tắm chung cho cả nam và nữ...

... Phòng tắm chung.

Hmm? Liệu đó có thật sự là một phòng tắm chung đúng nghĩa không nhỉ?

Chẳng phải người tắm chung với tôi duy nhất là bà chị Wolback sao?.

Và bà chị đó cũng quấn khăn quanh mình rất kĩ nữa.

Trong dinh thự này, đúng là tôi đã từng tắm chung với Megumin và Darkness trước đây.

.... Hmmm, thế thì có sao chứ?.

Bây giờ nghĩ kĩ lại thì, không phải sẽ tốt hơn nếu tôi không đi nghỉ ngay từ đầu sao?

Ara...

“Có chuyện gì vậy? Tại sao mặt cậu lại trông bí xị thế? Liệu đây có phải là trò gì mới không thế?”.

“Tôi chỉ đang bắt chước cô thôi. Nhìn y chang gương mặt của cô đúng không nào?”.

Trong khi tôi bận vật lộn với Aqua đang nhào lên người tôi, Darkness nói.

“Thiệt tình, chúng ta vừa mới về tới nhà, chẳng lẽ 2 người không nghỉ tí đi được hay sao? Uống một chút trà và hạ hỏa đi nào, cả 2 người”.

Cô ấy cởi bỏ bộ áo giáp của mình trong khi nói và đi về phía chạn bát đĩa ngay sau đó.

“Phew, chỉ có nhà mới làm em cảm thấy thoải mái nhất—Mặc dù là nói như vậy thật là không phải khi em chính là người khơi mào chuyến đi này”.

Megumin nói trong khi con bé nhảy lên ghế trong phòng khách.

“Nè Megumin, chỗ ngồi linh thiêng đó là của chị”.

“Nếu chị muốn nó thì hãy quyết định bằng một trò chơi đi”.

Megumin lôi ra cái trò chơi cò mà mình rất giỏi ra và bắt đầu chiến đấu với Aqua.

Tôi ngồi ở phía cuối băng ghế và nhìn họ xà quần nhau. Darkness tới bên cạnh với những li trà mình mới pha.

Cái cô này lúc nào cũng vụng về cả, tôi không ngờ cô ta lại có thể pha trà được cơ đấy.

“Nah, Megumin, em đang dùng con đại ma pháp sư của mình một cách láu cá quá đấy. Đây, đổi với chị con thập tự quân vô dụng này, hãy trao đổi nào”.

“Về mặt chiến thuật thì em không cần con thập tự quân đó. Em từ chối vụ trao đổi này. Tới lượt chị đấy Aqua”.

“Hey, ừm, ờ thì, tôi biết là 2 người đang bàn về trò chơi, nhưng mà...”.

Tôi nhấp trà trong khi lắng nghe họ nói chuyện một cách vô tư.

Có thể là do mới từ chuyến hành trình trở về cho nên bầu không khí thư giãn lúc này rất là dễ chịu.

Tuy nhiên, chắc chắn luôn có chuyện gì đó xảy ra trong những lúc như này.

Tôi có thể đoán trước được từ mớ kinh nghiệm trước đây của bản thân.

“Megumin! Nah, Megumin có ở đây không!? Và anh Kazuma cũng có ở trong nhà không ạ!?”.

Cùng với giọng nói đầy lo lắng, có ai đó đang đập rầm rầm lên cửa dinh thự.

Thấy chưa, tôi đã bảo mà.

“Tới đây, tới đây! Có phải là Yunyun đó không? Có chuyện gì thế, em gặp rắc rối gì à? Nói cho anh nghe nào, dù cho đó có là boss của quân đội Ma Vương hay một mục tiêu truy nã, anh cũng chấp hết cả”.

Tôi huyền thuyên một hồi trong khi mở cửa. Yunyun chớp mắt liên tục ở bên ngoài.

Mặt con cô bé đỏ ửng như quả cà chua chín.

Con bé trông như thể là sắp hết hơi tới nơi vậy, chuyện gì đã xảy ra vậy nhỉ?

“Erm, erm... Chuyện này có vẻ đột ngột.... nhưng mà....”.

Yunyun mím chặt môi mình lại trong khi cố lấy hết can đảm của mình.

Tôi tiếp tục uống trà trong khi động viên cô bé tiếp tục nói bằng một gương mặt bình thản.

Tôi đã không còn ngán bất cứ thứ gì nữa sau khi quen với mấy thứ kiểu này rồi.

“Có chuyện gì vậy Yunyun? Cậu kiếm tó à?”.

Megumin đứng dậy. Yunyun lắc đầu và nhìn thẳng vào mặt tôi.

Vậy là kiếm tôi à? Tôi không quan tâm rắc rối đó là gì hết — cứ mang nó tới đi!

Yunyun hét lớn về phía tôi kẻ vẫn đang thong thả uống trà.

“Em...! Em... !! Em muốn có con với anh Kazuma!!!”.

Tôi phun hết toàn bộ trà trong miệng ra ngoài.

NEXT

EM MUỐN CÓ CON VỚI KAZUMA-SAN!

RỒI RỒI!

CẬU TÍNH LÀM THIỆT ẮC HẢ, YUNYUN!?

CÔ NHÓC NÀY NÓI CÁI GÌ MÀ ĐỘT NGỘT QUÁ VẬY?

...ĐÂY CÓ PHẢI LÀ MỘT TRÒ CHƠI KIỂU LÀM MẸ KHÔNG HẢ?

ĐAM MẤY NGƯỜI...TUI HIỂU RỒI, LÀ MẤY NGƯỜI GHEN VỚI CON BÉ ĐÚNG KHÔNG?

.....

A, DÙ SAO THÌ HÃY THEO EM VỀ VÙNG ĐẤT CỦA HỒNG MA TỘC CÁI ĐÃ!

この素晴らしい世界に
祝福を! 5

EXPLOSIVE CRIMSON MAGIC LET'S GO!

COMING SOON!!

SAO
CƠ...?

HỬ
...?

HE

Những
sao tự
đưng
lại nổi
hừng

RỒI, CỬ
ĐỀ CỦA
HÀNG TÔI
TRÔNG
CHO...

CÔ
TÍNH ĐẾN
ALCANRETIA
PHỐ SUỐI
NƯỚC NÓNG
SAO?

HE

Hắn là
có ẩn
khuất
gì đó
đây

Để
nghĩa
thử qua
tâm trí
họ coi

BỘ TỬ
VÔ DỤNG

BAN PHƯỚC
LÀNH ĐẾN
THẾ GIỚI
TUYỆT VỜI
NÀY! 4

HAY
CÔ MUA
BÚP BÈ
NỮ THẦN
ERIS ĐI?
BẢO ĐẢM NÓ
SẼ MANG
VẬN MAY
ĐẾN CHO
CÔ

THỬ
QUÝ CÔ!
CÓ VẺ VẬN
HẠNG ĐANG
BỦA VẬY
CÔ

TÂM TRÍ
CỦA WIZ

VỚI VANIR
-SAN CŨNG
RẤT THÍCH
BÚP BÈ MÀ,
MÌNH SẼ MUA
TẶNG ANH...

CHAO
ÔI, ĐÂY
HẸN SẼ
GIÚP ÍCH
CHO CỬA
HÀNG
ĐÂY...!

ĐÚNG LÀ MÌNH
HAY TẠO RA BÚP
BÈ, NHƯNG ĐAU
CÓ NGHĨA LÀ MÌNH
THÍCH BÚP BÈ

Với mình sẽ
nhận hiệu ứng
thanh tẩy nếu
chạm vào con búp
bê đó mà

**Trần
ngâm**

NHÀ THỜ TRONG ĐÓ CÓ HẦM KIA NGỤC LV100, HẸN CÓ NHIỀU KẸ MẠNH LẮM ĐÂY

MA THUẬT SỬ MEGU-MIN

VUU VUU

ũ

ũ

ũ

ũ

DÂN LÃNG A

MA PHÁP SỬ-SAMA CỦA MA HỒNG TỘC

THÀNH PHỐ NƯỚC NÓNG BỊ TẤN CÔNG BỞI NHỮNG QUÁI THÚ RẤT HUNG TỌN

CỨ ĐỂ ĐÓ TA LO

FUU... THÔI ĐÀNH VẬY

♠

♠

♠

Trong đầu mếm này không có gì khác ngoài bực lời phớ sáo

Wah ha ha ha

VỚI MA THUẬT CỦA MÌNH! TA SẼ CHO CHŨNG CHÁY RA TỎI! CỨ CHỜ ĐI, HAHHAHA!

♠ ♠

THÁNH
THIỆN LÀM
SAO...!

OA

AAA!
AQUA
-SAMA!

OA
VỚI
AQUA
THÌ

AQUA
-SAMA!
XIN BẮT
TAY TÔI
VỚI!

AQUA
-SAMA,
XIN HÃY
KÝ TÊN
CHO TÔI
TÔI
CÓ THỂ
CHỤP ẢNH
VỚI NGÀI
CHỦ

THÔI,
THÔI NÀO,
TA CÓ
TRỐN ĐI
ĐÂU ĐÂU
CHỦ?

NGÀI
ẤY THẬT
CAO QUÝ

HÃY LÀM
NHỮNG BÈ
TÔI NGOAN
ĐỪNG ĐÁNH
NHAU CHỦ?

FU
[LOLI]

A
A

LẤP
TA TỪ
CHỐI!

MAU
TỰ ĐẦU
THỦ ĐI

VỚI
DARK
NESS

LÁNH...

TA
TIN VÀO
NỮ THẦN
ERIS

TA SẼ
KHÔNG TỪ BỎ
ĐỨC TIN CỦA
MÌNH DÙ GIÁO
PHÁI AXIS CÓ
LÀM GÌ TA ĐI
CHĂNG NỮA

...
THẾ
THÌ

BẢN THAY CỦA KEC. MMSUZUZU

TA
CŨNG
XIN
HẠN
HẠN
LỜI

Á
NGƯỜI
LÀM GÌ
THẾ HÀ!?
THÔI
NGAY...

TA
SẼ TRA
KHẢO
VỚI THÂN
KÁC CỦA
NGƯỜI
VẬY

Á
♥

KAMETE
Ư Ư

OAI AI AI
AI A

MỒ
Qủa
này
cũng
khá
đầy

ĐỂ
RÌNH
TRỘM
NHÓM
NỮ

KU
KU
KU
KU

VỚI
KAZU
-MA
THÌ

KHÔNG
NGOÀI
DỰ
ĐOÁN

KU
KU
KU
KU
KU

KU
KU

...CÔ NHỎC NÀY ...

HMMM ...?

NHẢY

RA LÀ VẬY, GIỜ THÌ HIỂU RỒI

NHUNG THAY VÌ NHÌN TRỘM, SAO NHỎ KHÔNG GIA NHẬP LUÔN CHỨ...

FUFFU, ĐÚNG NHÌ, MEGUMIN

SUỐI NƯỚC NÓNG VUI QUÁ NHÌ YUN YUN

VỚI YUN YUN

Good Luck

MÀ THÔI ĐĂNG NÀO HỌ CŨNG QUYẾT RỒI MÀ!

Short story 1: Kẻ trai trị Undead của hiệp hội khu phố!

_ "... Ai đó đã đã mang hàng thật đến đây vậy."

Trời cũng đang bắt đầu xế chiều.

_ "Cậu bị cái gì thế!? Tại sao cậu lúc nào cũng keo kiệt với tôi vậy!? Tất cả những gì cậu làm chỉ khiến cho cuộc sống của tôi khó khăn hơn thôi, Kazuma là đồ bủn xỉn từng các!"

Ở nghĩa trang nằm tại thị trấn, Aqua và tôi đang cãi lộn với nhau.

_ "U-, Uhm... Tôi xin hai người đấy, mọi người sẽ đến đây sớm thôi, nên..."

Wiz, người đã bị Aqua dùng vũ lực kéo đến đây, đang cố gắng để hòa giải tình hình.

Điều này xảy ra vào buổi chiều hôm qua.

Trong tất cả nhiệm vụ ở Guild, một trong số chúng là nhiệm vụ 'trở thành nhân viên ở hiệp hội khu' phổ cho 'cuộc thi thử thách lòng can đảm'. Aqua đã chấp nhận nhiệm vụ đó, nhưng...

_ "Cô bị bại não à!? Nó chỉ là cuộc thi thử thách lòng can đảm được tổ chức bởi hiệp hội khu phố thôi mà, nên đừng có mang một Undead thực sự đến đây chứ! Thêm nữa, tổ chức một cuộc thi can đảm mà lại mang đến 'một thứ không đáng sợ' chút nào đến đây làm gì?"

_ "Cái-!? Ý cậu nói là Wiz trông không đáng sợ ư!? Ý cậu là mấy con ma đi lạc ngoài kia còn đáng sợ hơn ư!? Xin lỗi đi! Xin lỗi vì đã động vào lòng tự trọng của một Lich đi! Và Wiz nữa, Làm ơn thử nói gì đó với biểu cảm đáng sợ đi!"

_ "A-, Aqua-sama, Uhm, thật ra những lời nói của cô khiến tôi đau lòng hơn..."

Nhưng chúng tôi biết làm gì đây?

Tôi chắc là Guild định thuê một vào mạo hiểm giả để đóng giả làm quái vật, nhưng nếu cứ như này, thì cuộc thi thử thách can đảm này sẽ bị con ngốc này phá mất thôi.

Có lẽ đã nhận thấy được sự lo lắng của tôi —

_ "Uhm... mọi chuyện sẽ ổn thôi. Cứ giao nó cho tôi! Mặc dù tôi có như thế nào, thì danh hiệu kẻ cai trị Undead không phải chỉ đặt cho vui đâu. Tôi chắc chắn sẽ hù họ sợ té đái thì thôi!"

Wiz nắm chặt tay và tuyên bố như thế.

Mặt trời cũng đã sắp lặn, và cái nghĩa trang bắt đầu trông giống một cái nghĩa địa thực sự.

sau đó —

_ "Hoàn hảo! Cho dù có nhìn kiểu gì thì đây vẫn chắc chắn là một con Zombie!"

_ "... Cô thực sự rất có tài năng khi gặp mấy chuyện này đấy."

Aqua gật đầu thỏa mãn và trên tay là mấy dụng cụ vẽ.

_ "N-, Nó có thực sự tuyệt vời đến thế sao? Mặt tôi bây giờ trông như thế nào vậy...? Tôi nói rằng tôi sẽ hù mọi người nhưng có lẽ tôi không nên làm quá đâu..."

Wiz, người vừa được Aqua trang điểm đẳng cấp như Hollywood, nói một cách lo lắng.

"Thì, tôi nghĩ là cái trang điểm Zombie này của cô đủ để khiến cho một người trưởng thành bị đau tim ngay khi nhìn thấy đấy."

_"T-, Thật là vậy sao!?"

_"Oh bọn họ đang đến kia! Đầu tiên, Kazuma và tôi sẽ nói chuyện với những người tham gia. Sau đó, khi bọn họ mất cảnh giác, thì hãy nhảy ra và hù họ nhé! Wiz, trốn đi!"

_"V-, Vâng, tôi hiểu rồi!"

Sau khi Wiz trốn đằng sau một cái bia mộ, Aqua và tôi bắt đầu nở một nụ cười vui vẻ chào mừng những người tham gia thử thách này.

_"— Huh? Kazuma cũng nhận nhiệm vụ này sao?"

Tôi tưởng họ là những người tham gia, nhưng hóa ra bọn họ chỉ là vài mạo hiểm giả mà tôi quen biết.

Cũng có lý nhỉ. Nó sẽ rất cô đơn nếu như chỉ có một hay hai người đảm nhận làm hết việc này.

_"Ahh, Aqua và tôi đang định nói chuyện với những người tham gia để khiến họ mất cảnh giác, và sau đó..."

Trong khi tôi đang giải thích —

_"B-, BAHHHHHHHH—!"

Một tiếng không hề phù hợp với một cái nghĩa địa tăm tối vang lên.

Theo như kế hoạch, thì Wiz sẽ nhảy ra từ cái bia mộ.

_ "Ah, Wiz, cái này là hiệu làm thôi. Mấy người này đến đây để —"

_ "~~~~~"Owaaaah—!"~~~~~"

Trước khi tôi kịp giải thích xong, các mạo hiểm giả đã la lên trong sợ hãi.

Ah-, khoan....

_ "N-, Nó là Zombie kia! Nó là hàng thật kia!"

_ "Chết tiệt, cái đó hù tôi muốn chết đấy, nhưng may là chúng ta đã đến đây trước những người tham gia!"

_ "Ăn lìn rồi, tôi không mang theo vũ khí!"

Các mạo hiểm giả đều nghĩ đến cùng một chuyện.

_ "...Huh?"

Chưa nắm được tình hình, Wiz vẫn dơ tay lên như một con Zombie.

Sau đó, một mạo hiểm giả chỉ tay vào Aqua.

_ "Không, chúng ta cần gì vũ khí. Chúng ta có Aqua-san ở đây còn gì?"

_ "~~~~~"Ah"~~~~~"

_ "Cái-? Cái-, cái gì!? Kh-Khoan đã..."

Họ mặc kệ Wiz —

_ "~~~~~"Aqua-san, xin cô hãy..."~~~~~"

_ "Kh-Kh-Kh-Kh-Kh-Kh-, Khoan đã! T-Tôi không phải là Zombie!

Uhm, tôi không phải là một Zombie, nên —"

_ "Đ-, Đúng thế đấy! Cô ấy không phải là Zombie. Nó chỉ là hóa trang thôi..."

Trong khi Wiz và tôi đang cố giải quyết hiểu lầm, các mạo hiểm giả nghiêng đầu trong sự bối rối.

_ "...Nè, con Zombie này biết nói kìa."

_ "Nó còn nói là nó không phải là Zombie... Cái gì thế này? Nó là một chúng loài quý hiếm nào đó sao?"

_ "Tôi chẳng hiểu gì cả. Tôi thực sự không hiểu, nhưng để đề phòng thì chúng ta nên..."

Các mạo hiểm giả cùng gật đầu và.

_ """"... Nếu 'Turn Undead' không gây ảnh hưởng gì đến sinh vật sống, vậy thì Aqua-san, xin hãy cứ làm nó đi.""""

_ ".....U-, Uhm... Tôi hứa là sẽ kiểm chế nhé?"

— Tối hôm đó. Có một con Zombie dùng hết sức bình sinh để chạy trốn trong nghĩa trang khiến cho cuộc thi thử thách lòng can đảm trở nên nhộn nhịp và sống động hơn bao giờ hết.

Vì một lý do nào đó, Aqua lại nhận được thêm tiền thưởng từ vụ này.

-END-

Short story 2: Con Rookie killer mắt đỏ

Có một con quái vật được biết đến với cái tên 'Rookie Killer' [Sát thủ tân binh]

Sinh vật này được bao phủ bởi một lớp lông đen tuyền, sở hữu một cặp mắt vàng giống như mắt mèo, và có một cặp nanh và bộ móng dài như một đặc điểm của các loài động vật ăn thịt. Chúng là loài quái vật hung tợn và xảo quyệt và chúng thường được biết đến với việc sở hữu một trí tuệ cao.

Đứng trước cái lồng đang giam giữ một con quái vật như vậy, Megumin nắm lấy thanh sắt bằng hai tay rồi nhẹ nhàng nói.

_"Ngầu quá..."

Có một cái lồng sắt được đặt sau Guild dùng để giam giữ các quái vật nhằm mục đích nghiên cứu hoặc trao đổi.

Nơi này thường không có mấy ai đến xem để tránh rủi ro phải đối mặt với các quái vật còn sống đang bị nhốt, nhưng vì một lý do nào đó, mắt của Megumin lại lấp lánh như thể là một đứa bé trong sở thú vậy. Và em ấy nhất quyết không chịu rời đi khỏi cái lồng đang giam giữ con Rookie killer.

"Này, kể cả khi nó được cho là con 'Rookie Killer ăn cỏ' đi chăng nữa, nó vẫn là một con quái vật mạnh mẽ. Thôi nào, ở đây rất nguy hiểm đấy, nên chúng ta đi về thôi."

Đúng vậy, con Rookie Killer này được cho là loài 'Rookie Killer ăn cỏ' quý hiếm.

Rõ ràng rằng, Guild đã gọi các mạo hiểm giả ở xa đến đây chỉ để bắt giống loài quý hiếm này sau khi nghe về sự tồn tại của nó.

Rookie killer thông thường thì chúng có một cặp mắt vàng, nhưng mắt của con này lại có màu đỏ giống như mắt của Megumin. Sự kết hợp đặc biệt giữa màu đen và màu đỏ đó đã nói lên gu thẩm mỹ của Hồng ma tộc trong máu em ấy. Và em ấy đã đứng trước cái lồng đó được cả tiếng rồi.

_"Anh không thấy nó ngẫu như thế nào sao, Kazuma? Cái cơ thể bóng láng đó, cặp nanh chà bá giống như chúng có thể kết liễu bất kỳ sinh vật nào chỉ với một nhát cắn, và cặp mắt đỏ đó hòa lẫn trong bộ lông đen tuyền... Mọi thứ của nó thật là ngẫu quá đi!"

_ "Ừ thì con mèo lớn nào mà chả ngẫu, nhưng đã có một tên quý tộc nào đó quyết định mua con Rookie killer này rồi. Chúng ta không thể bồi thường được nếu có gì xảy ra với nó đâu."

_ "Một lúc nữa thôi mà, lát nữa rồi em về cũng được mà... Con này trông có vẻ khá thích ăn 'câu kỷ tử'. Em cũng thích ăn chúng nữa."

Megumin nói trong khi đang nhìn chăm chăm vào con Rookie Killer đang chén một loại trái cây nào đó trong cái chuồng của nó. Tôi tự hỏi, em ấy đã nói 'một lúc nữa' được mấy lần rồi nhỉ?

Và cứ như thế, em ấy dành nguyên một ngày chỉ để ngồi trước cái chuồng, và chỉ chịu trở về khi trời đã tối hẳn.

— Tôi không biết lý do gì khiến em ấy lại thích nó đến như vậy, khiến cho em ấy phải quay lại chỗ con Rookie killer đó vào ngày hôm sau.

_ "Kazuma, em muốn cho Chomusuke và con Rookie Killer này 'ch.ịch' nhau."

_ "... Anh biết là cả hai đều là họ mèo, nhưng em đã nghĩ kỹ về chuyện này chưa? Ít ra thì cũng phải xem lại sự khác biệt kích cỡ của chúng đi chứ... Này dừng lại! Dừng có nhét Chomusuke vào trong đó! Em muốn nó trở thành món món ăn nhẹ à!?"

Sau khi Megumi nhét được Chomusuke xuyên qua thanh sắt, thay vì bỏ chạy, con mèo này thản nhiên bước đến chỗ con Rookie Killer và ngửi nó.

_ "... Có vẻ như thất bại rồi. Ah, em muốn chúng cùng nhau tạo ra một đứa bé ngẫu lòi mà..."

_ "Thôi nào, em nên tôn trọng sự lựa chọn của chúng chứ."

Từ ngày đó trở đi, ngày nào Megumin cũng đến thăm con Rookie Killer đó như một thói quen.

_"Em muốn đặt cho nó một cái tên nào thật là ngẫu lòi."

_"Đừng có làm thế. Nghiêm túc đấy, anh van em đừng làm thế."

_"-Em đã làm một bộ đồ khiến cho Chomusuke trông rất dễ thương hôm nay nè. Anh có nghĩ con Rookie Killer sẽ thích nó không?"

_"Em làm cái gì vậy? Anh cảm thấy tội nghiệp cho Chomusuke quá... nhưng anh nghĩ bất kỳ con mèo nào cũng sẽ thích đấy..."

Và cứ vậy, ngày qua ngày. Sau đó, đến một ngày nọ-

_"Kazuma, Kazuma, em nghĩ có chuyện gì đó vừa xảy ra với con Rookie Killer rồi. Biết nói sao đây, em có cảm giác như nó đang trở nên yếu hơn thường ngày."

_"... Đúng nhỉ, nó trông thiếu sức sống hơn. Và cái cách nó nằm ngủ trông cũng khá kỳ lạ nữa."

Con Rookie Killer đang nằm giữa cái lồng với đôi mắt mở một nửa.

_"Cơ thể của nó đang trở nên yếu hơn sau khi bị nhốt trong cái lồng đó được một khoảng thời gian."

Sau khi chúng tôi báo chuyện này đến nhân viên của Guild, bọn họ đã thử nhiều cách khác nhau như thay đổi bữa ăn của nó, hay mời linh mục đến để niệm Heal lên nó, nhưng cũng chẳng có gì thay đổi.

Trong sự lo lắng, Megumin nắm chặt lấy thanh sắt của cái lồng và áp mặt vào nó.

Tôi đã nói với em ấy là nó vẫn rất nguy hiểm kể cả khi nó là động vật ăn cỏ, nhưng em ấy hoàn toàn lơ lờ lời tôi nói. Đến ngày mà tên quý tộc đó đến, Megumin đã dành toàn bộ thời gian ở bên cái lồng đó.

_"- Vậy đây là con Rookie Killer ăn cỏ đấy sao... Cái quái gì thế này- nó còn sống đúng không!?"

Đó là những lời mà tên quý tộc đó thốt ra ngay khi nhìn thấy con Rookie Killer.

Con Rookie Killer đang trở nên yếu hơn từ lúc đó, và bây giờ nó không nhúc nhích một tí nào ở trong cái lồng.

Theo những lời của Megumin, nó chỉ duy nhất rời khỏi chỗ đó mỗi ngày để ăn. Còn không thì nó sẽ chỉ ngồi im tại chỗ.

_"Nó chưa chết đâu. Bộ ông không thấy tai nó đang cựa quậy sao?"

Megumin, người vẫn đang ngồi im trước cái lồng, bỗng dung đáp lại.

_"Cô là ai? Không nhẽ cô là mạo hiểm giả đã bắt được con quái thú này sao?"

_"Không, tôi chỉ đến đây để thăm nó thôi."

Tên quý tộc xua tay vào Megumin để đuổi em ấy đi, trước khi yêu cầu người của hắn mang cái lồng ra ngoài.

Kể cả khi nó đã bị mang ra ngoài đường, nhưng con Rookie Killer vẫn giữ nguyên không nhúc nhích. Tên quý tộc sử dụng cây gậy để chọc vào nó để kiểm tra xem nó còn sống hay đã chết.

Nhìn thấy con Rookie killer vẫn giữ nguyên như vậy, và lão ta thở ra một hơi dài.

"Nếu cứ thế này, có lẽ nó sẽ không thể đến được nơi ở của ta mất... Ah, được thôi, nếu như nó chết, có lẽ ta sẽ phải biến nó thành vật trang trí vậy."

Những lời đó khiến cho sự phẫn nộ của Megumin phát ra thấy rõ trên gương mặt của em ấy.

"... Mấy người định đi theo bọn tôi đến bao giờ đây? Dù sao thì, chúng tôi đang chuẩn bị rời đi, nên nhanh mà tránh đường đi."

Tên quý tộc nói trong khi đang gặp khó khăn trong việc khiêng cái lồng lên cỗ xe mà bọn họ đang đợi ngoài thành phố.

"... Này, mấy người định mất bao lâu để mang nó lên xe đây? Thôi dẹp đi, chúng ta có mang theo cái vòng cổ đặc biệt đúng chứ? Đeo vào cổ nó rồi mang nó ra khỏi cũi đi. Nó đang yếu rồi, một cái vòng cổ và một sợi dây là đủ để kiểm soát được nó. Cách này sẽ nhanh hơn. Với cả ta cũng chẳng việc gì phải bỏ tiền ra để mua cái cũi này cả."

Trước những lời của tên quý tộc nói, tay sai của hắn quay sang nhìn nhau, rồi làm theo yêu cầu của hắn.

_"Được rồi, xích cổ và dây thừng đã được gắn rồi... Nói xem, cô có chắc là thứ này còn sống không vậy? Nó chẳng duy chuyển một chút nào. Thôi, cứ kéo nó ra khỏi lồng đi!"

Làm theo chỉ dẫn, tay sai của ông ta nắm lấy sợi dây rồi kéo nó ra khỏi chuồng. Sau đó-

Con Rookie Killer bỗng mở to mắt ra, và vồ lấy tên quý tộc.

_ "Aaah! N-Nó không hề yếu một chút nào! Cứu ta với! Đây, cô bé Hồng ma tộc kia! Cô có thể sử dụng ma pháp cấp cao đúng không? Nhanh giết thứ này đi!"

Như để đáp lại, Megumin vào tư thế rồi giơ cao cây trượng.

Dù sao thì chúng tôi vẫn là những mạo hiểm giả. Không quan trọng việc em ấy thích con Rookie Killer đó đến mức nào, hay em ấy ghét tên quý tộc ấy ra sao, chúng tôi không thể nhắm mắt đứng nhìn một ai đó đang bị quái vật tấn công được.

Sau đó, con Rookie Killer đó quay sang nhìn Megumin rồi từ từ bước lùi lại khỏi tên quý tộc.

Vẫn không rời ánh mắt khỏi Megumin, nó bắt đầu chậm rãi rời đi khỏi thị trấn.

Bản năng của nó hẳn đang mách bảo nó rằng em ấy là người duy nhất có thể đe dọa đến tính mạng nó.

_ "Nhanh lên! Cô đang đợi gì nữa, kết liễu nó ngay đi!"

Tên quý tộc mới được giải thoát la lên, và để trả lời, Megumin nói.

_ "Phép thuật của tôi khá đặc biệt. Nếu tôi giải phóng nó ngay ở đây, nó có thể sẽ gây tổn thương cho ông đấy..."

_ "Không cần phải lo chuyện đó, nhanh làm nổ tung nó đi! Thứ đó đã định giết tôi, nên nhanh mà hạ gục nó đi!"

Bây giờ, em ấy đã có lý do để bào chữa cho việc này, Megumin nở một nụ cười.

_ "Explosion -- ! "

Quả Explosion nổ ra cách con Rookie Killer một quãng, nó chỉ là sóng xung kích nên cũng không gây thiệt hại gì nhiều. Mặt khác, có lẽ đã ở khá gần với vụ nổ nên tên quý tộc và thuộc hạ của hắn đều ngất đi vì sốc.

Con Rookie Killer quay sang nhìn Megumin, người đang nằm ình ra đất sau khi đã cạn kiệt mana-

_"...Nó rời đi rồi... Yeah, Rookie killer là loài quái vật xảo quyệt với trí tuệ rất cao. Em đã gần như quên mất chuyện đó..."

_"..."

_"...Này, có lý do nào khác ngoài việc em bị cạn kiệt mana để em không ngãng đầu lên không?"

_"Anh im đi! Anh chẳng biết nghĩ gì cả, Kazuma! Thôi Quên chuyện đó đi, nhanh mà cõng em về nhà nào!"

—Vài ngày sau, tôi nghe nói các lính gác đã phát hiện một đồng 'câu kỳ tử' được bỏ lại ở cổng một cách bí ẩn.

-END-